

PAŘEZ
ZDRAVOTNĚ TECHNICKÉ PRÁCE

ZÁKONY, VYHLÁŠKY

firma Pa ez - zdravotn technické práce

ZÁKONY, VYHLÁŠKY

- 1 Vyhláška 460 / 2005 Sb. ze dne 9. listopadu 2005, kterou se mění vyhláška č. 231 / 2007 Sb., kterou se stanoví obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku... [Kliknout zde..](#)
- 2 Vyhláška 451/2002 ze dne 15. října 2002 o podmínkách a požadavcích na provozní a osobní hygienu při výrobě potravin, kromě potravin živočišného původu... [Kliknout zde..](#)
- 3 Zákon 258/2000 ze dne 14. srpence 2000 o ochraně veřejného zdraví a o změnách některých souvisejících zákonů... [Kliknout zde..](#)
- 4 Vyhláška 347/2002 Ministerstva zdravotnictví ze dne 18. srpence 2002 o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny podle sortimentu prodávaných potravin... [Kliknout zde..](#)
- 5 Nařízení vlády 40/2002 ze dne 9. ledna 2002, kterým se mění nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škodce... [Kliknout zde..](#)
- 6 Vyhláška 91/2002 Ministerstva zemědělství ze dne 26. února 2002 o postupech na ochranu rostlin... [Kliknout zde..](#)
- 7 Zákon 120/2002 ze dne 8. března 2002 o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změnách některých souvisejících zákonů... [Kliknout zde..](#)
- 8 Zákon 131/2003 ze dne 3. dubna 2003, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči... [Kliknout zde..](#)
- 9 Zákon 185/2002 Sb. o odpadech...[Kliknout zde..](#)
- 10 Úplné znění zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů...[Kliknout zde..](#)
- 11 Zákon 246/1992 ze dne 15. dubna 1992 na ochranu zvířat proti týrání...[Kliknout zde..](#)
- 12 Vyhláška 395/1992 ministerstva životního prostředí České republiky ze dne 11. srpna 1992, kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny...[Kliknout zde..](#)
- 13 Zákon 455 / 1991 Sb. ze dne 2. října 1991 o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)...[Kliknout zde..](#)

VYHLÁŠKA

460/2005

ze dne 9. listopadu 2005,

kteřou se mění vyhláška č. 231/2004 Sb., kteřou se stanoví podrobný obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 23 odst. 9 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 345/2005 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 231/2004 Sb., kteřou se stanoví podrobný obsah bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a chemickému přípravku, se mění takto:

1. § 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 1

Podrobný obsah bezpečnostního listu¹⁾ k nebezpečné chemické látce (dále jen „látka“) a chemickému přípravku (dále jen „přípravek“) je uveden v příloze k této vyhlášce.

1) § 23 odst. 1 zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 345/2005 Sb.

Čl. 27 směrnice Rady ze dne 27. června 1967 o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (67/548/EHS), naposledy změněna směrnicí Komise 2004/73/ES ze dne 29. dubna 2004, kteřou se po dvacáté deváté přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 67/548/EHS o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek.

Čl. 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES ze dne 31. května 1999 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných přípravků, naposledy změněna nařízením (ES) č. 1882/2003 Evropského parlamentu a Rady ze dne 29. září 2003, kterým se rozhodnutí Rady 1999/468/ES přizpůsobují ustanovení týkající se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí stanovených v opatřeních přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy o ES.

Směrnice Komise ze dne 5. března 1991, kteřou se k provedení článku 10 směrnice 88/379/EHS vymezují a stanoví podrobnosti k systému specifických informací pro nebezpečné přípravky (91/155/EHS), naposledy změněna směrnicí Komise 2001/58/ES ze dne 27. července 2001, kteřou se podruhé mění směrnice 91/155/EHS, kteřou se vymezují a stanoví podrobnosti k systému specifických informací pro nebezpečné přípravky podle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/45/ES a pro nebezpečné látky podle článku 27 směrnice Rady 67/548/EHS (bezpečnostní listy).“.

2. § 2 se včetně poznámky pod čarou č. 3 zrušuje.

3. V příloze v bodě 1 se slova „výrobce nebo dovozce“ nahrazují slovy „výrobce, dovozce, prvního distributora nebo distributora“.

4. V příloze bod 1.3 zní:

„1.3 Identifikace výrobce, dovozce, prvního distributora nebo distributora

U výrobce, dovozce, prvního distributora nebo distributora se uvede jméno, popřípadě jména, příjmení, obchodní firma, místo podnikání a telefonní číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firma, právní forma, sídlo a telefonní číslo, jde-li o osobu právnickou. V případě, že se jedná o látku nebo přípravek přepravené na území České republiky z jiné členské země Evropských společenství, uvede první distributor uvedené identifikační údaje o své osobě a o výrobcu, dovozci nebo distributorovi se sídlem na území jiné členské země Evropských společenství (§ 23 odst. 2 zákona).“.

5. V příloze v bodě 16 se slova „výrobce nebo dovozce“ nahrazují slovy „výrobce, dovozce nebo první distributor“.

Čl. II **Účinnost**

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení.

Ministr:
Ing. Urban v. r.

VYHLÁŠKA

451/2002
ze dne 15. října 2002

o podmínkách a požadavcích na provozní a osobní hygienu při výrobě potravin, kromě potravin živočišného původu

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 18 písm. f) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 146/2002 Sb., (dále jen "zákon"):

§ 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanoví hygienické podmínky a požadavky pro výrobu potravin, čímž se rozumí i výchozí suroviny 1) pro výrobu potravin, kromě potravin živočišného původu, při jejich výrobě, skladování, přepravě a podmínky a požadavky na uspořádání a vybavení potravinářské provozovny, ve které se zachází s potravinami, a podmínky a požadavky na provozní hygienu a osobní hygienu v potravinářské provozovně při zacházení s potravinami.

§ 2 Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) potravinářskou provozovnou (dále jen "provozovna") - pracoviště, kde dochází k výrobě, skladování, balení a přepravě potravin,
- b) výrobním zařízením - nástroje, nářadí, náčiní, nádobí, strojně technologické zařízení, manipulační obaly, jiné pomůcky a předměty, které při zacházení s potravinami přicházejí do přímého či nepřímého styku s nimi,
- c) provozní hygienou - veškerá opatření, týkající se pracovišť provozoven, nezbytná k zajištění zdravotní nezávadnosti a jakosti potravin,
- d) osobní hygienou - veškerá opatření, týkající se osob činných v provozovně, nezbytná k zajištění zdravotní nezávadnosti a jakosti potravin,
- e) sanitací - soubor činností a úkolů, které zabezpečují mikrobiologickou čistotu prostředí při výrobě potravin a souvisejících činnostech.

§ 3

Obecné podmínky a požadavky

(1) Technický a hygienický stav provozovny musí umožňovat dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti potravin stanovené zvláštními právními předpisy.2)

(2) Pro každou provozovnu musí být vypracován sanitační řád a v souladu s ním musí být udržována všechna pracoviště a jejich vybavení. Sanitačním řádem je soubor nezbytných opatření a soubor popisů a postupů činností, týkajících se sanitace, včetně metod a účinných kontrolních postupů posouzení spolehlivosti provádění sanitace.

(3) Potraviny, které jsou určeny k dalšímu zpracování, nesmí být

- a) narušené chemicky, mikrobiologicky nebo fyzikálně, popřípadě mechanicky,
- b) neznámého původu,
- c) páchnoucí, pokud pach není charakteristickým znakem nebo vlastností,
- d) kontaminovány živočišnými škůdci ani jejich vývojovými stadii nebo nést známky po jejich činnosti,
- e) kontaminovány patogenními mikroorganismy a jejich toxiny,
- f) v rozporu se zdravotními požadavky, pokud jsou stanoveny zvláštním právním předpisem.2)

(4) Při styku s potravinami může být zaměstnána jen osoba způsobilá k takové činnosti podle zvláštního právního předpisu.3)

(5) Nebalené potraviny, které unikly z netěsností výrobního zařízení a přišly do styku s povrchy výrobních prostorů, nesmí být vráceny zpět do výroby s výjimkou potravin, jejichž charakter to umožňuje a kdy je tento postup zapracován do systému kritických bodů ve výrobě.4)

(6) Předměty nesouvisející s výkonem pracovní činnosti nelze přechovávat v prostorách určených k výrobě potravin.

§ 4

Uspořádání provozovny

(1) Uspořádání provozovny musí

- a) umožňovat odpovídající sanitaci, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci,
- b) zabránit kontaminaci potravin, hromadění nečistot, styku potravin s toxickými materiály nebo látkami, odlučování různých částic do potravin a vytváření kondenzátu nebo výskytu nežádoucích plísní,
- c) umožňovat ochranu proti kontaminaci, zejména proti vzájemné kontaminaci mezi jednotlivými druhy potravin, kontaminaci zařízením, materiály, vodou, vzduchem nebo osobami činnými v provozovně a zdroji znečištění, jako např. škůdci, a to mezi výrobními operacemi i v průběhu výroby,
- d) zajistit vhodné teplotní podmínky pro zacházení s potravinami,
- e) umožňovat, aby zacházení s potravinami mohlo probíhat hygienickým způsobem podle sanitačních řádů a technologických postupů,
- f) zabezpečovat ochranu potravin před původci nákaz a před živočišnými škůdci včetně utěsnění vstupních otvorů,
- g) zabezpečovat ochranu potravin před nepříznivým ovlivňováním vnějšími vlivy,
- h) zajistit návazností jednotlivých prostorů z hlediska požadavků na provozní a osobní hygienu plynulost výrobního procesu a zamezit křížení cest a činností, které by negativně ovlivňovaly potraviny.

(2) V provozovně musí mít komunikace pevný dlážděný nebo litý bezprašný povrch vhodný pro používané dopravní prostředky. Komunikace musí být odvodněna a musí být čistitelná.

(3) Na dvorech a vnitřních komunikacích provozovny nesmí být nekrytý svod odpadních vod, nezakryté skládky odpadu a jiné zdroje kontaminace.

(4) Použité stavební materiály, stavebně technický stav a vybavení provozoven, ve kterých dochází k manipulaci s potravinami, nesmí negativně ovlivňovat jakost a nezávadnost potravin. Všechny stavební a konstrukční materiály musí být takové, aby po dokončení výstavby neuvolňovaly toxické látky, které by nepříznivě ovlivnily zdravotní nezávadnost potravin.

(5) Prostor, který by nepříznivě působil a negativně ovlivňoval potraviny při zacházení s nimi, musí být stavebně, popřípadě provozně oddělen od prostorů, kde se zachází s potravinami.

(6) Prostor, kde jsou přijímány nebo skladovány potraviny určené k dalšímu zpracování, musí být stavebně oddělen od ostatních prostorů.

(7) Rampy určené k zacházení s nebalenými potravinami musí být chráněny před nepříznivými klimatickými podmínkami a vlivy vnějšího prostředí. V ostatních případech určených pro nakládání a vykládání musí být alespoň zastřešené.

(8) Pro výkon administrativních prací se zřizuje samostatný prostor stavebně oddělený od prostorů, kde se zachází s potravinami.

§ 5

Vybavení provozovny výrobním zařízením, sanitárním zařízením, větráním, klimatizací, osvětlením, kanalizací

Provozovna musí být vybavena

- a) výrobním zařízením a předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní a hygienickou nezávadnost potravin a odpovídají požadavkům stanoveným zvláštním právním (předpisem.5) Zařízení musí být konstruována z materiálů odolných vůči korozi a musí být snadno čistitelná s přívodem teplé vody a studené pitné vody, pokud provozovny nevyžadují speciální (suchý) způsob čištění,

b) ověřenými nebo kalibrovanými měřidly pro kontrolu a registraci požadovaných podmínek a sledovaných hodnot v souladu se zvláštním právním předpisem.6) Jde zejména o vybavení prostor chladírenských a mrazírenských, popřípadě výrobního zařízení určeného k zacházení s potravinami za stanovených podmínek (např. varných zařízení, pasterů, sterilizátorů, sušáren),
c) technickým zařízením pro čištění a dezinfekci strojů, pracovních nástrojů a dalšího výrobního zařízení. Zařízení musí být konstruována z materiálů odolných vůči korozi a musí být snadno čistitelná, s přívodem teplé vody a studené pitné vody, pokud provozovny nevyžadují speciální (suchý) způsob čištění.

(2) Výrobní zařízení

a) musí být instalováno způsobem umožňujícím odpovídající čištění okolních prostor, snadný přístup k nim a umožňujícím jejich řádné čištění a dezinfekci a provádění oprav,
b) musí být odděleno podle charakteru potravin nebo podle charakteru výroby tak, aby při zacházení s potravinami nedocházelo ke křížové kontaminaci potravin a k negativnímu ovlivňování jejich zdravotní nezávadnosti.

(3) Výrobní zařízení pro kontinuální pasteraci a jiné způsoby tepelného ošetření musí být vybaveno systémem, který vylučuje možnost nedostatečného zahřátí a zajišťuje, aby nedošlo ke smísení tepelně ošetřených a tepelně neošetřených výrobků.

(4) Každé zařízení k mytí potravin musí mít odpovídající přítok studené pitné vody a teplé vody připravené z pitné vody a musí se udržovat v čistotě.

(5) Sanitace výrobního zařízení musí být prováděna podle sanitačního řádu, popřípadě pokynů výrobce.

§ 6

(1) Prostor, kde dochází ke znečištění rukou s rizikem mikrobiologické kontaminace potravin, která již neprochází tepelnou úpravou, musí být vybaven umyvadlem s mísicí baterií bez ručního ovládní s tekoucí studenou pitnou vodou a tekoucí teplou vodou, prostředky a přípravky na mytí rukou podle sanitačního řádu, vysoušečem rukou, ručníky pro jednorázové použití a popřípadě odpadkovým košem s víkem.

(2) V ostatních případech musí být instalována umyvadla na mytí rukou s přívodem tekoucí studené pitné vody a tekoucí teplé vody, s prostředky a přípravky na mytí rukou a hygienické osušení, popřípadě i odpadkový koš.7)

(3) Odpad z umyvadla musí být připojen na účinný kanalizační systém a nesmí vytékat na podlahu.

(4) Provozovna musí být vybavena odpovídajícím počtem splachovacích záchodů připojených na účinný kanalizační systém.7) Záchody nesmí být přístupné přímo z prostor, kde se zachází s potravinami.

(5) Záchod v provozovně musí mít předsíň vybavenou umyvadlem s tekoucí pitnou studenou vodou a tekoucí teplou vodou. Na záchodě v provozovně, ve které se zachází s epidemiologicky rizikovými potravinami, musí být umyvadlo vybaveno mísicí baterií bez ručního ovládní, prostředky a přípravky na mytí rukou podle sanitačního řádu, vysoušečem rukou, ručníky pro jednorázové použití a popřípadě odpadkovým košem s víkem.

(6) Je-li provozovna vícepodlažní, zřizují se záchody u pracovišť v každém podlaží.7)

(7) Pro zaměstnance a každou osobu činnou v provozovně musí být k dispozici další sanitární zařízení, která tvoří šatny, umývárny, popřípadě sprchy, a ve stanovených případech i denní místnost. Sanitární zařízení a denní místnost nesmí být přímo přístupné z prostoru, ve kterém se zachází s potravinami. Sanitární zařízení v provozovně s větším počtem činných osob než pět musí být oddělená pro muže a ženy.

(8) Denní místnost se zřizuje zejména pro oddech zaměstnanců pracovišť se zvýšenou či se sníženou teplotou prostředí za účelem jejich ochrany před nepříznivými klimatickými vlivy a pro jejich stravování,

není-li pro zaměstnance zřízena jídelna. Denní místnost se vybavuje zejména stoly a sedacím nábytkem, slouží-li jako jídelna, i umyvadlem, dřezem na mytí nádobí, zařízením na úchovu a ohřev jídla osob. Za denní místnost lze považovat i šatnu v provozovně do pěti osob činných v jedné směně.7)

(9) Šatna musí být stavebně oddělena od umývárny a sprchy a musí mít s nimi přímé spojení. Je-li v jedné směně nejvýše pět osob, může být umývárna i sprcha součástí šatny. Počet míst (skříněk nebo věšáků) v šatně musí odpovídat počtu osob. Šatna musí být zřízena i pro osoby pracující na dislokovaných pracovištích. Další podmínky a požadavky na zřízení šatny, sprchy, umývárny a denní místnosti stanovuje zvláštní právní předpis.7)

§ 7

(1) Ve všech prostorech provozovny musí být zabezpečeno přirozené nebo nucené větrání.7)

(2) Zařízení pro přirozenou nebo nucenou ventilaci a výměnu, popřípadě i filtraci a úpravu vzduchu musí zajistit, aby v závislosti na teplotě a technologickém procesu byla udržována relativní vlhkost vzduchu a nedocházelo ke kondenzaci vodních par a byly odstraňovány nežádoucí pachy, pára, kouř a jiné nečistoty z provozovny.

(3) Vývody odsátého vzduchu do venkovního prostoru musí být umístěny tak, aby nedocházelo k zpětnému nasávání kontaminovaného vzduchu do prostoru pracovišť větracím zařízením. Pro přirozené větrání musí být zajištěny minimální plochy větracích otvorů uvedené ve zvláštním právním předpisu.7)

(4) Nucené větrání musí být použito všude, kde by bylo přirozené větrání nedostačující, zejména je-li rovina podlahy níže než 2 m pod venkovní úroveň terénu nebo neumožňuje-li umístění pracoviště zřízení dostatečných větracích otvorů. Další požadavky na nucené větrání jsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu.7)

(5) Větrací zařízení nesmí nepříznivě ovlivňovat mikrobiální čistotu vzduchu.

(6) Ventilační otvor musí být opatřen nekorodující mřížkou snadno snímatelnou k čištění. Nad tepelnými zdroji na pracovištích, s výjimkou zařízení určeného výhradně k vytápění provozovny, musí být instalováno zařízení k odsávání páry a pachů.

§ 8

(1) Provozovna musí mít dostatečné denní nebo umělé osvětlení odpovídající zvláštnímu právnímu předpisu.7)

(2) V provozovně se upraví denní, umělé, popřípadě sdružené osvětlení tak, aby odpovídalo dané pracovní činnosti. Pokud osvětlení splňuje technické požadavky a konkrétní světelné hodnoty stanovené technickou normou,8) má se za to, že splňuje požadavky této vyhlášky.

(3) Okno a jiný osvětlovací otvor musí být upraven tak, aby potraviny byly dostatečně chráněny proti nepříznivým účinkům přímého záření slunečního světla.

(4) Svítidlo umístěné nad místy manipulace s potravinami musí být chráněno tak, aby v případě rozbití nedošlo ke kontaminaci potravin.

§ 9

(1) Kanalizační zařízení musí být konstruováno takovým způsobem, aby nevzniklo riziko kontaminace potravin. Je-li v provozovně zřízen odlučovač tuků (lapol), musí být umístěn mimo prostory, kde se zachází s potravinami.

(2) Provozovna musí být napojena na kanalizaci nebo musí být vybavena zařízením na jímání a odvádění odpadních vod s možností vyvážení odpadů.

§ 10

Vnitřní úprava prostoru pro zacházení s potravinami

(1) V provozovně musí být podlahové povrchy udržovány v bezvadném stavu, musí být snadno čistitelné a dezinfikovatelné a musí být konstruovány za použití odolných, nenasákavých, omyvatelných a netoxických materiálů. Podlaha musí umožňovat vyhovující odvod vody s povrchu, snadný a přímý odtok vody do kanalizačních vpustí. Podlaha musí mít spád ve směru od spojovacích cest a jednotlivých pracovišť ke kanalizačním vpustím chráněným mřížkou. Odvody kondenzátů musí být svedeny přímo do kanalizačního vedení, pokud nejsou svedeny do kondenzátního potrubí. Vpust' musí být opatřena protizápachovými uzávěry chráněnými mřížkou.

(2) V provozovně musí být povrchy stěn udržovány v bezvadném stavu a musí být snadno čistitelné a snadno dezinfikovatelné, za použití odolných, nenasákavých, omyvatelných a netoxických materiálů a dodržení hladkého povrchu až do výšky odpovídající pracovním operacím, v chladírnách a mrazírnách alespoň do výše uskladňovaných potravin. Plocha stěn mezi stropem a nad hladkým povrchem, pokud je omítnuta, musí být udržována v čistotě a pravidelně ošetřována.

(3) V provozovně musí být stropy, podhledy, stropní instalace a další závěsná zařízení konstruována a opatřena konečnou úpravou, aby se zabránilo hromadění nečistot a růstu nežádoucích plísní a odlučování částeček. Stropy, podhledy, stropní instalace a další závěsná zařízení musí být konstruována a provedena tak, aby nedocházelo ke kondenzaci par a stékání kondenzátu.

(4) V prostoru pro zacházení s potravinami musí být okna a jiné otvory konstruovány tak, aby se zabránilo hromadění nečistot a nebyly používány jako odkladné plochy. Okna a otvory, které jsou otevíratelné do vnějšího prostředí, musí být tam, kde to je nezbytné, vybaveny sítěmi proti živočišným škůdcům, které lze snadno čistit. Pokud by otevřenými okny mohlo dojít ke kontaminaci potravin, musí okna během výroby zůstat zavřená a zajištěná.

(5) V prostoru pro zacházení s potravinami musí být dveře snadno čistitelné a tam, kde to je nezbytné, snadno dezinfikovatelné, vyrobené z nenasákavých, dobře udržovatelných, hladkých, nepropustných a nekorodujících materiálů, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost potravin.

(6) Schodiště, kabina výtahu a pomocná konstrukce, zejména plošina, žebřík a skluz, musí být umístěny tak, aby nezpůsobovaly kontaminaci potravin. Skluz musí být vybaven inspekčními a čistícími otvory. Skluzem se rozumí nahodilé zařízení k posunu potravin.

§ 11

Přeprava potravin při výrobě

(1) Potraviny se přepravují v dopravním prostředku k tomu vyčleněném, který je konstruován a vybaven tak, aby byl dobře čistitelný, dezinfikovatelný a chránil přepravované potraviny před znehodnocením, znečištěním a kontaminací.

(2) Dopravní prostředek používaný k přepravě potravin

a) musí být řádně větrán, udržován v dobrém stavu a v čistotě, pravidelně dezinfikován, zejména jeho ložná plocha,

b) musí být vybaven zařízením pro udržení stanovené teploty potravin a v případech, kdy potravina vyžaduje dodržení stanovené nekolísavé teploty,

vybaven též přístrojem pro záznam teploty vzduchu,

c) nesmí být používán k přepravě osob, živých zvířat, zvěřiny v kůži nebo peří a konfiskátů živočišného původu, anorganických či organických odpadů, popřípadě i jiných surovin a výrobků nepotravinářského charakteru, které by mohly způsobit kontaminaci přepravního prostoru.

(3) Volně ložené potraviny v zrnitém nebo práškovitém stavu a potraviny v tekutém stavu se musí přepravovat v kontejneru nebo cisterně vyhrazených pro přepravu potravin. Takový přepravní prostor

musí být označen jasně viditelným a nesmazatelným písmem, například slovy "Pouze pro potraviny" nebo "Jen pro přepravu potravin", aby bylo zřejmé, že jsou používány pro přepravu potravin. Konec nasávací hadice používané při nakládce a vykládce musí být zabezpečen před znečištěním.

(4) Pokud je dopravní prostředek používán k přepravě různých druhů potravin současně, musí být jeho jednotlivé prostory vhodným způsobem odděleny, aby nedošlo ke vzájemné kontaminaci.

(5) Potraviny se přepravují v manipulačních nebo přepravních obalech, vyrobených z netříštivého a snadno čistitelného materiálu nepodléhajícího korozi, uložených na policích, podložkách nebo rohožích. Jsou-li přepravky a nádoby ukládány v přepravním prostoru na sebe, nesmí se jejich dna dotýkat potravin uložených ve spodních přepravech nebo nádobách. Nejsou-li přepravky a nádoby opatřeny víkem, musí být přepravované nebalené potraviny hygienicky zakryty, s výjimkou čerstvého ovoce a zeleniny a konzumních brambor.

(6) Při nakládce a vykládce z dopravního prostředku a při vlastní přepravě potravin nesmí být potraviny vystavovány nepříznivému vlivu vnějšího prostředí způsobujícímu porušení jejich jakosti nebo zdravotní nezávadnosti.

(7) Způsob čištění a desinfekce přepravek používaných k přepravě potravin musí být zapracován do sanitačního řádu.

(8) Při manipulaci nesmí být potraviny v přepravních obalech ukládány ani posunovány na zemi ani na podlaže, s výjimkou obalů k tomu určených. Pokud je k přesunování potravin v přepravech používána spodní prázdná přepravka, nesmí být potom použita k uložení potravin bez provedení čištění a dezinfekce.

(9) Prázdné přepravky na potraviny nesmí být ukládány na zem, pokud jsou nakládány na přepravní prostředek spolu s potravinami nebalenými.

§ 12

Ukládání a skladování potravinářských a jiných odpadů a manipulace s nimi

(1) Organické a anorganické odpady se nesmějí shromažďovat v prostorech, ve kterých se potraviny zpracovávají, s výjimkou krátkodobého uložení nevyhnutelných odpadů vznikajících při výrobě. Se zpracovatelnými odpady potravin se zachází v souladu s postupem stanoveným v systému kritických bodů ve výrobě.4)

(2) Musí být dodržována opatření pro odstraňování a skladování organického a anorganického odpadu. Likvidace organického a anorganického odpadu musí být prováděna průběžně a musí být instalováno zařízení k odstraňování tekutých a pevných odpadů.

(3) Sklad organického a anorganického odpadu musí být konstruován tak, aby mohl být udržován v čistotě, bez živočišných škůdců a se zamezením kontaminace potravin, pitné vody, zařízení a provozních místností.

(4) Organické a anorganické odpady se musí ukládat do uzavíratelných nádob. Tyto nádoby musí mít vhodnou konstrukci a musí být vyrobeny z materiálu umožňujícího jejich sanitaci, musí být udržovány ve funkčním stavu a musí být výrazně označeny. Nesmí být používány pro manipulaci s potravinami.

(5) Ke shromažďování odpadu v provozovně, ve které nelze vytvořit podmínky pro sanitaci sběrných nádob nebo vyžaduje-li to charakter odpadů (například skořápky z vajec), se používají plastové obaly k jednorázovému použití.

§ 13

Zásobování a používání vody nebo vodní páry nebo ledu při zacházení s potravinami

(1) Provozovna musí být zajištěna zásobováním dostatečného množství tekoucí pitné vody, odpovídající požadavkům zvláštního právního předpisu.9)

(2) Teplá voda musí být připravena z pitné vody a nesmí se používat pro výrobu potravin. V provozovně musí být po celou dobu zajištěn její přívod a v místě odběru musí mít teplotu nejméně +45 oC.

(3) Pára pro přímý styk s potravinami musí být vyrobena z pitné vody.

(4) Užitečná voda používaná k výrobě páry k technickým účelům nebo ke chlazení, požární ochraně a jiným účelům přímo nesouvisejícím s potravinami musí být samostatně vedena v oddělených systémech rozvodu, musí být snadno rozeznatelná a musí být vyloučena jakákoliv možnost propojení s pitnou vodou.

(5) Pokud se při výrobě potravin nebo jejich úpravě používá led, musí být vyráběn z pitné vody.

§ 14

Skladování potravin při výrobě potravin

(1) Sklad potravin musí svou kapacitou umožňovat skladování všech vyrobených potravin podle jejich charakteru a stanovených skladovacích podmínek.10)

Sklad určený pro skladování určitých druhů vybraných potravin, který by mohl nepříznivě smyslově nebo mikrobiologicky ovlivnit jiné potraviny, musí být stavebně oddělen. Sklad potravin včetně chladicích a mrazicích zařízení musí být vybaven zařízením k uložení potravin (například regály, rohože, závěsná zařízení, pokud není uloženo na paletách nebo v kontejnerech) a měřicím zařízením pro kontrolu fyzikálních veličin, zejména teploty. Chladicí a mrazicí zařízení, pokud nejsou potraviny uloženy na paletách nebo podvozcích pod přepravky, musí mít dostatečnou kapacitu pro oddělené uchovávání potravin, které svým charakterem toto vyžadují, včetně rozpracovaných, zchlazených a zmrazených potravin.

(2) Potraviny musí být ve skladě uchovávány s odstupem od stěn tak, aby byla umožněna řádná cirkulace vzduchu.

(3) Při zacházení a manipulaci s potravinami ve skladu se nesmí zvýšit teplota stanovená výrobcem nebo zvláštním právním předpisem10) o více než 2 oC po dobu ne delší než dvě hodiny, s výjimkou zmrazených potravin.

(4) Potraviny mikrobiologicky rizikové vyžadující skladování při chladírenských teplotách musí být po konečném tepelném opracování nebo po ukončené přípravě do dvou hodin zchlazeny na teplotu +10 oC a co nejdříve zchlazeny na stanovenou skladovací teplotu.

(5) Měřidlo pro měření teploty musí být umístěno v prostoru skladu tak, aby umožňovalo snadný odečet naměřené hodnoty.

(6) Zařízením pro měření relativní vlhkosti vzduchu musí být vybaven sklad s potravinami, pro jejichž skladování je relativní vlhkost vzduchu stanovena zvláštními právními předpisy12) nebo výrobcem.

(7) Odděleně od pracovišť, kde se zachází s potravinami (včetně skladu hotových výrobků), se skladují obaly, obalový materiál, etikety, inventář, ochranné obleky a pomůcky, čisticí prostředky a další materiály.

§ 15

Osobní hygiena

(1) Na pracovišti, kde se zachází s potravinami, je zakázáno kouřit. Každá osoba činná v provozovně se musí zdržet jakéhokoliv dalšího nehygienického chování na pracovišti, zejména konzumace jídla, žvýkání, úpravy vlasů a nehtů. Pití je povoleno jen na vyhrazených místech.

(2) Při zacházení s potravinami musí každá osoba činná v provozovně nosit osobní ochranné prostředky, zejména musí nosit vhodný čistý pracovní oděv, pracovní obuv a pokrývku hlavy, popřípadě i rukavice a tam, kde je to nutné, ochranný oděv. Pracovní oděv musí být udržován v čistotě a podle potřeby měněn i v průběhu směny.13)

Při pracovní činnosti vyžadující vysoký stupeň čistoty, zejména při přípravě dětské a kojenecké výživy, musí být používány čisté jednorázové k tomu účelu určené ochranné rukavice a ústní rouška.

(3) Každá osoba činná v provozovně nesmí opouštět provozovnu v průběhu pracovní doby v pracovním oděvu a v pracovní obuvi.

(4) Každá osoba činná v provozovně přicházející do přímého styku s potravinami musí mít na ruku krátce ostříhané a čisté nelakované nehty. Nesmí nosit ozdobné předměty včetně hodinek a připevňovat na pracovní oděvy a pomůcky předměty, které by mohly kontaminovat potraviny.

(5) Pracovní oděvy, obuv a pomůcky musí být ukládány odděleně od občanských oděvů, obuvi a předmětů osobní potřeby v šatně nebo ve vyčleněném prostoru.

§ 16

Provozní hygiena

(1) V provozovně musí být pravidelně prováděn běžný úklid a čištění zařízení určenými sanitačními procesy a čisticími a dezinfekčními prostředky podle sanitačního řádu.

(2) V provozovně musí být zajištěn oddělený režim čištění výrobního zařízení, kanalizačních vpustí a protizápachových mřížek, přepravních obalů, vratných obalů, vozíků, cisteren, kontejnerů, sudů a rozvozních prostředků. Způsob čištění včetně stanovených teplot a koncentrací čisticích a dezinfekčních přípravků musí být zapracován do sanitačního řádu provozovny, pokud není součástí systému stanovení kritických bodů ve výrobě.4) Pro mytí a případnou dezinfekci rozvozních prostředků a přepravních prostorů musí být zajištěn vyčleněný prostor.

(3) Použité mycí, čisticí a dezinfekční přípravky pro běžný úklid i čištění nesmějí negativně ovlivnit zdravotní nezávadnost a jakost potravin. Jakékoliv zbytky čisticích a dezinfekčních prostředků se musí odstranit před započatím výrobního procesu důkladným opláchnutím pitnou vodou.

(4) K úschově čisticích a dezinfekčních přípravků nesmí být používány nádoby a obaly určené pro potraviny. Nádoby s čisticími a dezinfekčními přípravky musí být označeny.

(5) Čisticí a dezinfekční přípravky musí být ukládány v uzavíratelných prostorech nebo skříních.

(6) Pomůcky a prostředky určené k úklidu musí být viditelně označeny (například barevně odlišené) a musí být odděleně ukládány od pomůcek výhradně určených k čištění výrobních ploch a povrchů.

(7) Úklidové prostředky se uskladňují v samostatných vyčleněných prostorech pro jednotlivá pracoviště. Tyto prostory nesmějí být současně využívány jako šatny.7)

(8) Hadice na pitnou vodu musí být provozně způsobilé, čisté s uzavíratelnými ventily a jejich koncovky nesmí být položeny na podlaze.

(9) Rampy určené k nakládání a vykládání potravin musí být pravidelně čištěny a dezinfikovány.

(10) V provozovně musí být pravidelně prováděna běžná ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace k zamezení výskytu hmyzu a hlodavců.

(11) Sanitární zařízení musí být udržováno v čistotě a v provozuschopném stavu.

(12) Účinnost sanitace se ověřuje pomocí stěrů z povrchu výrobního zařízení a z obalů určených pro přepravu nebalených výrobků. Stěry odebrané z plochy nejméně 10 cm² po skončení čištění a dezinfekce prováděné v souladu s technickou normou¹⁴) nesmí obsahovat:

a) více než 102 celkového počtu mikroorganismů (CPM),

b) žádné bakteriální původce onemocnění z potravin uvedené ve zvláštním právním předpisu.¹⁵)

(13) Jakékoliv jiné potraviny, například nevyráběné v provozovně určené ke konzumaci, lze skladovat jen v samostatném a označeném chladicím nebo mrazicím zařízení, které se umísťuje mimo pracoviště, kde se zachází s potravinami (například v kanceláři, denní místnosti nebo šatně).

§ 17

Přechodná ustanovení

Provozovny zřízené před nabytím účinnosti této vyhlášky musí být uvedeny do souladu s požadavky stanovenými touto vyhláškou nejpozději do dne vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

§ 18

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 2003.

Ministr:

Ing. **Palas** v. r.

1) § 2 písm. d) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb.

2) Vyhláška č. 52/2002 Sb., kterou se stanoví požadavky na množství a druhy látek určených k aromatizaci potravin, podmínky jejich použití, požadavky na jejich zdravotní nezávadnost a podmínky použití chininu a kofeinu.

Vyhláška č. 53/2002 Sb., kterou se stanoví chemické požadavky na zdravotní nezávadnost jednotlivých druhů potravin a potravinových surovin, podmínky použití látek přídatných, pomocných a potravních doplňků, ve znění vyhlášky č. 233/2002 Sb.

Vyhláška č. 294/1997 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, ve znění vyhlášky č. 91/1999 Sb.

3) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb. a zákona č. 120/2002 Sb.

4) Vyhláška č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění vyhlášky č. 196/2002 Sb.

5) Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmu.

6) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 4/1993 Sb., zákona č. 20/1993 Sb., zákona č. 119/2000 Sb., zákona č. 13/2002 Sb. a zákona č. 137/2002 Sb.

7) Nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

8) ČSN 36 0450 Umělé osvětlení vnitřních prostorů.
ČSN 73 0580-1 Denní osvětlení budov - část 1: základní požadavky.
ČSN 36 0020-1 Sdružené osvětlení - část 1: základní požadavky.

9) Vyhláška č. 376/2000 Sb., kterou se stanoví požadavky na pitnou vodu a rozsah a četnost její kontroly.

10) Například vyhláška č. 332/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro čerstvé ovoce a čerstvou zeleninu, zpracované ovoce a zpracovanou zeleninu, suché skořápkové plody, houby, brambory a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 92/2000 Sb.

11) Vyhláška č. 326/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro zmrazené potraviny, ve znění vyhlášky č. 44/2000 Sb. a vyhlášky č. 160/2002 Sb.

12) Například vyhláška č. 329/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro škrob a výrobky ze škrobu, luštěniny a olejnatá semena, ve znění vyhlášky č. 418/2000 Sb.,

vyhláška č. 330/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro čaj, kávu a kávoviny, ve znění vyhlášky č. 91/2000 Sb., a vyhláška č. 331/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro koření, jedlou sůl, dehydratované výrobky a ochucovadla a hořčici, ve znění vyhlášky č. 419/2000 Sb.

13) Vyhláška č. 107/2001 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných.

14) ČSN 56 0100.

15) Příloha č. 1 vyhlášky č. 294/1997 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, ve znění vyhlášky č. 91/1999 Sb.

ZÁKON
258/2000
ze dne 14. července 2000
o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PRÁVA A POVINNOSTI OSOBA VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví a soustavu orgánů ochrany veřejného zdraví, jejich působnost a pravomoc.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Veřejným zdravím je zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin. Tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života.

(2) Ochrana a podpora veřejného zdraví je souhrn činností a opatření k vytváření a ochraně zdravých životních a pracovních podmínek a zabránění šíření infekčních a hromadně se vyskytujících onemocnění, nemocí souvisejících s prací a jiných významných poruch zdraví a dozoru nad jejich zachováním.

(3) Hodnocením zdravotních rizik je odhad míry závažnosti zátěže populace vystavené rizikovými faktory životních a pracovních podmínek a způsobu života. Výsledek hodnocení zdravotního rizika je podkladem pro řízení zdravotních rizik, čímž se rozumí rozhodovací proces s cílem snížit zdravotní rizika.

(4) Uvedením výrobku do oběhu se rozumí jeho nabízení k prodeji, podávání, prodej nebo jiný způsob poskytování výrobku¹⁾ spotřebiteli²⁾ nebo pro výrobní a provozní účely. Za výrobek se pro účely tohoto zákona nepovažuje voda koupaliště a sauny a materiál ploch uvedených v § 13 odst. 2.

(5) Infekčním onemocněním se rozumí příznakové i bezpříznakové onemocnění vyvolané původcem infekce nebo jeho toxinem, které vzniká v důsledku přenosu tohoto původce nebo jeho toxinu z nakažené fyzické osoby, zvířete nebo neživého substrátu na vnímavou fyzickou osobu.

(6) Izolací se rozumí oddělení fyzické osoby onemocnělé infekční nemocí po dobu nakažlivosti i této nemoci od jiných fyzických osob, a to způsobem, který zabrání nebo omezí přenos infekce na jiné fyzické osoby, které by mohly infekci dále šířit.

(7) Karanténními opatřeními jsou

a) karanténa, kterou se rozumí omezení aktivit zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy (dále jen "fyzická osoba podezřelá z nákazy"), a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit,

b) lékařský dohled, při kterém je fyzická osoba podezřelá z nákazy povinna v termínech stanovených prozatímním opatřením zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu,³⁾ osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení⁴⁾ nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví docházet k lékaři na vyšetření nebo se vyšetření podrobit,

c) zvýšený zdravotnický dozor, jímž je lékařský dohled nad fyzickou osobou podezřelou z nákazy, které je uložen zákaz činnosti nebo úprava pracovních podmínek k omezení možnosti šíření infekčního onemocnění.

HLAVA II

PÉČE O ŽIVOTNÍ A PRACOVNÍ PODMÍNKY

Díl 1

Voda a výrobky přicházející do přímého styku s vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie, koupaliště a sauny

§ 3

Hygienické požadavky na vodu

(1) Pitnou vodou je zdravotně nezávadná voda, která ani při trvalém požívání nevyvolá onemocnění nebo poruchy zdraví přítomností mikroorganismů nebo látek ovlivňujících akutním, chronickým či pozdním působením zdraví fyzických osob a jejich potomstva, jejíž smyslově postižitelné vlastnosti a jakost nebrání jejímu požívání a užívání pro hygienické potřeby fyzických osob. Zdravotní nezávadnost se stanoví hygienickými limity mikrobiologických, biologických, fyzikálních a chemických ukazatelů, které jsou upraveny pro prováděcím právním předpisem.

(2) Vlastník nebo správce veřejného vodovodu,⁵ osoba, která označila veřejnou studnu jako zdroj pitné vody, a osoba, která je výrobcem pitné vody nebo zajišťuje její náhradní odběr,⁶ jsou povinni zajistit, aby dodávaná pitná voda odpovídala požadavkům podle odstavce 1. Za výrobce pitné vody se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která je podnikatelem, nebo právnická osoba, pokud vyrábí a užívá pitnou vodu jako součást své podnikatelské nebo jiné činnosti nebo dodává pitnou vodu ke spotřebě fyzickými osobami.

(3) Teplou vodu dodávanou rozvodem teplé užitkové vody může výrobce vyrobit jen z vody pitné.

(4) Na žádost osob uvedených v odstavci 2 může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit na časově omezenou dobu užití vody, která nesplňuje hygienické limity ukazatelů vody pitné. Povolení nelze udělit, jestliže nedodržení hygienického limitu kteréhokoli ukazatele trvalo v posledním roce v součtu déle než 30 dní nebo jde-li o ukazatele s nejvyšší meznou hodnotou nebo meznou hodnotou referenčního rizika a závadu nelze odstranit do 30 dnů. Náležitosti návrhu upravit prováděcí právní předpis.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví povolení podle odstavce 4 vydá, jestliže zásobování pitnou vodou nelze zajistit jinak a nebude ohroženo veřejné zdraví. Náležitosti žádosti upravit prováděcí právní předpis.

§ 4

Povinnosti osob při kontrole pitné vody, vodárenské úpravě surové vody a zásobování pitnou vodou

(1) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny v minimálním rozsahu a četnosti, které upravuje prováděcí právní předpis, kontrolovat, zda hygienické limity ukazatelů upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví jsou dodrženy. Místa odběru vzorků pitné vody dodávané rozvodem stanoví na návrh výrobce pitné vody nebo z vlastního podnětu příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. O kontrole jsou povinny vést protokol, jehož náležitosti upravuje prováděcí právní předpis. Opi s protokolu jsou povinny předložit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti.

(2) Rozsah a četnost kontroly pitné vody stanovené prováděcím právním předpisem může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví z vlastního podnětu nebo na návrh osoby uvedené v § 3 odst. 2

a) rozšířit o ukazatele, jejichž hodnota se blíží hygienickému limitu, nebo o další ukazatele, jejichž výskyt lze předpokládat z důvodů

geologického složení, havárie nebo jiných mimořádných událostí,

b) snížit v případě prokazatelně stálých a vyhovujících hodnot ukazatelů jakosti vyráběné pitné vody a jejího zdroje, doložené statisticky významným počtem údajů; náležitosti návrhu upravit prováděcí právní předpis.

(3) V rozsahu stanoveném příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví je osoba uvedená v § 3 odst. 2 povinna zajistit kontrolu pitné vody v akreditované nebo autorizované laboratoři.7)

(4) Zjistí-li osoba uvedená v § 3 odst. 2 výskyt dalších látek nebo součástí pitné vody neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v § 3 odst. 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů pitné vody.

(5) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 mohou při vodárenské úpravě vody, z níž se pitná voda získává (dále jen "surová voda"), používat jen chemické látky nebo chemické přípravky a vodárenské technologie upravené prováděcím právním předpisem nebo povolené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví na žádost osoby uvedené v § 3 odst. 2 povolení vydá, jestliže dodávaná voda bude splňovat hygienické požadavky podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(6) K výrobě, rozvodu a hromadnému zásobování pitnou vodou mohou osoby uvedené v § 3 odst. 2 používat jen výrobky, které vyhovují hygienickým požadavkům podle § 5.

(7) Osoba, která hromadně zásobuje obyvatelstvo pitnou vodou z veřejného vodovodu nebo z veřejné studny, která je označena jako zdroj pitné vody, je povinna neprodleně informovat odběratele o havárii nebo jiné nepředvídatelné události v zásobování pitnou vodou.

§ 5

Výrobky přicházející do přímého styku s pitnou a surovou vodou, chemické látky, chemické přípravky a vodárenské technologie

(1) Výrobce nebo dovozce výrobku určeného k přímému styku s pitnou nebo surovou vodou (dále jen "výrobky přicházející do přímého styku s vodou") a výrobce nebo dovozce chemické látky nebo chemického přípravku určeného k úpravě surové vody na vodu pitnou je povinen zajistit, aby jejich složení a značení na obale, visačce, v průvodní dokumentaci nebo v návodu k použití odpovídalo hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem. Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je dále povinen zajistit, aby úprava povrchu výrobku vyhovovala hygienickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) Výrobce nebo dovozce výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou je povinen před jeho uvedením do oběhu ověřit výluhovými testy, že nedojde k nežádoucímu ovlivnění pitné vody. O testu je povinen vést záznam. Způsob provádění a hodnocení testu a náležitosti záznamu o jeho provedení upraví prováděcí právní předpis.

(3) Výrobce a dovozce musí výrobek přicházející do přímého styku s vodou a chemickou látku nebo chemický přípravek, které by při nesprávném použití mohly způsobit zdravotní poškození fyzických osob nebo znehodnotit pitnou nebo surovou vodu vždy vybavit návodem k použití, a je-li to potřebné i návodem k odstranění následků nesprávného použití. Návod musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském.

(4) Jinak se při hodnocení bezpečnosti výrobku přicházejícího do přímého styku s vodou, který je ve smyslu zvláštního právního předpisu stavebním výrobkem,8) postupuje podle zvláštního právního předpisu. 7)

(5) O přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpisu pro výrobky přicházející do přímého styku s vodou uvedeny, s výjimkou výrobků uvedených v odstavci 4, a o odchylné úpravě jejich povrchu rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví povolení vydá, jestliže podle předloženého průkazu bude dodávaná voda vyhovovat hygienickým požadavkům podle § 3 odst. 1. Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

§ 6

Koupaliště a sauny

(1) Koupalištěm ve volné přírodě je přírodní vodní plocha, která je označena jako vhodná ke koupání, a související provozní plochy s vybavením. Umělým koupalištěm je krytá nebo nekrytá stavba určená ke koupání a související provozní plochy s vybavením.

(2) Osoba, která provozuje koupaliště ve volné přírodě, umělé koupaliště nebo saunu (dále jen "koupaliště"), je povinna splnit podmínky stanovené tímto zákonem. Je-li koupaliště provozováno jako bezplatná služba k uspokojování potřeb fyzických osob, pak osobou, která odpovídá za splnění povinností podle tohoto zákona, je osoba, která je jako takové označila.

(3) Osoba, která provozuje koupaliště, je povinna

- a) zajistit, aby voda v koupališti vyhovovala hygienickým limitům ukazatelů jakosti upraveným prováděcím právním předpisem,
- b) způsobem, v četnosti a rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem dodržení povinnosti podle písmene a) kontrolovat a hodnotit,
- c) zajistit splnění podmínek upravených prováděcím právním předpisem pro jejich vybavení, čištění a úklid,
- d) vypracovat provozní řád, ve kterém stanoví podmínky provozu včetně způsobu úpravy vody, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví návštěvníků a způsob očištění prostředí; návrh provozního řádu a jeho změny předloží ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) vést evidenci o výsledcích kontrol provedených v rozsahu podle písmene b) a ukládat ji po dobu 5 let.

(4) Osoba, která provozuje umělé koupaliště nebo saunu, je dále povinna

- a) vodu v bazénu umělého koupaliště a sauny způsobem upraveným prováděcím právním předpisem dezinfikovat a upravovat a dodržovat hygienické požadavky na intenzitu její recirkulace upravené v prováděcím právním předpisem,
- b) zajistit, aby voda ve zdroji pro bazén umělého koupaliště a sauny měla jakost stanovenou prováděcím právním předpisem,
- c) splnit hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem pro jejich konstrukční a prostorové řešení,
- d) zajistit mikroklimatické podmínky upravené prováděcím právním předpisem.

(5) Zjistí-li osoba uvedená v odstavci 2 výskyt dalších látek nebo součástí vody v koupališti nebo ve vodě ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny neupravených prováděcím právním předpisem, neprodleně oznámí tuto skutečnost orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa její činnosti. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo z vlastního podnětu stanoví rozhodnutím hygienický limit pro výskyt takových látek nebo součástí, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné zdraví. Osoba uvedená v odstavci 2 je povinna kontrolovat dodržení hygienického limitu způsobem a v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů vody.

Díl 2

Podmínky pro výchovu, vzdělávání a zotavení dětí a mladistvých a podmínky vnitřního prostředí stavby

§ 7

Hygienické požadavky na prostory a provoz škol, předškolních a školských zařízení a zotavovacích akcí

(1) Školy,⁹⁾ předškolní a školská zařízení zařazená do sítě předškolních zařízení, škol a školských zařízení,¹⁰⁾ s výjimkou školní knihovny, školy v přírodě a pedagogicko-psychologické poradny (dále jen "zařízení pro výchovu a vzdělávání") jsou povinny zajistit, aby byly splněny hygienické požadavky upravené prováděcím právním předpisem na prostorové podmínky, vybavení, provoz, osvětlení, vytápění, mikroklimatické podmínky, zásobování vodou a úklid.

(2) Režim dne zohledňující věkové a fyzické zvláštnosti dětí a mladistvých, podmínky jejich pohybové výchovy a otužování, režim stravování včetně pitného režimu, popřípadě způsob nakládání s prádlem, upraví zařízení pro výchovu a vzdělávání v provozním řádu.

(3) K předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění je zařízení pro výchovu a vzdělávání povinno zajistit oddělení dítěte nebo mladistvého, který vykazuje známky akutního onemocnění, od ostatních dětí a mladistvých a zajistit pro něho dohled zletilé fyzické osoby.

§ 8

Zotavovací akce

(1) Zotavovací akcí je organizovaný pobyt 20 a více dětí ve věku do 15 let na dobu delší než 4 dny, jehož účelem je posílit zdraví dětí a zvýšit jejich tělesnou zdatnost.

(2) Osoba, která pořádá zotavovací akci (dále jen "pořádající osoba"), je povinna zajistit její umístění, zásobování vodou a odstraňování odpadků a splaškových vod v souladu s hygienickými požadavky upravenými prováděcím právním předpisem. Pořádající osoba je dále povinna dodržet hygienické požadavky na prostorové a funkční členění staveb a zařízení, jejich vybavení a osvětlení, ubytování, úklid, stravování a režim dne, které upraví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis stanoví, které potraviny nesmí pořádatel na zotavovací akci podávat ani používat k přípravě pokrmů, ledaže budou splněny podmínky upravené tímto prováděcím právním předpisem.

(3) Pořádající osoba je povinna jeden měsíc před zahájením zotavovací akce, s výjimkou zotavovací akce v zahraničí, ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pořádání zotavovací akce, popřípadě podle místa jejího počátku, jde-li o putovní zotavovací akci,

- a) termín a místo jejího konání,
- b) počet dětí zúčastněných na zotavovací akci, a
- c) způsob jejího zabezpečení pitnou vodou.

§ 9

Podmínky účasti dětí ve škole v přírodě a na zotavovací akci

(1) Základní škola a předškolní zařízení může na školu v přírodě vyslat jen dítě, které

- a) je zdravotně způsobilé k účasti na ní,
- b) nejeví známky akutního onemocnění (například horečky nebo průjmu), a
- c) ve 14 kalendářních dnech před odjezdem do školy v přírodě nepřišlo do styku s fyzickou osobou nebo nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy ani mu není nařízeno karanténní opatření.

(2) Pořádající osoba může na zotavovací akci přijmout jen dítě, které splňuje požadavky stanovené v odstavci 1.

(3) Zdravotní způsobilost dítěte posuzuje a posudek vydává praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje. 11) Skutečnosti uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) potvrzuje v písemném prohlášení zákonný zástupce dítěte; 12) toto potvrzení nesmí být starší než jeden den. Posudek o zdravotní způsobilosti dítěte a písemné prohlášení předloží zákonný zástupce pořádatel osobě, vysílající základní škole nebo předškolnímu zařízení.

§ 10

Podmínky účasti fyzických osob činných při škole v přírodě a zotavovací akci

(1) Fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo zotavovací akci jako dozor nebo zdravotník musejí být k této činnosti zdravotně způsobilé.

(2) Zdravotní způsobilost posuzuje a posudek vydává praktický lékař, který fyzickou osobu registruje. 11) Posudek o zdravotní způsobilosti předloží fyzické osoby činné při škole v přírodě nebo

zotavovací akci, s výjimkou pedagogických 13) a zdravotnických pracovníků,14) vysílajícímu předškolnímu zařízení, základní škole nebo pořádající osobě.

(3) Fyzické osoby činné při stravování musí splňovat předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných (§ 19).

§ 11

Povinnost základní školy a předškolního zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoby

(1) Základní škola a předškolní zařízení, které vysílají děti na školu v přírodě, a pořádající osoba jsou povinny zajistit

a) základní péči o zdraví všech účastníků způsobilou fyzickou osobou (zdravotníkem); za způsobilou se pro účely tohoto zákona považuje fyzická osoba, která má alespoň úplné střední odborné vzdělání v oborech všeobecná sestra, dětská sestra nebo porodní asistentka, fyzická osoba, která absolvovala kurs první pomoci se zaměřením na zdravotnickou činnost při škole v přírodě neb o zotavovací akci, a student lékařství po ukončení třetího ročníku,

b)

vybavení lékárničky pro školu v přírodě nebo zotavovací akci podle druhu akce,

c)

péči praktického lékaře dostupného z místa konání školy v přírodě nebo zotavovací akce, s výjimkou školy v přírodě a zotavovací akce pořádané v zahraničí,

d) vedení zdravotnického deníku a seznamu účastníků a uložení těchto záznamů po dobu 6 měsíců od skončení školy v přírodě nebo zotavovací akce,

e) informovanost zákonného zástupce dítěte o zdravotních potížích, které dítě v průběhu školy v přírodě nebo zotavovací akce prodělalo, a o případném kontaktu s infekcí.

(2) Pořádající osoba je dále povinna zajistit instruktáž všech fyzických osob činných na zotavovací akci, s výjimkou zdravotníka, o hygienických požadavcích na tyto akce a o předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a jiných poškození zdraví, pokud se takové instruktáže dosud nezúčastnily.

§ 12

Jiné podobné akce pro děti

Při organizovaném pobytu dětí v počtu menším nebo po dobu kratší, než stanoví § 8 odst. 1, s výjimkou akcí pořádaných pro děti v poměru rodinném a obdobném, nebo při organizování akcí pro děti, jejichž účelem je, vedle posílení jejich zdraví a zvýšení jejich tělesné zdatnosti, získání specifických znalostí nebo dovedností, musí osoba, která akci pořádá, zajistit hygienicky nezávadný stav zařízení, zdroj pitné vody, kterým lze v dostatečném množství zásobovat akci, a účast pouze fyzických osob, které splňují podmínky stanovené v § 10.

§ 13

Vnitřní prostředí staveb a hygienické požadavky na venkovní hrací plochy

(1) Uživatelé staveb zařízení pro výchovu a vzdělávání, vysokých škol, škol v přírodě, staveb pro zotavovací akce, staveb zdravotnických zařízení léčebně preventivní péče, ústavů sociální péče, ubytovacích zařízení, staveb pro obchod a pro shromažďování většího počtu osob jsou povinni zajistit, aby vnitřní prostředí pobytových místností¹⁵⁾ v těchto stavbách odpovídalo hygienickým limitům chemických, fyzikálních a biologických ukazatelů, upravených prováděcími právními předpisy. Tím není dotčena povinnost vlastníka stavby podle zvláštních právních předpisů udržovat stavbu v dobrém stavebním stavu.¹⁶⁾

(2) Provozovatel venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých je povinen zajistit, aby písek užívaný ke hrám nebo jako povrch plochy, jakož i jiný materiál tvořící povrch plochy nebyly mikrobiálně a parazitárně znečištěny nad hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem.

§ 14

Výjimky z hygienických požadavků stanovených v § 7 odst. 1 je možné povolit, jen pokud tím nebude ohrožena ochrana veřejného zdraví. O povolení výjimky rozhoduje na žádost osoby příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

Díl 3

Hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení léčebně preventivní péče a ústavů sociální péče

§ 15

(1) Osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče, 17) zdravotnické zařízení léčebně preventivní péče státu anebo ústav sociální péče státu (dále jen "osoba poskytující péči") jsou povinny činit hygienická a protiepidemická opatření k předcházení vzniku a šíření nemocničních nákaz. Nemocniční nákazou je nákaza vnitřního (endogenního) nebo vnějšího (exogenního) původu, která vznikla v příčinné souvislosti s pobytem nebo výkonem prováděnými v zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče v příslušné inkubační době.

(2) Osoba poskytující péči je povinna stanovit opatření podle odstavce 1 v provozním řádu. Návrh provozního řádu a změnu provozního řádu schvaluje rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

§ 16

(1) Osoba poskytující péči je při výskytu nemocniční nákazy nebo při podezření na její výskyt povinna neprodleně provést epidemiologická opatření k odhalení zdroje nákazy, způsobu jejího šíření, zamezení jejího dalšího šíření a léčbě nakažených a z nakažypodezřelých fyzických osob.

(2) Osoba poskytující péči je dále povinna

a) evidovat každou nemocniční nákazu a na vyžádání poskytovat údaje o ní orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,

b) neprodleně hlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti hromadný výskyt nemocničních nákaz, nemocniční nákazu,

která vedla k těžkému poškození zdraví nebo k úmrtí; způsob hlášení upraví prováděcí právní předpis.

§ 17

(1) Osoba poskytující péči je povinna dodržet hygienické požadavky pro příjem fyzických osob do zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče a jejich ošetřování, zásobování vodou, úklid a výkon a kontrolu dezinfekce, sterilizace a vyššího stupně dezinfekce upravené prováděcím právním předpisem.

(2) Dezinfekcí je soubor opatření ke zneškodňování mikroorganismů pomocí fyzikálních, chemických nebo kombinovaných postupů, které mají přerušit cestu nákazy od zdroje ke vnímavé fyzické osobě.

(3) Vyšším stupněm dezinfekce jsou postupy, které zaručují usmrcení bakterií, virů, mikroskopických hub a některých bakteriálních spór, nezaručují však usmrcení ostatních mikroorganismů (například vysoce rezistentních spór) a vývojových stadií zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(4) Sterilizací je proces, který vede k usmrcování všech mikroorganismů schopných rozmnožování včetně spór, k nezvratné inaktivaci virů a usmrcení zdravotně významných červů a jejich vajíček.

(5) O provedené sterilizaci a jejím výsledku je osoba poskytující péči povinna vést evidenci v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem. Jiný způsob sterilizace může osoba poskytující péči použít jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. V žádosti o povolení uvede osoba poskytující péči způsob sterilizace a průkaz jeho účinnosti.

§ 18

(1) Osoba poskytující péči a osoba provozující prádelnu jsou povinny prádlo ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče ukládat podle povahy znečištění, převážet, prát ho a zacházet s ním způsobem upraveným prováděcím právním předpisem. Osoba provozující prádelnu, ve které se pere prádlo ze zařízení léčebně preventivní péče nebo ústavu sociální péče, je povinna tuto prádelnu vybavit způsobem upraveným prováděcím právním předpisem.

(2) V zařízeních léčebně preventivní péče a v ústavech sociální péče smí osoba poskytující péči používat jen vodu, která vyhovuje alespoň ukazatelům a limitům vody pitné.

Díl 4

Hygienické požadavky na výkon činností epidemiologicky závažných

§ 19

Předpoklady pro výkon činností epidemiologicky závažných

(1) Fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné, kterými jsou pracovní činnosti při výrobě a při uvádění potravin do oběhu (18) s výjimkou přepravy a skladování balených potravin, ve stravovacích službách, při výrobě kosmetických prostředků, v provozovnách holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry a v provozovnách, ve kterých se používají speciální přístroje (například solária, myostimulátory) k péči o tělo, v kosmetických, masérských, regeneračních a rekondičních službách, pokud při nich fyzické osoby přicházejí do přímého styku s potravinami, pokrmy, kosmetickými prostředky nebo tělem spotřebitele, musí splňovat tyto předpoklady:

a)

být k této činnosti zdravotně způsobilé, a

b) mít znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví.

(2) Zdravotní způsobilost osvědčuje, před zahájením činnosti epidemiologicky závažné, ve zdravotním průkazu

a) pro fyzickou osobu, která je podnikatelem, a její spolupracující rodinné příslušníky praktický lékař, který fyzické osoby registruje,¹¹⁾

b) v ostatních případech zdravotnické zařízení státu vykonávající závodní preventivní péči nebo osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení vykonávající závodní preventivní péči¹⁹⁾ (dále jen "zařízení vykonávající závodní preventivní péči").

(3) Rodinným příslušníkem se pro účely tohoto zákona rozumí manžel (manželka) nebo druh (druha), vlastní děti, osvojení, děti svěřené do pěstounské nebo poručnické péče a vlastní rodiče podnikatele, jeho manželky nebo družky.

(4) Rozsah znalostí nutných k ochraně veřejného zdraví podle odstavce 1 písm. b) upraví prováděcí právní předpis. Tyto znalosti je u fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné oprávněn při výkonu státního zdravotního dozoru prověřit orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti. Pokud podle rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví fyzická osoba znalosti nemá, nemůže vykonávat činnosti epidemiologicky závažné, a to do doby úspěšného složení zkoušky před komisí zřízenou orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti. Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je povinen umožnit fyzické osobě vykonání zkoušky nejdéle do 15 kalendářních dnů ode dne, kdy mu byla žádost fyzické osoby o přezkoušení doručena. Složení komise a podmínky provedení zkoušky upraví prováděcí právní předpis.

§ 20

Povinnosti fyzické osoby vykonávající činnosti epidemiologicky závažné

Fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné je povinna

- a) podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví lékařským prohlídkám a vyšetřením, která provede praktický lékař, který fyzickou osobu registruje, 11)
- b) informovat praktického lékaře, který fyzickou osobu registruje, 11) o druhu a povaze své pracovní činnosti,
- c) mít u sebe při výkonu pracovní činnosti zdravotní průkaz a na vyzvání ho předložit orgánu ochrany veřejného zdraví,
- d) uplatňovat při pracovní činnosti znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví a dodržovat zásady osobní a provozní hygieny v rozsahu upraveném v prováděcím právním předpise.

§ 21

Podmínky provozování činností epidemiologicky závažných

(1) Osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné je povinna zajistit, aby při této činnosti nedošlo k ohrožení a poškození zdraví fyzických osob infekčním onemocněním nebo k jinému poškození jejich zdraví. K výkonu činností epidemiologicky závažných smí používat jen vodu, která vyhovuje nejméně ukazatelům a limitům vody pitné, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

(2) Osoba provozující holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondiční služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, je povinna zabezpečit lékárníčku první pomoci vybavenou podle charakteru poskytované služby a vypracovat provozní řád. V provozním řádu uvede podmínky činnosti, použití strojů, přístrojů a dalších zařízení, zásady prevence vzniku infekčních a jiných onemocnění, ke kterým by mohlo dojít nesprávně poskytnutou službou včetně podmínek dezinfekce a sterilizace, zásady osobní hygieny zaměstnanců a ochrany zdraví spotřebitele, způsob zacházení s prádlem a očisty prostředí provozovny.

(3) Provozní řád podle odstavce 2 předloží osoba ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Schválený provozní řád vyvěsí při zahájení činnosti v provozovně.

§ 22

Zákaz a podmínky některých výkonů

(1) Osoba provozující kosmetické, masérské a regenerační služby, kadeřnictví, holičství, pedikúru, manikúru a službu, při které se používají speciální přístroje k péči o tělo, nesmí provádět výkony na nemocné kůži, manipulace s jizvami a mateřskými znaménky, výkony na sliznicích, oční spojivce a rohovce.

(2) Výkony, při nichž je porušována integrita kůže, může osoba provozující činnosti epidemiologicky závažné provádět jen za podmínek stanovených rozhodnutím vydaným na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Náleží k návrhu upravit prováděcí právní předpis. Další podmínky provozování stravovacích služeb

§ 23

Další podmínky provozování stravovacích služeb

(1) Stravovací službou je výroba, příprava nebo rozvoz pokrmů za účelem jejich podávání v rámci provozované hostinské živnosti, 20) ve školní jídelně, 21) menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovacích akcích a jiných podobných akcích pro děti (§ 12), při stravování zaměstnanců, podávání občerstvení 22) a při podávání pokrmů jako součástí ubytovacích služeb, služeb cestovního ruchu a při hromadných akcích.

(2) Pokrmem je potravina včetně nápoje, kuchyňsky upravená studenou nebo teplou cestou nebo ošetřená tak, aby mohla být přímo nebo po ohřevu podána ke konzumaci ve stravovací službě.

(3) Stravovací službu lze poskytovat pouze v provozovně, která vyhovuje hygienickým požadavkům na umístění, stavební konstrukci, prostorové a dispoziční uspořádání, zásobování vodou, vytápění,

osvětlení, odstraňování odpadních vod, v ětrání a vybavení upraveným prováděcím právním předpisem.

§ 24

(1) Osoba provozující stravovací službu je dále povinna

a) k výrobě a přípravě pokrmů používat jen látky, suroviny, polotovary a potraviny, které jsou zdravotně nezávadné a odpovídají ostatním požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,²³⁾

b) používat jen technologické a pracovní postupy, které zajistí zdravotní nezávadnost podávaných pokrmů,

c) určit v případech upravených prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění do oběhu technologické úseky (kritické body), ve kterých je největší riziko porušení zdravotní nezávadnosti pokrmů, provádět jejich kontrolu a vést evidenci o kritických bodech, termínech a závěrech jejich kontrol; při stanovení

kritických bodů postupovat způsobem upraveným zvláštním právním předpisem pro potraviny, ²⁴⁾

d) dodržovat podmínky upravené prováděcím právním předpisem pro výrobu, přípravu, rozvoz, přepravu, značení, skladování a uvádění pokrmů

do oběhu, včetně zmrazených a zchlazených pokrmů,

e) zajistit, aby podávané pokrmy vyhovovaly mikrobiologickým a chemickým požadavkům upraveným prováděcím právním předpisem, měly

odpovídající smyslové vlastnosti a splňovaly výživové požadavky podle skupiny spotřebitelů, pro které jsou určeny,

f) provádět opatření proti vzniku a šíření infekčních onemocnění a otrav z podávaných pokrmů,

g) v případech a způsobem upraveným prováděcím právním předpisem odebírat a uchovávat vzorky podávaných pokrmů,

h) v rozsahu a za podmínek upravených zvláštním právním předpisem pro potraviny ²⁵⁾ vypočítat a označit výživovou hodnotu podávaných

pokrmů, u kterých uvádí na jídelním lístku výživové tvrzení, ²⁶⁾

i) při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě, skladování a uvádění pokrmů do oběhu používat pouze zdravotně nezávadné materiály a

předměty (§ 25),

j) zajistit, aby fyzické osoby činné při výrobě, přípravě, balení, rozvozu, přepravě a skladování pokrmů a při jejich uvádění do oběhu používaly po

celou dobu výkonu práce čisté osobní ochranné pracovní prostředky,

k) zajistit dodržování zákazu kouření v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem. ²⁷⁾

(2) Pokrmy, s výjimkou cukrářských výrobků, nesmí osoba provozující stravovací služby chemicky konzervovat a přibarvovat.

(3) Ve školní jídelně, v menze, při stravování vojáků v základní a náhradní službě, fyzických osob ve vazbě a výkonu trestu, v rámci zdravotních a sociálních služeb včetně lázeňské péče, při zotavovací akci a jiné podobné akci pro děti (§ 12) a při stravování zaměstnanců osoba provozující stravovací služby nesmí podávat pokrmy z tepelně neopracovaných vajec a syrového masa včetně ryb. V ostatních stravovacích službách lze tyto pokrmy připravovat a podávat pouze na základě jednotlivé objednávky spotřebitele.

Díl 5

Hygienické požadavky na předměty běžného užívání

§ 25

Vymezení předmětů běžného užívání

(1) Předměty běžného užívání se pro účely tohoto zákona rozumějí

a) výrobky, které jsou ve svém konečném stavu ve styku s potravinami nebo pokrmy nebo jsou ke styku s potravinami nebo pokrmy určeny,

- b) hračky,28)
- c) kosmetické prostředky, a
- d) výrobky pro děti ve věku do 3 let, s výjimkou hraček a potravin.

(2) Kosmetickým prostředkem je látka nebo prostředek určený pro styk se zevními částmi lidského těla (pokožka, vlasový systém, nehty, rty a zevní pohlavní orgány), zuby a sliznicí dutiny ústní s cílem výlučně nebo převážně je čistit, parférovat, měnit jejich vzhled, chránit je, udržovat je v dobrém stavu nebo korigovat lidské pachy, nejde-li o léčivo. 29)

§ 26

Povinnosti výrobce, dovozce a osoby uvádějící předměty běžného užívání do oběhu

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání uvedených v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) je povinen zajistit, aby jím vyráběné nebo dovážené předměty běžného užívání

- a) za obvyklých nebo běžně předvídatelných podmínek nezpůsobily poškození zdraví fyzických osob nebo nepříznivé ovlivnění potravin nebo pokrmu,
- b) vyhovovaly prováděcím právním předpisem stanoveným hygienickým požadavkům na její, vlastnosti a mikrobiologickou čistotu; dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem,
- c) byly baleny, pokud to jejich charakter vyžaduje, do zdravotně nezávadných obalů,
- d) byly s ohledem na svou povahu a způsob použití značeny a vybaveny písemným prohlášením a návody k použití, popřípadě obsluze a čištění. Ve značení předmětu běžného užívání musí uvést údaje upravené prováděcím právním předpisem, a to způsobem, který tento předpis upravuje. Rozsah vybavení předmětů běžného užívání písemným prohlášením a návody upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud nelze výrobce nebo dovozce předmětu běžného užívání uvedeného v § 25 odst. 1 písm. a), c) a d) určit, odpovídá za splnění povinností podle odstavce 1 osoba, která tyto výrobky uvádí do oběhu, i když svou činností jejich vlastnosti přímo neovlivňuje. Tato osoba je povinna v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem zajistit značení předmětu běžného užívání, který není zabalen v obalu určeném pro spotřebitele a je balen v místě prodeje na přání spotřebitele.

(3) O přípustnosti a obsahu látek, které nejsou v prováděcím právním předpisu uvedeny v seznamech látek povolených v kosmetických prostředcích, a o přípustnosti, obsahu, popřípadě migračním limitu látek, které nejsou v prováděcím právním předpisu uvedeny pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a), rozhoduje na návrh výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis. Takové složení kosmetického prostředku může orgán ochrany veřejného zdraví povolit nejdéle na dobu 3 let; pro předměty běžného užívání podle § 25 odst. 1 písm. a) nejdéle na dobu 2 let. Orgán ochrany veřejného zdraví odchýlné složení předmětu běžného užívání povolí, jestliže výrobce nebo dovozce v návrhu uvede skutečnosti prokazující, že navrhované složení neohroží veřejné zdraví. V rozhodnutí může orgán ochrany veřejného zdraví stanovit i způsob a rozsah značení předmětu běžného užívání.

(4) Výjimku z hygienických požadavků stanovených v odstavci 1 písm. b) pro výrobky uvedené v § 25 odst. 1 písm. d) je možné povolit, jen pokud navrhovaným složením nebude ohroženo zdraví příslušné skupiny spotřebitelů. O povolení výjimek rozhoduje na žádost výrobce nebo dovozce příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Náležitosti návrhu upraví prováděcí právní předpis.

(5) Výrobce nebo dovozce hraček upravených prováděcím právním předpisem je povinen zabezpečit, aby migrace látek upravených prováděcím právním předpisem nepřekročila stanovené hygienické limity a byly splněny další hygienické požadavky na složení těchto hraček upravené prováděcím právním předpisem. Dodržení hygienických požadavků na složení a vlastnosti je výrobce nebo dovozce povinen hodnotit za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Jinak se při posuzování bezpečnosti hraček postupuje podle zvláštního právního předpisu.7)

Další ustanovení pro výrobu a dovoz kosmetických prostředků

§ 27

Povinnosti výrobce a dovozce kosmetického prostředku

(1) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je povinen před uvedením kosmetického prostředku do oběhu oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví obchodní jméno, sídlo, jde-li o právnickou osobu, nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu, místo výroby, místo, kde uchovává údaje stanovené v prováděcím právním předpise, je-li odchylné od sídla nebo místa podnikání, datum zahájení výroby nebo dovozu a seznam kosmetických prostředků, které hodlá vyrábět nebo dovážet. Výrobce nebo dovozce je dále povinen v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem oznámit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely poskytnutí první po moci informace o látkách obsažených v kosmetickém prostředku, které mohou ohrozit zdraví některých fyzických osob; tyto informace může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví využít pouze ke stanovenému účelu.

(2) Výrobce nebo dovozce kosmetického prostředku je dále povinen předložit pro kontrolní účely na žádost příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v jím určené lhůtě, rozsahu a jazyce údaje stanovené prováděcím právním předpisem. Pro tento postup neplatí správní řád.

§ 28

Podmínky neuvedení ingrediencí na obalu kosmetického prostředku

(1) Na žádost výrobce podanou z důvodu ochrany obchodního tajemství může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví povolit ve značení kosmetického prostředku neuvedení jedné nebo více látek použitých ve složení kosmetického prostředku (dále jen "ingredience"). Náležitosti žádosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Pokud orgán ochrany veřejného zdraví žádosti vyhoví, stanoví v rozhodnutí i registrační číslo, které žádosti přidělil a které výrobce uvede na obalu kosmetického prostředku na místě značení ingredience.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 má platnost po dobu 5 let. Na žádost výrobce může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví, po zhodnocení bezpečnosti ingredience a důvodů pro její utajení, platnost rozhodnutí výjimečně prodloužit nejdéle o 3 roky. V žádosti výrobce uvede důvody prodloužení doby utajení ingrediencí kosmetického prostředku.

(4) Výrobce je povinen oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví, který rozhodl o povolení žádosti o neuvedení ingredience,

a) změny v údajích obsažených v žádosti podle odstavce 1,

b) změnu názvu kosmetického prostředku s obsahem ingredience, pro jejíž značení bylo povoleno utajení, a to nejpozději 15 dnů před uvedením výrobku s novým názvem do oběhu.

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví je oprávněn, po posouzení změn podle odstavce 4, nebo je stliže to vyžaduje ochrana veřejného zdraví, výrobcí povolení podle odstavce 1 odejmout.

§ 29

Podmínky výroby kosmetických prostředků a jejich uvedení do oběhu

(1) Výrobce kosmetického prostředku je povinen určit výrobní metodu vyhovující správné výrobní praxi, která zajistí výrobu zdravotně nezávadných kosmetických prostředků, stanovit fyzickou osobu odpovědnou za jejich výrobu a při značení kosmetického prostředku dodržovat názvosloví ingrediencí upravené prováděcím právním předpisem. Fyzická osoba odpovědná za výrobu kosmetických prostředků musí mít vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

(2) Před uvedením kosmetického prostředku do oběhu je výrobce i dovozce povinen zajistit ho dnočení jeho bezpečnosti pro zdraví fyzických osob. Hodnocení musí být provedeno podle zásad správné laboratorní praxe pro zkoušení chemických látek.³⁰⁾ Hodnocením kosmetického prostředku může výrobce nebo dovozce pověřit pouze fyzickou osobu, která má vzdělání a praxi upravené prováděcím právním předpisem.

Díl 6

Ochrana před hlukem, vibracemi a neionizujícím zářením

Hluk a vibrace

§ 30

Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, která jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letiště³¹⁾ a vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací,³²⁾ železnic a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk, (dále jen "zdroje hluku nebo vibrací") jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro venkovní prostor, stavby pro bydlení a stavby občanského vybavení a bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby.

§ 31

(1) Pokud při používání, popřípadě provozu zdroje hluku nebo vibrací, s výjimkou letišť, ne lze z vážných důvodů hygienické limity dodržet, může osoba zdroj hluku nebo vibrací provozovat jen na základě povolení vydaného na návrh této osoby příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví časově omezené povolení vydá, jestliže osoba prokáže, že hluk nebo vibrace byly omezeny na rozumně dosažitelnou míru a provozem nebo používáním zdroje hluku nebo vibrací nebude ohroženo veřejné zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady na protihluková nebo antivibrační opatření a jejich přínosem ke snížení hlukové nebo vibrační zátěže.

(2) Při překročení hygienických limitů hluku z provozu na civilních mezinárodních letištích přepravujících ročně více než 100 000 fyzických osob a vojenských letištích je provozovatel letiště povinen navrhnout ochranné hlukové pásmo. Ochranné hlukové pásmo zřídí rozhodnutím správní úřad příslušný podle zvláštního právního předpisu.³³⁾

(3) U staveb určených pro bydlení, rekreaci, u pracovišť a staveb občanského vybavení umístěných v ochranném hlukovém pásmu je provozovatel letiště na základě odborného posudku vypracovaného na jeho náklad povinen postupně provést nebo zajistit provedení protihlukových opatření v takovém rozsahu, aby byly alespoň uvnitř staveb hygienické limity hluku dodrženy. U staveb pro bydlení, zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení a školských zařízení, ve kterých by podle odborného posudku protihluková opatření nezajistila dodržování hygienických limitů, může příslušný správní úřad rozhodnout o vyvlastnění, popřípadě zahájit řízení o změně v užívání stavby nebo o jejím odstranění.

§ 32

Hluk z provozu služeb a hluk z veřejné produkce hudby (například koncert, taneční zábava, artistická produkce s hudbou) nesmí překročit hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem. Splnění této povinnosti zajistí osoba provozující službu a pořadatel nebo provozovatel veřejné produkce hudby.

§ 33

Ve stavbách pro bydlení a ve stavbách občanského vybavení nesmějí být instalovány stroje a zařízení o základním kmitočtu od 4 do 8 Hz. Osoba může instalovat takový stroj nebo zařízení v okolí staveb pro bydlení a staveb občanského vybavení, jen pokud na základě studie o přenosu vibrací orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti prokáže, že nedojde k nadlimitním u přenosu vibrací na fyzické osoby v těchto stavbách.

§ 34

(1) Prováděcí právní předpis upraví hygienické limity hluku a vibrací pro denní a noční dobu, způsob jejich měření a hodnocení.

(2) Noční dobou se pro účely kontroly dodržení povinností v ochraně před hlukem a vibracemi rozumí doba mezi 22.00 a 6.00 hodinou. Pro civilní mezinárodní letiště přepravující ročně více než 100 000 fyzických osob se za noční dobu považuje doba mezi 23.00 a 5.00 hodinou.

Neionizující záření

§ 35

(1) Neionizujícím zářením jsou elektrická a magnetická pole a elektromagnetické záření o frekvenci do 1,7.10¹⁵ Hz.

(2) Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroj nebo zařízení, které je zdrojem neionizujícího záření včetně laserů (dále jen "zdroj neionizujícího záření"), je povinna

a) činit taková technická a organizační opatření, aby expozice fyzických osob v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem

nepřekračovaly nejvyšší přípustné hodnoty neionizujícího záření,

b) při zjišťování a hodnocení expozice fyzických osob a úrovně neionizujícího záření postupovat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

c) v případech stanovených prováděcím právním předpisem označit výstrahou místa (oblasti, pásma), ve kterých expozice osob neionizujícímu záření může překročit nejvyšší přípustné hodnoty.

(3) Pokud dojde k závadě zdroje neionizujícího záření, která by mohla vést k expozici fyzických osob překračující nejvyšší přípustné hodnoty, osoba, která zdroj neionizujícího záření používá, popřípadě provozuje, jeho provoz neprodleně zastaví. Tím nejsou dotčeny její povinnosti podle zvláštních právních předpisů.

§ 36

Výrobce a dovozce laseru je povinen zajistit

a) zařazení laseru do třídy způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem a označení laseru štítkem s uvedením tohoto zařazení,

b) opatření laserů zařazených do třídy II. a vyšší výstražným textem a laserů třídy III. a IV. signalizací, a to způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

c) uvedení údajů nezbytných pro ochranu zdraví stanovených prováděcím právním předpisem v technické dokumentaci připojené ke každému laseru.

§ 37

Kategorizace prací

(1) Podle míry výskytu faktorů, které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců, a jejich rizikovitosti pro zdraví se práce zařazují do čtyř kategorií. Kritéria, faktory a limity pro zařazení prací do kategorií stanoví prováděcí právní předpis.

(2) O zařazení prací do druhé, třetí nebo čtvrté kategorie rozhoduje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Návrh předkládá osoba, která zaměstnává fyzické osoby v pracovněprávních nebo obdobných pracovních vztazích, (dále jen "zaměstnavatel"), a to do 30 kalendářních dnů ode dne zahájení výkonu prací. Ostatní práce na pracovištích zaměstnavatele, které nebyly takto zařazeny, se považují za práce kategorie první.

(3) Zaměstnavatel v návrhu na zařazení prací do kategorií uvede výsledky hodnocení rizikového ohrožení zdraví zaměstnanců³⁴) včetně výsledků měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek, pro něž jsou stanoveny hygienické limity, a zjištění druhu a typu biologického činitele, který může vyvolat ohrožení zdraví a je uveden ve zvláštním právním předpise, ³⁵) počty zaměstnanců v jednotlivých kategoriích a způsob zajištění ochrany jejich zdraví.

(4) Zaměstnavatel je povinen ihned oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti každou změnu podmínek výkonu práce, která by mohla mít vliv na její zařazení do příslušné kategorie. V oznámení zaměstnavatel uvede výsledky měření souvisejících faktorů pracovních podmínek.

§ 38

Měření pro účely kategorizace

Měření pro účely podle § 37 odst. 3 a 4 může zaměstnavatel provést jen prostřednictvím osob akreditované nebo autorizované k příslušným měřením, pokud není sám takto kvalifikován. Při měření zaměstnavatel nebo jiná osoba musí dodržet měřící metody stanovené zvláštním právním předpisem.³⁵)

§ 39

Rizikové práce

(1) Rizikovou prací, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí práce, při níž je nebezpečí vzniku nemoci z povolání nebo jiné nemoci související s prací, je práce zařazená do kategorie třetí a čtvrté a dále práce zařazená do kategorie druhé, o níž takto rozhodne příslušný orgán ochrany veřejného zdraví.

(2) Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je povinen

a) zabezpečit bezpečné skladování a zacházení s nebezpečnými chemickými látkami, chemickými přípravky³⁰) a s biologickými činiteli

stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵)

b) zabezpečit neprodleně mimořádná měření faktorů pracovních podmínek, pokud o ně požádá zařízení vykonávající závodní preventivní péči

nebo pokud tak stanoví rozhodnutím příslušný orgán ochrany veřejného zdraví,

c) zjistit příčinu překročení limitních hodnot ukazatelů biologických expozičních testů a zabezpečit její odstranění; neprodleně informovat o těchto skutečnostech zaměstnance,

d) předložit rozsah opatření k omezení faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví na nejmenší rozumně dosažitelnou míru před jejich přijetím ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Rozumně dosažitelnou mírou se rozumí poměr mezi náklady vynaloženými na omezování faktorů nepříznivě ovlivňujících zdraví zaměstnanců a jejich přínosem pro ozdravení pracovních podmínek.

vykonávající závodní preventivní péči. Přitom je povinno dodržet mlčenlivost o výsledcích testů jednotlivých zaměstnanců.

(4) Limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů upraví prováděcí právní předpis.

§ 40

Evidence rizikových prací

Zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány rizikové práce, je dále povinen

a) u každého zaměstnance ode dne přidělení rizikové práce vést evidenci:

1. o jménu, příjmení a rodném čísle,
2. o počtu směn odpracovaných při rizikové práci, s výjimkou rizika infekčního onemocnění,
3. o datech a druzích provedených lékařských preventivních prohlídek a zvláštních očkováních s ovisejících s činností na pracovišti zaměstnavatele nebo o imunitě (odolnosti) k nákaze,
4. údajů o výsledcích sledování zátěže organismu zaměstnanců faktory pracovních podmínek a naměřených hodnotách intenzit a koncentrací faktorů pracovních podmínek a druhu a typu biologického činitele,

b) ukládat evidenci podle písmene a) po dobu 10 let od ukončení expozice, a jde-li o práce:

1. s chemickými karcinogeny stanovenými zvláštním právním předpisem,³⁵⁾
2. s azbestem,
3. v riziku fibrogenního prachu,
4. s biologickými činiteli, které mohou vyvolat latentní onemocnění, onemocnění, která mají velmi dlouhou inkubační dobu nebo způsobují onemocnění, která se opakovaně projevují remisemi či mohou mít závažné následky, po dobu 40 let od ukončení expozice,

c) evidenci o pracích podle písmene b) bodů 1 až 4 předat při svém zániku bez právního nástupce, neuplynula-li dosud lhůta podle písmene b), orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti,

d) oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti všechny skutečnosti, které by mohly mít vliv na zvýšení expozice zaměstnance faktorům pracovních podmínek.

§ 41

Používání biologických činitelů a azbestu

(1) Zaměstnavatel je povinen ohlásit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti, že budou poprvé používány biologické činitele skupin 2 až 4, upravené zvláštním právním předpisem,³⁵⁾ a změny ve výkonu takové práce a dále takové práce, při nichž jsou nebo mohou být zaměstnanci exponováni azbestu. Hlášení je zaměstnavatel povinen učinit nejméně 30 dnů před zahájením práce; náležitosti hlášení stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Zaměstnavatel nebo osoba jím určená musí při stanovení rizika biologického činitele a azbestu postupovat způsobem stanoveným zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

(3) Zaměstnavatel je povinen opatření k předcházení a omezení rizik souvisejících s používáním biologických činitelů skupin 2 až 4 předem projednat s orgánem ochrany veřejného zdraví příslušným podle místa činnosti.

§ 42

Náklady spojené se zajišťováním ochrany zdraví při práci podle tohoto zákona hradí zaměstnavatel, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

§ 43

Povinnosti stanovené v § 37, 38, § 39 odst. 2 písm. a) a písm. c) části textu před středníkem a v § 40 až 42 platí i pro osobu, která podniká podle zvláštního právního předpisu a není zaměstnavatelem ve smyslu zvláštního právního předpisu. 35)

§ 44

Ustanoveními tohoto zákona nejsou dotčeny povinnosti zaměstnavatelů a osob uvedených v § 43 stanovené zvláštními právními předpisy.35)

HLAVA III

PŘEDCHÁZENÍ VZNIKU A ŠÍŘENÍ INFEKČNÍCH ONEMOCNĚNÍ

Díl 1

Očkování a spolupráce orgánů ochrany veřejného zdraví se zdravotnickými zařízeními léčebně preventivní péče

§ 45

(1) K ochraně před vznikem, šířením a k omezení výskytu infekčních onemocnění spolupracují zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče státu a osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení (dále jen "zdravotnické zařízení") s orgány ochrany veřejného zdraví a provádějí opatření stanovená tímto zákonem nebo opatření přijatá orgány ochrany veřejného zdraví na základě tohoto zákona. Náklady spojené s takovou činností, které nejsou hrazeny ze zdravotního pojištění, hradí stát v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(2) Zdravotnická zařízení jsou povinna zajistit a provést pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, očkování při úrazech, poraněních, nehojících se ranách a před některými léčebnými výkony, popřípadě pasivní imunizaci fyzických osob, které mají v péči, [například podáním dalších imunobiologických přípravků³⁶] v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána.

(3) Při výskytu infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpisu jsou zdravotnická zařízení povinna nařídít izolaci vždy na infekčním oddělení, případně oddělení tuberkulózy nebo venerologickém oddělení nemocnice. V ostatních případech se izolace provádí podle prozatímního opatření zdravotnického zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví v zařízení léčebně preventivní péče nebo v domácnosti.

§ 46

(1) Fyzická osoba, která je hlášena k trvalému pobytu na území České republiky, a cizinec, jemuž byl na území České republiky povolen dlouhodobý pobyt, jsou povinni podrobit se v prováděcím právním předpisu upravených případech a termínech stanovenému druhu pravidelného očkování. Prováděcím právním předpisem stanovené skupiny fyzických osob a fyzické osoby, které mají být zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčních onemocnění, jsou povinny podrobit se ve stanoveném rozsahu stanovenému druhu zvláštního očkování.

(2) Před provedením pravidelného a zvláštního očkování je fyzická osoba povinna podrobit se v případech upravených prováděcím právním předpisem vyšetření stavu imunity (odolnosti). Pravidelné a zvláštní očkování se neprovede při zjištění nízké imunity vůči infekci nebo zjištění zdravotního stavu, který brání podání očkovací látky (trvalá kontraindikace). O těchto skutečnostech zdravotnické zařízení vystaví fyzické osobě potvrzení a důvod upuštění od očkování zapíše do zdravotnické dokumentace.

(3) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se zdržuje nezletilá fyzická osoba, že se tato nezletilá fyzická osoba nepodrobila očkování nebo vyšetření podle odstavce 2, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které očkování, popřípadě vyšetření provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinností podle odstavců 1 až 3 její zákonný zástupce. 12)

(5) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby očkování nebo vyšetření provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

(6) Prováděcí právní předpis upraví členění očkování a podmínky provedení očkování, způsoby vyšetřování imunity, pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění a podmínky, za nichž mohou být v souvislosti se zvláštním očkováním fyzické osoby zařazeny na pracoviště s vyšším rizikem vzniku infekčního onemocnění.

§ 47

(1) K pravidelnému, zvláštnímu a mimořádnému očkování může zdravotnické zařízení použít jen očkovací látku, kterou zajistí zařízení ochrany veřejného zdraví (§ 86 odst. 4); to neplatí, jde-li o očkovací látku proti tuberkulóze a tu berkulín. Při každém očkování musí zdravotnické zařízení dodržet návod k použití a postup stanovený výrobcem.

(2) Každé provedené očkování zapíše zdravotnické zařízení v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem do očkovacího průkazu, který vydá při prvním očkování, a do zdravotnické dokumentace očkovaného. Při každém dalším očkování je očkovaný povinen předložit očkovací průkaz k provedení záznamu.

(3) Očkování před cestou do zahraničí včetně odpovídajícího poradenství mohou provádět jen zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví uvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Při očkování je i zařízení pro ochranu veřejného zdraví povinno dodržet zásady stanovené v odstavcích 1 a 2.

§ 48

Osoba, která dopravuje a skladuje očkovací látky, je povinna dodržet podmínky stanovené výrobcem v návodu k jejich použití.

§ 49

Očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná [§ 69 odst. 1 písm. g)] očkování, s výjimkou těch, které jsou hrazeny z veřejného zdravotního pojištění, jsou hrazeny z prostředků státního rozpočtu. Ostatní očkování se provádějí za cenu sjednanou s osobou, která si jejich provedení objednala, pokud zvláštní právní předpisy nestanoví jinak.³⁷⁾

§ 50

Jesle nebo předškolní zařízení mohou přijmout pouze dítě, které se podrobilo stanoveným pravidelným očkováním, má doklad, že je proti nákaze imunní nebo se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci.

§ 51

Zdravotnické zařízení je povinno orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti

- a) neprodleně sdělit neobvyklé reakce po očkování,
- b) na jeho žádost sdělit osobní údaje fyzických osob, které mají ve své evidenci, a to jméno, příjmení, rodné číslo a trvalý pobyt, dále druh a datum očkování, trvalou kontraindikaci či imunitu vůči nákaze,
- c) umožnit, aby pro potřeby kontroly prevence vzniku a šíření infekčních onemocnění zaměstnanec zařízení ochrany veřejného zdraví nahlížel do zdravotnické dokumentace a pořizoval z ní výpisy.

§ 52

Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy, ochranné výchovy a preventivně výchovné péče a ústavy sociální péče jsou povinny oznámit orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa jejich činnosti, že fyzická osoba umístěná v tomto zařízení nebo ústavu se nepodrobila pravidelnému nebo zvláštnímu očkování, popřípadě že jsou pochybnosti o splnění této povinnosti. Zařízení pro výchovu a vzdělávání (§ 7 odst. 1) je povinno poskytnout orgánu ochrany veřejného zdraví na jeho žádost údaje o očkování dětí nebo mladistvých, kteří do jejich zařízení docházejí, pokud mu je zákonný zástupce dítěte nebo mladistvého na jeho žádost sdělil.

Opatření proti šíření infekčních onemocnění fyzickými osobami, které vylučují choroboplodné zárodky

§ 53

(1) Fyzické osoby po nákaze vyvolané virem lidského imunodeficitu a fyzické osoby, které po prožití břišního tyfu, paratyfu A, B a C, bacilární úplavice, salmonelózy, záškrty, virového zánětu jater B, C a D, tuberkulózy, příjice a kapa vky dlouhodobě vylučují choroboplodné zárodky a tato skutečnost byla jim nebo jejich zákonným zástupcům lékařem sdělena (dále jen "nosiči"), jsou u povinny

- a) podrobit se lékařskému dohledu, potřebnému laboratornímu vyšetření, léčbě a dalším epidemiologickým opatřením,
- b) dodržovat poučení lékaře o ochraně jiných fyzických osob před přenosem infekčního onemocnění, jehož jsou nosiči,
- c) nevykonávat činnosti, při nichž by vzhledem ke svému nosičství ohrožovaly zdraví jiných fyzických osob,
- d) informovat lékaře před vyšetřovacím nebo léčebným výkonem a při přijetí do ústavní péče o své nosičství; pokud má nosič poruchu vědomí, učiní tak ihned, jakmile mu to jeho zdravotní stav umožňuje,
- e) sdělit své nosičství při přijetí do zařízení sociální péče,
- f) oznamovat praktickému lékaři, který je registruje, (11) osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého a přechodného pobytu), údaje o zaměstnání a změny v těchto údajích.

(2) Nosič břišního tyfu, paratyfu A, B a C, salmonelózy nebo bacilární úplavice nesmí být po dobu nosičství držitelem zdravotního průkazu. Pokud mu byl zdravotní průkaz vystaven, je povinen ihned poté, kdy mu bylo lékařem sděleno, že je nosičem, odevzdat ho orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa pracovní činnosti držitele zdravotního průkazu.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa, kde se fyzická osoba zdržuje, z vlastní nebo jiného podnětu rozhodne o rozsahu epidemiologických opatření podle odstavce 1 písm. a), s výjimkou léčby, a stanoví činnosti podle odstavce 1 písm. c); může též fyzické osobě rozhodnutím stanovit, které zdravotnické zařízení opatření podle odstavce 1 písm. a) provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby opatření podle odstavce 1 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 54

(1) Zdravotnické zařízení ošetřující nosiče je povinno hlásit neprodleně orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa, kde se nosič zdržuje, osobní údaje a změny v těchto údajích, skutečnost, že nosič změnil zaměstnání, pokud je mu tato skutečnost známa, a ukončení nařízené izolace.

(2) Je-li před propuštěním nosiče z ústavní péče prokázáno vylučování původce infekce, zdravotnické zařízení informuje o této skutečnosti orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti zdravotnického zařízení.

Díl 2

Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace

§ 55

Ochrannou dezinfekcí, dezinfekcí a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky významnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy. Člení se na

- a) běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, která jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů směřuje k předcházení vzniku infekčních onemocnění a výskytu škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů,
- b) speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, kterou je odborná činnost cílená na likvidaci původců nálezů, zvýšeného výskytu přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

§ 56

Osoba, která provádí ochrannou dezinfekci, dezinfekci nebo deratizaci,

- a) smí použít jen přípravky schválené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví a musí dodržet návod k jejich použití stanovený výrobcem,
- b) může použít přípravky a postupy jen v míře nezbytně nutné tak, aby účelu ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace bylo dosaženo a životní a pracovní podmínky nebyly ohroženy či poškozeny,
- c) je povinna kontrolovat její účinnost.

§ 57

Běžnou ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci je povinna provádět každá osoba, a to jako součást čištění a běžných technologických a pracovních postupů.

§ 58

(1) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provozovat pouze osoba, která má v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem 20) odbornou způsobilost podle tohoto zákona a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu 20) příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(2) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, může provádět fyzická osoba, která

- a) dovršila věk 18 let,
- b) absolvovala odborný kurs,
- c) podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(3) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci v potravinářských nebo zemědělských provozech může provádět, dohlížet na její výkon a řídit fyzická osoba, která

- a) absolvovala speciální mistrovský kurs,
- b) podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(4) Speciální ochrannou dezinfekci, dezinsekcí a deratizací, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky,30) může provádět fyzická osoba, která

a) dovršila věk 18 let,

b) absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky,

c) podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(5) Řídit a dohlížet na výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinsekcce a deratizace, při které se používají toxické nebo vysoce toxické chemické látky a chemické přípravky, může fyzická osoba, která

a) ukončila vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství, farmacie nebo chemie, popřípadě v jiném příbuzném oboru

nebo absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie, a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví,

speciální přípravu, v jejíž náplni je toxikologie,

b) ukončila studium na jiné vysoké škole, než je uvedeno pod písmenem a), nebo maturitní zkoušku ukončila studium na střední škole, podrobila

se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti, nebo

c) má jiné vzdělání, než je uvedeno pod písmenem a) nebo b), absolvovala odborný kurs pro práci s toxickými a vysoce toxickými chemickými látkami a chemickými přípravky, podrobila se před komisí úspěšně zkoušce odborné způsobilosti a má osvědčení o odborné způsobilosti.

(6) Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 3 písm. a) je 5 let praxe ve speciální ochranné dezinfekci, dezinsekcí a deratizací. Předpokladem pro přijetí do kursu podle odstavce 4 písm. b) a odstavce 5 písm. c) je absolvování speciálního mistrovského kursu. Pro vydání povolení podle odstavce 1 neplatí správní řád.

§ 59

(1) Kursy k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinsekcce a deratizace podle § 58 odst. 2 až 5 může provozovat pouze osoba, která má odbornou způsobilost podle § 58 odst. 2 a povolení vydané pro účely podle zvláštního právního předpisu²⁰) příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví. Pro vydání povolení neplatí správní řád.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví na návrh osoby, která hodlá provozovat kursy, povolení vydá, jestliže navrhovaný obsah a rozsah kursu je v souladu s prováděcím právním předpisem, osoba provozující kursy má stanovenou odbornost a odbornost přednášejících odpovídá povaze kursu.

(3) Odbornost přednášejících doloží osoba, která hodlá provozovat kursy, údajem o stupni vzdělání a době praxe v činnostech souvisejících se speciální ochrannou dezinfekcí, dezinsekcí a deratizací.

§ 60

(1) Komise pro přezkoušení odborné způsobilosti podle § 58 odst. 2 až 5 zřizuje příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. K provedení zkoušky odborné způsobilosti podává fyzická osoba příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví přihlášku, jejíž náležitosti upraví prováděcí právní předpis.

(2) Osvědčení o odborné způsobilosti vydá příslušný orgán ochrany veřejného zdraví; pro jeho vydání neplatí správní řád. Osvědčení odborné způsobilosti je platné po dobu 5 let ode dne jeho vydání.

(3) Prováděcí právní předpis upraví složení komise, základní obsah a podmínky provedení zkoušky odborné způsobilosti.

§ 61

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, je povinna

a) evidovat použité přípravky, jejich druh, množství, dobu, místo a účel použití; tuto evidenci ukládat po dobu 5 let,

b) informovat dotčené osoby o záměru provést velkoplošnou (území obce nebo městské části) speciální ochrannou dezinfekci a deratizaci.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může z vlastního nebo jiného podnětu rozhodnutím provést speciální ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci nařídí, pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění nebo šíření škodlivých a epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů.

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutím podle odstavce 2 oznámit ústním vyhlášením, pokud to vyžaduje naléhavost situace. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí lze podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

Díl 3

Postup při zjištění výskytu infekčního onemocnění

§ 62

Hlášení infekčních onemocnění a zacházení s biologickým materiálem

(1) Osoba poskytující péči (§ 15 odst. 1), která zjistí infekční onemocnění, podezření na tuberkulózu nebo úmrtí na ni, vylučování původců infekčních onemocnění, kmenů původce záškrtu a virových zánětů jater nebo se o těchto skutečnostech dozví, je povinna ohlásit toto zjištění neprodleně, způsobem a v rozsahu upraveném prováděcím právním předpisem orgánu ochrany veřejného zdraví příslušnému podle místa činnosti. Současně zajistí podle druhu a rozsahu jí poskytované zdravotní péče bezodkladně provedení prvních nezbytných opatření k zamezení šíření onemocnění včetně odběru biologického materiálu a jeho vyšetření. Další opatření provádí podle pokynů orgánu ochrany veřejného zdraví.

(2) Pro vydání pokynu podle odstavce 1 neplatí správní řád. Orgán ochrany veřejného zdraví oznámí tento pokyn osobě poskytující péči ústně a učiní o něm písemný zápis. Proti pokynu může osoba poskytující péči podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje osobě poskytující péči. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(3) Osoba poskytující péči je dále povinna

a) při odběru biologického materiálu a jeho vyšetření postupovat podle hygienických požadavků upravených prováděcím právním předpisem,

b) žádanku o vyšetření biologického materiálu vyplnit údaji upravenými prováděcím právním předpisem,

c) zajistit, aby se s biologickým materiálem při odběru, transportu, laboratorním zpracování, dekontaminaci a likvidaci zacházelo tak, aby nebylo ohroženo zdraví fyzických osob přicházejících s ním do přímého styku.

§ 63

Spolupráce správních úřadů k zamezení šíření nákazy

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v rozsahu své působnosti neprodleně informují o výskytu závažných sporadických a hromadně se vyskytujících infekčních onemocnění orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a orgány veterinární správy si vzájemně neprodleně hlásí výskyt infekcí přenosných ze zvířete na člověka. Orgány veterinární správy orgánům ochrany veřejného zdraví hlásí i úhyn zvířete na takovou infekci.

(3) Při provádění opatření proti infekcím přenosným ze zvířat na člověka spolupracují orgány ochrany veřejného zdraví s orgány veterinární správy.

§ 64

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby

Fyzická osoba, která onemocněla infekčním onemocněním nebo je podezřelá z nákazy, je podle povahy infekčního onemocnění povinna

- a) podrobit se izolaci, podání specifických imunologických preparátů nebo chemoprophylaktik, po třebném laboratornímu vyšetření, lékařské prohlídce a karanténním opatřením,
- b) dodržovat omezení, popřípadě zákaz užívání zdroje pitné vody, potravin a dalších výrobků po dezfěelých z toho, že obsahují původce nákazy,
- c) zajistit provedení nařizené ohniskové ochranné dezinfekce, dezinsekce a deratizace,
- d) zdržet se činnosti, která by mohla vést k dalšímu šíření infekčního onemocnění, a je-li běž nou součástí života, vykonávat ji tak, aby se riziko šíření snížilo,
- e) sdělit orgánu ochrany veřejného zdraví nebo lékaři na jejich výzvu okolnosti důležité v záj mu epidemiologického vyšetřování.

§ 65

Provedení karantény a ohniskové ochranné dezinfekce, dezinsekce a deratizace

(1) V případě onemocnění podléhajícího mezinárodnímu zdravotnickému řádu (mor, cholera, žlu tá zimnice) a dalších infekčních onemocnění stanovených doporučením Světové zdravotnické organizace, je fyzická osoba podezřelá z nákazy, které byla nařizena karanténa, izolována v zařízení léčebně preventivní péče vyčleněném pro případ výskytu těchto onemocnění. U ostatních infekčních onemocnění jsou, s ohledem na charakter infekčního onemocnění, způsob kontaktu a dobu jeho trvání, částečně omezena místa pobytu a aktivity fyzické osoby podezřelé z nákazy.

(2) Ohniskovou ochrannou dezinfekcí, dezinsekci a deratizací je činnost směřující k ochraně zdraví fyzických osob a k ochraně životních a pracovních podmínek před původci a přenašeči infekčních onemocnění, škodlivými a epidemiologicky význa mnými členovci, hlodavci a dalšími živočichy v ohnisku nákazy. Ohniskem nákazy je místo, ve kterém se šíří nákaza. Jeho součástí je nebo byl zdroj nákazy, fyzické osoby podezřelé z nákazy a složky jejich prostředí.

§ 66

Opatření, kterým jsou povinny se podrobit fyzické osoby podnikající a právnické osoby

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny podrobit se, podle povahy infekčního onemocnění,

- a) zákazu provozu zařízení, provozovny nebo jiné činnosti,
- b) zákazu přepravy určitými dopravními prostředky,
- c) omezení výroby, pozastavení prodeje a zákazu užívání vody, potravin a dalších výrobků podez řelých z kontaminace.

(2) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou dále povinny zajistit provedení ohniskové dezinfekce, dezinfekce a deratizace a asanaci (hygienické zabezpečení) vody, půdy a jiných míst a výrobků podezřelých z toho, že obsahují původce onemocnění.

§ 67

Stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy

(1) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa výskytu infekčního onemocnění rozhodne o druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy. Vyžaduje-li to naléhavost situace, může osobě rozhodnutí oznámit ústním vyhlášením. Den ústního vyhlášení rozhodnutí je dnem oznámení rozhodnutí. Vyhlášené rozhodnutí uvede orgán ochrany veřejného zdraví do zápisu; neprodleně však osobě doručí jeho písemné vyhotovení. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání do 3 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Zdravotnické zařízení, pokud zjistí výskyt infekčního onemocnění nebo podezření na ně, může fyzické osobě nařídit prozatímním opatřením druh a způsob provedení protiepidemických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) až d). Pro vydání prozatímního opatření neplatí správní řád. Zdravotnické zařízení, které nařídí prozatímním opatřením protiepidemické opatření v ohnisku u nákazy, neprodleně informuje orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1. Proti prozatímnímu opatření může fyzická osoba, které by bylo protiepidemické opatření nařízeno, podat tomuto orgánu ochrany veřejného zdraví námitky, a to do 3 dnů ode dne jeho obdržení; podání námitek nemá odkladný účinek. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodne o námitkách bezodkladně. V tomto případě se při přezkoumání opatření zdravotnického o zařízení nepostupuje podle zvláštního právního předpisu.38)

(3) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle odstavce 1, pokud je to třeba, může pro zajištění epidemiologických opatření v ohnisku nákazy podle § 64 písm. a) rozhodnutím fyzické osobě stanovit zdravotnické zařízení, které je provede. Odvolání proti rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 3, požádá určené zdravotnické zařízení, aby epidemiologické opatření podle § 64 písm. a) provedlo. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

§ 68

Provádění opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí

(1) Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí se provádějí na místech a v prostorách určených dohodou mezi Ministerstvem zdravotnictví, Ministerstvem vnitra, Ministerstvem dopravy a spojů a Ministerstvem financí. Ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí nařídí a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.

(2) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může k provedení karantény nebo izolace fyzických osob rozhodnutím stanovit zdravotnické zařízení, která je provedou. Odvolání zdravotnického zařízení proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Ochranným opatřením nařízeným podle odstavce 1 jsou povinny podrobit se v zařízeních léčebně preventivní péče určených podle odstavce 2 fyzické osoby vstupující na území státu ze zahraničí, pokud jeví příznaky infekčního onemocnění. Při výskytu žluté zimnice, cholery, moru, skvrnivky, hemoragických horeček Ebola, Lassa a Marburg a dalších stejně závažných infekčních onemocnění mezi fyzickými osobami vstupujícími na území státu ze zahraničí jsou povinny podrobit se ochranným opatřením také fyzické osoby podezřelé z nákazy. Ochranná opatření podle odstavce 1 a rozhodnutí o jejich ukončení zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou překračovány státní hranice, celní úřady.

§ 69

Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku

(1) Mimořádnými opatřeními při epidemii nebo nebezpečí jejího vzniku jsou

- a) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, úschovy, dopravy, dovozu, vývozu, prodeje a jiného nakládání s potravinami a dalšími výrobky, kterými může být šířeno infekční onemocnění, popřípadě příkaz k jejich zničení,
- b) zákaz nebo omezení styku skupin fyzických osob podezřelých z nákazy s ostatními fyzickými osobami, zejména omezení cestování z některých oblastí a omezení dopravy mezi některými oblastmi, zákaz nebo omezení slavností, divadelních a filmových představení, sportovních a jiných shromáždění a trhů, uzavření lůžkových zařízení léčebně preventivní péče, zařízení sociální péče, škol, předškolních zařízení, školských zařízení, zotavovacích akcí, jakož i ubytovacích podniků a provozoven stravovacích služeb nebo omezení jejich provozu,
- c) zákaz nebo omezení výroby, úpravy, dopravy a jiného nakládání s pitnou vodou a vodami užívanými k účelům podle § 6, zákaz používání vod ze studní, pramenů, vodních nádrží, rybníků, potoků a řek,
- d) příkaz k vyčlenění lůžek v zařízeních léčebně preventivní péče,
- e) příkaz k provedení ohniskové dezinfekce, dezinfekce a deratizace na celém zasaženém území,
- f) příkaz k varovnému označení objektů, v nichž došlo k infekčnímu onemocnění, a text tohoto označení,
- g) mimořádné očkování a preventivní podání jiných léčiv (profylaxe),
- h) zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku .

(2) Mimořádná opatření podle odstavce 1 nařídí v nezbytně nutném rozsahu a rozhodne o jejich ukončení příslušný orgán ochrany veřejného zdraví. Místní příslušnost orgánu ochrany veřejného zdraví se řídí místem výskytu infekčního onemocnění. Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek. Osoby jsou povinny se mimořádnému opatření podřídit.

§ 70

Léčení infekčních onemocnění

(1) K ochraně před vznikem a šířením infekčních onemocnění a k omezení jejich výskytu jsou fyzické osoby povinny podrobit se léčení infekčního onemocnění stanoveného v prováděcím právním předpise.

(2) Zjistí-li orgán ochrany veřejného zdraví, že se nezletilá fyzická osoba nepodrobila léčení infekčního onemocnění podle odstavce 1, stanoví jí rozhodnutím zdravotnické zařízení, které toto léčení zajistí. Příslušným k rozhodnutí je orgán ochrany veřejného zdraví v místě, kde se fyzická osoba zdržuje. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(3) Jde-li o osobu, která nedovršila patnáctý rok svého věku, odpovídá za splnění povinnosti podle odstavců 1 a 2 její zákonný zástupce.12)

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví, který vydal rozhodnutí podle odstavce 2, požádá určené zdravotnické zařízení o zajištění léčby. Určené zdravotnické zařízení je povinno žádosti vyhovět.

Díl 4

Podmínky vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu

§ 71

(1) U dárců krve, tkání, orgánů, spermatu a mateřského mléka se provádí povinné vyšetřování na virus lidského imunodeficitu při každém darování. Bez testu na virus lidského imunodeficitu není darování přípustné.

(2) Bez souhlasu fyzické osoby je možné provést test na virus lidského imunodeficitu

a) u těhotných žen,

b) u fyzické osoby, která má poruchu vědomí a u níž vyšetření na virus lidského imunodeficitu je významné z hlediska diferenciální diagnostiky a léčení bez provedení tohoto vyšetření může vést k poškození jejího zdraví,

c) u fyzické osoby, které bylo sděleno obvinění z trestného činu ohrožování pohlavní nemocí vč etně nemoci vyvolané virem lidského imunodeficitu nebo z trestného činu, při kterém mohlo dojít k přenosu této nákazy na jiné fyzické osoby,

d) u fyzické osoby, která je nuceně léčena pro pohlavní nemoc (§ 70).

(3) V ostatních případech lze vyšetření na virus lidského imunodeficitu provést jen se souhlasem fyzické osoby.

§ 72

(1) Laboratorní vyšetřování na virus lidského imunodeficitu může provádět zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví jen na základě povolení příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví. Ten povolení vydá, jestliže zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví splní tyto podmínky:

a) pracoviště, kde se laboratorní vyšetřování provádí je způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem umístěno a přístrojově a materiálově vybaveno,

b) vedoucí laboratoře má

1. vysokoškolské vzdělání s biologickým zaměřením a se specializací v oboru vyšetřovací metody v klinické biochemii nebo vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii³⁹) nebo vysokoškolské vzdělání se specializací v oboru hematologie a transfúzní služba, 40) a

2. doklad o školení v Národní referenční laboratoři pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu zřízené Ministerstvem zdravotnictví,

c) každá jeho laboratoř, v níž se provádí vyšetřování na virus lidského imunodeficitu, provede každý měsíc průměrný počet vyšetření, který se stanoví pro laboratoře transfúzní služby počtem 400 vyšetření a pro ostatní laboratoře počtem 100 vyšetření.

(2) Počet vyšetření na virus lidského imunodeficitu za měsíc a jejich výsledky hlásí zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy do desátého dne následujícího měsíce příspěvkové nebo rozpočtové organizaci zřízené k plnění úkolů v oboru působnosti Ministerstva zdravotnictví, 41) kterou k plnění úkolů v oblasti vyšetřování nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu Ministerstvo zdravotnictví určí, (dále jen "určená organizace"). Název určené organizace uveřejní Ministerstvo zdravotnictví ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

§ 73

(1) Na vyzvání Ministerstva zdravotnictví nebo určené organizace je zdravotnické zařízení, jakož i zařízení ochrany veřejného zdraví povinno účastnit se systému externího hodnocení kvality diagnostiky viru lidského imunodeficitu.

(2) Je-li v tomto hodnocení kvalita diagnostiky viru lidského imunodeficitu nevyhovující a zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví nezajistí bez zbytečného odkladu nápravu, může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví vydané povolení rozhodnutím odejmout. Povolení může dále odejmout i v případě, kdy zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví opakovaně nesplní podmínku uvedenou v § 72 odst. 1 písm. c). Odvolání proti rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví nemá odkladný účinek.

§ 74

(1) V případě reaktivního výsledku vyšetření na virus lidského imunodeficitu získaného ve screeningovém (vyhledávacím) testu je zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví vždy povinno předat biologický materiál k provedení konfirmačního (potvrzujícího) testu. Konfirmační test může provádět jen Národní referenční laboratoř pro nákazu vyvolanou virem lidského imunodeficitu.

(2) Fyzická osoba se považuje za nakaženou virem lidského imunodeficitu až v případě potvrzení reaktivního výsledku vyšetření konfirmačním testem.

(3) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví, které bylo informováno o pozitivním výsledku konfirmačního testu, sdělí prostřednictvím k tomu pověřeného lékaře tuto skutečnost fyzické osobě nakažené virem lidského imunodeficitu a, jde-li o fyzické osoby nezletilé nebo fyzické osoby zbavené způsobilosti k právním úkonům nebo jejichž způsobilost k právním úkonům byla omezena, jejich zákonnému zástupci a zajistí speciální péči u odborného lékaře. Sdělení musí doplnit o poučení o předcházení šíření infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu.

(4) Zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví informující fyzickou osobu o pozitivním výsledku konfirmačního testu je povinno zajistit, aby fyzická osoba byla podrobně poučena o rozsahu povinnosti počínat si tak, aby jiné fyzické osoby nevystavovala riziku tohoto infekčního onemocnění. Obsah takového poučení zanes do zdravotnické dokumentace fyzické osoby a fyzická osoba, popřípadě její zákonný zástupce podepíše prohlášení, že byli takto informováni. V případě odepření podpisu zdravotnické zařízení nebo zařízení ochrany veřejného zdraví tuto skutečnost a důvody odepření podpisu uvede ve zdravotnické dokumentaci fyzické osoby.

§ 75

Bez souhlasu fyzické osoby nebo jejího zákonného zástupce může orgán ochrany veřejného zdraví, určená organizace, jakož i zdravotnické zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mají povolení k činnosti podle § 72 odst. 1, použít její krev, odebranou za jiným účelem, k vyšetření na virus lidského imunodeficitu pouze pro průřezové studie výskytu infekce virem lidského imunodeficitu; musí však při všech úkonech prováděných k této studii a při této studii zajistit a zachovat anonymitu fyzické osoby.

HLAVA IV

DALŠÍ POVINNOSTI OSOB V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

§ 76

Osoba je při podnikatelské činnosti povinna

- a) doložit, že technologie a výrobky, které vyrábí, dováží nebo uvádí do oběhu a které mají být podle tohoto zákona schváleny orgánem ochrany veřejného zdraví, byly schváleny,
- b) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že předběžným opatřením orgánu ochrany veřejného zdraví byl pozastaven oběh jí vyráběných nebo dovážených výrobků a o jejich uvolnění do oběhu, a to ihned po oznámení vykonatelného předběžného opatření orgánu ochrany veřejného zdraví,
- c) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly uvolněny do oběhu, a to ihned po zrušení předběžného opatření orgánem ochrany veřejného zdraví nebo po oznámení vykonatelného rozhodnutí ve věci,
- d) písemně informovat podnikatele, kteří od ní odebírají výrobky, o tom, že výrobky byly vykonatelným rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví staženy z oběhu, a to ihned po obdržení vykonatelného rozhodnutí orgánu ochrany veřejného zdraví,
- e) ihned po obdržení informace podle písmene b) pozastavit další oběh výrobků, a to až do doby obdržení informace podle písmene c) nebo d); po obdržení informace podle písmene d) ihned vyřadit výrobky z oběhu.

§ 77

(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny předložit ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví návrhy

- a) na výrobu a dovoz algicidních přípravků a přípravků dezinfekce, dezinfekce a deratizace, s výjimkou veterinárních přípravků, a návody k jejich použití; návody k použití musí být v českém jazyce, popřípadě v jazyce slovenském,

b) na výrobu a dovoz potravin pro děti ve věku do 3 let.

(2) Orgán ochrany veřejného zdraví je podle zvláštních právních předpisů 42) dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona a hodnocení a řízení zdravotních rizik.

(3) Orgán příslušný rozhodnout podle zvláštních právních předpisů ve věcech podle odstavce 2 nemůže rozhodnout v rozporu se stanoviskem příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví, jestliže je stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví negativní.

HLAVA V

STÁTNÍ SPRÁVA V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Díl 1

Státní správa v ochraně veřejného zdraví, právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví, oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví, povinnosti kontrolovaných osob

Oddíl 1

Orgány státní správy v ochraně veřejného zdraví a jejich úkoly

§ 78

Orgány ochrany veřejného zdraví

Státní správu v ochraně veřejného zdraví vykonávají orgány ochrany veřejného zdraví, kterým i jsou

- a) Ministerstvo zdravotnictví,
- b) krajské hygieny,
- c) okresní hygieny,
- d) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

§ 79

Sběr a předávání informací

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou oprávněny za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem 43) provozovat informační systém, který nakládá s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví jsou povinny shromažďovat údaje, které je zavázána Česká republika podávat mezinárodním organizacím s ohledem na její členství v nich. Tyto údaje jsou orgány ochrany veřejného zdraví uvedené v § 78 písm. b) až d) povinny předávat Ministerstvu zdravotnictví.

§ 80

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Ministerstvo zdravotnictví k ochraně veřejného zdraví

- a) řídí výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví,
- b) řídí a kontroluje krajské hygieny,
- c) rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím krajských hygieniků,
- d) řídí a kontroluje ve věcech celostátního dosahu činnost okresních hygieniků,
- e) zajišťuje mezinárodní spolupráci v oboru své působnosti a plní úkoly vyplývající z mezinárodních smluv v ochraně veřejného zdraví,
- f) řídí očkování,

g) rozhoduje ve věcech podle § 5 odst. 5, § 26 odst. 3 a 4, § 28, § 72 odst. 1, § 73 odst. 2 a § 77 odst. 1 písm. a) a b); plní úkoly podle § 27 odst. 1 a § 73 odst. 1,
h) nařizuje mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud mají být provedena celostátně nebo na území několika krajů, a rozhoduje o jejich ukončení,
i) nařizuje ochranná opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí a rozhoduje o jejich ukončení a ve věcech podle § 68 odst. 2,
j) na žádost příslušného okresního nebo krajského hygienika dává povolení k mimořádnému očkování podle § 69 odst. 1 písm. g),
k) usměrňuje výkon státní správy v ochraně veřejného zdraví prováděný Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra,
l) sestavuje celorepublikové programy ochrany a podpory veřejného zdraví; sestavuje očkovací programy a programy prevence infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu a řídí jejich realizaci; stanoví zásady a postupy hodnocení a řízení zdravotních rizik a zásady monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek a řídí jejich realizaci; řídí výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví.

(2) Pro výkon státního zdravotního dozoru je Ministerstvo zdravotnictví oprávněno stanovit orgánům ochrany veřejného zdraví uvedeným v § 78 písm. b) až d) rozsah a četnost kontrol a konkretizaci kontrolních postupů. Stanovený rozsah a četnost kontrol a kontrolní postupy Ministerstvo zdravotnictví uveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(3) Ministerstvo zdravotnictví je oprávněno zakázat oběh výrobků upravených tímto zákonem, jakož i uložit jejich stažení z oběhu, vyžaduje-li to podle rozhodnutí orgánu Evropské unie ochrana veřejného zdraví.

(4) V Ministerstvu zdravotnictví se zřizuje funkce hlavního hygienika České republiky, který ve věcech ochrany veřejného zdraví vystupuje jako orgán Ministerstva zdravotnictví. Hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra zdravotnictví. Ministr zdravotnictví může jmenovat a odvolat zástupce hlavního hygienika České republiky.

§ 81

Krajský hygienik

(1) Krajsští hygienici jsou orgány státní správy. Příloha č. 2 k tomuto zákonu stanoví, kteří krajsští hygienici působí v České republice, jejich sídla a správní obvody. Krajské hygieniky do úřadu ustanovuje a z úřadu odvolává na návrh hlavního hygienika České republiky ministr zdravotnictví. Ministr zdravotnictví na návrh hlavního hygienika České republiky jmenuje a odvolává zástupce krajských hygieniků.

(2) Krajskému hygienikovi náleží

- a) řídit a kontrolovat okresní hygieniky, s výjimkou věcí podle § 80 odst. 1 písm. d), a dávat jim příkazy a pokyny ve věcech krajského dosahu; pomáhat jim při zajišťování odborné úrovně práce,
- b) rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutím okresních hygieniků,
- c) vydávat povolení podle § 59 odst. 1,
- d) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků nebo vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, je-li ohroženo zdraví fyzických osob v rozsahu přesahujícím územní obvod okresu, a rozhodnout o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,
- e) podílet se na hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek.

Okresní hygienici

(1) Okresní hygienici jsou zřízeni jako zvláštní orgány okresních úřadů. Okresní hygienici vykonávají státní správu ve správních obvodech okresních úřadů. Ve městech Brno a Plzeň vykonávají působnost okresního hygienika městští hygienici, kteří jsou zvláštními orgány těchto měst; na území hlavního města Prahy vykonává působnost okresního hygienika městský hygienik, který je zvláštním orgánem hlavního města Prahy. Město Ostrava městského hygienika nezřizuje; jeho působnost vykonává krajský hygienik Ostravského kraje. Okresní hygienici se dále nezřizují pro správní obvody okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín; působnost okresních hygieniků vykonávají ve správních obvodech těchto okresních úřadů krajsští hygienici Karlovarského, Libereckého, Pardubického, Jihlavského, Olomouckého a Zlínského kraje.

(2) Okresního hygienika na návrh příslušného krajského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává přednosta okresního úřadu. Ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze městského hygienika do funkce jmenuje a z funkce odvolává primátor města. Přednosta na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce okresního hygienika. Primátor na návrh krajského hygienika jmenuje a odvolává zástupce městského hygienika.

(3) Okresnímu hygienikovi náleží

a) vydávat rozhodnutí, povolení, osvědčení a plnit další úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví,

b) vykonávat státní zdravotní dozor nad dodržováním zákazů a plněním dalších povinností stanovených tímto zákonem a zvláštními právními předpisy k ochraně zdraví při práci před riziky plynoucími z fyzikálních, chemických a biologických faktorů pracovních podmínek, z nepříznivých mikroklimatických podmínek a z fyzické a duševní zátěže a nad souvisejícími pracovními podmínkami včetně vybavení pracovišť; tento dozor je státním odborným dozorem nad ochranou zdraví při práci ve smyslu zvláštního právního předpisu,⁴⁴⁾

c) na návrh zaměstnavatele nebo osoby uvedené v § 43 rozhodnutím zařazovat práce do příslušných kategorií,

d) stanovit za podmínek § 39 odst. 1 rizikové práce a plnit úkoly podle § 40 písm. c) a d),

e) stanovit zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 pro výkon rizikových prací minimální rozsah a termíny sledování faktorů pracovních podmínek a lhůty a minimální náplň vstupních, periodických, výstupních a následných lékařských preventivních prohlídek fyzických osob, které vykonávají rizikové práce, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,

f) stanovit zaměstnavateli způsob a minimální rozsah sledování zátěže organismu zaměstnanců vykonávajících rizikové práce faktory pracovních podmínek, pokud je nestanoví zvláštní právní předpis,

g) provádět ověření podmínek vzniku onemocnění pro účely posuzování nemocí z povolání, ⁴⁵⁾

h) zřizovat v případech stanovených tímto zákonem komise,

i) plnit úkoly dotčeného správního úřadu podle § 77 odst. 2,

j) projednávat přestupky podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k) zákona o přestupcích,⁴⁶⁾

k) nařizovat, organizovat, řídit a popřípadě i provádět opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění a v tomto rozsahu též usměrňovat činnost zdravotnických zařízení a kontrolovat ji; určovat, s výjimkou § 68 odst. 2, zdravotnická zařízení, která provedou opatření k předcházení vzniku a zamezení šíření infekčních onemocnění, a plnit s tím související úkoly,

l) nařizovat mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, živelních pohromách a jiných mimořádných událostech, pokud není příslušný krajský hygienik nebo Ministerstvo zdravotnictví, a rozhodovat o jejich ukončení. Mimořádné očkování podle § 69 odst. 1 písm. g) stanoví jen s předchozím povolením Ministerstva zdravotnictví,

m) vykonávat státní zdravotní dozor nad plněním povinnosti zajistit závodní preventivní péči u loženou zvláštním právním předpisem⁴⁷⁾ a nad plněním povinností zaměstnavatele poskytovat zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči či informace nutné k ochraně zdraví při práci, uložené zvláštním právním předpisem,

n) na návrh zaměstnavatele přezkoumávat opatření zařízení vykonávajícího závodní preventivní péči; při přezkoumání opatření zařízení

vykonávajícího závodní preventivní péči se nepostupuje podle zvláštního právního předpisu, ³⁸⁾

- o) usměrňovat činnost osob poskytujících péči (§ 15 odst. 1) v oblasti hygieny provozu a předcházení nemocničním nákazám a kontrolovat ji,
- p) provádět hodnocení a řízení zdravotních rizik z hlediska prevence negativního ovlivnění zdravotního stavu obyvatelstva a podílet se na celostátním monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek; uskutečňovat místní programy ochrany a podpory veřejného zdraví; sledovat ukazatele zdravotního stavu obyvatelstva svého území, poskytovat poradenské služby ke zdravému způsobu života; provádět výchovu k podpoře a ochraně veřejného zdraví,
- r) spolupracovat se správními úřady a s orgány samosprávy při tvorbě zdravotní politiky příslušného regionu,
- s) podílet se na úkolech integrovaného záchranného systému.

(4) Okresní hygienik je povinen o hromadném výskytu infekčních onemocnění a o výskytu zdravotně závadných výrobků, které poškodily nebo mohou poškodit zdraví fyzických osob a nevyskytují se v tržní síti pouze ojedinele, informovat okamžitě příslušného krajského hygienika a Ministerstvo zdravotnictví.

(5) Krajský hygienik plní úkoly uvedené v odstavci 3 ve věcech přesahujících okresní význam nebo v případech, jejichž posouzení není možno zajistit v okresu.

§ 83

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra

(1) Úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví včetně státního zdravotního dozoru v ozbrojených silách a ozbrojených bezpečnostních sborech, s výjimkou Vězeňské služby České republiky, a nad nimi užívanými objekty vykonávají podle tohoto zákona Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

(2) Ministerstvo vnitra plní úkoly státní správy v ochraně veřejného zdraví podle tohoto zákona i pro Bezpečnostní informační službu.

§ 84

Státní zdravotní dozor

(1) Při výkonu státního zdravotního dozoru orgány ochrany veřejného zdraví v rozsahu své působnosti

- a) dozírají, zda osoby plní povinnosti stanovené k ochraně veřejného zdraví tímto zákonem nebo na jeho základě, s výjimkou podmínek vzniku živností podle § 58 a 59 a povinností provozovatele rozhlasového a televizního vysílání podle § 95 odst. 1, a zvláštními právními předpisy,
- b) mohou zakázat činnost, kterou byly porušeny povinnosti v ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- c) mohou předběžným opatřením pozastavit oběh výrobků podezřelých ze zdravotní závadnosti; mohou nařídit vyřazení z oběhu výrobků, které nesplňují požadavky stanovené tímto zákonem,
- d) mohou prověřovat znalosti podle § 19 odst. 4 a rozhodnout o tom, že fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné nemá znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví,
- e) mohou zakázat používání vody, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 3 a § 4 odst. 4, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- f) mohou nařídit větší četnost kontroly vody v koupališti, jestliže jakost vody nedává záruku dodržení požadavků stanovených nebo povolených podle § 6, a dobu provádění takových kontrol,
- g) mohou zakázat používání vody v koupališti nebo ve zdroji pro bazén umělého koupaliště nebo sauny, která nevyhovuje požadavkům stanoveným nebo povoleným podle § 6, a dále vody, která výskytem dalších látek nebo součástí ve zjištěné koncentraci nebo množství ohrožuje veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,
- h) mohou zakázat provoz venkovní hrací plochy určené pro hry a sport dětí a mladistvých, je-li ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závady,

- i) mohou nařídit úpravu provozního řádu podle § 6 odst. 3 písm. d), § 7 odst. 2, § 15 odst. 2 a § 21 odst. 2, pokud podmínky v něm uvedené nevedou k ochraně veřejného zdraví,
- j) mohou stanovit podmínky konání školy v přírodě, zotavovací akce nebo jiné podobné akce pro děti (§ 12) a v případě ohrožení veřejného zdraví školu v přírodě, zotavovací akci nebo jinou podobnou akci pro děti zakázat,
- k) mohou odejmout povolení vydané podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 5, § 17 odst. 5 a § 31 odst. 1, vyžaduje-li to ochrana veřejného zdraví; odejmutí povolení vydaného Ministerstvem zdravotnictví nebo krajským hygienikem musí být předem projednáno s tímto správním úřadem,
- l) mohou zakázat provoz nebo používání zdroje hluku, vibrací nebo zdroje neinizujícího záření, je-li to nezbytné k ochraně veřejného zdraví, a to do doby odstranění závady,
- m) mohou zakázat používání zdravotně závadné látky, suroviny, polotovaru nebo potravin určené k výrobě nebo přípravě pokrmu; mohou nařídit provedení sanitace nebo změnu technologického postupu výroby nebo přípravy pokrmu,
- n) mohou stanovit odchylný způsob zacházení s prádlem ze zařízení léčebně preventivní péče nebo o ústavu sociální péče, je-li to nezbytné pro zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- o) mohou uložit určení a měření faktorů životních a pracovních podmínek ke zjištění, zda není ohroženo veřejné zdraví nebo určení příčiny poškození zdraví,
- p) mohou rozhodnout o zastavení nebo omezení užívání stavby nebo provozu, je-li v důsledku porušení povinností stanovených tímto zákonem bezprostředně ohroženo veřejné zdraví, a to do doby odstranění závad,
- r) mohou nařídit k ochraně zdraví zaměstnance nebo osoby uvedené v § 43 provedení opatření k omezení rizik plynoucích z fyzikálních, mikroklimatických, chemických nebo biologických faktorů pracovních podmínek, fyzické nebo duševní zátěže a ze souvisejících pracovních podmínek; mohou nařídit změnu opatření přijatých zaměstnavatelem podle zvláštního právního předpisu³⁵⁾ k ochraně zdraví při práci,
- s) mohou k ochraně zdraví zaměstnavateli stanovit přísnější nejvyšší přípustné hodnoty škodlivých faktorů pracovních podmínek, než stanoví zvláštní právní předpis³⁵⁾ vyskytuje-li se na pracovišti současně více škodlivých faktorů, při vysokém fyzickém zatížení zaměstnanců vystavených na pracovišti působení škodlivých faktorů, při překračování limitních hodnot biologických expozičních testů, nebo pokud to je třeba s ohledem na ochranu zdraví mladistvých zaměstnanců, studentů, spolupracujících mladistvých rodinných příslušníků nebo žáků na výukových pracovištích,
- t) při zjištění, že pokrmy, suroviny, polotovary nebo potraviny k jejich výrobě či přípravě nebo epidemiologicky rizikové potraviny⁴⁸⁾ nejsou zdravotně nezávadné, je mohou na místě znehodnotit nebo nařídit jejich znehodnocení či likvidaci, a to na náklad kontrolované osoby, která je povinna způsob a provedení znehodnocení nebo likvidace orgánu ochrany veřejného zdraví prokázat,
- u) mohou nařídit z epidemiologických důvodů nebo ke zjištění zdravotního stavu fyzických osob vykonávajících činnosti epidemiologicky závažné lékařské prohlídky a potřebná laboratorní a jiná vyšetření nutná k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,
- v) k předcházení vzniku nemocí z povolání nebo nemocí souvisejících s prací mohou, jde-li o vysoce rizikové práce, zaměstnavateli nebo osobě uvedené v § 43 nařídit mimořádné a následné lékařské preventivní prohlídky a upravit způsob a rozsah sledování zátěže organismu faktory pracovních podmínek.

(2) V případech podle odstavce 1 písm. b), e), g), h), l) a p) je kontrolovaná osoba povinná a informovat orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle místa činnosti o odstranění závady. Orgán ochrany veřejného zdraví provede kontrolu, a je-li závada odstraněna, může kontrolovaná osoba obnovit činnost (provoz) nebo užívání.

(3) Pro opatření podle odstavce 1 písm. t) neplatí správní řád. Toto opatření oznámí orgán ochrany veřejného zdraví ústně kontrolované osobě a učiní o něm písemný zápis. Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba s uloženým opatřením, může proti němu podat námitky, které uvede v zápisu nebo je může podat písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání zápisu. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně nadřízený orgán ochrany veřejného zdraví. Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě. Proti tomuto rozhodnutí nelze podat odvolání.

(4) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví je dále oprávněn stanovit výrobci, dovozci neb o jiné osobě, která uvádí do oběhu výrobek splňující požadavky stanovené tímto zákonem, rozhodnutím zvláštní podmínky pro uvedení takového výrobku do oběhu nebo rozhodnout o jeho vyřazení z oběhu, jestliže na základě provedených průkazů zjistí, že výrobek je nebezpečný pro zdraví fyzických osob.

Oddíl 2

Právní předpisy v oblasti ochrany veřejného zdraví

§ 85

(1) Mimořádná opatření při epidemii a nebezpečí jejího vzniku a dále opatření k ochraně zdraví fyzických osob při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech lze stanovit pro správní obvod krajského hygienika nebo jeho část právním předpisem krajského hygienika; 49) pro správní obvod okresu nebo jeho část nařízením okresního úřadu. Nařízením okresního úřadu lze k ochraně veřejného zdraví nařídit též provedení velkoplošné (území obce nebo městské části) speciální ochranné dezinfekce, dezinsekce a deratizace.

(2) Okresní úřad informuje o záměru vydat právní předpis ve věcech podle odstavce 1 krajského hygienika. Krajský hygienik informuje o záměru vydat právní předpis podle odstavce 1 Ministerstvo zdravotnictví.

(3) Právní předpis krajského hygienika se označuje názvem nařízení krajského hygienika. Nařízení krajského hygienika musí být vyhlášeno. Vyhlášení se provede tak, že se nařízení vyvěsí na úřední desce krajského hygienika na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyhlášení je první den jeho vyvěšení na úřední desce krajského hygienika. Tento způsob vyhlášení je podmínkou platnosti nařízení krajského hygienika. Nařízení nabývá účinnosti patnáctým dnem následujícím po dni jeho vyhlášení, pokud v něm není stanoveno jinak. Podmínky vydání a způsob vyhlášení nařízení okresního úřadu upravuje zvláštní právní předpis.

(4) Nařízení krajského hygienika jsou kromě toho povinny vyvěsit na své úřední desce okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v nařízení.

Oddíl 3

Zařízení ochrany veřejného zdraví, jejich úkoly a oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

§ 86

Zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) K výkonu specializovaných úkonů v ochraně veřejného zdraví se zřizují hygienické stanice. Hygienické stanice jsou zařízeními ochrany veřejného zdraví, která poskytují zdravotní péči. Krajské hygienické stanice se zřizují v sídlech krajských hygieniků; krajská hygienická stanice zřízená v sídle hygienika hlavního města Prahy se nazývá Hygienická stanice hlavního města Prahy. Krajské hygienické stanice jsou příspěvkovými organizacemi Ministerstva zdravotnictví. Okresní hygienické stanice se zřizují v sídlech okresních úřadů, a to jako příspěvkové nebo rozpočtové organizace okresního úřadu; jejich zřizovatelem je okresní úřad. Městské hygienické stanice ve městech Brno, Plzeň a v hlavním městě Praze jsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi těchto měst.

(2) V sídlech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín se okresní hygienické stanice nezřizují; město Ostrava nezřizuje městskou hygienickou stanici. Úkoly těchto hygienických stanic plní krajské hygienické stanice zřízené v sídlech příslušných krajských hygieniků.

(3) Hygienické stanice zejména připravují podklady pro opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví, podílejí se na jejich výkonu a na plnění úkolů orgánů ochrany veřejného zdraví při sledování ukazatelů zdravotního stavu obyvatelstva, hodnocení a řízení zdravotních rizik,

monitorování vztahů zdravotního stavu obyvatelstva a faktorů životního prostředí a životních a pracovních podmínek, uskutečňování programů ochrany a podpory veřejného zdraví, výchově k podpoře a ochraně veřejného zdraví a poskytování poradenských služeb. Hygienické stanice vedou evidenci rizikových prací.

(4) K zabezpečení opatření proti infekčním onemocněním krajské hygienické stanice zajišťují pro zdravotnická zařízení svého spádového území očkovací látky na pravidelná, zvláštní a mimořádná očkování, s výjimkou očkovacích látek proti tuberkulóze a tuberkulinu, a jejich distribuci. Krajské hygienické stanice se podílejí na úkolech krajského hygienika podle § 81 odst. 2 písm. a) části textu za středníkem.

(5) Činnost hygienických stanic podle odstavců 3 a 4 je činností vyhrazenou státu.

(6) Hygienické stanice jsou oprávněny podílet se za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem⁴³⁾ na provozování informačního systému, který nakládá s informacemi o zdraví fyzických osob v souvislosti s předcházením vzniku a šíření infekčních onemocnění, ohrožení nemocí z povolání a jiných poškození zdraví z práce, o expozici fyzických osob škodlivinám v pracovním a životním prostředí a o epidemiologii drogových závislostí.

§ 87

Oprávnění zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví

(1) Zaměstnanci okresních a městských hygienických stanic a zaměstnanci krajských hygienických stanic uvedených v § 86 odst. 2 jsou při přípravě podkladů pro rozhodnutí a jiná opatření příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů oprávněni

- a) vstupovat do objektů, zařízení, provozů, na pozemky a do jiných prostor osob podléhajících výkonu státního zdravotního dozoru podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů za účelem zjištění, jak tyto osoby plní povinnosti uložené těmito právními předpisy nebo orgány ochrany veřejného zdraví na jejich základě,
- b) požadovat na osobách uvedených v písmenu a) předložení originálních dokladů a dalších písemností za účelem ochrany veřejného zdraví,
- c) odebírat u osob uvedených v písmenu a) vzorky látek, surovin, materiálů a výrobků a provádět měření a šetření faktorů životních a pracovních podmínek,
- d) provádět šetření v ohnisku nákazy,
- e) provádět pro účely posouzení nemocí z povolání šetření podmínek výkonu práce,
- f) v nezbytném rozsahu nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízením vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy,
- g) v řízení podle stavebního zákona uplatňovat stanoviska, připomínky a námítky orgánu ochrany veřejného zdraví jako dotčeného orgánu státní správy.

(2) O úkonech podle odstavce 1 písm. a) až e) pořizují zaměstnanci hygienických stanic protokol, popřípadě i fotografickou dokumentaci.

(3) Při přípravě podkladů pro opatření krajského hygienika podle § 82 odst. 5 mají zaměstnanci krajských hygienických stanic stejná oprávnění jako zaměstnanci uvedení v odstavci 1.

(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) jsou povinny vytvořit podmínky k plnění úkolů zaměstnanců hygienických stanic podle odstavců 1 až 3, zejména jsou povinny poskytnout součinnost odpovídající oprávněním těchto zaměstnanců.

Oddíl 4

Oprávnění a povinnosti orgánů ochrany veřejného zdraví a zaměstnanců zařízení ochrany veřejného zdraví a povinnosti kontrolovaných osob

§ 88

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví, jejich zaměstnanci, zástupci hlavního hygienika České republiky a zástupci krajských a okresních hygieniků se při plnění úkolů a výkonu oprávnění podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů, kterými upravují působnost orgánů ochrany veřejného zdraví, prokazují služebním průkazem, jehož vzor upraví prováděcí právní předpis; zaměstnanci hygienických stanic se prokazují pověřením vydaným ředitelem příslušné hygienické stanice. Pokud hrozí šíření nákazy, zvýšený výskyt přenašečů infekčních onemocnění a škodlivých nebo epidemiologicky významných členovců, hlodavců a dalších živočichů a ke zjištění ohniska nákazy, k nařízení, provedení a kontrole epidemiologických opatření mohou v mimořádných případech hodných zvláštního zřetele vstupovat do obydlí fyzických osob. Fyzické osoby jsou povinny jim tento vstup umožnit a strpět či provést opatření nařízená podle tohoto zákona k zamezení vzniku a šíření infekčních onemocnění.

(2) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v odstavci 1 mohou po předložení služebního průkazu plnit úkoly podle tohoto zákona, je-li přítomna fyzická osoba, která je podnikatelem, spolupracující rodinný příslušník nebo zaměstnanec fyzické osoby, která je podnikatelem, nebo zaměstnanec, popřípadě člen statutárního orgánu právnické osoby.

(3) Orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci jsou oprávněni požadovat důkazy o splnění stanovených povinností a provádět měření a odebírat vzorky potřebné pro jeho výkon. Pro tyto účely může kontrovaná osoba měření a laboratorní vyšetření provést jen prostřednictvím osoby autorizované, akreditované⁷⁾ nebo osoby, která má osvědčení o dodržování zásad správné laboratorní praxe,³⁰⁾ pokud není sama takto kvalifikovaná. V rozsahu nezbytném pro výkon zákonem stanovených oprávnění mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené zdravotnickými zařízeními, včetně zdravotnické dokumentace zaměstnanců vedené zařízeními vykonávajícím závodní preventivní péči, a činit si z ní výpisy.

(4) Pokud není v odstavcích 1 až 3 stanoveno jinak, mají kontrované osoby povinnosti a orgány ochrany veřejného zdraví a jejich zaměstnanci oprávnění a povinnosti podle zvláštního právního předpisu.⁵⁰⁾

(5) Zaměstnanci zařízení ochrany veřejného zdraví musí mít odbornou způsobilost pro práci v zdravotnictví podle zvláštních právních předpisů.⁵¹⁾ Hlavní hygienik České republiky, krajský hygienik, okresní hygienik a jejich zástupci musí být lékaři.

§ 89

(1) Orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci hygienických stanic jsou povinni zachovávat mlčenlivost o individuálních údajích vztahujících se k fyzickým osobám a o obchodním tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona, zvláštního právního předpisu upravujícího ochranu zdraví při

práci a zvláštních právních předpisů upravujících působnost orgánů ochrany veřejného zdraví dozvěděli. Porušením povinnosti zachovávat mlčenlivost není, jestliže takové údaje v nezbytně nutném rozsahu sdělují

a) na základě písemného souhlasu fyzické osoby, které se informace přímo týká,

b) orgánu ochrany veřejného zdraví,

c) lékaři v rámci návazné zdravotní péče,

d) osobám blízkým,⁵²⁾ jedná-li se o údaje o zdravotním stavu, které jsou nezbytné pro ochranu veřejného zdraví,

e) zdravotní pojišťovně k vyměření přirážky a pro řízení o náhradě škody a okresní správě sociálního zabezpečení k vyměření přirážky,

f) zdravotnickému zařízení oprávněnému podle zvláštního právního předpisu uznávat nemoci z povolání v souvislosti s šetřením nemocí z povolání,⁴⁵⁾

g) orgánu státního odborného dozoru nad bezpečností práce⁵³⁾ v souvislosti s šetřením pracovního úrazu.

(2) Na vyžádání státního zástupce a po podání žaloby též předsedy senátu jsou orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 oprávněni sdělit individuální údaje vztahující se k fyzickým osobám a obchodní tajemství, o kterých se při postupu podle tohoto zákona dozvěděli, jsou-li povinnosti mlčenlivosti zproštěni nadřízeným orgánem ochrany veřejného zdraví.

(3) Povinnost oznamovat určité skutečnosti uložená zvláštními právními předpisy není dotčena a. § 90 Vstupné do budov, provozoven, místností, objektů a zařízení při plnění úkolů v ochraně veřejného zdraví orgány ochrany veřejného zdraví a zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 nehradí. Za odebrané kontrolní vzorky výrobku zaplatí orgány ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanci uvedení v § 88 odst. 1 kontrolované osobě částku ve výši ceny, za kterou kontrolovaná osoba výrobek běžně na trhu prodává. Částku ve výši ceny však orgán ochrany veřejného zdraví nebo zaměstnanec uvedený v § 88 odst. 1 neposkytne, jde-li o výrobek, který nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštním právním předpisem upravujícím ochranu zdraví při práci nebo zvláštními právními předpisy, které stanoví působnost orgánů ochrany veřejného zdraví.

§ 91

Ustanovení § 86 až 90 platí obdobně, jde-li o příspěvkové nebo rozpočtové organizace zřízené podle zvláštních právních předpisů k plnění úkolů podle tohoto zákona v působnosti Ministerstva vnitra a Ministerstva obrany. 41)

Díl 2

Sankce a správní řízení

Ukládání pokut

§ 92

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených tímto zákonem nebo na jeho základě, právním předpisem krajského hygienika podle § 85 a za nesplnění nebo porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy 35) k ochraně zdraví při práci a k zajištění a výkonu závodní preventivní péče v rozsahu § 82 odst. 3 písm. m) uloží orgán ochrany veřejného zdraví oprávněný vykonávat státní zdravotní dozor fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu do výše 2 000 000 Kč.

(2) Došlo-li však nesplněním nebo porušením povinností podle odstavce 1 k poškození zdraví fyzických osob, vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 uložit fyzické osobě při její podnikatelské činnosti nebo právnické osobě pokutu až do výše 3 000 000 Kč.

(3) Pokutu až do výše 100 000 Kč může uložit orgán ochrany veřejného zdraví uvedený v odstavci 1 fyzické osobě při její podnikatelské činnosti a právnické osobě za uvedení nepravdivých údajů a informací.

(4) Uložením pokuty nejsou dotčena ustanovení zvláštních právních předpisů o náhradě škody.

§ 93

(1) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši orgán ochrany veřejného zdraví přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinností, orgánu ochrany veřejného zdraví byla poskytnuta účinná součinnost, nedošlo k poškození zdraví fyzických osob ani vzniku nebo hrozbě epidemie, může orgán ochrany veřejného zdraví od uložení pokuty upustit.

(2) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany veřejného zdraví nesplnění nebo porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(3) Při opakovaném nesplnění nebo porušení téže povinnosti do 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení předchozí pokuty může orgán ochrany veřejného zdraví uložit pokutu až do výše desetinásobku stanovených částek.

(4) Orgán ochrany veřejného zdraví pokutu ukládá a vybírá. Vymáhá ji územní finanční orgán 54) podle zvláštního právního předpisu.55)

(5) Výnos z pokut uložených orgánem ochrany veřejného zdraví je příjmem státního rozpočtu.

§ 94

Použití správního řádu a účastníci řízení

(1) Na rozhodování podle tohoto zákona se vztahuje správní řád, 56) nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Účastníkem řízení podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2, 4 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3 a § 22 odst. 2 je pouze navrhovatel. Účastníkem řízení podle § 37 odst. 2, § 39 odst. 2 písm. d), § 82 odst. 3 písm. d) až f) a § 84 odst. 1 písm. r), s) a v) je pouze zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43.

(3) Účastníkem řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 67 odst. 1 a 3, § 70 odst. 2 a § 84 odst. 1 písm. u) je fyzická osoba, které je opatření k předcházení vzniku a šíření infekčního onemocnění nařizováno.

(4) Řízení podle § 46 odst. 3, § 53 odst. 3, § 61 odst. 2, § 67 odst. 1 a 3, § 68 odst. 2, § 70 odst. 2, § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3, § 81 odst. 2 písm. d) a § 82 odst. 3 písm. l) se zahajuje doručením rozhodnutí. Rozhodnutí podle § 80 odst. 1 písm. h) a odst. 3 se doručuje veřejnou vyhláškou.57)

Díl 3

Opatření při mimořádných okolnostech

§ 95

(1) Je-li při epidemii, nebezpečí jejího vzniku nebo jejího zavlečení ze zahraničí, při výskytu zdravotně závadných výrobků a vod, při živelní pohromě a jiné mimořádné události bezprostředně ohroženo zdraví fyzických osob, vyhláší se opatření orgánu ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona v rozhlasovém a televizním vysílání. Povinnost provozovatele vysílání poskytnout orgánům veřejné správy vysílací čas pro neodkladná oznámení stanoví zvláštní právní předpis.58)

Provozovatel televizního vysílání je povinen zajistit souběžné vysílání zprávy v titulkové podobě. Okamžikem vyhlášení je takové opatření závazné pro všechny dotčené osoby a ty jsou povinny se jim podrobit. Stejným způsobem se oznamuje i odvolání přijatých opatření.

(2) Opatření podle odstavce 1 zveřejní orgán ochrany veřejného zdraví, který je vyhlásil, a okresní úřady, magistráty měst Ostrava, Brno, Plzeň, Magistrát hlavního města Prahy a další obce určené v opatření vyvěšením na úředních deskách. Opatření před zavlečením infekčních onemocnění ze zahraničí zveřejní na úřední desce na hraničních přechodech a dalších místech, kde jsou přechovány státní hranice i celní úřady.

(3) Na rozhodování o těchto opatřeních se nevztahuje správní řád.

HLAVA VI OPATŘENÍ OBCE V SAMOSTATNÉ PŮSOBNOSTI

§ 96

Obec může obecně závaznou vyhláškou nařídít pro území obce nebo jeho část k ochraně zdraví před vznikem a šířením infekčních onemocnění provedení speciální ochranné dezinfekce a deratizace a k ochraně před hlukem a vibracemi ko nec veřejné produkce hudby, provozní doby hostinských provozoven, heren a obdobných provozoven služeb, pokud jejich produkcí nebo provozem dochází k neúměrnému obtěžování občanů.

HLAVA VII USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Díl 1

Společná ustanovení

§ 97

(1) Náklady vzniklé plněním povinností v ochraně veřejného zdraví nese osoba, které je povinnost uložena, pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpisy nestanoví jinak. Nesení a hrazení nákladů vzniklých při výkonu státního zdravotního dozoru stanoví zvláštní právní předpis.⁵⁰⁾

(2) Pokud bylo při výkonu státního zdravotního dozoru zjištěno nesplnění či porušení povinností, může orgán ochrany veřejného zdraví uložit tomu, u něhož k porušení či nesplnění povinnosti došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů vynaložených orgánem ochrany veřejného zdraví na zjištění závady.

(3) Osoba, která požádá o hodnocení zdravotních rizik, je povinna poskytnout potřebné podmínky pro toto hodnocení nebo uhradit cenu jejich pořízení orgánem ochrany veřejného zdraví.

§ 98

Povinnosti uložené podle tohoto zákona zařízením pro výchovu a vzdělávání, zdravotnickým zařízením, zařízeními sociální péče a jeslím, pokud nejsou právníckými osobami, plní jejich zřizovatel.

§ 99

Vedle ustanovení, která upravují oprávnění orgánu ochrany veřejného zdraví stanovit rozhodnutí i podmínky, může orgán ochrany veřejného zdraví vázat na podmínky rozhodnutí podle § 3 odst. 4, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 5, § 6 odst. 3 písm. d), § 14, § 15 odst. 2, § 17 odst. 5, § 21 odst. 3, § 31 odst. 1, § 39 odst. 2 písm. d) a § 77 odst. 1 písm. a) a b). § 100 Činnosti, k nimž je třeba vypracovat provozní řád a předložit ho ke schválení orgánem ochrany veřejného zdraví, lze zahájit až poté, kdy byl provozní řád uvedeným orgánem ochrany veřejného zdraví schválen. Osoby, které mají povinnost vypracovat provozní řád, jsou povinny seznámit s ním své zaměstnance a další osoby, které pracují na jejich pracovištích, a zajistit a kontrolovat jeho dodržování.

§ 101

(1) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravotních životních podmínek, která ke dni účinnosti tohoto zákona nebyla ukončena okresními úřady nebo městy, která vykonávají působnost okresních úřadů, pokračují místně příslušní okresní (městští) hygienici nebo krajsští hygienici, kteří vykonávají působnost okresního hygienika.

(2) V řízeních o uložení pokuty za porušení právních předpisů o vytváření a ochraně zdravotních životních podmínek se nepokračuje, jde-li o porušení povinnosti, kterou již tento zákon nestanoví. Ostatní řízení o uložení pokuty, která nebyla ukončena ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(3) V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se pokračuje podle dosavadních právních předpisů. V řízeních o schválení výroby nebo dovozu výrobků, které ten to zákon již neupravuje, se nepokračuje.

(4) Okresní hygienické stanice v okresech Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín dnem 31. prosince 2000 zanikají. K tomuto datu zanikají ve správních obvodech okresních úřadů Karlovy Vary, Liberec, Pardubice, Jihlava, Olomouc a Zlín i funkce okresních hygieniků.

(5) Dnem účinnosti tohoto zákona práva a závazky včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů, které měly ke dni 31. prosince 2000

1. Okresní hygienická stanice Karlovy Vary, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Karlových Varech,

2. Okresní hygienická stanice Liberec, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Liberci,

3. Okresní hygienická stanice Pardubice, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Pardubicích,

4. Okresní hygienická stanice Jihlava, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Jihlavě,

5. Okresní hygienická stanice Olomouc, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem v Olomouci,

6. Okresní hygienická stanice Zlín, přecházejí na Krajskou hygienickou stanici se sídlem ve Zlíně.

(6) V řízeních, která ke dni 31. prosince 2000 nebyla ukončena okresními hygieniky v Karlových Varech, Liberci, Pardubicích, Jihlavě, Olomouci a Zlíně, pokračují příslušní krajsští hygienici.

§ 102

(1) Výrobce nebo dovozce předmětů běžného užívání, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jakož i osoba, která za podmínek § 26 odst. 2 uvádí tyto předměty běžného užívání do oběhu, jsou povinni zajistit, aby výroba, dovoz a oběh byly uvedeny do souladu s hygienickými požadavky podle § 26 do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(2) Povinnost podle § 27 odst. 1 jsou výrobci nebo dovozci kosmetických prostředků, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, povinni splnit do 1. července 2002; povinnost uvést v oznámení datum zahájení výroby nebo dovozu v tomto případě neplatí.

(3) Výrobce nebo dovozce výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků uvedených v § 5 odst. 1, jejichž výroba nebo dovoz byly zahájeny přede dnem 1. ledna 2001 nebo byly schváleny podle § 101, jsou povinni zajistit, aby výroba a dovoz těchto výrobků, chemických látek nebo chemických přípravků byly uvedeny do souladu s tímto zákonem do 1. července 2002. Po uplynutí této lhůty nebo splněním povinností podle tohoto zákona pozbývají platnosti závazné posudky orgánu

hygienické služby vydané podle dosavadních právních předpisů, pokud jejich platnost nezanikla uplynutím doby v nich uvedené, a rozhodnutí vydaná podle § 101.

(4) Do doby splnění povinností podle odstavců 1 a 3 ve lhůtách tam uvedených se výroba, dovoz a oběh předmětů běžného užívání, výrobků, chemických látek a chemických přípravků uvedených v odstavcích 1 a 3 posuzují podle dosavadních právních předpisů, rozhodnutí orgánů hygienické služby nebo rozhodnutí vydaných podle § 101.

§ 103

(1) Osoby, které zahájily výkon činností, k nimž je třeba vypracovat provozní řád, přede dnem 1. ledna 2001, jsou povinny splnit tuto povinnost do 6 měsíců od tohoto data. Osoby poskytující péči (§ 15 odst. 1) a osoby provozující koupaliště, holičství, kadeřnictví, manikúru, pedikúru, kosmetické, masérské, regenerační a rekondační služby a služby, při nichž se používají speciální přístroje k péči o tělo, jsou v této lhůtě dále povinny předložit návrhy provozních řádů příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví provozní řád posoudí ve lhůtě do 6 měsíců ode dne doručení návrhu.

(2) Činnosti podle § 38 mohou po dobu 2 let ode dne účinnosti tohoto zákona provádět hygienické stanice. Činnosti podle § 58 odst. 2 může po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět fyzická osoba, která byla před zahájením práce seznámena s povahou a účinky chemických látek a chemických přípravků, s nimiž má zacházet, způsoby zacházení s nimi, ochrannými opatřeními a zásadami první pomoci. Činnosti podle § 58 odst. 3 až 5 může po dobu 3 let ode dne účinnosti tohoto zákona vykonávat v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o udělení autorizace fyzická osoba, které byla udělena autorizace podle zvláštního právního předpisu. 30) Činnosti podle § 72 mohou po dobu 1 roku ode dne účinnosti tohoto zákona provádět zařízení ochrany veřejného zdraví a zdravotnická zařízení léčebně preventivní péče.

(3) Výrobci pitné vody, jejíž rozvod byl zahájen přede dnem účinnosti tohoto zákona, jsou povinni předložit návrhy podle § 4 odst. 1 nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Do doby pravomocného rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví postupuje výrobce pitné vody dodávané rozvodem podle dosavadní praxe.

§ 104

Provozovatel služeb společného stravování stanoví kritické body ve výrobě, přípravě, skladování, přepravě, rozvozu a uvádění pokrmů do oběhu nejpozději do 1. července 2002.

§ 105

(1) Stavby zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky stanovené v § 7 odst. 1, § 13 odst. 1 a § 23 odst. 3, musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. července 2003.

(2) Provozovny stravovacích služeb zřízené přede dnem 1. ledna 2001, které nesplňují hygienické požadavky na rozvoz, přepravu a skladování pokrmů a jejich uvádění do oběhu podle § 24 odst. 1 písm. d), musí být podle nich upraveny nejpozději do 1. ledna 2002.

(3) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví může rozhodnutím uložit úpravu staveb a provozoven uvedených v odstavcích 1 a 2 před stanoveným datem, pokud je to podle povahy provozu nezbytné v zájmu ochrany veřejného zdraví. Ve výjimečných případech a na časově omezenou dobu může příslušný orgán ochrany veřejného zdraví lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 prodloužit.

(4) Vlastníci, popřípadě správci pozemních komunikací a železnic, jejichž užívání bylo povoleno přede dnem 1. ledna 2001, předloží žádost podle § 31 odst. 1 nejpozději do 1. ledna 2002.

§ 106

(1) Návrhy na zařazení prací, jejichž výkon byl zahájen přede dnem 1. ledna 2001, do kategorie čtvrté, předloží zaměstnavatel příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví nejpozději do 6 měsíců; do kategorie druhé a třetí nejpozději do 1. ledna 2002. Orgán ochrany veřejného zdraví rozhodnutí vydá do 6 měsíců ode dne doručení návrhu. Výsledky měření koncentrací a intenzit faktorů pracovních podmínek a výsledky zjištění druhu a typu biologického činitele nesmějí být starší než 1 rok.

(2) Ode dne právní moci rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví o tom, že se práce zařazuje do kategorie třetí nebo čtvrté, pozbývají platnosti rozhodnutí ředitelů nemocnic s poliklinikou (polikliniky), krajských lékařů pro péči o závody a orgánů hygienické služby, kterými se stanoví rizikové práce a pracoviště.

(3) Údaje podle § 41 odst. 1 ohlásí zaměstnavatel nebo osoba uvedená v § 43 příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví u činností zahájených přede dnem 1. ledna 2001 nejpozději do 6 měsíců ode dne 1. ledna 2001.

Díl 3

Závěrečná ustanovení

§ 107

Zdravotní průkazy vydané přede dnem účinnosti tohoto zákona se považují za zdravotní průkaz vydané podle tohoto zákona.

§ 108

(1) Ministerstvo zdravotnictví vydá vyhlášky k provedení § 3 odst. 1, 4 a 5, § 4 odst. 1, 2 a 5, § 5 odst. 1, 2 a 5, § 6 odst. 3 písm. a) až c) a odst. 4, § 7 odst. 1, § 8 odst. 2, § 13, § 16 odst. 2 písm. b), § 17 odst. 1 a 5, § 18 odst. 1, § 19 odst. 4, § 20 písm. a) a d), § 22 odst. 2, § 23 odst. 3, § 24 odst. 1 písm. c) až e) a g), § 26 odst. 1 písm. b) a d) a odst. 2 až 5, § 27, § 28 odst. 1, § 29, 30, 32, § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36, § 37 odst. 1, § 39 odst. 4, § 41 odst. 1, § 45, § 46 odst. 1, 2 a 6, § 47 odst. 2, § 59 odst. 2, § 60 odst. 1 a 3, § 62 odst. 1 a 3 písm. a) a b), § 70 odst. 1 a § 72 odst. 1 písm. a). Ministerstvo zdravotnictví může vyhláškou upravit zásady správné výrobní praxe podle § 29 odst. 1.

(2) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví novou vyhláškou vydanou podle § 7 odst. 1 požadavky na prostory a provoz zařízení pro výchovu a vzdělávání.

(3) Vláda vydá k provedení § 30, 32 § 34 odst. 1, § 35 odst. 2, § 36 a § 88 odst. 1 nařízení.

(4) Hygienické limity a požadavky, které upraví prováděcí právní předpisy vydané podle tohoto zákona, Ministerstvo zdravotnictví stanoví na základě hodnocení zdravotních rizik vyplývajících z přírodních, životních a pracovních podmínek a z působení života, soudobých vědeckých poznatků, mezinárodních závazků České republiky v této oblasti a doporučení Světové zdravotnické organizace.

§ 109

Zrušuje se zákon č. 36/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a o ochraně zdravých životních podmínek.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Policii České republiky

§ 110

Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 26/1993 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 163/1993 Sb., zákona č. 326/1993 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 186/1997 Sb., nálezů Ústavního soudu č. 138/1999 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 325/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákon a č. 329/1999 Sb. a zákona č. 105/2000 Sb., se mění

takto:

1. V § 19 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 8c) zní:

"(1) Při zajišťování bezpečnosti chráněných osob, kterým je podle zvláštních právních předpisů a mezinárodních dohod poskytována osobní ochrana, je policista zařazený v ochranné službě oprávněn provést prohlídku osob, zavazadel, věcí, dopravních prostředků nacházejících se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby, ověřit dodržení hygienických limitů ukazatelů pitné vody, potravin a pokrmů, jakož i zachování hygienických požadavků pro výkon činností epidemiologicky závažných, 8c) jestliže jich má být užito pro potřeby chráněné osoby. 8c)
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. "

2. V § 19 se doplňuje odstavec 5, který včetně poznámek pod čarou č. 8d) a 8e) zní:

"(5) Při ověřování zdravotní nezávadnosti a zachování hygienických požadavků podle odstavce 1 má policista zařazený v ochranné službě oprávnění a povinnosti kontrolních pracovníků podle zvláštního právního předpisu; 8d) stejným zákonem se řídí nesení a hrazení nákladů vzniklých při tomto ověřování.8e)

8d)

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

8e)

§ 20 zákona č. 552/1991 Sb."

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

§ 111

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996, zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb. a zákona č. 249/2000 Sb., se mění takto: 1. V § 31 odst. 14 se slova "hygienických a bezpečnostních předpisů" nahrazují slovy "bezpečnostních předpisů a předpisů upravujících ochranu veřejného zdraví" a slova "předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem 33)" nahrazují slovy "zvláštních právních předpisů33)". Poznámka pod čarou č. 33) zní:

"33)

Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů."

2. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, u oboru živnosti "Poskytování služeb v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci" sloupec 2 zní: "ukončen středoškolské vzdělání a 3 roky odborné praxe v oblasti bezpečnosti práce nebo ochrany zdraví při práci".

3. V příloze č. 2 skupině 214: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně po známky uvedené ve sloupci 3 zní: "Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace bez použití toxických nebo vysoce toxických chemických látek a chemických přípravků s výjimkou speciální ochranné dezinfekce prováděné zdravotnickým zařízením v jeho objektech, speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských a zemědělských provozech a odborných činnostech na úseku rostlinolékařské péče *)", text ve sloupci 2 zní: "Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.". Poznámka ve sloupci 3 zní: "*)zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů".

4. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, název oboru živnosti "Ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace chemickými látkami a chemickými přípravky klasifikovanými jako vysoce toxické nebo toxické, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče" včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: "Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace toxickými nebo vysoce toxickými chemickými látkami nebo chemickými přípravky, s výjimkou speciální ochranné dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech a odborných činnostech na úseku rostlinolékařské péče *)", text ve sloupci 2 zní: "Odborná způsobilost podle § 58 odst. 5 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352 /1999 Sb.", text ve sloupci 4 zní: "Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví", poznámka ve sloupci 5 zní: "*) zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů" .

5. V příloze č. 3 skupině 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin, se na konci doplňuje obor živnosti, který včetně poznámky uvedené ve sloupci 5 zní: "Speciální ochranná dezinfekce, dezinfekce a deratizace v potravinářských nebo zemědělských provozech, s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče *)", text ve sloupci 2 zní: "Odborná způsobilost podle § 58 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, nebo po dobu 5 let od účinnosti zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, odborná způsobilost získaná podle § 18 až 20 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb.", text ve sloupci 4 zní: "Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví", poznámka ve sloupci 5 zní: "*) zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů" .

6. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, se na konci doplňuje obor živnosti, který zní: "Pořádání kursů k získání znalostí k výkonu speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace", text ve sloupci 2 zní: "Odborná způsobilost podle § 58 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů", text ve sloupci 4 zní: "Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví" a text ve sloupci 5 zní: "§ 59 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů".

7. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti "Pohřební služba" se ve sloupci 4 slova "státní hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

8. V příloze č. 3 skupině 314: Ostatní, u oboru živnosti "Provozování pohřebišť a krematorií" se ve sloupci 4 slova "státní hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních

§ 112

Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 3 písmeno d) zní:

"d) provozní řád, schválený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví, 10)".

Poznámka pod čarou č. 10) zní:

"10)

§ 15 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů."

2. V § 13 odst. 1 písm. a) se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o přestupcích

§ 113

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 151/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 29 odst. 1 písm. b) se za slovo "opatření" vkládají slova "stanovené nebo" a slova "nebo znečistí ovzduší škodlivinami nad stanovenou přípustnou mez" se zrušují.

2. V § 29 odst. 1 písm. d) se slova "poživatín nebo" zrušují.

3. V § 29 odst. 1 se písmeno e) zrušuje. Dosavadní písmena f) až ch) se označují jako písmena e) až h).

4. V § 29 odst. 1 písm. f) se slovo "jedy" zrušuje.

5. V § 29 odst. 1 písm. f) se slova "anebo poruší povinnost k ochraně zdraví před ionizujícím zářením" zrušují.

6. V § 29 odst. 1 písmeno g) zní: "g) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění,".

7. V § 29 odst. 1 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena i), j) a k), která znějí: "i) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené k ochraně zdraví před neionizujícím zářením, j) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro provoz koupaliště ve volné přírodě, umělého koupaliště nebo sauny,

k) poruší zákaz nebo nesplní povinnosti stanovené nebo uložené pro pořádání zotavovací akce, jiné podobné akce pro děti nebo školy v přírodě."

8. V § 29 odstavec 2 zní: "(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) až k) lze uložit pokutu do 10 000 Kč."

9. V § 86 písmeno c) zní: "c)

orgány ochrany veřejného zdraví přestupky na úseku zdravotnictví podle § 29 odst. 1 písm. a), b), d), f), g) a i) až k)."

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o péči o zdraví lidu

§ 114

Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 210/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 548/1991 Sb., zákona č. 550/1991 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 15/1993 Sb.,

zákona č. 161/1993 Sb., zákona č. 307/1993 S b., zákona č. 60/1995 Sb., zákona č. 206/1996 Sb., zákona č. 14/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákon a č. 167/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 149/2000 Sb., se mění takto:

1. V článku VI se slova "vytváření a ochranu zdravých podmínek a zdravého způsobu života a práce a" zrušují.
2. Část první se zrušuje.
3. V § 9 odst. 1 se na konci doplňují slova "a zákona o ochraně veřejného zdraví".
4. V § 9 odst. 2 se na konci doplňují slova "a zdravotnických zařízení v případech, kdy jsou u tato zařízení příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovena k provedení epidemiologických opatření".
5. V § 9 odst. 4 písm. a) se slovo "očkování," slova "přenosných nemocí nebo jiných" a slova "izolaci, karanténním opatřením, zákazu výkonu zaměstnání nebo jiné činnosti," zrušují.
6. V § 9 odst. 4 se písmeno b) zrušuje. Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena b) a c).
7. V nadpisu odstavce 3 a v § 15 odst. 2 se slova "přenosným nemocem" nahrazují slovy "infekčním onemocněním".
8. V § 16 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 2a) zní: "(2) Zvláštní odborné úkoly v oblasti ochrany veřejného zdraví plní podle zvláštního právního předpisu zařízení a orgány ochrany veřejného zdraví. 2a)

2a)

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. "

9. V § 22 odst. 1 se slova "přenosných nemocí," nahrazují slovy "infekčních onemocnění,".

10. V § 23 odst. 4 na konci písmene c) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které včetně poznámky pod čarou č. 4a) zní: "d) jde-li o nosiče.4a)

4a) § 53 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů."

11. V § 28 odst. 1 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

12. V § 32 odst. 1 písm. a) se slova "hygienické služby7)" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví2a)".

13. § 34 se zrušuje.

14. V § 35a se slova "příslušnou hygienickou službou" nahrazují slovy "příslušným orgánem a zařízením ochrany veřejného zdraví".

15. Za § 60 se vkládá nový § 61, který včetně poznámek pod čarou č. 11) a 11a) zní: "§ 61

Výroba, dovoz a vývoz diagnostických zdravotnických prostředků in vitro, pokud nejsou zvláštním právním předpisem11) určeny jako stanovené

výrobky k posuzování shody, se ohlašují Ministerstvu zdravotnictví. K hlášení musí být přiložen návod v českém jazyce, způsob ověření bezpečnosti,

účinnosti a vhodnosti diagnostického zdravotnického prostředku in vitro pro použití při poskytování zdravotní péče. Splněním požadavků podle

předchozí věty není dotčena povinnost uvádět na trh pouze bezpečné výrobky. 11a)

11)

Nařízení vlády vydaná podle § 12 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 4 a § 13 odst. 2, 4 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na

výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

11a)

§ 8 odst. 1, 2 a 5 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb."

16. § 71 se zrušuje.

17. § 75 se zrušuje.

18. § 76 včetně nadpisu zní:

"§ 76

Zvláštní oprávnění zaměstnanců Českého inspektorátu lázní a zřidel

Zaměstnanci Českého inspektorátu lázní a zřidel jsou oprávněni při plnění svých úkolů vstupovat do všech závodů, zařízení a objektů, odebrat v potřebném množství a rozsahu vzorky pro vyšetřování a požadovat potřebné doklady a údaje."

19. V § 78 odst. 1 se slova "nařízených hygienických a protiepidemických opatření a" zrušují.
20. V § 79 odst. 3 se slova "zejména zabezpečení zdravých životních podmínek," a slova ", p
opřípadě v souladu s jejich závazným posudkem" zrušují.
21. V § 80 se odstavec 2 zrušuje. Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.
22. V § 80 odst. 2 se věta druhá zrušuje.
23. § 81 zní:
"§ 81 Organizací se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba podnikající podle zvláštních pře
dpisů a právnická osoba."
24. Příloha č. 1 se zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o léčivech

§ 115

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 149/2000 Sb. a zákona č. 153/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 1 písm. d) bodu 3 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".
2. V § 48 odst. 3 písm. d) se slova "hygienické služby," nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST OSMÁ

Změna zákoníku práce

§ 116

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 88/1968 Sb., zákona č. 153/1969 Sb., zákona č. 100/1970 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 72/1982 Sb., zákona č. 111/1984 Sb., zákona č. 22/1985 Sb., zákona č. 52/1987 Sb., zákona č. 98/1987 Sb., zákona č. 188/1988 Sb., zákona č. 3/1991 Sb., zákona č. 297/1991 Sb., zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 287/1995 Sb., zákona č. 138/1996 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb. a zákona č. 257/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 37 odst. 1 písm. a) se slova "závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví".
2. V § 37 odst. 1 písm. c) se slovo "přenosnými" nahrazuje slovem "infekčními".
3. V § 46 odst. 1 písm. d) se slova "závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví".
4. V § 47 odst. 2 se slova "závazným posudkem příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví".

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

§ 117

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb. a zákona č. 145/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 10 se za odstavec 3 doplňuje odstavec 4, který zní: "(4) Zvláštní právní předpisy mohou označování výrobků upravit odchylně."
Dosavadní odstavce 4 až 8 se označují jako odstavce 5 až 9.
2. V § 23 odst. 4 se slova "hygienické služby¹⁸⁾" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví¹⁸⁾".
Poznámka pod čarou č. 18) zní:

"18)

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. "

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 118

V § 10 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 37/1989 Sb., zákona č. 93/1990 Sb., zákona č. 203/1990 Sb., zákona č. 575/1990 Sb. a zákona č. 474/1992 Sb., se odstavec 2 zrušuje. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o veřejném zdravotním pojištění

§ 119

Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 2/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 167/2000 Sb., se mění takto: 1. V § 30 odst. 1 se slova "přenosným nemocem.34)" nahrazují slovy "infekčním onemocněním.34)".

Poznámky pod čarou č. 34) a 35) znějí:

"34)

Hlava III díl 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

35)

Zákon č. 258/2000 Sb.":

2. V § 30 odst. 3 písm. a) se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

3. V § 30 odst. 3 písm. c) se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

4. V § 55 odst. 3 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o zvláštním příspěvku horníkům

§ 120

Zákon č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům, ve znění zákona č. 1/1989 Sb. a zákon a č. 160/1989 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slova "závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "rozhodnutím příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví" a slova "závazného posudku" se nahrazují slovem "rozhodnutí".

2. V § 4 odst. 2 písm. a) se slova "posudku příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví".

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění

§ 121

V § 5 odst. 4 písm. a) zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona č. 109/1984 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 308/1993 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se slova "předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem" nahrazují slovy "zvláštních právních předpisů".

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna horního zákona

§ 122

V § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o sociálním zabezpečení

§ 123

V § 145d odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se slova "předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem" nahrazují slovy "zvláštního právního předpisu 53a)".

Poznámka pod čarou č. 53a) zní:

"53a)

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. "

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě a samosprávě ve školství

§ 124

V § 13b odst. 1 písm. f) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 139/1995 Sb., se slova "kladný závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby" nahrazují slovy "stanovisko příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví".

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečištění

§ 125

V § 3 odst. 3 písm. b) zákona č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečištění, se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

§ 126

V § 62 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb. a zákona č. 241/1994 Sb., se věta poslední nahrazuje touto větou: "Při karanténě se předloží prozatímní opatření zdravotnického zařízení léčebně preventivní péče státu nebo osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo rozhodnutí příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví."

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

§ 127

V § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., se slovo "přenosné" nahrazuje slovem "infekční".

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o regulaci reklamy

§ 128

V § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákon a č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, se slovo "přenosných" nahrazuje slovem "infekčních".

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o ochraně chmele

§ 129

V § 11 odst. 1 zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o prevenci závažných havárií

§ 130

Zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), se mění takto:

1. V § 16 písm. h) se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".
2. V § 19 písm. a) se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".
3. V § 21 odst. 1 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".
4. V § 22 odst. 3 a 4 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění

§ 131

V § 7 odst. 2 zákona č. 592/1992 Sb., o pojištění na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění zákona č. 161/1993 Sb. a zákona č. 324/1993 Sb., se slova "předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem" nahrazují slovy "zvláštních právních předpisů".

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích

§ 132

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 1 na konci odstavce 4 se slova "§ 10 odst. 2, odst. 5 písm. c), odst. 7 a 8" nahrazují slovy "§ 10 odst. 2, 3 a 4".

2. V § 10 odst. 2 se na konci doplňuje věta, která včetně poznámky pod čarou č. 18) zní: "Toto ustanovení se nevztahuje na provozování speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, upravené zvláštním zákonem. 18)

18)

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. "

3. V § 10 se odstavce 3 až 6 zrušují.

Dosavadní odstavce 7 až 11 se označují jako odstavce 3 až 7.

4. V § 10 odst. 6 se slova "v odstavcích 2, 3, 7 a 8" nahrazují slovy "v odstavcích 2, 3 a 4" a na konci věty se slova "a na používání vybraných paliv a maziv uvedených v § 1 odst. 4" zrušují.

5. V § 18 odst. 1 se na konec věty první doplňují slova "s výjimkou provozování kursů k získání znalostí pro výkon speciální ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace".

6. V § 22 odst. 5 věty první se mezi slova "provádějí ochrannou" vkládá slovo "speciální".

7. V § 28 odst. 1 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až j) se označují jako písmena a) až i).

8. V § 28 odst. 1 písm. a) se slova "nebo nepodalý ohlášení podle § 10 odst. 3 a 4 anebo neoznámily změny údajů uvedených v ohlášení podle § 10 odst. 6" zrušují.

9. V § 28 odst. 1 písm. c) a d) se slova "podle § 10 odst. 3" nahrazují slovy "podle § 10 odst. 2".

10. V § 28 odst. 2 se slova "písm. d) a e)" nahrazují slovy "písm. c) a d)".

11. V § 28 odst. 4 se slova "písm. f)" nahrazují slovy "písm. e)".

12. V § 30 odst. 1 písmeno a) zní: "a) neplní obecné podmínky pro nakládání s nebezpečnými látkami a přípravky podle § 10 odst. 1, 3 a 4".

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 133

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001, s výjimkou části šesté § 114 bodu 15, která nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni vyhlášení, části první § 24 odst. 1 písm. h), které nabývá účinnosti dnem 1. července 2001, a části první § 29, která nabývá účinnosti dnem 1. července 2002.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

-
- 1)
§ 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.
 - 2)
§ 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 104 /1995 Sb.
 - 3)
§ 11 a § 32 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
 - 4)
Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.
 - 5)
§ 1 vyhlášky č. 144/1978 Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích, ve znění vyhlášky č. 185/1988 Sb.
 - 6)
Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 7)
Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění zákona č. 71/2000 Sb.
 - 8)
Nařízení vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, ve znění nařízení vlády č. 81/1999 Sb.
 - 9)
Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 10)
Zákon č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.
 - 11)
§ 18 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.
 - 12)
§ 36, 37 a 78 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.
 - 13)
§ 51 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 171/1990 Sb.
 - 14)
§ 53 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění zákona č. 548/1991 Sb.
 - 15)
Vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.
 - 16)
§ 86 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).
 - 17)
Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
§ 45 a 46 zákona č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.
 - 18)
§ 2 písm. m) a n) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů.
 - 19)
§ 18a zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 20)
Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 21)
Zákon č. 76/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 22)
§ 2 písm. d) vyhlášky č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

23)

Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

24)

§ 2 odst. 1 až 9 vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii i výroby.

25)

Vyhláška č. 293/1997 Sb., o způsobu výpočtu a uvádění výživové (nutriční) hodnoty potravin a značení údaje o možném nepříznivém ovlivnění zdraví.

26)

§ 3 vyhlášky č. 293/1997 Sb.

27)

§ 4 odst. 1 písm. f) bod 6 zákona č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomanii, ve znění pozdějších předpisů.

28)

Nařízení vlády č. 171/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky.

29)

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

30)

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 305/1998 Sb., kterou se stanoví zásady správné laboratorní praxe, postup při ověřování jejich dodržování, postup při vydávání

osvědčení a postup kontroly dodržování zásad správné laboratorní praxe (zásady správné laboratorní praxe). 31) § 31 zákona č. 49/1997 Sb., o

civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

32)

§ 9 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 132/2000 Sb.

33)

§ 120 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 83/1998 Sb.

34)

§ 132a zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 155/2000 Sb.

35)

Zákon č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

36)

§ 2 odst. 3 písm. d) zákona č. 79/1997 Sb.

37)

Například zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů.

38)

§ 77 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

39)

Příloha č. 5 část A vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví.

40)

Příloha č. 2 vyhlášky č. 77/1981 Sb.

41)

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla).

42)

Například zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

43)

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

44)

§ 138 zákoníku práce.

45)

Vyhláška č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemocinuznávají.

46)

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

47)

§ 40 zákona č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

48)

§ 16 písm. a) bod 3 zákona č. 110/1997 Sb.

46 z 47

49)

Čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky.

50)

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

51)

Vyhláška č. 77/1981 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

52)

§ 116 občanského zákoníku.

53)

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů.

54)

Zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

55)

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

56)

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

57)

§ 26 zákona č. 71/1967 Sb.

58)

§ 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 301/1995 Sb.

Příloha č. 1 k zákonu č. 258/2000 Sb.

Zdravotnická zařízení a zařízení ochrany veřejného zdraví, která mohou provádět očkování do zahraničí

Krajské hygienické stanice a Hygienická stanice hlavního města Prahy

Okresní a městské hygienické stanice

Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, klinika geografické medicíny, Praha

Ústřední vojenský zdravotní ústav

Zdravotnický ústav speciálních služeb Ministerstva vnitra

Infekční oddělení fakultních nemocnic, nemocnice v Českých Budějovicích a Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem

Centrum cestovní medicíny, Praha.

Příloha č. 2 k zákonu č. 258/2000 Sb.

Sídla a správní obvody krajských hygieniků

1.

Hygienik hlavního města Prahy se sídlem v Praze, pro území hlavního města Prahy;

2.

Krajský hygienik Středočeského kraje se sídlem v Praze, pro území okresů Benešov, Beroun, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Mělník, Mladá

Boleslav, Nymburk, Praha-východ, Praha-západ, Příbram a Rakovník;

3.

Krajský hygienik Budějovického kraje se sídlem v Českých Budějovicích, pro území okresů České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův

Hradec, Písek, Prachatice, Strakonice a Tábor;

4.

Krajský hygienik Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, pro území okresů Domažlice, Klatovy, Plzeň-město, Plzeň-jih, Plzeň-sever, Rokycany a

Tachov;

5.

Krajský hygienik Karlovarského kraje se sídlem v Karlových Varech, pro území okresů Cheb, Karlovy Vary a Sokolov;

6.

Krajský hygienik Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, pro území okresů Děčín, Chomutov, Litoměřice, Louny, Most, Teplice a Ústí nad Labem;

7.

Krajský hygienik Libereckého kraje se sídlem v Liberci, pro území okresů Česká Lípa, Jablonec nad Nisou, Liberec a Semily;

8.

Krajský hygienik Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové, pro území okresů Hradec Králové, Jičín, Náchod, Rychnov nad Kněžnou a Trutnov;

9.

Krajský hygienik Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích, pro území okresů Chrudim, Pardubice, Svitavy a Ústí nad Orlicí;

10.

Krajský hygienik Jihlavského kraje se sídlem v Jihlavě, pro území okresů Havlíčkův Brod, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč a Žďár nad Sázavou;

11.

Krajský hygienik Brněnského kraje se sídlem v Brně, pro území okresů Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov a Znojmo;

12.

Krajský hygienik Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, pro území okresů Jeseník, Olomouc, Prostějov, Přerov a Šumperk;

13.

Krajský hygienik Ostravského kraje se sídlem v Ostravě, pro území okresů Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava-město;

14.

Krajský hygienik Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, pro území okresů Kroměříž, Uherské Hradiště, Vsetín a Zlín.

VYHLÁŠKA 347/2002

Ministerstva zdravotnictví
ze dne 18. července 2002

o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny podle sortimentu prodávaných potravin

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 146/2002 Sb.:

§ 1

Uvodní ustanovení

(1) Tato vyhláška stanoví hygienické požadavky na prodej potravin¹⁾ a rozsah vybavení prodejny podle sortimentu prodávaných potravin.

(2) Vyhláška se nevztahuje na prodej živých zvířat, včetně ryb, na přímý prodej živočišných produktů výrobcem a na jejich prodej na tržištích a v tržnicích.²⁾

§ 2

Výklad pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) prodejnou pro prodej potravin (dále jen "prodejna") zařízení tvořené souborem místností a prostorů určených a vybavených pro prodej potravin a provozní zázemí. Potravinářskou prodejnou je i stánek, pojízdná prodejna, jiné prodejní zařízení, v nichž se provádí prodej potravin, jakož i ta část prostorů určených pro jiný účel, v níž se provádí prodej potravin,
- b) stánkem zařízení tvořené zpravidla jediným prostorem určeným a vybaveným pro prodej potravin,
- c) pojízdnou prodejnou účelově upravené a vybavené zařízení pro pojízdný dlouhodobý nebo sezonní prodej potravin,
- d) jiným prodejním zařízením zařízení zajišťující přenosný krátkodobý prodej (například roznáškové koše, podnosy, stoly, přenosné stánky) a automaty zajišťující dlouhodobý samoobslužný prodej,
- e) provozním zázemím doplňující funkční prostory prodejen vybavené pro skladování, uchovávání a přípravu potravin a dále pro uložení prodejního zařízení a dalších věcí souvisejících s prodejem, jejich očištěním a sanitací a sanitární a pomocná zařízení v rozsahu podle zvláštního právního předpisu,³⁾
- f) obslužným prodejem manipulace, nabídka a výdej potravin obsluhujícími osobami,
- g) samoobslužným prodejem prodej s účastí spotřebitelů při výběru z nabízených potravin a jejich zabalení,
- h) slučitelnými potravinami potraviny, u nichž je vyloučeno nebezpečí vzájemné kontaminace nebo jiného nežádoucího ovlivnění,
- i) kontaminací zanesení kontaminantu do potraviny nebo výskyt kontaminantu v potravine nebo v prostředí, v němž se potravina vyskytuje; kontaminantem každá chemická látka a biologický činitel, včetně mikroorganismů, a dále cizorodé látky nebo jiné substance včetně pachů, které nejsou při výrobě záměrně přidávány do potraviny a které by mohly ohrozit zdravotní nezávadnost nebo vhodnost potraviny,
- j) škůdci hmyz, hlodavci, ptáci a jiná zvířata.

Hygienické požadavky na prodej potravin

§ 3

(1) V prodejnách lze prodávat jen ty druhy, skupiny a podskupiny potravin, pro jejichž skladování, uchovávání a prodej má prodejna vytvořeny podmínky odpovídající požadavkům stanoveným výrobcem na obale potravin, touto vyhláškou a zvláštními právními předpisy.⁴⁾

(2) S potravinami určenými pro prodej se musí zacházet tak, aby byla vyloučena rizika jejich kontaminace a po dobu prodeje byla zachována jejich zdravotní nezávadnost a jakost stanovená zvláštními právními předpisy.⁴⁾ Při prodeji v prodejně nesmí dojít ke zvýšení teploty potravin o více než 20°C v porovnání s teplotou stanovenou zvláštními právními předpisy⁴⁾ nebo stanovenou na obale.

§ 4

(1) Z nepotravinářského zboží lze v prodejnách prodávat jen výrobky těch druhů, u nichž je vyloučeno nebezpečí nepříznivého ovlivnění, zejména je vyloučena kontaminace potravin.

(2) Nepotravinářské zboží musí být skladováno, zacházeno s ním a vystavováno odděleně od potravin.

§ 5

V části prostorů prodejny určených pro jiný účel, než výlučně prodej potravin, v jiném prodejním zařízení, ve stánku a v pojízdné prodejně, které nejsou vybaveny tekoucí pitnou a teplou vodou, připravenou z pitné vody, lze prodávat jen balené potraviny, s výjimkou čerstvého ovoce, čerstvé zeleniny a brambor, které lze prodávat i nebalené.

§ 6

(1) Při obslužném prodeji musí být potraviny, které nejsou vzájemně slučitelné (například maso a masné výrobky k přímé spotřebě), přijímány, skladovány, uchovávány, upravovány, přemísťovány k prodeji, vystavovány a prodávány od sebe odděleně a tak, aby nedocházelo ke vzájemnému křížení činností, které by mohly způsobit kontaminaci potravin.

(2) V samoobslužném prodeji musí být balené potraviny, které nejsou vzájemně slučitelné, při skladování a vystavování technicky nebo organizačně oddělené podle rizika kontaminace tak, aby nemohlo dojít k nepříznivému ovlivnění jejich vlastností a zdravotní nezávadnosti (například vyčlenění skladu nebo zařízení pro potraviny s výrazným typickým pachem).

§ 7

(1) Při prodeji nebalených potravin musí být uplatněn obslužný prodej vzájemně slučitelných potravin. Nebalené potraviny musí být při přípravě, vystavení a prodeji chráněny proti kontaminaci, povětrnostním vlivům a kontaktu se spotřebitelem. Při prodeji nebalených potravin určených k přímé spotřebě musí být vyloučen přímý kontakt rukou obsluhující osoby s těmito potravinami. Za tím účelem musí obsluhující osoby používat čisté a vhodné pomůcky a ochranné prostředky.

(2) Prodej nebalených potravin samoobslužným prodejem je možný jen v těchto případech:

a)

při prodeji čerstvého ovoce, čerstvé zeleniny a brambor, pokud jsou zbaveny mechanických nečistot, nebo je jinak zajištěno, aby si spotřebitel neznečistil ruce,

b)

při prodeji neděleného chleba a běžného pečiva bez náplně nebo obdobného zdobení, pokud jsou zajištěny podmínky pro výběr a odběr těchto potravin bez přímého dotyku rukou spotřebitele,

c)

při prodeji potravin vystavených za stanovených teplotních podmínek, pokud je vyloučen jakýkoliv úmyslný nebo náhodný kontakt spotřebitele se zásobou vystavené potraviny a výdejním místem (například zabalení dávky oddělené uzavřeným automatizovaným dávkovačem s chráněným výústím).

(3) Nebalené potraviny musí být při obslužném prodeji předány spotřebiteli ve vhodném obalu splňujícím hygienické požadavky stanovené zvláštními právními předpisy;5) při samoobslužném prodeji jsou tyto obaly poskytnuty spotřebiteli k zabalení vybrané potraviny.

(4) Při skladování, uchovávání a manipulaci se obaly a používané pomůcky pro balení potravin chrání proti kontaminaci a poškození stejně jako potraviny.

§ 8

(1) Nebalené potraviny, s výjimkou čerstvé zeleniny, čerstvého ovoce a brambor, se při nabízení k prodeji v prodejně musí uložit nejméně 70 cm nad úroveň podlahy.

(2) Při vystavování ve výlohách nebo vitrínách se potraviny musí chránit proti slunečnímu svitu, kontaminaci, musí být zachována jejich vzájemná slučitelnost a dodrženy stanovené teplotní podmínky4) pro uchovávání potraviny při skladování, nebo se použijí napodobeniny.

§ 9

(1) Potraviny reklamované nebo podezřelé z kontaminace musí být zřetelně označeny a odděleny od ostatních potravin a uchovávány při stanovených teplotních podmínkách.4)

(2) Potraviny vyřazené z dalšího oběhu musí být zřetelně označeny a skladovány odděleně tak, aby nemohlo dojít k záměně a k negativnímu ovlivnění ostatních potravin.

(3) Vratné obaly k opakovanému použití se odebírají a ukládají odděleně od potravin.

§ 10

(1) Prostory, technologická zařízení, včetně pracovních ploch, a pracovní prostředky včetně oděvů se soustavně udržují čisté, v náležitém technickém a funkčním stavu, prosté škůdců. Výskyt škůdců musí být sledován a v případě jejich výskytu musí být neodkladně provedena opatření k jejich odstranění a k dalšímu zamezení jejich šíření.

(2) Při provádění úprav a úklidu musí být potraviny chráněny proti kontaminaci. Pokud není odpovídající ochrana dosažitelná, potraviny se přemístí.

(3) Při úklidu nesmějí být kontaminovány čištěné věci a pracovní plochy. Za tím účelem se použijí vhodné, účelově odlišené, nezaměnitelné a čisté úklidové a čisticí prostředky a vhodné technologické postupy.

(4) V prodejně nesmí být hromaděny vyřazené věci a odpady, ale musí být průběžně odstraňovány do vyčleněných skladů. Nádoby na odpad musí být uzavíratelné a vyrobené z materiálů umožňujících jejich čištění a dezinfekci. Ke shromažďování odpadu v prodejně, ve které nelze vytvořit podmínky pro čištění a dezinfekci sběrných nádob, se používají jednorázové plastové obaly. Ze skladů musí být odpady odváženy, aby jejich okolí bylo soustavně udržováno v čistotě.

(5) Vstup vodícího psa doprovázejícího nevidomou osobu a asistenčního psa doprovázejícího osobu s těžkým zdravotním postižením do prodejního prostoru se povoluje. Přítomnost jiných zvířat se zakazuje.

(6) Uložení nebo zpracování osobních a jiných věcí, potravin a pokrmů náležejících osobám, které v prodejně pracují nebo se v ní zdržují, v prostorech a zařízeních pro uchovávání, skladování, přípravu a prodej potravin se nepřipouští.

(7) V prodejnách se zakazuje kouřit, s výjimkou prostoru, který je k tomuto účelu vyhrazen pro zaměstnance.

(8) Předpoklady a povinnosti osob a požadavky na osobní a provozní hygienu pro činnosti epidemiologicky závažné stanoví zvláštní právní předpisy.⁶⁾

Hygienické požadavky na vybavení potravinářské prodejny

§ 11

(1) Prodejna musí být umístěna a technicky řešena tak, aby prostory prodejny a potraviny nebyly nepříznivě ovlivňovány vnějšími vlivy (například déšť, slunce, zdroje znečištění), zejména se musí předejít hromadění nečistot, kontaktu s toxickými materiály, spadu částic, kondenzaci a růstu nežádoucích plísní. Dbá se přitom, aby provoz prodejny nepříznivě neovlivňoval okolí (například hlukem, odpadky).

(2) Při zřízení prodejny se musí zajistit ochrana proti vnikání a usídlení škůdců a technické provedení umožňující uskutečnit běžnou a speciální ochrannou dezinfekci a deratizaci a odpovídající úklid a dezinfekci.

(3) Komunikace a manipulační plochy související s prodejnou musí být zpevněné, neprašné, odvodněné a musí být zajištěny technické podmínky pro jejich úklid.

§ 12

(1) Prodejna musí být členěna na oddělené prostory a vybavena podle účelu jejího využití v souladu s hygienickými požadavky na prodej potravin.

(2) Podle provozních potřeb se oddělí zejména:

a)

prostory pro uložení potravin, které nejsou vzájemně slučitelné,

b)

prostory pro potraviny podle stanovených požadavků na teplotu a vlhkost⁴⁾ při jejich uchovávání,

c)

prostory nebo technologické zařízení pro skladování obalových materiálů pro balení potravin při prodeji,

d)

přípravny pro úpravu potravin před prodejem a pro prodej nebalených potravin, které se dále oddělují pro potraviny, které nejsou vzájemně slučitelné,

e)

sklady nepotravinářského zboží, které se dále oddělují podle vzájemné slučitelnosti zboží ve vztahu k uchování jejich bezpečnosti pro zdraví lidí,

f)

prostor pro uložení vratných obalů,

g)

sklady odpadů,

h)

úklidová komora, prostor pro uložení čisticích prostředků a pro obsluhu, čištění a uložení úklidových prostředků,

i)

sanitární a další pomocná zařízení,³⁾

j)

pomocné sklady a další prostory podle provozní potřeby, například pro administrativu.

(3) Prostory a vybavení pro vystavení, nabídku a prodej zboží, které není vzájemně slučitelné, se musí oddělit technicky nebo provozně. Provozní oddělení lze uplatnit jen v případě, že se tím ochrání potraviny proti kontaminaci.

(4) Prostory a vybavení určené pro jiné činnosti, například pro výrobu potravin, pro výkup a uložení potravin a pro stravovací služby, musí být odděleny tak, aby byla vyloučena kontaminace potravin. Požadavky na jejich řešení a vybavení stanoví zvláštní právní předpisy.⁷⁾

(5) Pro stánky, pojízdné prodejny a jiná prodejní zařízení musí být zajištěno přiměřené provozní zázemí určené jako součást prodejny pro provozní potřeby. Řešení a vybavení provozního zázemí musí odpovídat požadavkům stanoveným touto vyhláškou [§ 2 písm. e)].

(6) Dispozice prostorů a zařízení v prodejně musí být upravena tak, aby umožnila sled provozních operací bez rizika kontaminace potravin.

§ 13

(1) Pro zřízení prodejny nelze použít materiály, z nichž se uvolňují látky, které by ohrozily prostory a potraviny kontaminací.

(2) Povrchy stěn a stropů, včetně podhledů a závěsů, musí být provedeny a udržovány hladké nebo musí být jinak upraveny na dobře čistitelné, musí být čisté, bez prachu, vlhkosti a zaplísnění, nesmí na nich kondenzovat pára a nesmí se z nich uvolňovat jejich části, malba, ani omítka. Kde je to s ohledem na zvýšenou potřebu úklidu, dezinfekce, nebo na manipulaci s vodou třeba, musí být stěny opatřeny snadno omyvatelným nepropustným povrchem do potřebné výšky.

(3) Podlahy musí být provedeny tak, aby se mohly dobře udržovat, snadno čistit, podle potřeby dezinfikovat, a musí být funkčně vyhovující i z dalších hledisek (například mechanicky odolné, nekluzké a nenasákavé).

§ 14

(1) Stroje a ostatní technologická zařízení v prodejně musí být z materiálů nekorodujících, dobře čistitelných, nesmí se z nich uvolňovat žádné látky, části ani materiály, které by ohrozily potraviny kontaminací. Plochy určené pro styk s potravinami musí být provedeny tak, aby se mohly dobře udržovat, snadno čistit, podle potřeby dezinfikovat, musí být hladké a z materiálů vyhovujících hygienickým požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy.⁵⁾

(2) Stroje a ostatní technologická zařízení musí být v prodejně uspořádány tak, aby byl zachován přístup pro kontrolu a úklid všech míst a ploch včetně konstrukcí.

§ 15

(1) V prodejně, která je v nemovitosti, musí být zavedena v dostatečném množství tekoucí pitná voda, která vyhovuje požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,⁸⁾ a musí v ní být zajištěna v dostatečném množství tekoucí teplá voda připravená z pitné vody o teplotě nejméně 45 oC.

(2) Ve stánku a pojízdné prodejně, které nelze napojit na vodovodní systém, lze tekoucí teplou vodu a pitnou vodu zajistit pomocí ohříváče a zásobníku určeného k uchování pitné vody, který je zhotoven z materiálů odpovídajících požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem.⁹⁾

(3) Pokud se v prodejně použije led, musí být vyroben z pitné vody, která vyhovuje požadavkům stanoveným zvláštními právními předpisy,⁸⁾ a musí s ním být manipulováno v souladu s požadavky na nebalené potraviny.

(4) V prodejně musí být použita voda a tekuté nebo zvodnělé odpady odvedeny tak, aby neohrožovaly kontaminaci prodejny ani její okolí. Pokud není možné odvést je do veřejné kanalizace, odvedou se kanalizací do uzavřených jímek nebo zásobníků a zajistí se jejich odvoz, nelze-li zřídit čistírnu odpadních vod. Při umístění, řešení a užití zásobníků se zajistí, aby z jejich obsahu nedošlo ke kontaminaci potravin a prostorů určených pro potraviny.

§ 16

(1) Prodejna musí být dostatečně větraná k zajištění provozně přiměřeného snížení teploty z tepelné zátěže prostorů a k zajištění čistého vzduchu, který neovlivní potraviny kontaminací a který neobsahuje prach a pachy, včetně pachů po plísni a chemických látkách. Dostatečné větrání musí být zajištěno také v sanitárním zařízení. Nelze-li tyto požadavky splnit přirozeným větráním větracími otvory nebo okny, musí být uplatněno nucené větrání upraveným čistým vzduchem.

(2) Provozní prostory, které musí být podle požadavků této vyhlášky technicky nebo provozně odděleny, se musí větrat přímo, nesmějí se slučovat ani prostřednictvím cirkulujícího vzduchu. Dbá se, aby s tímto zřetelem byly upraveny také tlakové poměry větracího systému.

(3) Při řešení přívodu a odvodu vzduchu se zajistí, aby nebyl nasáván vzduch, který je kontaminovaný, přehřátý, nebo odváděný z větraných prostorů.

(4) Větrací otvory a okna a nasávací místa, filtry a prostory pro nucené větrání musí být upraveny tak, aby se zabránilo vnikání a usídlení škůdců včetně ptáků a jejich průniku do větracího systému a do prodejny. Musí být přístupné pro čištění. Pro nutnou údržbu a čištění musí být podle potřeby přístupný celý větrací systém.

§ 17

(1) V prostorech a zařízeních určených pro uchovávání potravin musí být zajištěna teplota a vlhkost odpovídající požadavkům stanoveným pro skladování a uchovávání potraviny výrobcem, nebo zvláštními právními předpisy.⁴⁾ Prostory se vybaví teploměry a vlhkoměry, pokud jsou stanoveny požadavky na teplotu a vlhkost pro uchovávání potraviny.

(2) V přípravnách, v nichž se pro prodej upravují potraviny určené k přímé spotřebě s nároky na nízké teploty při jejich uchovávání, musí být zajištěna řízená teplota do nejvýše 15 °C, u potravin živočišného původu do nejvýše 12 °C, pokud jsou v nich pracovní operace uskutečňovány průběžně nebo pokud občasné uskutečňované operace trvají déle než 30 minut.

§ 18

V prodejně musí být zajištěno dostatečné přirozené nebo umělé osvětlení v souladu s normovými hodnotami tak, aby osvětlení odpovídalo dané práci, neoslňovalo a nezkreslovalo barvu potravin.¹⁰⁾

§ 19

Pro zaměstnance musí být při úpravě a prodeji nebalených potravin zajištěna umývadla přímo napojená na kanalizaci určená k mytí rukou a vybavená teplou tekoucí vodou, připravenou z vody pitné. Jsou-li upravovány a prodávány potraviny určené k přímé spotřebě s nároky na nízké teploty při jejich uchovávání, musí být tato umývadla bez ručního a pažního ovládání uzavírání tekoucí vody. K umývadlu musí být doplněny mycí prostředky a jednorázové ručníky k osušování rukou nebo osoušeče, a je-li to zapotřebí, také nádoby na použité ručníky. Pro průběžný úklid provozních věcí (například nádobí, náčiní, stroje) musí být prostory a místa prodeje vybaveny potřebnými technologickými předměty (například dřez) přímo napojenými na kanalizaci, vybavenými tekoucí pitnou a teplou vodou připravenou z pitné vody.

§ 20

(1) Pro osoby činné v prodejně musí být k dispozici kapacitně vyhovující šatny, záchody a umývárny, členěné podle pohlaví, v rozsahu a provedení podle požadavků zvláštního právního předpisu.³⁾ Pokud je v prodejně současně činných více než 5 osob, zřizuje se místnost pro odpočinek, která musí odpovídat požadavkům podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾ Záchody musí být splachovací, oddělené od záchodů pro veřejnost, se záchodovými předsíněmi. Předsíně musí být vybaveny věšáky pro odložení pracovního oděvu, umývadlem s tekoucí teplou vodou, připravenou z vody pitné, bez ručního a pažního ovládání uzavírání tekoucí vody, prostředky k mytí rukou, k osušování rukou ručníky pro jednorázové použití nebo osoušeči a podle potřeby nádobami na použité ručníky.

(2) Sanitární a pomocná zařízení pro osoby činné ve stáncích, pojízdných prodejnách a jiných prodejních zařízeních se musí zajistit přiměřeně podle požadavků stanovených v odstavci 1 tak, aby byla pro ně dosažitelná v průběhu práce bez porušení požadavků na ochranu potravin proti kontaminaci. Pokud jsou tato zařízení dosažitelná venkovním prostorem, musí být stánek určený pro prodej nebalených potravin doplněn odděleným prostorem nebo zařízením pro odložení pracovního oděvu a obuvi při opuštění stánku.

(3) Přístupy do sanitárních a pomocných zařízení musí být zajištěny tak, aby byly oddělené od prostorů určených pro uchovávání, přípravu a prodej potravin nebo prostorů, v nichž jsou uloženy věci a materiály, které tyto prostory mohou kontaminovat.

§ 21

(1) Pro odpady, které lákají škůdce, nebo je nebezpečí, že se v nich rozmnoží nebo ukryjí, se zřídí uzavřené sklady nebo zařízení upravené tak, aby byl vyloučen přístup škůdců k odpadu nebo jejich únik z odpadů, aby byly čistitelné a bylo možné je dezinfikovat. Podle potřeby, vyplývající z druhů odpadů a podmínek odvozu pro likvidaci odpadu, musí být prostory nebo zařízení chlazené tak, aby odpady neohrožovaly prodejnu kontaminací, ani neobtěžovaly v jejím okolí.

(2) Vzduch z prostorů pro odpady nesmí kontaminovat jiné prostory a potraviny.

§ 22

Přechodné ustanovení

Požadavky na řízenou teplotu v přípravných potravinách podle § 17 odst. 2 a na vybavení umývadly s uzavěří tekoucí vody bez ručního a pažního ovládání podle § 19 a 20 musí být splněny nejpozději do 3 let ode dne účinnosti této vyhlášky.

§ 23

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 295/1997 Sb., o hygienických požadavcích na prodej potravin a rozsah vybavení prodejny.

§ 24

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:

MUDr. **Součková** v. r.

1)

§ 2 písm. a) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb.

2)

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb. a zákona č. 120/2002 Sb.

3)

§ 28 a 29 nařízení vlády č. 178/2001 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

4)

Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 294/1997 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 328/1997 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), h), i), j) a k) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, pro mléko a mléčné výrobky, zmrzlina a mražené krémy a jedlé tuky a oleje, ve znění pozdějších předpisů.

5)

§ 25 a 26 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 120/2002 Sb. Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrm. Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2001 Sb., zákona č. 102/2001 Sb. a zákona č. 205/2002 Sb.

6)

§ 19 až 21 zákona č. 258/2000 Sb.

§ 49 a 50 vyhlášky č. 107/2001 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných.

7)

Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 166/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 23 a 24 zákona č. 258/2000 Sb.

Vyhláška č. 107/2001 Sb.

8)

§ 3 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2001 Sb.

Vyhláška č. 376/2000 Sb., kterou se stanoví požadavky na pitnou vodu a rozsah a četnost její kontroly.

9)

Vyhláška č. 37/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky přicházející do přímého styku s vodou a na úpravu vody.

10)

Nařízení vlády č. 178/2001 Sb.

11)

Příloha č. 11 k nařízení vlády č. 178/2001 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY

40/2002

ze dne 9. ledna 2002,

kterým se mění nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce

Vláda nařizuje k provedení § 195 odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 167/1998 Sb.:

Čl. I

V nařízení vlády č. 114/1999 Sb., kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy, nakažlivé choroby a škůdce, příloha

č. 1 zní:

"Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 114/1999 Sb.

(Příloha není v digitální podobě)

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Ing. **Zeman** v. r.

Ministr zdravotnictví:

2 z 2

prof. MUDr. **Fišer**, CSc. v. r.

VYHLÁŠKA
91/2002
Ministerstva zemědělství
ze dne 26. února 2002
o prostředcích na ochranu rostlin

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 45 odst. 3 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 409/2000 Sb. a zákona č. 314/2001 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 18 odst. 1, § 19 odst. 1 písm. g), § 19a odst. 5, § 19b odst. 2, § 21 odst. 1 písm. h), § 25 odst. 7, § 26 odst. 1 a odst. 2 písm. g) a h), § 27 odst. 2, § 29 odst. 2 a 3, § 33 odst. 2, § 34 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. c) a odst. 2, 3 a 5, § 36 odst. 2 písm. b) a odst. 3 a 4 a § 37 odst. 2 a 3 zákona: § 1

Předmět úpravy

Touto vyhláškou se v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ a mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána,²⁾ stanoví požadavky na přípravky na ochranu rostlin a na dokumentaci předkládanou při jejich registraci, upravuje se registrace přípravků na ochranu rostlin a pomocných prostředků ochrany rostlin, zacházení s nimi a registrace mechanizačních prostředků na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování.

Náležitosti žádosti o registraci přípravku na ochranu rostlin a pomocného prostředku ochrany rostlin

(K § 18 odst. 1 a § 19b odst. 2 zákona) § 2

(1) Žádost o registraci přípravku na ochranu rostlin (dále jen "přípravek") nebo pomocného prostředku ochrany rostlin (dále jen "pomocný prostředek"), kterou žadatel podává podle § 18 zákona, obsahuje:

a)

údaje o: 1. žadateli a jeho právním zástupci,

2. výrobci přípravku a jeho účinné látky, nebo pomocného prostředku,

3. případném dalším účastníku řízení (§ 18 odst. 4 zákona),

4. přípravku nebo pomocném prostředku, který je předmětem žádosti,

b)

předmět žádosti včetně vyjádření k případnému použití v zahradách, které nejsou využívány k podnikání, (dále jen "domácí zahrady"), k ošetřování veřejné zeleně, sportovišť, pokojových a balkónových okrasných rostlin a na jiných plochách mimo zemědělské nebo lesní pozemky, jestliže toto použití přichází v úvahu,

c)

přílohy, jimiž jsou

1. dokumentační soubor údajů (dále jen "dokumentace") o účinné látce včetně účinných mikroorganismů obsažených v přípravku, podle

požadavků na dokumentaci uvedených v příloze č. 1,

2. dokumentace o přípravku nebo pomocném prostředku, podle požadavků uvedených v příloze č. 2,

3. dokumentace o přípravku, který obsahuje parazity, parazitoidy nebo predátory (dále jen "účinné makroorganismy"), podle požadavků uvedených v příloze č. 3,

4. souhlas osoby, jejíž práva k údajům jsou chráněna (§ 20 odst. 3 a 4 zákona),

5. další doklady potvrzující, že zkoušky a analýzy byly provedeny osobami pověřenými podle § 40 odst. 2 písm. c) zákona v souladu se správnou laboratorní praxí a správnou pokusnickou praxí, jejichž zásady stanoví příloha č. 4,

d)

bezpečnostní list, jde-li o chemický přípravek, ve formě a s obsahem podle zvláštního právního předpisu.³⁾

(2) Vzorky přípravku nebo pomocného prostředku, které žadatel poskytne Státní rostlinolékařské správě (§ 19 odst. 3 zákona) nebo pověřené osobě [§ 40 odst. 2 písm. c) zákona] určené Státní rostlinolékařskou správou,

a)

se označují na obalu

1. výrazně a nesmazatelně tak, aby bylo patrné, že jde o vzorky určené pouze ke zkušebním účelům,
2. údaji identifikujícími přípravek nebo pomocný prostředek (datum výroby a číslo šarže nebo jiný způsob její identifikace),
3. jde-li o chemický přípravek, též standardními větami označujícími specifickou rizikovost (R-věty)⁴) a standardními pokyny pro bezpečné nakládání (S-věty),⁴)

b)

musejí být doprovázeny dokladem, v němž výrobce uvede jejich složení.

§ 3

K žádosti o registraci biologického přípravku, který obsahuje geneticky modifikované organismy, se přikládají doklady podle zvláštního právního předpisu.⁵)

§ 4

Technické požadavky na přípravky

[K § 19 odst. 1 písm. g) zákona]

(1) Technické požadavky na přípravky jsou uvedeny v příloze č. 5.

(2) Biologický přípravek může obsahovat jen organismy, které jsou ověřitelné z hlediska druhu, množství a životnosti.

(3) Vyplývá-li z návrhu na použití přípravku, že má být použit ve směsi s dalším přípravkem nebo látkou, dokládá se výsledky zkoušek, že látky obsažené v této směsi jsou chemicky i fyzikálně snášenlivé a nedochází ke zhoršení biologické účinnosti přípravku.

§ 5

Technické požadavky na osoby pověřené podle § 40 odst. 2 písm. c) zákona, které musí splňovat při zkoušení přípravků

(K § 19a odst. 5 zákona)

Osoby, které nejsou pro zkoušení přípravků akreditovány podle zvláštního právního předpisu,⁶) mohou zkoušet přípravky, jestliže doloží, že

a)

mají nakládání s nebezpečnými přípravky zabezpečeno v souladu se zvláštním právním předpisem,⁷)

b)

mají k dispozici prostory pro uskladnění vzorků přípravků a vytvořené podmínky odpovídající technickým požadavkům uvedeným v § 13,

c)

mají vytvořeny podmínky pro bezpečné shromažďování neupotřebitelných zbytků přípravků, obalů po nich, zbytků aplikační kapaliny a vody po očištění aplikační techniky,

d)

mají zabezpečen postup pro zbavování se zbytků přípravků, obalů po nich, zbytků aplikační kapaliny a vody po očištění aplikační techniky od přípravků v souladu se zvláštním právním předpisem,⁸)

e)

mají zpracovány bezpečnostní pokyny pro nakládání s přípravky a činnost uvedenou pod písmenem d),

f)

jsou způsobilé dodržovat

1.

zásady správné pokusnické praxe uvedené v příloze č. 4,

2.

obecné technické podmínky pro experimentální použití přípravků podle § 16 až 18.

§ 6

Varovná označení a označení z hlediska speciálních rizik přípravku a pokyny pro bezpečné zacházení s ním

[K § 21 odst. 1 písm. h) zákona]

(1) Chemické přípravky se označují na základě výsledků jejich klasifikace podle zvláštního právního předpisu⁹⁾ přiřazením

- a) výstražného symbolu nebezpečnosti a jeho písmenného vyjádření,¹⁰⁾
- b) standardních vět označujících specifickou rizikovitost⁴⁾ (dále jen "R-věty"),
- c) standardních pokynů pro bezpečné nakládání⁴⁾ (dále jen "S-věty").

(2) Přípravky se označují vedle R-vět a S-vět také upozorněním, v souladu se zvláštním právním předpisem,¹¹⁾ na podmínky použití přípravku z hlediska ochrany včel, zvěře a dalších suchozemských obratlovců, ryb a dalších vodních organismů, půdních organismů a užitečných členovců.¹¹⁾

§ 7

Ustanovení § 4 až 6 se vztahují obdobně na pomocné prostředky (§ 34a zákona).

Náležitosti návrhu na rozšířené použití přípravku nebo pomocného prostředku (§ 34a zákona), rozsah tohoto použití a způsob informování jejich uživatelů

(K § 25 odst. 7 zákona)

§ 8

Náležitosti návrhu

(1) Návrh na povolení k použití registrovaného přípravku nebo pomocného prostředku pro jinou indikaci, než je stanoveno v rozhodnutí o registraci, (dále jen "rozšířené použití přípravku") obsahuje:

- a) údaje o navrhovateli rozšířeného použití,
- b) údaje o přípravku nebo pomocném prostředku,
- c) aplikační určení a další údaje pro správnou aplikaci,
- d) dokumentaci, jíž se prokazuje splnění technických požadavků podle § 4 se zřetelem k rozšířenému použití přípravku nebo pomocného prostředku,
- e) toxikologický posudek podle § 19 odst. 4 zákona, jestliže lze předpokládat, že při správném použití přípravku nebo pomocného prostředku podle písmene f) může dojít k ohrožení zdraví lidí rezidui přípravku nebo pomocného prostředku,
- f) návrh návodu k použití přípravku nebo pomocného prostředku včetně ochranných lhůt a návrh omezení používání přípravku nebo pomocného prostředku, je-li nezbytné pro zajištění ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí,
- g) odůvodnění návrhu vymezením obecného zájmu, rozsahu rozšířeného používání přípravku nebo pomocného prostředku a závažností předvídaných škod, jimž se má předejít.

(2) Návrh na povolení rozšířeného použití přípravku nebo pomocného prostředku se podává u Státní rostlinolékařské správy ve třech stejnopisech podle vzoru uvedeného v příloze č. 6.

§ 9

Rozsah rozšířeného použití přípravku nebo pomocného prostředku

Rozsah rozšířeného použití přípravku nebo pomocného prostředku se vymezí tak, aby zahrnul možnosti jeho aplikace pro indikace, které nejsou vzhledem k jejich omezenosti předmětem obvyklého zájmu žadatele nebo držitele rozhodnutí o registraci tohoto přípravku nebo pomocného prostředku, (dále jen "minoritní indikace").

§ 10

Způsob informování uživatelů přípravku nebo pomocného prostředku

(K § 25 odst. 7 zákona)

(1) Povolení k rozšířenému použití přípravku nebo pomocného prostředku se zveřejňuje v seznamu registrovaných přípravků vydávaném Státní rostlinolékařskou správou podle § 24 odst. 2 zákona a ve Věstníku Ministerstva zemědělství České republiky.

(2) Údaje o možnostech rozšířeného použití přípravku nebo pomocného prostředku pro minoritní indikace se uvádějí i na etiketě nebo v příbalovém letáku, pokud držitel rozhodnutí o registraci přípravku nebo pomocného prostředku ve svém stanovisku (příloha č. 6 bod 9) vyjádřil souhlas s tímto rozšířeným použitím a jeho uvedením na etiketě nebo v příbalovém letáku.

Technické požadavky na balení přípravků a pomocných prostředků a jejich označování

[K § 26 odst. 1 a odst. 2 písm. g) a h) zákona]

§ 11

Přípravky a pomocné prostředky splňují technické požadavky na balení, jestliže

- a) obaly, včetně jejich uzávěrů a označení, jsou odolné proti povětrnostním vlivům a jsou konstruovány tak, aby při manipulaci s nimi a skladování nemohl z nich obsah samovolně unikát,
- b) konstrukce obalů umožňuje jejich úplné vyprázdnění,
- c) materiál použitý na zhotovení obalů a uzávěrů nereaguje s obsahem obalu,
- d) uzávěry jsou provedeny tak, aby bylo zřejmé, zda již byl obal předtím otevřen, či nikoliv,
- e) vyhovují též dalším požadavkům stanoveným zvláštním právním předpisem,¹²⁾ jde-li o chemické přípravky.

§ 12

(1) Obaly přípravků a pomocných prostředků se označují trvanlivě a čitelně údaji v souladu s § 26 odst. 2 až 7 zákona.

(2) Minimální rozměry etikety jsou uvedeny v příloze č. 7.

(3) Chemické přípravky se označují v souladu se zvláštním právním předpisem¹³⁾ a slovy "Dodržujte pokyny pro používání, abyste se vyvarovali rizik pro člověka a životní prostředí".

(4) Údaje podle odstavců 1 a 3 se uvádějí v českém jazyce. Souběžné označení obalů též v jiných jazycích se nevyklučuje, pokud je v souladu s údaji uvedenými v českém jazyce.

§ 13

Technické požadavky na skladování přípravků a pomocných prostředků

(K § 27 odst. 2 a § 34a zákona)

(1) Skladovací prostor používaný ke skladování přípravků a pomocných prostředků v rámci podnikání¹⁴) musí

a)

chránit:

1. přípravky a pomocné prostředky před povětrnostními vlivy, které by mohly ohrozit chemické a fyzikální vlastnosti skladovaných přípravků a pomocných prostředků a jejich biologickou účinnost,
2. okolní prostředí před vlivy skladovaných přípravků a pomocných prostředků, a to i při havárii, požáru nebo záplavě,
3. před proniknutím skladovaných přípravků a pomocných prostředků do podloží a veřejné kanalizace,

b)

umožňovat:

1. bezpečnou manipulaci s přípravky a pomocnými prostředky, aby nedošlo k porušení jejich obalů, uzávěrů a označení a k ohrožení zdraví lidí,
2. očištění předmětů a ploch ve skladovacím prostoru, jestliže došlo k jejich kontaminaci přípravky nebo pomocnými prostředky,
3. skladování přípravků a pomocných prostředků v souladu s podmínkami uvedenými na etiketě nebo v příbalové dokumentaci, například v uzavřených skříních nebo podobných zařízeních,

c)

být vybaven

1. dostupným zdrojem vody a odpovídajícím osvětlením všech prostor,
2. lékárníčkou pro poskytnutí první pomoci v případě náhodného požití přípravku nebo zasažení očí nebo pokožky umístěnou mimo prostor, v němž jsou skladovány přípravky nebo pomocné prostředky,
3. prostředky k asanaci skladovacích prostor,
4. osobními ochrannými pracovními prostředky v množství odpovídajícím počtu fyzických osob přicházejících do přímého styku se skladovanými přípravky nebo pomocnými prostředky, umístěnými mimo prostor, v němž jsou skladovány přípravky nebo pomocné prostředky,
5. technickými prostředky k oddělení skladování přípravků nebo pomocných prostředků vylučujícími jejich vzájemné ovlivnění,
6. zařízením k průběžnému měření teploty a relativní vlhkosti,
7. technickým zařízením umožňujícím skladování biologických přípravků v souladu s podmínkami jejich správného skladování uvedenými na obalu, jestliže tyto přípravky mají být ve skladovacím prostoru uskladněny.

(2) Návod postupu pro případ havárie nebo požáru, bezpečnostní list v českém jazyce a evidence skladovaných přípravků a pomocných prostředků se umísťují mimo sklad, aby byly přístupné pro osoby provádějící likvidaci havárie nebo požáru. Toto opatření je součástí bezpečnostního programu prevence závažné havárie podle zvláštního právního předpisu,¹⁵) jde-li o objekty nebo zařízení, v nichž je skladován chemický přípravek odpovídající svými vlastnostmi a množstvím vybranému nebezpečnému přípravku.

§ 14

Podrobnosti použití přípravků k hubení obratlovců

(K § 29 odst. 2 zákona)

Přípravky lze použít k hubení škodlivých obratlovců, jestliže

- a) populace škodlivého druhu v určitém biotopu¹⁶⁾ dosáhla úrovně přemnožení, kdy již hrozí nebezpečí vzniku závažných škod na pěstovaných rostlinách, včetně porostů lesa, nebo na rostlinných produktech,
- b) populace škodlivého druhu se nalézá ve fázi růstu před jeho vrcholem (progradace),
- c) výskyt přirozených predátorů není způsobilý zabránit přemnožení škodlivého druhu obratlovce,
- d) je zajištěna ochrana zvěře¹⁷⁾ a zvláště chráněných živočichů podle zvláštního právního předpisu.¹⁸⁾

§ 15

Evidence používání přípravků při podnikání

(K § 29 odst. 3 zákona)

(1) Používání přípravků při podnikání se eviduje tak, že se údaje zaznamenávají ve zvláštní knize s průběžně očíslovanými stránkami, a to bezodkladně, nejpozději následující pracovní den po aplikaci přípravku.

(2) Vzor záznamu údajů o používání přípravků při podnikání¹⁴⁾ je uveden v příloze č. 8.

Obecné technické podmínky pro experimentální použití přípravků

(K § 33 odst. 2 zákona)

§ 16

Experimentální použití přípravků

a) za účelem získání podkladů pro jejich registraci je podmíněno doložením, že osoby, které mají s nimi provádět pokusy, jsou pověřeny k této činnosti podle § 40 odst. 2 písm. c) zákona a splňují technické požadavky podle § 5; pokud se jedná o pokusy na zvířatech, musí tyto osoby doložit, že splňují podmínky podle zvláštních právních předpisů,¹⁹⁾

b) v jiných případech je podmíněno doložením, že

1. osoby, které mají s nimi provádět pokusy, jsou osobami uvedenými pod písmenem a) nebo jsou pro tuto činnost akreditovány podle zvláštního právního předpisu⁶⁾ nebo provozují živnost, jejímž předmětem činnosti je zkušební činnost v ochraně rostlin,²⁰⁾
2. osoby jiné než uvedené pod bodem 1 jsou způsobilé zajistit provedení pokusů, aby nebylo ohroženo zdraví lidí a zvířat a životní prostředí, a dodržet zvláštní podmínky stanovené Státní rostlinolékařskou správou,
3. rostlinné produkty po aplikaci přípravku nebudou konzumovány nebo zkrmovány.

§ 17

Experimentální použití přípravků je podmíněno dodržením těchto základních pravidel:

a) rostlinné produkty zasažené aplikovanými chemickými přípravky nebo získané z rostlin ošetřených těmito přípravky nesmějí být uváděny do oběhu jako potraviny nebo krmiva,

b)

pokusy s přípravky lze provádět pouze tak, aby nebyla ohrožena ochranná pásma vodních zdrojů,²¹⁾ přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod,²²⁾ povrchové vody,²³⁾ podzemní vody²⁴⁾ a vodní útvary,²⁵⁾

c)

obaly dosud neregistrovaných přípravků, zkoušených v rámci experimentálního použití, musí být označeny trvanlivě, čitelně a v českém jazyce těmito údaji:

1. výrazné označení "Pouze pro pokusné účely",
2. označení "Přípravek na ochranu rostlin",
3. obchodní nebo předběžný název nebo kódové označení přípravku,
4. název nebo kódové označení a obsah jednotlivých účinných látek v přípravku,
5. jméno, adresa a telefonní číslo zástupce držitele souhlasu s experimentálním použitím přípravku (lze uvést v příbalovém letáku),
6. standardní R-věty pro specifickou rizikovitost,⁴⁾
7. navrhované pokyny pro bezpečné nakládání S-větami,⁴⁾
8. číslo šarže, datum výroby a dobu použitelnosti,
9. další označení podle podmínek uvedených v souhlasu s experimentálním použitím přípravku,

d) aplikaci přípravku lze provést teprve po obdržení souhlasu Státní rostlinolékařské správy s jeho experimentálním použitím (§ 33 zákona),

e)

osoba, která provádí pokusy, činí vhodná opatření, aby zabránila ohrožení zdraví lidí, zvířat a životního prostředí v důsledku experimentálního použití přípravku.

§ 18

(1) Žádost o souhlas s experimentálním použitím přípravku musí obsahovat tyto údaje:

a)

účel,

b)

údaje o žadateli,

c)

údaje o testovaném přípravku,

d)

údaje o účinné látce v testovaném přípravku,

e)

předběžné označení přípravku a možná rizika v důsledku jeho použití,

f)

údaje o zamýšleném použití,

g)

metodikou experimentálního použití,

h)

údaje o předpokládaných místech aplikace přípravku, lokalizaci a rozsahu experimentálního použití,

i)

předpokládanou dobu trvání experimentálního použití,

j)

způsob zamezení konzumace nebo zkrmení pěstovaných rostlin nebo rostlinného produktu po aplikaci přípravku.

(2) Jde-li o experimentální použití přípravku za účelem získání podkladů pro jeho registraci, dodá žadatel spolu se žádostí podle odstavce 1 Státní rostlinolékařské správě vzorek každé výrobní šarže přípravku, která má být použita, bezpečnostní list a doklad o složení vzorku přípravku a jeho shodě se šarží určenou k experimentálnímu použití.

§ 19

Účinné látky přípravků, jejichž dovoz je zakázán

(K § 34 odst. 1 zákona)

Účinné látky přípravků, jejichž dovoz je zakázán, a to i k použití jako příměs nebo součást jiného výrobku, jsou uvedeny v příloze č. 9.

§ 20

Jiné mechanizační prostředky, které lze uvádět do oběhu a používat, aniž by byly zapsány v úředním registru mechanizačních prostředků

[K § 35 odst. 1 písm. c) zákona]

Kromě mechanizačních prostředků uvedených v § 35 odst. 1 písm. a) a b) zákona lze uvádět do oběhu a používat, aniž by byly zapsány v úředním registru mechanizačních prostředků, typy, které

a)

nejsou určeny pro používání ve venkovním prostředí, s výjimkou prostředků (mořiček) určených k moření osiv,

b)

jsou určeny pro používání ve venkovním prostředí a jsou vybaveny

1. horizontálním rámem se dvěma nebo jednou tryskou pro plošný postřik nebo rosení,
2. rámem se dvěma nebo jednou tryskou pro prostorový postřik nebo rosení,

c)

jsou určeny pro aplikační technologie založené na plynování, zálivce, kapénkové aplikaci, kladení návnad a jiných formách omezené aplikace, pokud neohrožují životní prostředí,

d)

jsou výrobky, na které se nevztahuje zvláštní právní předpis.²⁶⁾

§ 21

Technické a technologické požadavky na mechanizační prostředek

(K § 35 odst. 2 zákona)

Mechanizační prostředek, který podléhá zápisu do úředního registru mechanizačních prostředků podle § 35 zákona, vyhovuje technickým a technologickým požadavkům, jestliže splňuje technické a technologické požadavky stanovené v příloze č. 10.

§ 22

Náležitosti přihlášky k zápisu mechanizačního prostředku do úředního registru mechanizačních prostředků

(K § 35 odst. 3 zákona)

(1) Přihláška k zápisu mechanizačního prostředku do úředního registru mechanizačních prostředků (dále jen "přihláška") obsahuje

a)

údaje o přihlašovatel, výrobci mechanizačního prostředku, popřípadě jeho distributorovi,

b)

údaje o přihlašovaném mechanizačním prostředku

1. označení typu a rozsahu jeho použití,
2. popis typu,
3. návod k použití, který obsahuje údaje uvedené v příloze č. 11,
4. další údaje potřebné vzhledem ke zvláštnostem mechanizačního prostředku,

c)

prohlášení o shodě výrobku podle zvláštního právního předpisu,⁶⁾

d)
prohlášení o splnění technických a technologických požadavků uvedených v příloze č. 10.

(2) Přihláška se podává Státní rostlinolékařské správě ve dvou stejnopisech.

(3) Změní-li se konstrukce mechanizačního prostředku zapsaného v úředním registru, údaje uvedené v odstavci 1 písm. b) a d) se doplní, případně znovu dodají.

§ 23

Způsob označování mechanizačních prostředků zapsaných v úředním registru mechanizačních prostředků

(K § 35 odst. 5 zákona)

(1) Mechanizační prostředek zapsaný v úředním registru mechanizačních prostředků se opatří na viditelném místě evidenční nálepkou.

(2) Evidenční nálepkou opatřenou evidenčním číslem vydá Státní rostlinolékařská správa spolu s osvědčením o zápisu mechanizačního prostředku do úředního registru mechanizačních prostředků.

§ 24

Stroje, které nepodléhají kontrolnímu testování

[K § 36 odst. 2 písm. b) zákona]

Jinými stroji, které nepodléhají kontrolnímu testování, jsou mechanizační prostředky uvedené v § 20.

Intervaly kontrolního testování, technologické požadavky a technologický postup, podle něhož se kontrolní testování provádí

(K § 36 odst. 3 zákona)

§ 25

Intervaly kontrolního testování

Mechanizační prostředky, které

a)

jsou uvedeny do provozu poprvé od jejich výroby, se podrobí kontrolnímu testování nejpozději do dvou let od jejich uvedení do provozu,

b)

jsou uvedeny do provozu po opravách nebo úpravách, které mohou ovlivnit aplikaci přípravků, se podrobí kontrolnímu testování před

jejich prvním použitím po úpravě nebo opravě, a to i v případě, jsou-li opatřeny dosud platným dokladem o funkční způsobilosti podle § 37 odst. 2 zákona,

c)

jsou v provozu běžně užívány, se podrobí kontrolnímu testování nejméně jednou za dva roky, případně ve lhůtě určené příslušným orgánem rostlinolékařské péče, jestliže tento orgán zjistí, že mechanizační prostředek nespňuje požadavky podle § 21; tento orgán může lhůtu přiměřeně prodloužit, je-li mechanizační prostředek zřejmě málo využíván a netrpí technickým opotřebením, které by mohlo ohrozit správnou aplikaci přípravků.

§ 26

Technologické požadavky a technologický postup, podle něhož se kontrolní testování provádí

Technologické požadavky na funkční způsobilost mechanizačních prostředků a technologický postup, podle něhož se kontrolní testování provádí, jsou uvedeny v příloze č. 12.

Technické podmínky pro kontrolní testování mechanizačních prostředků

(K § 36 odst. 4 zákona)

§ 27

(1) Technické podmínky pro kontrolní testování mechanizačních prostředků musí umožňovat dodržení technologického postupu uvedeného v příloze č. 12 části B, a to v provozovně podnikatele nebo v jiném místě, kde podnikatel provádí kontrolní testování, (dále jen "testační stanice").

(2) Testační stanice musí být vybavena

a)

zkušebním zařízením, přístroji a pomůckami uvedenými v příloze č. 13 v závislosti na druzích mechanizačních prostředků, které jsou předmětem kontrolního testování,

b)

návody na obsluhu a běžnou údržbu testovaných typů mechanizačních prostředků,

c)

deníkem testační stanice, do něhož se průběžně zapisují mechanizační prostředky, k nimž byl vydán doklad o jejich funkční způsobilosti, a mechanizační prostředky, k nimž tento doklad nebyl vydán.

§ 28

Náležitosti a vzor dokladu o funkční způsobilosti mechanizačního prostředku

(K § 37 odst. 2 zákona)

Náležitosti a vzor dokladu o funkční způsobilosti mechanizačního prostředku jsou uvedeny v příloze č. 14.

§ 29

Informace o kontrolním testování

(K § 37 odst. 3 zákona)

(1) Provozovatel testační stanice sděluje Státní rostlinolékařské správě údaje podle odstavce 2 vždy do 15. následujícího měsíce za uplynulé kalendářní čtvrtletí.

(2) Údaje sdělované Státní rostlinolékařské správě musí být v souladu s průběžnou evidencí mechanizačních prostředků, které byly podrobeny kontrolnímu testování, a zahrnují:

a)

datum testování,

b)

typ mechanizačního prostředku,

c)

výrobní číslo mechanizačního prostředku, nelze-li toto číslo zjistit, pak přidělené evidenční číslo mechanizačního prostředku,

d)

obchodní firmu právnické osoby nebo jméno a příjmení fyzické osoby, která provozuje mechanizační prostředek,

e)

adresu sídla právnické osoby nebo adresu místa trvalého pobytu fyzické osoby, která provozuje mechanizační prostředek, včetně příslušného okresu,

- f)
číslo vydané kontrolní nálepky a dokladu o funkční způsobilosti nebo údaj o nevydání tohoto dokladu,
g)
datum skončení platnosti dokladu o funkční způsobilosti, byl-li tento doklad vydán.

(3) Státní rostlinolékařská správa vyzve provozovatele testační stanice k poskytnutí údajů podle odstavce 2 i mimo termíny uvedené v odstavci 1, je-li to nezbytné pro výkon kontroly, jestliže například z kontrolního zjištění podle § 35 odst. 6 a § 37a odst. 1 písm. a) zákona vyplyne nutnost objasnit skutkový základ a související okolnosti.

Přechodná ustanovení

§ 30

U přípravků, které byly uvedeny do oběhu před nabytím účinnosti této vyhlášky, platí pro jejich balení a označování dosavadní předpisy do skončení doby použitelnosti těchto přípravků uvedené na jejich obalu.

§ 31

Zrušuje se vyhláška č. 84/1997 Sb., kterou se upravuje registrace přípravků na ochranu rostlin a zacházení s nimi a technické a technologické požadavky na mechanizační prostředky na ochranu rostlin a jejich kontrolní testování, ve znění vyhlášky č. 120/1999 Sb. a vyhlášky č. 42/2001 Sb.

§ 32

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 2002.

Ministr:

Ing. **Fencí** v. r.

1)

Směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

2)

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 7/1995 Sb., o sjednání Evropské dohody zakládající přidružení mezi Českou republikou na jedné straně a Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně druhé.

3)

Vyhláška č. 27/1999 Sb., o formě a obsahu bezpečnostního listu k nebezpečné chemické látce a přípravku.

4)

Příloha č. 5 k nařízení vlády č. 25/1999 Sb., kterým se stanoví postup hodnocení nebezpečnosti chemických látek a chemických přípravků, způsob jejich klasifikace a označování a vydává Seznam dosud klasifikovaných nebezpečných chemických látek, ve znění nařízení vlády č. 258/2001 Sb.

5)

Zákon č. 153/2000 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a produkty a o změně některých souvisejících zákonů.

6)

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 102/2001 Sb.

7)

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 185/2001 Sb.

8)

Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.

- 9)
Nařízení vlády č. 25/1999 Sb.
- 10)
Příloha č. 4 k nařízení vlády č. 25/1999 Sb.
- 11)
Vyhláška č. 90/2002 Sb., kterou se stanoví opatření k zabezpečení ochrany včel, zvěře a ryb při používání přípravků na ochranu rostlin.
- 12)
§ 11 a 12 zákona č. 157/1998 Sb.
- 13)
Vyhláška č. 26/1999 Sb., o způsobu provedení a označení obalů nebezpečných chemických látek a přípravků.
- 14)
§ 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 370/2000 Sb.
- 15)
Zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění zákona č. 258/2000 Sb.
- 16)
§ 3 písm. i) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
- 17)
Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
- 18)
§ 5 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.
- 19)
Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění zákona č. 162/1993 Sb., zákona č. 193/1994 Sb., zákona č. 243/1997 Sb. A nálezu Ústavního soudu č. 30/1998 Sb.
- 20)
§ 6 písm. a) zákona.
- 21)
§ 30 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).
- 22)
Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon).
- 23)
§ 2 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb.
- 24)
§ 2 odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb.
- 25)
§ 2 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb.
- 26)
Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, ve znění nařízení vlády č. 15/1999 Sb. a nařízení vlády č. 283/2000 Sb.
- Příloha č. 1 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 2 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 3 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 4 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 5 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 6 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 7 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 8 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 9 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 10 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 11 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 12 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 13 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- Příloha č. 14 k vyhlášce č. 91/2002 Sb.**
- (Přílohy nejsou v digitální podobě)

ZÁKON

120/2002

ze dne 8. března 2002

o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PODMÍNKY UVÁDĚNÍ BIOCIDNÍCH PŘÍPRAVKŮ A ÚČINNÝCH LÁTEK NA TRH

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon stanoví práva a povinnosti fyzických osob oprávněných k podnikání a právnických osob a působnost správních úřadů při uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh v České republice, podmínky vydávání povolení k uvedení biocidních přípravků na trh, způsob hodnocení účinnosti biocidních přípravků a účinných látek a ochrany před jejich působením na lidské zdraví, zvířata a na životní prostředí.

(2) Tento zákon se nevztahuje na léčiva, veterinární přípravky, omamné a psychotropní látky, zdravotnické prostředky, potraviny, krmiva, předměty běžného užívání, přípravky na ochranu rostlin, radionuklidové zářiče a jaderné materiály¹⁾ a odpady.

(3) Tímto zákonem nejsou dotčeny zvláštní právní předpisy o přepravě nebezpečných věcí, o technických požadavcích na výrobky a o chemických látkách a chemických přípravcích.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Účinnou látkou je chemická látka nebo mikroorganismus, včetně virů a hub, které jsou určeny k použití v biocidním přípravku a které svým specifickým nebo obecným účinkem působí na škodlivé organismy.

(2) Biocidním přípravkem je přípravek obsahující jednu nebo více účinných látek určený k ničení, odpuzování, zneškodňování, zabránění účinku nebo dosažení jiného regulačního účinku na jakýkoliv škodlivý organismus chemickým nebo biologickým způsobem; seznam typů biocidních přípravků se stručným popisem každého typu je uveden v příloze tohoto zákona.

(3) Škodlivým organismem je každý organismus, který má nepříznivý účinek na člověka nebo jehož přítomnost je nežádoucí, nepříznivě ovlivňuje činnost lidí nebo předměty, které užívají nebo vyrábějí, nebo působí nepříznivě na ostatní živé organismy nebo na životní prostředí; při používání biocidních přípravků je škodlivý organismus cílovým organismem.

(4) Biocidním přípravkem s nízkým rizikem je přípravek, který neobsahuje žádné sledované látky a jako účinné látky obsahuje pouze látky uvedené v seznamu účinných látek s nízkým rizikem vydaném Ministerstvem zdravotnictví (dále jen "ministerstvo") podle § 3 odst. 5; tento přípravek musí za podmínek jeho používání představovat jen nízké riziko pro zdraví člověka, zvířata a životní prostředí.

(5) Sledovanou látkou je každá látka, která může svými nebezpečnými vlastnostmi²⁾ nepříznivě působit na zdraví člověka a zvířat a životní prostředí, s výjimkou účinné látky, a je přítomna nebo vzniká v přípravku v takové koncentraci, že celý přípravek je klasifikován³⁾ jako nebezpečný.

(6) Základní látkou je látka, která není sledovanou látkou, není výslovně určena pro použití jako biocidní přípravek, ale může být v některých případech použita jako účinná látka buď přímo, nebo jako součást přípravku obsahujícího tuto látku v jednoduchém ředidle; základními látkami jsou například oxid uhličitý, dusík, ethanol, 2-propanol, kyselina octová nebo křemelina.

(7) Rámcovým složením je složení skupiny biocidních přípravků, které mají stejné použití a stejnou kategorii uživatelů; biocidní přípravky se stejným rámcovým složením musí obsahovat stejné účinné látky shodných vlastností a jejich složení může vykazovat jen takové odchylky od složení povoleného biocidního přípravku z této skupiny, které nesnižují účinnost biocidního přípravku a nezvyšují rizika související s přítomností jednotlivých složek; odchylka od složení povoleného biocidního přípravku může zahrnovat jen takové snížení procentuálního obsahu účinné látky, změnu procentuálního složení jedné nebo více jiných než účinných látek nebo náhradu jednoho nebo několika pigmentů, barviv nebo aromatických látek jinými látkami, které představují totéž nebo nižší riziko a nesnižují účinnost biocidního přípravku.

(8) Reziduem je zbytek jedné nebo více látek obsažených v biocidním přípravku, včetně produktů látkové přeměny a produktů rozkladu nebo reakcí těchto látek, který zůstává po použití biocidního přípravku například v půdě, ovzduší, vodě, tělních tekutinách a tkáních zvířat nebo člověka, potravinách a krmivech, kde přítomnost těchto látek není žádoucí.

(9) Uvedením biocidního přípravku nebo účinné látky na trh je okamžik, kdy jsou biocidní přípravky nebo účinná látka v České republice poprvé úplatně nebo bezúplatně předány nebo nabídnuty k takovému předání za účelem distribuce, zpracování nebo skladování nebo kdy jsou k nim poprvé převedena vlastnická práva; za uvedení biocidního přípravku nebo účinné látky na trh se považuje i dovoz do České republiky; za uvedení na trh se nepovažuje skladování výhradně pro účel vývozu biocidního přípravku nebo účinné látky mimo území České republiky nebo pro účel zneškodnění biocidního přípravku nebo účinné látky.

(10) Dovozením do České republiky je propuštění biocidního přípravku nebo účinné látky do celního režimu s výjimkou režimu tranzitu bez přepracování biocidního přípravku nebo účinné látky na území České republiky.

(11) Uvedením biocidního přípravku nebo účinné látky na trh je okamžik, kdy jsou biocidní přípravek nebo účinná látka na území Evropské unie poprvé úplatně nebo bezúplatně předány nebo nabídnuty k takovému předání za účelem distribuce, zpracování nebo skladování nebo kdy jsou k nim poprvé převedena vlastnická práva; za uvedení biocidního přípravku nebo účinné látky na trh se považuje i dovoz ze států, který není členským státem Evropské unie; za uvedení na trh se nepovažuje skladování výhradně pro účel vývozu biocidního přípravku nebo účinné látky mimo území členských států Evropské unie nebo pro účel zneškodnění biocidního přípravku nebo účinné látky.

HLAVA II

UVEDENÍ BIOCIDNÍHO PŘÍPRAVKU NEBO ÚČINNÉ LÁTKY NA TRH

§ 3

Základní podmínky uvedení na trh

(1) Účinnou látku mohou uvést na trh fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby jen za podmínek stanovených v § 8 a biocidní přípravek jen na základě povolení ministerstva.

(2) Biocidní přípravky nesmějí obsahovat jiné účinné látky než účinné látky uvedené v seznamu účinných látek a v seznamu účinných látek s nízkým rizikem a jiné základní látky než základní látky uvedené v seznamu základních látek.

(3) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které dovezou ze zahraničí přípravek určený k použití jako biocidní přípravek, jsou povinny předložit celnímu orgánu spolu s celním prohlášením i rozhodnutí ministerstva o povolení biocidního přípravku nebo písemné prohlášení

dovozce, že biocidní přípravek je určen výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje nebo pro zkušební účely.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahuje na biocidní přípravky a účinné látky určené výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje a pro zkušební účely.

(5) Seznam účinných látek, seznam účinných látek s nízkým rizikem a seznam základních látek stanoví ministerstvo vyhláškou.

Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh

§ 4

(1) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podává ministerstvu fyzická osoba oprávněná k podnikání, která má místo podnikání⁴) na území České republiky, nebo právnická osoba, která má sídlo,⁴) obchodního zástupce⁴) nebo organizační složku⁴) na území České republiky a která biocidní přípravek vyrábí nebo dováží, (dále jen "žadatel"). Žádost musí být písemná a v českém jazyce.

(2) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh obsahuje tyto údaje:

a)

jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání žadatele, je-li žadatelem fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, je-li žadatelem právnická osoba,

b)

jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání výrobce biocidního přípravku a výrobce účinné látky, je-li výrobcem fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, je-li výrobcem právnická osoba,

c)

bezpečnostní list biocidního přípravku vypracovaný podle zvláštního právního předpisu.⁵)

(3) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, s výjimkou biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku s rámcovým složením, obsahuje údaje uvedené v odstavci 2 a tyto základní údaje o účinných látkách a biocidním přípravku: název, identifikační údaje, kvantitativní a chemické složení, fyzikální a chemické vlastnosti, metody stanovení účinné látky, toxikologické a ekotoxikologické údaje, účinnost na cílové organismy a doporučené použití, kategorie uživatelů, opatření nezbytná pro ochranu člověka, zvířat a životního prostředí, způsob zneškodnění odpadů, klasifikace a označování, souhrnné hodnocení údajů.

(4) Žádost o povolení k uvedení biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku s rámcovým složením na trh obsahuje údaje uvedené v odstavci 2 a tyto základní údaje o biocidním přípravku: název, identifikační údaje, kvantitativní a chemické složení, fyzikální a chemické vlastnosti, typ biocidního přípravku a oblast použití, kategorie uživatelů, způsob použití, účinnost, analytické metody, způsob zneškodnění odpadů, klasifikace, označení, souhrnné hodnocení údajů.

(5) Ministerstvo vyzve žadatele, aby předložil v případě žádosti podle odstavce 3 kromě základních údajů o účinné látce a biocidním přípravku i doplňkové fyzikálně chemické, toxikologické a ekotoxikologické údaje nebo některé z nich, jestliže je to potřebné pro hodnocení biocidního přípravku s ohledem na charakter účinných látek, typ biocidního přípravku, způsob použití a očekávanou expozici člověka, zvířat a životního prostředí.

(6) Údaje o vlastnostech účinných látek a biocidních přípravků předložené podle odstavců 3, 4 a 5 musí být doloženy protokoly s podrobným a úplným popisem provedených zkoušek a použitých metod nebo literárních odkazů na uvedené metody spolu s kopií textu těchto metod. Tyto podklady mohou být předloženy v anglickém jazyce. Zkoušky účinných látek a biocidních přípravků musí být provedeny stanovenými metodami⁶) a za podmínek dodržení správné laboratorní praxe.⁷) Použití jiných než stanovených metod musí být v protokole zdůvodněno. Ministerstvo může požadovat, aby údaje uvedené v žádosti byly doplněny, jestliže nejsou dostatečné pro provedení hodnocení účinnosti a vlastností biocidního přípravku podle § 6.

(7) Ministerstvo upraví vyhláškou obsah žádosti a podrobnou specifikaci údajů uvedených v odstavcích 2 až 4 a doplňkových údajů.

(8) Žádost o povolení přípravku může ministerstvu podat i fyzická osoba oprávněná k podnikání nebo právnická osoba, která má místo trvalého pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, sídlo, místo podnikání nebo obchodního zástupce na území členského státu Evropské unie (dále jen "členský stát").

§ 5

(1) Ministerstvo může požadovat, aby mu žadatel bezplatně poskytl vzorek účinné látky nebo biocidního přípravku v množství nezbytném pro provedení zkoušek, jakož i vzorek obalu nebo etikety.

(2) Před podáním žádosti o povolení biocidního přípravku, které vyžaduje provedení zkoušek na obratlovcích, se žadatel informuje u ministerstva, zda biocidní přípravek, pro který hodlá podat žádost, není podobný biocidnímu přípravku již povolenému a jaké je jméno a adresa držitele nebo držitelů povolení. Současně předloží písemné prohlášení, že hodlá žádat o povolení biocidního přípravku ve svém vlastním zájmu a že má k dispozici ostatní údaje potřebné k předložení žádosti. Ministerstvo poskytne žadateli požadované informace a současně uvědomí držitele povolení o jménu a adrese žadatele a vyzve je ke vzájemné spolupráci v zájmu předcházení opakovaných toxikologických zkoušek na obratlovcích.

(3) V případě biocidního přípravku, který je podobný přípravku již povolenému podle § 7 a jehož účinné látky jsou stejné, včetně stupně čistoty a druhu nečistot, může ministerstvo souhlasit, aby druhý a další žadatel nahradil údaje požadované podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5 ověřeným písemným souhlasem prvního žadatele s využitím jím předložených údajů pro účel vydání povolení druhému nebo dalšímu žadateli.

(4) Pokud některé požadované údaje podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5 není z technického hlediska možné nebo není z vědeckého hlediska nezbytné poskytnout, žadatel tyto skutečnosti odůvodní v podané žádosti.

(5) Ministerstvo uchovává po dobu 15 let žádosti o povolení biocidního přípravku včetně předložených údajů a ostatních písemností. Tyto doklady zpřístupní na požádání Evropské komisi (dále jen "Komise") a příslušným orgánům ostatních členských států.

§ 6

Hodnocení biocidního přípravku

(1) Ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství provedou hodnocení na základě údajů obsažených v žádosti předložené podle § 4.

(2) Hodnocení zahrnuje posouzení účinnosti biocidního přípravku na cílové organismy a posouzení jeho vlivu na člověka, zvířata a životní prostředí, jakož i posouzení opatření nezbytných pro ochranu člověka, zvířat a životního prostředí jako celku v podmínkách běžného použití biocidního přípravku i v podmínkách reálně nejméně příznivých podmínek přípravy, použití, skladování a zneškodňování biocidního přípravku a materiálu jím ošetřeného.

(3) Ministerstvo, Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství při provádění hodnocení a přijímání rozhodnutí týkajících se povolení biocidního přípravku posuzují i důvody žadatele pro neposkytnutí určitých údajů podle § 5 odst. 4.

(4) Ministerstvo upraví postup a podrobnou specifikaci zásad hodnocení biocidních přípravků a účinných látek vyhláškou.

§ 7

Povolení biocidního přípravku

(1) Ministerstvo povolí biocidní přípravek pouze v případě, že

a)

účinné látky v něm obsažené jsou uvedeny v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem,

b)

je zjištěno na základě nejnovějších vědeckých a technických poznatků a je zřejmé z hodnocení dokumentace předložené podle § 4 odst. 3, 4 nebo 5, že s ohledem na obvyklé podmínky použití biocidního přípravku, na obvyklé podmínky použití přípravkem ošetřeného materiálu, na důsledky používání biocidního přípravku a možnosti jeho zneškodnění, biocidní přípravek

1. je dostatečně účinný,

2. při doporučeném způsobu použití nemá na cílové organismy nepřijatelné účinky, jako je rezistence nebo zkřížená rezistence nebo zbytečné utrpení a bolest obratlovců,

3. nemá při doporučeném způsobu použití přímo nebo nepřímo, například prostřednictvím pitné vody, potravin nebo krmiv, vnitřního ovzduší nebo důsledků na pracovní prostředí, škodlivé účinky sám nebo jeho rezidua na zdraví člověka nebo zvířata,

4. nemá, s ohledem na jeho přeměny a distribuci v životním prostředí, škodlivé účinky sám nebo jeho rezidua na životní prostředí, zejména na kontaminaci povrchových vod, podzemní a pitné vody,

c)

je možné analyticky stanovit podle údajů předložených v rámci žádosti o povolení povahu a kvantitu jeho účinných látek a v případě potřeby všech toxikologicky nebo ekotoxikologicky významných nečistot a přísad a jejich reziduí významných z hlediska účinku na člověka, zvířata a životní prostředí, které jsou důsledkem povoleného použití,

d)

výsledky zkoušek fyzikálních a chemických vlastností biocidního přípravku se považují za přijatelné pro účely jeho povoleného použití, skladování a přepravy.

(2) Ministerstvo stanoví v povolení podle odstavce 1 podmínky pro uvedení biocidního přípravku na trh.

(3) Biocidní přípravek klasifikovaný podle zvláštních právních předpisů³⁾ jako vysoce toxický, toxický, karcinogen kategorie 1 nebo 2, mutagen

kategorie 1 nebo 2 nebo jako toxický pro reprodukci kategorie 1 nebo 2 nelze povolit pro prodej nebo používání spotřebiteli.

(4) V případech, kdy opatření příslušných orgánů Evropské unie ukládá podmínky pro udělování povolení biocidního přípravku a pro používání biocidního přípravku, zvláště tam, kde se těmito podmínkami chrání zdraví distributorů, uživatelů, zaměstnanců a spotřebitelů, zvířata nebo životní prostředí, ministerstvo povolí uvedení biocidního přípravku na trh s podmínkou splnění těchto požadavků.

(5) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh si ministerstvo vyžádá stanovisko Ministerstva životního prostředí k hodnocení biocidního přípravku z hlediska ochrany životního prostředí a stanovisko Ministerstva zemědělství z hlediska účinnosti pro veterinární účely, ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů. Ministerstvo povolí biocidní přípravek jen v případě, že jsou stanoviska obou ministerstev k povolení biocidního přípravku kladná.

(6) Ministerstvo vydá rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh do 180 dnů a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku vyhovujícího požadavkům na rámcové složení do 60 dnů ode dne zahájení řízení. Povolení biocidního přípravku je nepřenosné na jinou fyzickou nebo právnickou osobu. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství zašlou ministerstvu svá písemná stanoviska podle odstavce 5 nejpozději do 90 dní a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo biocidního přípravku vyhovujícího požadavkům na rámcové složení do 30 dní po obdržení žádosti od ministerstva.

(7) Rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh se vydává nejvýše na dobu do skončení platnosti zařazení některé účinné látky biocidního přípravku do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem. Doba platnosti však nesmí přesáhnout dobu 10 let od prvního nebo obnoveného zařazení účinné látky do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem pro daný typ biocidního přípravku. Rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh může být obnoveno při dodržení ustanovení věty první a druhé tohoto odstavce a po ověření, že podmínky uvedené v odstavcích 1 a 3 jsou splněny. Platnost obnoveného rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh může být v případě potřeby omezena pouze na období, které je nezbytné, aby ministerstvo mělo možnost takové ověření provést.

(8) Současně s povolením biocidního přípravku ministerstvo stanoví rámcové složení, jestliže o to žadatel požádá.

(9) Ministerstvo vede evidenci povolených biocidních přípravků a zveřejňuje průběžně jejich seznam ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví.

(10) Držitel povolení biocidního přípravku je povinen oznámit ministerstvu nové údaje, které by mohly ovlivnit další trvání povolení, jakmile se je dozví; jedná se zejména o následující údaje týkající se účinné látky nebo biocidního přípravku obsahujícího tuto látku:

- a) nové poznatky o účincích účinné látky nebo biocidního přípravku na člověka, zvířata nebo na životní prostředí,
- b) změna výrobce účinné látky,
- c) změna složení účinné látky,
- d) změna složení biocidního přípravku,
- e) změna obsahu a druhu nečistot nebo formulačních přísad,
- f) změna hodnot reziduí,
- g) vznik rezistence cílového organismu, nebo
- h) jiná významná změna, například způsob balení.

(11) Ministerstvo bezodkladně oznámí ostatním členským státům a Komisi údaje podle odstavce 10.

§ 8

Uvedení účinné látky na trh

(1) Fyzická osoba oprávněná k podnikání nebo právnická osoba uvádějící na trh účinnou látku, která není uvedena v seznamu identifikovaných účinných látek nebo v seznamu notifikovaných účinných látek, je povinna před jejím uvedením na trh oznámit ministerstvu základní údaje o účinné látce uvedené v § 4 odst. 3 a doplňkové údaje o účinné látce podle § 4 odst. 5 a prohlásit, že látka je určena k použití jako účinná látka biocidního přípravku a doložit, že účinná látka bude klasifikována, balena a označena podle zvláštního právního předpisu.8)

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna oznámit ministerstvu i údaje uvedené v § 4 odst. 2.

(3) Ministerstvo запиše do Registru chemických látek účinnou látku podléhající registraci podle zvláštního právního předpisu9) na základě údajů předložených podle odstavce 1.

(4) Údaje podle odstavců 1 a 2 může předložit i fyzická osoba oprávněná k podnikání nebo právnická osoba, která má místo trvalého pobytu nebo povolení k trvalému pobytu, sídlo, místo podnikání nebo obchodního zástupce na území jiného členského státu.

(5) Seznam identifikovaných účinných látek a seznam notifikovaných účinných látek stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 9

Dočasné povolení biocidního přípravku

(1) Ministerstvo povolí biocidní přípravek, který nesplňuje podmínky tohoto zákona, na období nepřesahující 120 dnů, jestliže se takové opatření ukáže nezbytné v důsledku nepředvídaného nebezpečí, které není možno zvládnout jinými prostředky. Ministerstvo povolí biocidní přípravek neprodleně.

(2) Ministerstvo povolí biocidní přípravek obsahující účinnou látku, která není v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem, jestliže ministerstvo na základě hodnocení předložené dokumentace účinné látky dospěje k závěru, že účinná látka vyhovuje požadavkům pro zařazení do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem a biocidní přípravek vyhovuje podmínkám § 7 odst. 1 písm. b) až d). Doba platnosti tohoto rozhodnutí nesmí přesáhnout dobu 3 let. Po uplynutí tříleté lhůty může být toto povolení prodlouženo o další rok.

(3) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo 2 si ministerstvo vyžádá stanovisko podle § 7 odst. 5. Ministerstvo povolí biocidní přípravek podle odstavce 2 jen v případě, že jsou stanoviska obou ministerstev k povolení kladná, a to ve lhůtách uvedených v § 7 odst. 6.

(4) O povolení biocidního přípravku podle odstavce 1 informuje ministerstvo neprodleně ostatní členské státy a Komisi spolu se zdůvodněním vydání povolení. Ministerstvo vydané povolení změní nebo zruší, jestliže to požaduje příslušný orgán Evropské unie.

(5) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 2 ministerstvo zašle všem členským státům souhrn předložené dokumentace. Biocidní přípravek povolí jen za předpokladu, že žádný z členských států neuplatní námitky proti úplnosti dokumentace. Pokud některý z členských států námitky uplatní a příslušný orgán Evropské unie rozhodne, že účinná látka nevyhovuje požadavkům uvedeným v § 13, ministerstvo biocidní přípravek nepovolí.

§ 10

Vzájemné uznávání povolení biocidních přípravků

(1) Biocidní přípravek, který byl povolen v jiném členském státě, povolí ministerstvo na základě žádosti osoby, která má bydliště, sídlo nebo trvalé zastoupení v některém členském státě, do 120 dnů, v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem do 60 dnů od obdržení žádosti za předpokladu, že účinné látky biocidního přípravku jsou uvedeny v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem a splňují podmínky tam uvedené.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí obsahovat ověřený doklad o prvním povolení biocidního přípravku, souhrn a hodnocení údajů uvedených v § 4 odst. 2 nebo 3, v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem údaje uvedené v § 4 odst. 4 s výjimkou údajů o účinnosti biocidního přípravku, kde postačuje souhrn.

(3) Pokud ministerstvo zjistí, že podmínky používání, jako je podnebí nebo podmínky rozmnožování cílového organismu, se podstatně liší v České republice od podmínek v členském státě, kde byl biocidní přípravek poprvé povolen, nebo je prokázána rezistence cílového organismu vůči biocidnímu přípravku, upraví v povolení odpovídajícím způsobem podmínky uvedené v § 20 odst. 1 písm. e), f), g), i), k) a písm. l) bodu 2.

(4) V případě, že ministerstvo na základě posouzení žádosti předložené podle odstavce 1 dospěje k závěru, že biocidní přípravek nevyhovuje požadavkům § 7 odst. 1 a v důsledku toho navrhuje povolení k uvedení na trh omezit nebo odmítnout, povolení nevydá a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi. Současně jim zašle zdůvodnění svého stanoviska, název biocidního přípravku a jeho specifikaci. Dále ministerstvo postupuje v souladu s rozhodnutím příslušného orgánu Evropské unie.

(5) V případě, že ministerstvo na základě posouzení žádosti předložené podle odstavce 1 dospěje k závěru, že biocidní přípravek s nízkým rizikem nevyhovuje ustanovení § 2 odst. 4, biocidní přípravek nepovolí a projedná tuto skutečnost s příslušným orgánem členského státu, který biocidní

přípravek povolil jako první. Jestliže nebude dosaženo do 90 dnů shody, předá ministerstvo vzniklý rozpor Komisi. Jestliže příslušný orgán Evropské unie rozhodne, že biocidní přípravek vyhovuje ustanovení § 2 odst. 4, ministerstvo biocidní přípravek povolí.

(6) Ministerstvo nemusí vyhovět žádosti podle odstavce 1 v případě biocidních přípravků typu 15, 17 a 23 uvedených v příloze tohoto zákona. Své stanovisko spolu se zdůvodněním sdělí ostatním členským státům a Komisi.

(7) Před vydáním rozhodnutí o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo zahájením postupu podle odstavců 3 až 6 si ministerstvo vyžádá stanovisko podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá stanoviska ministerstvu do 60 dní a v případě biocidního přípravku s nízkým rizikem do 30 dní po obdržení žádosti. Ministerstvo povolí biocidní přípravek podle odstavce 1 jen v případě, že jsou stanoviska obou ministerstev k povolení biocidního přípravku kladná.

§ 11

Změna nebo zrušení povolení biocidního přípravku

(1) Ministerstvo může povolení k uvedení biocidního přípravku na trh změnit

a)

na základě údajů oznámených podle § 7 odst. 10,

b)

s ohledem na nové poznatky vědy a techniky nebo nové požadavky na ochranu zdraví lidí a zvířat a ochranu životního prostředí, nebo

c)

jestliže to požaduje držitel povolení, uvede pro změnu důvody, a jsou-li i po změně splněny podmínky uvedené v § 7 odst. 1.

(2) Jestliže se změnou povolení k uvedení biocidního přípravku na trh upravuje rozsah používání biocidního přípravku, musí být tato změna v souladu se specifickými podmínkami uvedenými pro účinnou látku v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem.

(3) Jestliže změna povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zahrnuje změnu specifických podmínek uvedených pro účinnou látku v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem, může se taková změna povolení provést pouze po novém zhodnocení účinné látky podle § 12.

(4) Ministerstvo povolení k uvedení biocidního přípravku na trh zruší, jestliže

a)

účinná látka již není uvedena v seznamech podle § 3 odst. 5,

b)

není plněna některá z podmínek uvedených v § 7 odst. 1 písm. b) až d),

c)

se zjistí, že byly předloženy nepravdivé nebo zavádějící údaje týkající se skutečností, na jejichž základě bylo povolení biocidního přípravku

uděleno, nebo

d)

o to požádá držitel povolení.

(5) Při zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh stanoví ministerstvo lhůtu na zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existujících zásob biocidního přípravku. Obdobně se postupuje při skončení platnosti povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, jestliže o to držitel povolení požádá.

(6) Před vydáním rozhodnutí o změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 nebo 4 si ministerstvo vyžádá stanovisko podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá stanoviska ministerstvu do 30 dní po obdržení žádosti. Ministerstvo změní povolení k uvedení biocidního přípravku na trh podle odstavce 1 jen v případě, že jsou stanoviska obou ministerstev k této změně kladná.

(7) O změně nebo zrušení povolení k uvedení biocidního přípravku na trh informuje ministerstvo Komisi a ostatní členské státy s udáním důvodů.

HLAVA III

ZAŘAZOVÁNÍ ÚČINNÉ LÁTKY DO SEZNAMU

§ 12

Postup zařazování účinné látky do seznamu

(1) Dovozece nebo výrobce účinné látky, který navrhne ministerstvu zařazení této látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek (dále jen "navrhovatel") je povinen současně předložit za podmínek stanovených v § 4

a)

základní a doplňkové údaje o účinné látce,

b)

základní údaje alespoň o jednom biocidním přípravku, který obsahuje účinnou látku, o jejíž zařazení do seznamu žádá.

(2) Ministerstvo může požadovat, aby navrhovatel předložil v případech uvedených v odstavci 1 písm. b) kromě základních údajů o biocidním přípravku i doplňkové fyzikálně chemické, toxikologické a ekotoxikologické údaje, nebo některé z nich, jestliže je to potřebné pro hodnocení biocidního přípravku s ohledem na charakter účinných látek, typ biocidního přípravku, způsob použití a očekávanou expozici člověka, zvířat a životního prostředí.

(3) Ministerstvo posoudí úplnost zaslané dokumentace a sdělí své stanovisko navrhovateli. Jestliže je zaslaná dokumentace úplná, zašle ministerstvo souhrn dokumentace ostatním členským státům a Komisi. Současně může požádat Komisi, aby hodnocení dokumentace provedl jiný členský stát.

(4) Ministerstvo vyhodnotí dokumentaci podle § 6 nejpozději do 12 měsíců od jejího obdržení. Kopii hodnocení zašle ministerstvo navrhovateli, ostatním členským státům a Komisi spolu s doporučením pro zařazení nebo nezařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo do seznamu základních látek.

(5) Ministerstvo přeruší hodnocení a požádá navrhovatele, aby předložil další údaje, jestliže zjistí, že hodnocení účinné látky nelze bez těchto údajů dokončit. Doba od přerušení hodnocení do obdržení požadovaných údajů se do dvanáctiměsíční lhůty podle odstavce 4 nezapočítává. O důvodech přerušení hodnocení ministerstvo informuje ostatní členské státy a Komisi.

(6) Komise rozhoduje o zařazení nebo nezařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek. S rozhodnutím Komise seznámí ministerstvo navrhovatele.

(7) Před zahájením postupu podle odstavce 3, 4 nebo 5 si ministerstvo vyžádá stanovisko Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství.

§ 13

Zásady zařazování účinné látky do seznamu

(1) Účinná látka se zařadí na základě současných vědeckých a technických poznatků do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek na období nepřesahující 10 let, jestliže lze předpokládat, že biocidní přípravky, v nichž je účinná látka obsažena, splní požadavky § 7 odst. 1 písm. b) až d). Přitom se berou v úvahu případné kumulativní účinky při používání biocidních přípravků obsahujících stejnou účinnou látku.

(2) Zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 může být rovněž podmíněno

- a) požadavkem na minimální stupeň čistoty účinné látky,
- b) vymezením maximálního obsahu určitých nečistot,
- c) určením typu biocidního přípravku, ve kterém se může účinná látka používat,
- d) určením způsobu a oblasti použití,
- e) vymezením kategorií uživatelů, například průmysloví, profesionální, neprofesionální,
- f) stanovením přijatelné úrovně expozice v pracovním prostředí,
- g) stanovením přijatelného denního příjmu a maximálního limitu reziduí,
- h) stanovením údajů o přeměnách a chování účinné látky v životním prostředí a dopadu na zvířata,
- i) stanovením jiných zvláštních podmínek, které vyplynuly z hodnocení předložené dokumentace.

(3) Do seznamu účinných látek s nízkým rizikem nesmí být zařazena účinná látka, která je podle zvláštních právních předpisů karcinogenní, mutagenní, toxická pro reprodukci nebo senzibilizující nebo má schopnost k hromadění v životním prostředí a není snadno rozložitelná. Zařazení účinné látky do seznamu účinných látek s nízkým rizikem může být rovněž podmíněno rozsahem koncentrací, ve kterých se smí používat.

(4) Zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 se omezí na typy biocidních přípravků uvedených v příloze tohoto zákona, pro které byla předložena dokumentace podle § 12 odst. 1 písm. b).

(5) Doba stanovená pro zařazení účinné látky do seznamu podle odstavce 1 se může jednou i vícekrát prodloužit, vždy na období nejvýše 10 let. Počáteční zařazení stejně jako obnovené zařazení může být kdykoliv přezkoumáno, jestliže ministerstvo nebo Komise získá poznatky svědčící pro to, že některá z podmínek uvedených v odstavci 1 nebo 3 není plněna.

(6) Zařazení účinné látky do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu základních látek, nebo prodloužení doby zařazení může být odmítnuto nebo zařazení do seznamu zrušeno, jestliže

- a) z hodnocení provedeného podle § 12 odst. 4 vyplyne, že za obvyklých podmínek použití biocidního přípravku obsahujícího danou účinnou látku by mohlo dojít k ohrožení člověka, zvířat nebo životního prostředí, nebo
- b) v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem se nachází jiná účinná látka pro stejný typ přípravku, která představuje podstatně menší nebezpečí pro člověka, zvířata nebo životní prostředí.

(7) Před podáním návrhu na zahájení postupu podle odstavce 6 ministerstvo posoudí alternativní látku nebo látky, zda se mohou používat s podobným účinkem na cílový organismus bez významných ekonomických a aplikačních nevýhod pro uživatele a bez zvýšení rizika pro zdraví nebo pro životní prostředí. Toto posouzení zašle ministerstvo ostatním členským státům a Komisi.

(8) Při uplatnění postupu podle odstavce 6 musí být dodrženy následující podmínky:

- a) bude zachována rozmanitost účinných látek tak, aby výskyt rezistence cílového organismu byl minimální,
- b) tento postup bude uplatněn jen u účinných látek obsažených v biocidních přípravcích stejného typu,
- c) míra ohrožení člověka, zvířat nebo životního prostředí bude u vyřazované nebo odmítnuté účinné látky významně vyšší za obvyklých podmínek použití,

d)
bude umožněno získat poznatky z praktického použití, pokud takové poznatky nejsou k dispozici.

HLAVA IV

VĚDECKÝ VÝZKUM A VÝVOJ

§ 14

(1) Pro potřeby výzkumu, aplikovaného výzkumu a vývoje a pro provádění zkoušek nezbytných pro podání žádosti podle § 4 nebo návrhu podle § 13 lze uvést na trh biocidní přípravky bez povolení ministerstva a účinnou látku bez splnění požadavků uvedených v § 8 odst. 1 a 2.

(2) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby provádějící výzkum nebo zkoušky nezbytné pro podání žádosti podle § 4, oznámení podle § 8 nebo pro podání návrhu podle § 13 jsou povinny po celou dobu provádění pokusů vést a po dobu 15 let od ukončení pokusů uchovávat záznamy o biocidním přípravku nebo účinné látce, které obsahují

a)
identifikaci biocidního přípravku a účinné látky,

b)
údaje o označování, dodávaných množstvích, jménech, příjmeních, trvalém pobytu a místu podnikání fyzických osob oprávněných k podnikání nebo názvech nebo obchodních firmách a sídlech právnických osob, které biocidní přípravek nebo účinnou látku obdržely,

c)
všechny dostupné údaje o možných účincích na zdraví člověka, zvířata a životní prostředí.

(3) Záznamy podle odstavce 2 musí být předloženy ministerstvu, jestliže o to požádá.

(4) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby provádějící aplikovaný výzkum a vývoj jsou povinny oznámit ministerstvu údaje uvedené v odstavci 2 písm. a) až c) před uvedením účinné látky nebo biocidního přípravku na trh.

(5) V případě, že by při provádění pokusů nebo zkoušek mohlo dojít k úniku biocidního přípravku nebo účinné látky do životního prostředí, je osoba, která hodlá pokusy provádět, povinna požádat ministerstvo o povolení těchto pokusů nebo zkoušek a předložit údaje nutné pro posouzení žádosti a stanovení podmínek, které omezí nepříznivý vliv pokusů na životní prostředí na přijatelnou míru.

(6) Ministerstvo může prováděné pokusy a zkoušky zakázat nebo stanovit pro ně omezující podmínky, jestliže zjistí, že jejich provádění ohrožuje zdraví člověka, zvířata nebo životní prostředí.

(7) Před vydáním rozhodnutí o povolení pokusů a zkoušek podle odstavce 5 a vydáním rozhodnutí podle odstavce 6 si ministerstvo vyžádá stanovisko podle § 7 odst. 5. Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství písemně sdělí svá stanoviska ministerstvu do 30 dní po obdržení žádosti. Ministerstvo povolí pokusy a zkoušky podle odstavce 5 jen v případě, že jsou stanoviska obou ministerstev k povolení kladná.

HLAVA V

OCHRANA ÚDAJŮ

§ 15

Ochrana údajů žadatele nebo navrhovatele

(1) Žadatel nebo navrhovatel a osoba podávající oznámení podle § 8 mohou v dokumentaci předkládané ministerstvu označit údaje, které nemají být sdělovány třetím osobám.

(2) Podle odstavce 1 nelze označit

- a) údaje uvedené v § 4 odst. 2 písm. a) a b),
- b) názvy a koncentraci účinných látek v biocidním přípravku a název biocidního přípravku,
- c) názvy látek obsažených v biocidním přípravku, které jsou nebezpečné²) a přispívají ke klasifikaci biocidního přípravku,
- d) fyzikální a chemické údaje o biocidním přípravku nebo účinné látce, s výjimkou identifikačních čísel, chemického vzorce a přesného chemického názvu jiných látek v něm obsažených, než jsou látky uvedené v písmenech b) a c),
- e) způsoby zneškodňování biocidního přípravku nebo účinné látky,
- f) souhrn výsledků zkoušek požadovaných za účelem stanovení účinnosti účinné látky nebo přípravku a jejich účinku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- g) opatření pro snížení nebezpečí při manipulaci, skladování, přepravě a používání biocidního přípravku nebo účinné látky,
- h) bezpečnostní list,
- i) analytické metody,
- j) způsoby zneškodňování obalu biocidního přípravku nebo účinné látky,
- k) postupy a opatření v případě úniku biocidního přípravku nebo účinné látky,
- l) první pomoc v případě zasažení osob.

(3) Ministerstvo nesdělí údaje označené podle odstavce 1 jiným osobám než

- a) osobám provádějícím hodnocení biocidního přípravku nebo účinné látky podle tohoto zákona,
- b) Toxikologickému informačnímu středisku Všeobecné fakultní nemocnice v Praze,
- c) Ministerstvu životního prostředí a Ministerstvu zemědělství,
- d) Ministerstvu vnitra pro účely požární ochrany,
- e) příslušným orgánům ostatních členských států,
- f) Komisi.

(4) Osoby uvedené v odstavci 3 nesmějí údaje označené podle odstavce 1, s výjimkou údajů uvedených v odstavci 2, sdělovat dalším osobám.

(5) Jestliže se žadatel nebo navrhovatel rozhodne, že některé údaje, původně označené podle odstavce 1, lze sdělovat třetím osobám, je povinen to oznámit ministerstvu.

§ 16

Poskytnutí údajů druhému a dalším žadatelům

(1) Ministerstvo může použít údaje předložené žadatelem nebo navrhovatelem podle § 4, 8 a 13 ve prospěch druhého a dalších žadatelů nebo navrhovatelů, jestliže tento žadatel předloží ministerstvu ověřený písemný souhlas prvního žadatele nebo navrhovatele s takovým použitím těchto údajů.

(2) Ministerstvo nesmí použít bez písemného souhlasu prvního žadatele nebo navrhovatele následující údaje ve prospěch druhého a dalších žadatelů nebo navrhovatelů

a)

údaje o účinné látce, která nebyla na trhu před 14. květnem 2000 a je uvedena v seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem méně než 15 let od prvního zařazení do seznamů,

b)

údaje o účinné látce, která byla na trhu před 14. květnem 2000

1. po dobu stanovenou zvláštními právními předpisy¹⁰⁾ na ochranu údajů o účinné látce, nejdéle však do 14. května 2010,

2. po dobu 10 let od prvního zařazení účinné látky do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem,

c)

údaje o biocidním přípravku, který nebyl na trhu před 14. květnem roku 2000 a od jehož povolení uplynulo méně než 10 let,

d)

údaje o biocidním přípravku, který byl na trhu před 14. květnem roku 2000

1. po dobu stanovenou zvláštními právními předpisy¹⁰⁾ na ochranu údajů o biocidním přípravku, nejdéle však do 14. května 2010,

2. po dobu 10 let od prvního zařazení účinné látky obsažené v biocidním přípravku do seznamu účinných látek nebo seznamu účinných látek s nízkým rizikem,

e)

údaje, které byly předloženy pro účely změny povolení podle § 11 nebo prodloužení doby pro zařazení nebo změny požadavků na zařazení účinné látky do seznamu podle § 13 a od jejichž předložení uplynulo méně než 5 let; tím není dotčena povinnost dodržet lhůty uvedené v odstavci 2 písm. a) až d).

§ 17

Výměna informací

(1) Do 30 dnů po skončení každého čtvrtletí zašle ministerstvo ostatním členským státům a Komisi informaci o všech biocidních přípravcích, které byly povoleny nebo pro které bylo povolení odmítnuto, zrušeno, změněno nebo obnoveno, s následujícími údaji:

a)

označení držitele povolení,

b)

název biocidního přípravku,

c)

název a množství účinných látek a nebezpečných látek²⁾ obsažených v biocidním přípravku a jejich klasifikaci,

d)

typ biocidního přípravku a účel, pro který je povolen,

e)

typ formulace, například smáčitelný prášek, popraš, emulgovatelný koncentrát, granulát,

f)

hodnoty stanovených reziduí,

g)

podmínky povolení, případně důvody jeho omezení, změny nebo zrušení,

h) sdělení, zda je biocidní přípravek speciálním typem, například s nízkým rizikem, s rámcovým složením.

(2) Každoročně připraví ministerstvo seznam biocidních přípravků povolených na území České republiky a zašle jej ostatním členským státům a Komisi.

(3) V případě, že ministerstvo obdrží souhrn dokumentace podle § 9 odst. 5 nebo § 12 odst. 3 a dospěje k závěru, že dokumentace je neúplná, oznámí neprodleně tuto skutečnost příslušnému orgánu členského státu zodpovědnému za hodnocení dokumentace a informuje Komisi a ostatní členské státy o této záležitosti.

HLAVA VI

KLASIFIKACE, BALENÍ A OZNAČOVÁNÍ

§ 18

Klasifikace

Biocidní přípravky se klasifikují podle zvláštního právního předpisu.3)

§ 19

Balení

Biocidní přípravky se balí podle zvláštního právního předpisu.11) Dále musí balení biocidních přípravků vyhovovat těmto podmínkám:

a)

biocidní přípravky, které by mohly být považovány za potravinu, nápoj nebo krmivo, se balí tak, aby se zmenšila pravděpodobnost záměny, například volbou tvaru a označení obalu,

b)

biocidní přípravky určené k prodeji spotřebitelům, které mohou být zaměněny za potravinu, nápoj nebo krmivo, musí obsahovat chuťové nebo pachové složky, které odrazují od jejich požití.

§ 20

Označování

(1) Obaly biocidních přípravků se označují podle zvláštního právního předpisu;12) dále musí označení obalů biocidních přípravků obsahovat tyto dobře čitelné a nesmazatelné údaje v českém jazyce:

a)

název a koncentraci každé účinné látky v metrických jednotkách,13)

b)

číslo, pod kterým bylo povolení k uvedení biocidního přípravku na trh vydáno,

c)

forma přípravku, například smáčitelný prášek, popraš, emulgovatelný koncentrát, granulát,

d)

účel použití, pro který je biocidní přípravek povolen, například přípravek na ochranu dřeva, dezinfekční přípravek,

e)

návod na použití a dávkování vyjádřené v metrických jednotkách pro každé použití,

f)

pravděpodobné přímé nebo nepřímé nepříznivé vedlejší účinky,

g)

pokyny pro první pomoc,

h)

větu "Před použitím čtěte přiložené pokyny", pokud jsou k biocidnímu přípravku připojeny písemné pokyny,

i) pokyny pro bezpečné zneškodnění biocidního přípravku a jeho obalu včetně zákazu opětovného použití obalu tam, kde je to potřebné,

j) číslo nebo označení šarže biocidního přípravku a údaj o době skladovatelnosti za normálních podmínek skladování,

k) časové období potřebné pro biocidní účinek; interval, který se má dodržet mezi aplikacemi biocidního přípravku nebo mezi aplikací a následujícím použitím ošetřeného produktu, nebo pro další vstup člověka nebo zvířat do prostorů, kde se použil biocidní přípravek, včetně údajů o dekontaminačních prostředcích a opatřeních a včetně doby nezbytného větrání ošetřených prostorů; údaje pro adekvátní čištění zařízení; údaje o předběžných opatřeních během používání, skladování a přepravy, například osobní ochranné prostředky, opatření pro ochranu proti požáru, zakrytí nábytku, odstranění potravin a krmiv a pokyny pro ochranu zvířat před expozicí, a

l) další údaje, je-li to potřebné s ohledem na vlastnosti a použití přípravku:

1. kategorie uživatelů, na které je použití biocidního přípravku omezeno, například profesionální, průmyslové,
2. informace o jakémkoliv specifickém nebezpečí pro životní prostředí, zvláště pokud jde o zvířata, a opatření k zabránění znečištění vody,
3. u biocidních přípravků obsahujících mikroorganismy údaje nezbytné pro ochranu zdraví zaměstnanců před působením mikroorganismů v pracovním prostředí.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 písm. c), e), f), i), j), k) a písm. l) bodu 2 mohou být místo na obalu uvedeny v písemných pokynech, které musí být předány současně s biocidním přípravkem. Údaj uvedený v odstavci 1 písm. b) se uvádí jen u biocidních přípravků povolených ministerstvem.

(3) Na obalech biocidních přípravků nesmějí být zejména uvedeny nápisy jako "přípravek s nízkým rizikem", "netoxický", "neškodný".

(4) Biocidní přípravky typu 14, 15, 16 a 18, pro jejichž klasifikaci, balení a označování platí současně zvláštní právní předpis,¹⁴⁾ mohou být baleny a označovány podle tohoto zvláštního právního předpisu, pokud to není v rozporu s podmínkami povolení k uvedení biocidního přípravku na trh vydaného podle tohoto zákona.

(5) Povinnost označení obalu v českém jazyce nevyklučuje možnost souběžného označení i v jiných jazycích.

§ 21

Propagace a reklama

(1) V propagačních a reklamních materiálech biocidního přípravku musí být uvedeny vždy věty "Používejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtete údaje na obalu a připojené informace o přípravku." Tyto věty musí být v porovnání s ostatním textem výrazně odlišeny. Slova "biocidní přípravky" mohou být nahrazena přesnějším popisem biocidního přípravku, například "dezinfekční přípravek", "přípravek na ochranu dřeva".

(2) Propagační a reklamní materiály nesmějí zejména obsahovat slova "biocidní přípravek s nízkým rizikem", "netoxický", "neškodný" a nesmějí o biocidním přípravku informovat způsobem, který je klamavý s ohledem na rizika, která vyplývají z jeho vlastností a použití pro člověka, zvířata a životní prostředí.

HLAVA VII

HLÁŠENÍ OTRAV A VÝSLEDKŮ KONTROL

§ 22

(1) Lékař, který při poskytování zdravotní péče zjistí případ otravy nebo podezření na otravu biocidním přípravkem nebo účinnou látkou, je povinen to bezodkladně písemně ohlásit místně příslušnému okresnímu nebo městskému hygienikovi.15) V hlášení lékař uvede číselné označení, pod kterým postiženou osobu eviduje ve své dokumentaci, věk této osoby, název biocidního přípravku, který byl příčinou otravy, datum otravy, způsob otravy, například požití, polížení, a zda se jednalo o otravu se smrtelným následkem.

(2) Ve správních obvodech, kde není zřízen okresní hygienik, se hlášení podle odstavce 1 podává příslušnému krajskému hygienikovi.15)

(3) Okresní nebo městský hygienik zašle každoročně do 30. června příslušnému krajskému hygienikovi zprávu o případech otrav biocidními přípravky a účinnými látkami a o výsledku kontrol prováděných podle § 27 a uložených pokutách v jeho správním obvodu.

(4) Krajský hygienik zašle každoročně do 30. září ministerstvu souhrnnou zprávu o výsledku provedených kontrol a o případech otrav biocidními přípravky a účinnými látkami v jeho správním obvodu.

(5) Počínaje rokem 2003 zašle ministerstvo do 30. listopadu každého třetího roku Komisi souhrnnou zprávu o stavu plnění ustanovení tohoto zákona a o případech otrav biocidními přípravky a účinnými látkami na území České republiky.

HLAVA VIII

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

§ 23

Výkon státní správy

Státní správu v oblasti uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh vykonává

a)

ministerstvo,

b)

Ministerstvo životního prostředí,

c)

Ministerstvo zemědělství,

d)

okresní hygienik a krajský hygienik jako orgány ochrany veřejného zdraví,16)

e)

Česká inspekce životního prostředí,

f)

celní orgány,

g)

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra.

§ 24

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

a)

je ústředním správním úřadem v oblasti hodnocení biocidních přípravků a účinných látek z hlediska ochrany zdraví člověka,

b)

vykonává vrchní státní dozor v oblasti uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh,

c)

přijímá žádosti o povolení biocidních přípravků, oznámení účinných látek a návrhy na zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek,

d)

vydává povolení k uvedení biocidních přípravků na trh, provádí změny a zrušení vydaných povolení, navrhuje zařazení účinných látek do seznamu účinných látek, účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek a uchovává po dobu 15 let veškerou dokumentaci s tím související,

e)

vyhodnocuje dokumentaci předloženou pro vydání povolení k uvedení biocidních přípravků na trh a dokumentaci pro návrh na zapsání účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a základních látek z hlediska ochrany veřejného zdraví,

f)

vede evidenci povolených přípravků a zveřejňuje každoročně jejich seznam, vede a zveřejňuje seznamy účinných látek, účinných látek s nízkým rizikem a základních látek schválených pro používání v biocidních přípravcích,

g)

stanoví rámcové složení biocidního přípravku,

h)

přijímá oznámení podle § 14 odst. 4 a vydává rozhodnutí podle § 14 odst. 5 a 6,

i)

zajišťuje mezinárodní výměnu informací s členskými státy a Komisí podle tohoto zákona,

j)

rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným krajským hygienikem.

(2) Ministerstvo může pověřit činnostmi podle odstavce 1 písm. e) organizaci, kterou zřídilo.

(3) Ve věcech uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh vystupuje jako orgán ministerstva hlavní hygienik České republiky.17)

§ 25

Ministerstvo životního prostředí

Ministerstvo životního prostředí

a)

vydává pro ministerstvo stanoviska k vydání rozhodnutí o povolení biocidních přípravků a k návrhu na zapsání účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska ochrany životního prostředí,

b)

spolupracuje s ministerstvem na vyhodnocení dokumentace předložené pro vydání, změnu nebo zrušení rozhodnutí o povolení biocidních přípravků a dokumentace pro návrh na zapsání účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska ochrany životního prostředí.

§ 26

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství

a)

vydává pro ministerstvo stanoviska k vydání rozhodnutí o povolení biocidních přípravků a k návrhu na zapsání účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů,

b)

spolupracuje s ministerstvem na vyhodnocení dokumentace předložené pro vydání, změnu nebo zrušení rozhodnutí o povolení biocidních přípravků a dokumentace pro návrh na zapsání účinných látek do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem a seznamu základních látek z hlediska ochrany hospodářských zvířat a rostlin a zdravotní nezávadnosti krmiv, živočišných a rostlinných produktů.

§ 27

Okresní hygienik

(1) Okresní hygienik

a)

kontroluje, jak jsou právníckými osobami a fyzickými osobami oprávněnými k podnikání dodržována ustanovení tohoto zákona,

b)

ukládá právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání opatření k nápravě zjištěných nedostatků a pokuty za porušení povinností podle tohoto zákona,

c)

může právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání, které uvádějí na trh biocidní přípravek nebo účinnou látku v

rozporu s tímto zákonem, uložit, aby na své náklady provedly opatření k nápravě spočívající ve stažení biocidního přípravku nebo účinné látky z trhu nebo v jejich zneškodnění,

d)

může provést opatření podle písmen b) a c) sám, hrozí-li nebezpečí z prodlení, a to na náklady původce závad,

e)

eviduje a vyhodnocuje hlášení o případech otrav biocidními přípravky a účinnými látkami,

f)

podává každoročně krajskému hygienikovi zprávu podle § 22 odst. 3.

(2) V Praze, Brně a Plzni vykonává působnost okresního hygienika podle odstavce 1 městský hygienik.15)

§ 28

Krajský hygienik

(1) Krajský hygienik podává ministerstvu souhrnné zprávy podle § 22 odst. 4.

(2) Ustanovení § 27 odst. 1, s výjimkou písmene f), platí obdobně pro krajského hygienika, do jehož správního obvodu spadá okres, ve kterém není zřízen okresní hygienik.15)

§ 29

Česká inspekce životního prostředí

Česká inspekce životního prostředí

a)

dozírá, jak jsou fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a právníckými osobami dodržována ustanovení § 19 až 21,

- b) stanoví podmínky a lhůty pro zjednání nápravy, zjistí-li při dozorové činnosti závady při dodržování ustanovení § 19 až 21,
- c) ukládá fyzickým osobám oprávněným k podnikání a právnickým osobám pokuty za porušení ustanovení § 19 až 21.

§ 30 **Celní orgány**

Celní orgány

- a) nepustí dovážený biocidní přípravek do navrženého celního režimu bez povolení ministerstva nebo písemného prohlášení dovozce, že biocidní přípravek je určen výhradně pro potřeby vědeckého výzkumu a vývoje nebo pro zkušební účely. V případě pochybnosti mohou požádat ministerstvo o odbornou pomoc,
- b) vedou evidenci dovezených biocidních přípravků a umožní zaměstnancům ministerstva, Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí, okresnímu, městskému nebo krajskému hygienikovi do této evidence nahlížet, pořizovat si z ní opisy, výpisy, případně kopie, včetně digitálního přenosu dat.

§ 31 **Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra**

Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra vykonávají státní dozor nad dodržováním tohoto zákona a plní úkoly podle § 28 odst. 1 v ozbrojených silách a ozbrojených bezpečnostních sborech, s výjimkou Vězeňské služby České republiky.

HLAVA IX

UKLÁDÁNÍ POKUT

§ 32

(1) Orgán ochrany veřejného zdraví příslušný podle § 27 a 28 může uložit fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě pokutu

- a) do výše 2 000 000 Kč, jestliže uvede na trh biocidní přípravek bez povolení ministerstva nebo účinnou látku v rozporu s ustanovením § 8 odst. 1,
- b) do výše 1 000 000 Kč, jestliže ve stanoveném termínu neprovede opatření uložená podle § 27 odst. 1 písm. b) nebo c),
- c) do výše 500 000 Kč, jestliže
1. provádí pokusy v rozporu s ustanovením § 14 odst. 5 nebo 6, nebo
 2. nepodá oznámení podle § 35 odst. 1 nebo 2,
- d) do výše 100 000 Kč, jestliže
1. nepodá oznámení podle § 14 odst. 4,
 2. nevede záznamy podle § 14 odst. 2, nebo
 3. nedeklaruje biocidní přípravek nebo účinnou látku podle § 3 odst. 3.

(2) Česká inspekce životního prostředí může uložit fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě pokutu do výše 1 000 000 Kč, jestliže neplní požadavky na balení nebo označování přípravku uvedené v § 19 a 20 nebo poruší ustanovení § 21.

§ 33

(1) Při rozhodování o uložení pokuty a její výši orgán ochrany veřejného zdraví nebo Česká inspekce životního prostředí přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání. V případě, kdy došlo k nápravě bezprostředně poté, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti, orgánu ochrany veřejného zdraví nebo České inspekci životního prostředí byla poskytnuta účinná součinnost a nedošlo k poškození zdraví fyzických osob, úhynu zvířat nebo poškození životního prostředí, může orgán ochrany veřejného zdraví od uložení pokuty upustit.

(2) Pokutu lze uložit do 1 roku ode dne, kdy orgán ochrany veřejného zdraví nebo Česká inspekce životního prostředí nesplnění nebo porušení povinnosti zjistil, nejdéle však do 3 let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(3) Při opakovaném nesplnění nebo porušení téže povinnosti do 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení předchozí pokuty může orgán ochrany veřejného zdraví nebo Česká inspekce životního prostředí uložit pokutu až do výše pětinásobku stanovených částek.

(4) Pokuty vybírá a vymáhá ukládající orgán, přičemž postupuje podle zvláštního právního předpisu.18)

(5) Výnos z pokut uložených orgánem ochrany veřejného zdraví je příjmem státního rozpočtu, výnos z pokut uložených Českou inspekci životního prostředí je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.19)

HLAVA X

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

§ 34

Rozhodování

S výjimkou lhůt uvedených v § 7 odst. 6 a možnosti vydané povolení změnit nebo zrušit z důvodů uvedených v § 11 nebo § 35 odst. 5 se na řízení podle tohoto zákona vztahuje správní řád.20)

§ 35

Přechodná ustanovení

(1) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které uvedly biocidní přípravek na trh a hodlají jej dodávat na trh i nadále, oznámí nejpozději do 1 roku od nabytí účinnosti tohoto zákona ministerstvu tyto údaje:

a)

jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání, jestliže oznámení podává fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, jestliže oznámení podává právnická osoba,

b)

jméno, příjmení, trvalý pobyt nebo místo podnikání výrobce biocidního přípravku a výrobce účinné látky, je-li výrobcem fyzická osoba; název nebo obchodní firmu a sídlo, je-li výrobcem právnická osoba,

c)

název biocidního přípravku,

d)

chemický název a mezinárodní identifikační čísla účinných látek, jsou-li tato čísla dostupná, a jejich koncentrace,

- e) chemické názvy ostatních látek obsažených v biocidním přípravku včetně mezinárodních identifikačních čísel, jsou-li tato čísla dostupná, a jejich koncentrace,
- f) typ biocidního přípravku podle přílohy k tomuto zákonu,
- g) kategorii uživatelů, například jen pro profesionální použití, pro veřejnost,
- h) protokol o stanovení účinnosti,
- i) text označení obalu,
- j) návod k použití, pokud není uveden na obalu,
- k) přibližné množství biocidního přípravku dodávané na trh za kalendářní rok,
- l) bezpečnostní list,
- m) datum uvedení biocidního přípravku na trh.

(2) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které po nabytí účinnosti tohoto zákona hodlají uvést na trh biocidní přípravek, oznámí ministerstvu údaje uvedené v odstavci 1 písm. a) až l) před uvedením biocidního přípravku na trh, pokud nepodaly žádost podle § 4.

(3) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby uvádějící na trh biocidní přípravek za podmínek odstavce 1 nebo 2 jsou povinny splnit požadavky § 3 odst. 1

- a) do 31. prosince 2009, jestliže biocidní přípravek určitého typu obsahuje výhradně účinné látky uvedené pro tento typ v seznamu notifikovaných účinných látek,
- b) do 31. prosince 2005, jestliže biocidní přípravek obsahuje výhradně účinné látky, které jsou uvedeny v seznamu identifikovaných účinných látek, nebo obsahuje jejich směs s účinnými látkami uvedenými v seznamu notifikovaných účinných látek,
- c) do 1. ledna 2004, jestliže biocidní přípravek obsahuje jiné účinné látky, než je uvedeno v písmenu a) nebo b).

(4) Ministerstvo může pro biocidní přípravek uváděný na trh podle odstavce 1, 2 nebo 3 stanovit podmínky používání nebo jeho uvádění na trh zakázat, jestliže biocidní přípravek nesplňuje požadavky § 7 odst. 1 písm. b) bodu 1, 2, 3 nebo 4 nebo § 7 odst. 1 písm. c) nebo d).

(5) Při zákazu uvádění biocidního přípravku na trh podle odstavce 4 stanoví ministerstvo lhůtu na zneškodnění, uskladnění, prodej nebo použití existujících zásob biocidního přípravku.

§ 36 **Zrušovací ustanovení**

Dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost pozbývá platnosti ustanovení § 2 odst. 9.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

§ 37

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001Sb. a zákona č. 13/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 25 se na konci odstavce 2 doplňují slova, která včetně poznámky pod čarou č. 29a) znějí: "nebo biocidní přípravek29a)

29a)

Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů."

2. V § 56 písm. a) se slova "přípravky schválené příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví" nahrazují slovy "přípravky, jejichž uvedení na trh bylo povoleno29a)".

3. V § 77 odstavec 1 zní:

"(1) Fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba jsou povinny předložit ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví návrhy na výrobu a dovoz potravin pro děti ve věku do 3 let."

4. V § 80 odst. 1 písm. g) se slova "písm. a) a b)" před středníkem zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna veterinárního zákona

§ 38

V § 39 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), odstavec 4 včetně poznámek pod

čarou č. 5) a 5a) zní:

"(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinfekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registrované5) přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení na trh bylo povoleno.5a)

5)

Zákon č. 79/1997 Sb.

5a)

Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů."

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 39

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994

Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995

Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 305/1997

Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999

Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999

Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb. a zákona č. 76/2002 Sb., se mění takto: V Sazebníku správních poplatků se za položku 131c vkládá položka 131d, která zní:

"Položka 131d

1. Podání žádosti

a)

o povolení k uvedení biocidního přípravku na trh Kč 35 000,-

b)

o povolení k uvedení biocidního přípravku s nízkým rizikem nebo rámcovým složením na trh Kč 20 000,-

c)

o změnu povolení k uvedení biocidního přípravku na trh, prodloužení platnosti povolení nebo jeho obnovení Kč 2 500,-

d)

o povolení k uvedení na trh biocidního přípravku, který byl již povolen v jiném členském státě Evropské unie Kč 4 500,-

2. Podání návrhu na zařazení účinné látky biocidních přípravků do seznamu účinných látek, seznamu účinných látek s nízkým rizikem nebo seznamu

základních látek Kč 45 000,-

Poznámky

1.

Správní orgán vybere poplatek podle bodu 1 písmene a) této položky za žádost o povolení podle § 4 odst. 3 nebo § 9 odst. 2 zákona č.

120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, a podle písmene b) této položky za žádost o povolení podle § 4 odst. 4 téhož zákona.

2.

Správní orgán vybere poplatek podle bodu 1 písmene c) této položky za žádosti podávané podle § 11 odst. 1 písm. c), § 9 odst. 2 nebo § 7

odst. 7 zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů.

3.

Správní orgán vybere poplatek podle bodu 1 písmene d) této položky za žádost podávanou podle § 10 zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách

uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů.

4.

Správní orgán vybere poplatek podle bodu 2 této položky za návrh podaný podle § 12 zákona č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění

biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

§ 40

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení

a)

§ 3 odst. 2 a 5, § 7 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 7, § 11 odst. 2 a 3, § 11 odst. 4 písm. a), § 16 odst. 2 písm. a), § 16 odst. 2 písm. b) bodu 2 a §

16 odst. 2 písm. d) bodu 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2010,

b)

§ 8 odst. 1, 2, 3 a 5, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2004,

c)

§ 2 odst. 11, § 4 odst. 8, § 5 odst. 5 věty druhé, § 7 odst. 4, § 7 odst. 11, § 8 odst. 4, § 9 odst. 4 a 5, § 10, § 11 odst. 7, § 12, 13, § 15 odst. 3

písm. e) a f), § 17 a § 22 odst. 5, která nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost,

d)

§ 14, které nabývá účinnosti uplynutím 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,

e)

§ 19 písm. b), § 20 odst. 1 písm. a) až l), § 20 odst. 2 a § 21, která nabývají účinnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

1)

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2)

§ 2 odst. 8 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů.

3)

§ 3 zákona č. 157/1998 Sb.

4)

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

5)

§ 14 zákona č. 157/1998 Sb.

6)

§ 4 odst. 1 zákona č. 157/1998 Sb.

7)

§ 5 zákona č. 157/1998 Sb.

8)

§ 3, 11 a 12 zákona č. 157/1998 Sb.

9)

§ 6 zákona č. 157/1998 Sb.

10)

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

11)

§ 11 zákona č. 157/1998 Sb.

12)

§ 12 zákona č. 157/1998 Sb.

13)

Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů.

14)

Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

15)

§ 82 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

16)

§ 78 zákona č. 258/2000 Sb.

17)

§ 80 odst. 4 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

18)

Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

19)

Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

20)

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

Příloha k zákonu č. 120/2002 Sb.

Typy biocidních přípravků

(příloha není v digitální podobě)

ZÁKON

131/2003

ze dne 3. dubna 2003,

kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna veterinárního zákona

Čl. I

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto: 1. § 1 zní:

"§ 1 Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství požadavky veterinární péče (dále jen "veterinární požadavky") na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon."

2. V § 2 písm. f) se za slovo "zvláštními" vkládá slovo "právními".

3. V § 3 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 3) až 6) zní: "(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,

b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,

c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a včely,

d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,

e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,

f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny zásilky zvířat určených k odeslání,

g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,

h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,

i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,

- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, na němž jsou shromážděna zvířata, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nákazovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nákazovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkce, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,³⁾
- p) krmivové produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmění zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivovými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,⁴⁾
- s) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné produkce, zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,
- t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny k přímému použití pro zvířata nebo přicházejí do styku se zvířaty, nemají charakter léčivých přípravků,⁵⁾ nepodléhají registraci podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ a nejsou krmivovými, zejména přípravky diagnostické, dezinfekční, dezinfekční, dezodorační, dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické,
- u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena,
- v) ochrannou lhůtou doba od skončení podávání léčivého přípravku, po kterou jím může být nepříznivě ovlivněna zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- x) nutnou porážkou porážka nemocného, z onemocnění podezřelého nebo poraněného jatečného zvířete na jatkách nebo i mimo jatky, odůvodňuje-li to stav zvířete, za podmínek určených veterinárním lékařem,
- y) utracením usmrcení zvířete bez vykrevení, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾
- z) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- bb) konfiskáty (odpady) živočišného původu těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen "kadávery"), jakož i živočišné produkty, které jsou nepoživatelné, popřípadě vyloučené z použití k obvyklému účelu podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů k němu nebo podle rozhodnutí orgánu veterinární správy a určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování,
- cc) vysokorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
- dd) specifikovaným rizikovým materiálem vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které jsou nebezpečné z hlediska přenosu transmisivní spongiformní encefalopatie,
- ee) nízkorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které nepředstavují vážné nebezpečí šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,

- ff) uváděním do oběhu držení, skladování, přeprava, předkládání, vystavování a nabízení za účelem prodeje, prodej, jakož i jakýkoli jiný způsob nabízení a poskytování ke spotřebě,
- gg) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- hh) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované tímž dopravním prostředkem,
- ii) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- jj) registrací zapsání do seznamu,
- kk) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy,
- ll) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- mm) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

3) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

4. V § 3 odst. 2 se slovo "vajčka" nahrazuje slovy "vaječné buňky".

5. V § 3 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 7) zní: "(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvíře.7)

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů."

6. V § 3 se doplňují odstavce 4 a 5, které včetně poznámky pod čarou č. 7a) znějí:

"(4) Kde se v právních předpisech Evropských společenství mluví o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.7a)

(5) Na nakládání s konfiskáty (odpady) živočišného původu se nevztahuje zákon o odpadech.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb."

7. V § 4 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova "a předcházet poškození jejich zdraví".

8. V § 4 odst. 1 písmeno d) zní:

"d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,".

9. V § 4 odst. 1 písmeno e) zní:

"e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen se souhlasem veterinárního lékaře a podle jeho pokynů,".

10. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova "od 3 měsíců" zrušují a na konci se doplňují slova "uchovávat doklad o tomto očkování po dobu nejméně 1 roku a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,".

11. V § 4 odst. 1 písm. g) se za slovo "neprodleně" vkládají slova "a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou" a na konci se slovo "vzteklinou" nahrazuje slovy "touto nákazou".

12. V § 4 odst. 3 se slova "okresní nebo městskou veterinární správu (dále jen "okresní veterinární správa")" nahrazují slovy "krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen "krajská veterinární správa")".

13. § 5 včetně poznámek pod čarou č. 9a), 10) a 11) zní:
"§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, předkládat výsledky těchto vyšetření, zkoušek a úkonů krajské veterinární správě ve lhůtách jí stanovených, uchovávat tyto výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4,

b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, nářadí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů,9a) dodržovat návod k jejich použití a zacházet s konfiskáty živočišného původu způsobem stanoveným tímto zákonem,

c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,

d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,

e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče,5) veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy4) a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen "plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,

f) plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy8) k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),

g) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.

(2) Chovatel, který jako podnikatel10) chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

a) oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti,

b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané4) látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,

c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů,11) které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka.

- 9a) Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- 10) § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.
- 11) Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat."

14. § 6 včetně poznámek pod čarou č. 12), 13) a 13a) zní:
"§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si
a) veterinární osvědčení, jehož součástí je zdravotní potvrzení vydané soukromým veterinárním lékařem, jde-li o přemístění mimo územní obvod kraje(7a),12)

1. hospodářského zvířete do jiného hospodářství,
2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,
3. ryb k zarybňování rybářských revírů, jež jsou součástí ochranného pásma chovu lososovitých ryb,
4. pokusného zvířete,13)
5. zvířete účastnícího se svodu zvířat,
6. zvířete zoologické zahrady,

b) zdravotní potvrzení k přemístění zvířete na jatky. Byly-li tomuto zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, musí zdravotní potvrzení obsahovat též údaje o tom, které doplňkové látky nebo léčivé přípravky byly zvířeti podány a že uplynuly ochranné lhůty.

(2) Jde-li o přemístění včel, spermatu, vaječných buněk a embryí, není součástí veterinárního osvědčení zdravotní potvrzení.

(3) Jde-li o přemístění koní, může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně,13a) pokud průkaz koně obsahuje údaje o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nálezové situaci v místě původu, popřípadě v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Zdravotní potvrzení v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) vydá schválený veterinární lékař pro tuto činnost. Zdravotní potvrzení na nutnou porážku vydá ošetřující veterinární lékař, který ji doporučil (o ní rozhodl). Ten, kdo vydal veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(5) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění

- a) drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků a ryb, s výjimkou uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel10) chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná,13)
- b) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře bylo v době od 30 dnů do 1 roku před přemístěním očkováno proti vzteklině,
- c) korýšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců vyjma včel, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel10) chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná,13)
- d) prasat určených pro domácí porážku.

(6) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1, 2, 3 a 6 uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Pokud tato krajská veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož hospodářství bylo zvíře přemístěno, veterinární osvědčení.

(7) Jde-li o přemístění zvířete do stáda, v němž je lepší nákazová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro včely. Dobu izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(8) Státní veterinární správa může rozhodnout o pozastavení nebo odejmutí soukromému veterinárnímu lékaři schválení pro určitou činnost v případě, že soukromý veterinární lékař osvědčil prokazatelně nepravdivé údaje ve zdravotním potvrzení [§ 61 odst. 1 písm. e)].

(9) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vydání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle odstavců 1 až 7 a stanoví příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,
- b) podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat cirkusů,
- c) podrobnosti umístování a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umístováním a držením zvířat v izolaci a v průběhu izolace,
- d) podrobnosti zřizování ochranných pásem chovů lososovitých ryb,
- e) zmírňující výjimky pro přemístování zvířat, které mohou orgány veterinární správy podle kritérií práva Evropských společenství v určitých případech povolit (například dočasná pastva, využití zvířat pro sportovní a kulturní účely).

12) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

13) § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

13a) § 28 vyhlášky č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel."

15. V § 7 odst. 1 se za slovo "nakládání" vkládají čárka a slovo "překládání", za slovo "nakládána" se doplňuje čárka a vkládá slovo "překládána" a za slovo "musí" se vkládají slova "odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a".

16. V § 7 odstavec 3 zní:

"(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰) přepravuje zvířata, je povinen

- a) být registrován podle zvláštních právních předpisů,⁶⁾
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor."

17. V § 8 odst. 2 se na konci věty první slova "anebo na nutnou porážku" zrušují.

18. V § 8 odst. 3 se za slovo "nakládání," vkládá slovo "překládání,".

19. V § 8 odst. 5, § 20 odst. 7, § 21 odst. 6, § 23 odst. 4, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 51 odst. 4 a § 64 odst. 5 se za slovo "prováděcí" vkládá slovo "právní".

20. V § 9 odst. 1 se za slovo "pod" vkládá slovo "státním".

21. V § 9 odstavec 2 zní: "(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat. Před podáním této žádosti je povinen vyžádat si od příslušného orgánu veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a je povinen zajistit jejich dodržování."

22. Za § 9 se vkládají nové § 9a a 9b, které včetně nadpisu znějí:

"§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,

2 vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,

3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,

b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,

c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,

d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰) přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot a prasata, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen "obchodník"),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

1. jsou správně označena a evidována, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením, 2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou porážena odděleně,

b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,

d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).".

23. Nadpis oddílu 3 zní: "Nákazy a jejich zdolávání".

24. § 10 zní:

"§ 10

(1) Orgány veterinární správy

- a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu preventivního očkování proti některým nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkovaná zvířata podrobována.

(2) Výskyt nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu musí být hlášen Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům Evropské unie (dále jen "členský stát"). Nákazy, které jsou považovány za nebezpečné, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- b) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které podléhají hlášení v rámci soustavy orgánů veterinární správy,
- c) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají pohotovostní plány,
- d) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají, popřípadě mohou vypracovávat programy ozdravování zvířat,
- e) jak se postupuje při uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím i při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen "zvláštní veterinární záruky") uplatňovaných v souladu s právem Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty,
- f) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována,
- g) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu."

25. V § 11 odst. 1 se za slovem "nákazy" zrušuje čárka a vkládají se slova "nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,".

26. V § 11 odstavec 2 zní:

"(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři."

27. V § 12 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova "podezřelá zvířata" nahrazují slovy "zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu".

28. V § 13 odst. 1 se za slova "úkolů," vkládají slova "učiní neprodleně opatření k potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření. Zejména".

29. V § 13 odst. 1 písm. b) se za slovem "nákazy," zrušují slova "(dále jen "ochranná a zdolávací opatření"),", za slovem "zvířat" se zrušuje tečka a doplňují se slova "v rámci hospodářství i mimo toto hospodářství, oddělené držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu od zvířat podezřelých a zákaz přemísťování zvířat vnímavých na příslušnou nákazu do tohoto hospodářství, jakož i pravidla nakládání se živočišnými produkty a konfiskáty živočišného původu, pohybu osob a vozidel v hospodářství,"; věta druhá se zrušuje.

30. V § 13 odst. 1 písmeno c) zní:

"c) nařídí použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství, a vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu, rovněž poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,".

31. V § 13 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

"d) zajistí, aby byl v hospodářství pořízen soupis zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, jakož i zvířat uhynulých, utracených, nutně poražených, nemocných a podezřelých a aby bylo provedeno epizootologické šetření za účelem zjištění možného zdroje nákazy a doby jejího výskytu v hospodářství, jakož i přítomnosti a rozmístění jejich původců a přenašečů v hospodářství,". Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

32. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavci 1 a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc."

33. V § 15 odstavec 1 zní:

"(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdolání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen "ochranná a zdolávací opatření"), zejména vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení, utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu, neškodné odstranění, popřípadě zpracování konfiskátů živočišného původu, čištění a dezinfekci prostorů, v nichž jsou chována zvířata nemocná i zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu, zřízení ochranného pásma a pásma dozoru."

34. V § 16 odstavec 1 zní:

"(1) Ochranná a zdolávací opatření mohou být v nezbytném rozsahu rozšířena také na další hospodářství, jehož poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž se vyskytla nebezpečná nákaza, odůvodňují podezření z jejího výskytu i v tomto hospodářství."

35. V § 17 odstavec 1 zní:

"(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdolávací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdolanou,
a) jestliže v ohnisku nákazy již nejsou žádná zvířata nemocná nebo podezřelá a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní a
b) bylo-li nařízeno také závěrečné čištění, dezinfekce, dezinfekce, popřípadě deratizace, jestliže byla tato opatření podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře v ohnisku nákazy provedena způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdolána."

36. V § 17 se odstavec 4 zrušuje.

37. Za § 17 se vkládají nové § 17a a 17b, které včetně nadpisu znějí:

§ 17a

Síť epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen "síť sledování"), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nálezové situace.

(2) Síť sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen "státní veterinární ústavy") a laboratoře uvedené v § 52 odst. 4,
- d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸) a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen "počítačová databáze").

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nálezů a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze země, která není členským státem (dále jen "třetí země"), hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,
- c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám."

38. V § 18 odst. 1 se za slovo "nezávadnost," vkládají slova "musí být stanoveným způsobem označeny".

39. V § 18 odstavec 3 zní:

"(3) Zdravotně nezávadné potraviny živočišného původu se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné."

40. V § 18 odstavec 5 zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné a které potraviny živočišného původu jsou požitelné nebo nepoživatelné,
- b) způsob úpravy, zpracovávání a používání potravin požitelných po zvláštní úpravě nebo po dalším zpracování, jakož i živočišné produkty a konfiskáty živočišného původu určené ke krmení zvířat."

41. § 19 zní:

"§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat jen doplňkové látky a léčivé přípravky povolené zvláštními právními předpisy.4), 5)

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty. Nebyla-li tato lhůta výrobcem v označení doplňkové látky nebo léčivého přípravku zanechávajícího nežádoucí rezidua v živočišných produktech uvedena, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,
- c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy.5)

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) případy, v nichž lze zvířatům podávat látky a přípravky uvedené v odstavci 3,
- b) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,
- c) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování."

42. V § 20 odst. 1 se za slovo "lidí" vkládají slova "nebo ke krmení zvířat", za slovem "posouzení" se čárka zrušuje a slova "popřípadě označení těchto produktů a" se nahrazují slovy "a označení těchto produktů stanoveným způsobem, a to".

43. V § 20 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 16) zní:

"(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrcené dovozeným způsobem.6), 7) Musí být v souladu se zvláštními právními předpisy řádně označena způsobem umožňujícím její identifikaci¹⁶⁾ a provázena veterinárním osvědčením.

16) Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti."

44. V § 20 odst. 4 se na konci písmene b) nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:
"c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva."

45. V § 20 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu a med od vlastních včelstev může chovatel prodávat ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti." Dosavadní odstavce 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 6, 7 a 8.

46. V § 20 odst. 6 se na konci věty první nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova "na něž jsou tato zvířata vnímavá."

47. V § 20 odst. 7 se číslice "5" nahrazuje číslicí "6".

48. V § 21 odst. 2 se za slovo "kříženců" vkládají slova "a jelenovitých z farmového chovu".

49. V § 21 odstavec 3 zní:

"(3) Krajská veterinární správa může povolit porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, pokud zvěř nemůže být přepravena na jatky z důvodu nebezpečí pro osoby, které ji přepravují, anebo z důvodu ochrany zdraví a pohody zvěře, a pokud jsou na farmě vytvořeny podmínky pro veterinární vyšetření a porážení zvěře a pro ošetření jejího masa. Porážení zvířete zastřelením může krajská veterinární správa povolit jen ve zvlášť odůvodněném případě."

50. V § 21 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

"(6) Svalovina zvířat vnímavých na trichinelózu musí být vyšetřena na přítomnost svalovce (trichinell)." Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

51. V § 21 odst. 7 písm. b) se slova "kdo provádí" nahrazují slovy "veterinární požadavky na porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, na ošetření a".

52. Nadpis oddílu 2 zní: "Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty".

53. V § 22 odst. 1 písmeno a) zní:

"a) požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, zahájit a provozovat podnikatelskou činnost až po tomto schválení a oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti. Krajská veterinární správa schválí a registruje podnik, závod nebo jiné zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, pokud odpovídá stanoveným veterinárním a hygienickým požadavkům a technickým podmínkám. Jestliže zjistí, že tyto požadavky nebo podmínky nejsou dodržovány, je oprávněna schválení pozastavit anebo odejmout."

54. V § 22 odst. 1 písm. b) bodě 2 se na začátek vkládají slova "zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, soubor opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu, systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen "provozní a sanitační řád") a v souladu s nimi" a na konci se doplňují slova "používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů9a) a dodržovat návod k jejich použití,".

55. V § 22 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

"c) opatřovat potraviny živočišného původu označením zdravotní nezávadnosti,". Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

56. V § 22 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 17a) zní:

"e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření, vést záznamy o jejich výsledcích, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let, není-li zvláštním právním předpisem stanoveno jinak, na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor, jakož i poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetření osvědčení o akreditaci,17a)

17a) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů."

57. V § 22 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

"f) vytvářet podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování provozního a sanitačního řádu a poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny."

58. V § 22 odstavec 2 zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení a registraci podle odstavce 1 písm. a),
- b) veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování zdravotní nezávadnosti těchto živočišných produktů,
- c) pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty a náležitosti provozního a sanačního řádu,
- d) podrobnosti provádění kontroly hygienických podmínek osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, včetně způsobu a rozsahu provádění kontroly zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a kontroly dodržování provozního a sanitačního řádu orgány státního veterinárního dozoru."

59. V § 23 odst. 1 písmeno b) zní:

"b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,

1. která jsou označena podle zvláštních právních předpisů8) a provázena správně a úplně vyplněným zdravotním potvrzením,

2.

jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,

3.

jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,".

60. V § 23 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

"c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,". Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

61. V § 23 odst. 1 písm. d) se slovo "trvalý" nahrazuje slovem "soustavný".

62. V § 23 odst. 1 písmeno g) zní:

"g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka."

63. V § 23 odst. 2 se na začátek vkládá nová věta, která zní: "Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře."

64. V § 23 odstavec 3 zní:

"(3) Zakazuje se porážení jatečných zvířat pro účely výživy lidí, jestliže bylo prohlídkou před porážením zjištěno, že jatečná zvířata

- a) jsou nemocná nebezpečnou nákazou nebo některou nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, anebo jsou podezřelá z takové nákazy nebo nemoci,
- b) vykazují příznaky onemocnění nebo poruchy celkového zdravotního stavu, které by mohly způsobit nevhodnost jejich masa pro výživu lidí,
- c) vykazují příznaky svědčící o tom, že jim byly podány farmakologicky aktivní nebo jiné látky, které by mohly způsobit škodlivost jejich masa pro zdraví lidí,
- d) jsou unavená, rozrušená, poraněná nebo v agonii."

65. V § 23 odst. 4 se na konci písmena b) doplňují slova "konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,".

66. V § 24 odstavec 2 zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienické požadavky a technické podmínky uspořádání a vybavení provozů, v nichž se zachází se živočišnými produkty,
- b) kritéria pro stanovování provozů s malou kapacitou, včetně kritérií, podle nichž mohou orgány veterinární správy v souladu s právem Evropských společenství povolit zmírnění požadavků na jejich uspořádání a vybavení."

67. V § 25 odst. 1 se slova " , zvěřina musí být patřičně označena způsobem umožňujícím identifikaci každého kusu a doprovázena veterinárním osvědčením" zrušují.

68. V § 25 odstavec 2 zní:

"(2) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy;6) je-li součástí provozování sezonního prodeje živých ryb rovněž zabíjení, kuchání nebo jiná úprava těchto ryb, je povinna požádat krajskou veterinární správu o stanovení podrobných veterinárních podmínek pro výkon těchto činností."

69. V § 26 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

70. V § 26 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰) přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor."

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

71. V § 27 odst. 1 písmeno a) zní:

"a) zvěřiny z místa veterinárního vyšetření s výjimkou zvěřiny pro osobní spotřebu lovce nebo zvěřiny dělené a stanoveným způsobem balené a označené,".

72. V § 27 odst. 1 písm. c) se slovo "zamražení" nahrazuje slovem "zmrazení".

73. V § 27 odst. 3 se slova "v místě určení" nahrazují slovy "v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány".

74. V § 27 odst. 4 písmeno b) zní:

"b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává."

75. Hlava IV včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 18) až 23) zní:

"Hlava IV

Veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty S členskými státy, jejich dovozu a tranzitu z třetích zemí a jejich vývozu do těchto zemí

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Z České republiky lze odesílat do členských států pouze

- a) zvířata, která

1.

pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštních právních předpisů,⁸⁾ jež nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a jež je pod státním veterinárním dozorem,

2.

jsou zdravá a splňují stanovené veterinární podmínky, popřípadě i zvláštní veterinární záruky,

3.

jsou označena stanoveným způsobem a provázena veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

- b) živočišné produkty, které

1. byly získány, kontrolovány, označeny a etiketovány v souladu s požadavky stanovenými na výrobu těchto produktů a na jejich uvádění do oběhu,

2. jsou zdravotně nezávadné, provázené veterinárním osvědčením, jsou označeny stanoveným způsobem a provázeny veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem.

(2) Nemohou být takto odesílána zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení

nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen "místo určení"). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy (dále jen "obchodování"), jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu, včetně soustavné vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, skladování a přepravy.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou,
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,
- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesílateli, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto

orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilateli nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) hlásit krajské veterinární správě předpokládaný příchod zvířat nejméně 24 hodin předem, příchod živočišných produktů způsobem a v rozsahu odpovídajícím potřebám jejich veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat.

Oddíl 2

Dovoz a tanzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska, vyžaduje-li to jejich zdravotní stav.

(2) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky. Ministerstvo zemědělství (dále jen "ministerstvo") zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství, ve kterých místech jsou pohraniční veterinární stanice a které krajské veterinární správy jsou součástí.

(3) Kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, musí být provázeno prvopisy platných veterinárních osvědčení vystavených úředním veterinárním lékařem třetí země, popřípadě jiných požadovaných průvodních dokladů, které zůstávají na pohraniční veterinární stanici. Na této stanici je podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny

stanovené veterinární požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu").

(4) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, ke kontrole osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku. V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů.⁴⁾

(5) Celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu,¹⁸⁾ pokud jim nebyl předložen doklad o tom, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly zaplaceny poplatky za její provedení, popřípadě i záloha na úhradu výdajů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(6) Dovozce nebo jeho zástupce je povinen

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici

1.

s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příjezdu,

2.

předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to prostřednictvím řádně vyplněné první části (informace o zásilce) osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku, anebo podrobného popisu zásilky tohoto zboží v písemné nebo počítačové formě,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc.

(7) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

a) původ a následné určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,

b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny veterinární požadavky na jejich ochranu během přepravy. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,

b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky,

jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,

c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů.4)

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,

1.

stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

2.

uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,

b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky, jakož i postup při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

c) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,

d) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

a) zvířata pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,

b) zvířata nespĺňují dovozní podmínky nebo představují nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,

c) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad neodpovídá požadavkům stanoveným pro doklady, které provázejí zvířata dovážená z třetích zemí.

(2) Mají-li být tato zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat buď na samotné pohraniční veterinární stanici anebo v její bezprostřední blízkosti, v karanténním středisku nebo v hospodářství v místě určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dopravce nebo jeho zástupce, náklady na

umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

- a) určí, že zvířata budou

1.

dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo

2.

umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo

- b) rozhodnou, že zvířata budou

1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo

2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(2) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

- a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanicí, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

- b) neškodně odstraněny.

(3) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(4) Podle odstavce 2 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(5) Dovozce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 1 až 3.

§ 37

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹) nebo celní sklad²⁰) se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,

b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,

c) byly vráceny přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení, původu, a jde-li o tranzit územím jiného členského státu, který byl povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly, v němž poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,

b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,

c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,

b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen "tranzit") územím České republiky platí ustanovení § 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,

c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,

d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží.

§ 38a

(1) Ustanovení § 32 až 38 se nevztahují na dovoz nebo tranzit zvířat a živočišných produktů, pokud

a) tato zvířata a produkty jsou považovány za zboží, jež nemá obchodní charakter,²¹⁾ a jsou dováženy nebo provázeny v cestovním styku jako cestovní zavazadlo, spěšnina, na letecký nákladní list nebo dopravovány provozovatelem poštovních služeb,

b) s jejich dovozem nebo tranzitem není spojeno nebezpečí zavlečení nálezů zvířat nebo nemocí přenosných ze zvířat na člověka, anebo ohrožení zdraví lidí zdravotně závadnými živočišnými produkty,

c) živočišné produkty nebudou použity k jinému účelu, než pro který jsou dováženy.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážená, popřípadě provážená zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvedená v odstavci 1.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení porážena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesílatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

(1) Zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat²²⁾ zůstávají nedotčeny.

(2) Pohraniční veterinární kontrole nepodléhá zboží, které je podle celních předpisů²³⁾ osvobozeno od celní kontroly.

18) § 128 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

19) § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

20) § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

21) § 2 písm. g) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

22) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 16/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

23) § 49 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

76. V § 39 odstavce 3 a 4 znějí:

"(3) Vysokorizikové konfiskáty živočišného původu lze neškodně odstraňovat a dále zpracovávat pouze v zařízení, které bylo pro tento účel schváleno Státní veterinární správou a je pod státním veterinárním dozorem, a to způsobem zaručujícím zničení původců nákaz. Specifikovaný rizikový materiál musí být barevně označován, odděleně ukládán a evidován, odděleně přepravován a stanoveným způsobem odděleně zpracováván.

(4) Nízkorizikové konfiskáty živočišného původu mohou být zpracovávány také v zařízení, které vyrábí krmiva pro zvířata v zájmovém chovu, anebo technické nebo farmaceutické výrobky. Krmiva pro zvířata v zájmovém chovu mohou být vyráběna pouze z nízkorizikových konfiskátů živočišného původu."

77. V § 39 se doplňují odstavce 5, 6 a 7, které včetně poznámky pod čarou č. 23a) znějí:

"(5) Směs společně zpracovávaných vysokorizikových a nízkorizikových konfiskátů živočišného původu se vždy považuje za vysokorizikové konfiskáty živočišného původu.

(6) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(7) K speciální ochranné dezinfekci, dezinfekci a deratizaci podle tohoto zákona, jíž se rozumí odborná činnost cílená na zneškodňování původců nákaz a jejich přenašečů, z nálezového a hygienického hlediska škodlivých členovců, hlodavců a jiných živočichů, mohou být používány jen dezinfekční, dezinfekční a deratizační přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů;^{9a)} musí být dodržovány návody dané výrobcem těchto přípravků. Způsobnost k výkonu těchto činností upravují zvláštní právní předpisy.^{23a)}

23a) § 55 a násl. zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

78. V § 40 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a doplňují se slova "Specifikovaný rizikový materiál musí barevně označovat, odděleně ukládat a evidovat,".

79. V § 40 odst. 1 písm. c) se za slovem "svoz," slovo "a" zrušuje a na konci se doplňují slova "platit jí za svoz a neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu sjednanou cenu".

80. V § 40 odst. 4 se věta první nahrazuje větou "Chovatel může výjimečně sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo z prasete, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nemoci; takový kadáver se považuje za nízkorizikový konfiskát živočišného původu, pokud příslušný orgán veterinární správy nerozhodl z nálezových důvodů jinak."

81. V § 40 odst. 5 se slova "odpady živočišného původu, které nejsou velmi nebezpečnými konfiskáty živočišného původu a" nahrazují slovy "nízkorizikové konfiskáty živočišného původu, které".

82. V § 41 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova "velmi nebezpečné" nahrazují slovem "vysokorizikové" a v bodě 2 se slovo "ostatní" nahrazuje slovem "nízkorizikové".

83. V § 41 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

"c) odděleně přepravovat a odděleně, za použití odpovídající teploty a tlaku, neškodně odstraňovat specifikovaný rizikový materiál,".Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

84. V § 41 odst. 1 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

"e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na svoz, přepravu, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, určit kritické body pro každý technologický postup, provádět jejich kontrolu, vést o tom záznamy, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a poskytovat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,".Dosavadní písmena e), f) a g) se označují jako písmena f), g) a h).

85. V § 41 odst. 1 písm. h) se za slovo "včetně" vkládá slovo "bezplatného".

86. V § 41 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Konfiskáty živočišného původu převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku."Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

87. V § 41 odst. 3 se slova "Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen "zahraboviště") a zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu se zřizují po vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností a okresní veterinární správy" nahrazují slovy "Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen "zahraboviště"), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy".

88. V § 41 odstavec 5 zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konfiskáty živočišného původu, které jsou vysokorizikové a které jsou nízkorizikové, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují a dále zpracovávají,
- b) vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které se považují za specifikovaný rizikový materiál, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují,
- c) veterinární a hygienické požadavky na

1.

přepravu konfiskátů živočišného původu a na dopravní prostředky, jež jsou k této přepravě určeny,

2.

neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, na zahraboviště, na uspořádání a vybavení zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu a na zařízení (místo) určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu,

d) kdy a které konfiskáty živočišného původu mohou být použity ke krmení zvířat a k vědeckým účelům,

e) způsob provádění vlastní kontroly hygienických podmínek dalšího zpracování konfiskátů živočišného původu osobami, jimž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, a způsob a

rozsah, v jakém kontrolují další zpracovávání konfiskátů živočišného původu orgány vykonávající státní veterinární dozor."

89. V § 42 odst. 1 se v návěti slova "takové činnosti" nahrazují slovy "činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c)".

90. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slovo "koček" vkládají slova " , popřípadě i jiných zvířat,".

91. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1 může provádět také fyzická osoba, která absolvovala odborný kurz pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, s úspěchem složila závěrečnou zkoušku před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení, jež ji opravňuje k výkonu této činnosti.".Dosaďadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

92. V § 42 odst. 3 a 4 se za slova "v odstavci 1" vkládají slova "nebo 2".

93. V § 42 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky."

94. V § 44 odst. 1 písmena c) a d) znějí:

"c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů pro případ výskytu některých nebezpečných nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a vzniku mimořádné situace (dále jen "pohotovostní plán"),

d) na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zvládnutí, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nálezami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,".

95. V § 44 odst. 1 písmeno f) zní:

"f) může měnit nebo zrušit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,".

96. V § 44 odst. 1 písm. g) se slova "náhradě nákladů, ztrát a škod" nahrazují slovy "náhradě nákladů a ztrát".

97. V § 44 odstavec 2 zní:

"(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoř se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství."

98. V § 45 se na konci písmene b) doplňují slova " , jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby".

99. V § 45 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 24a) zní:

"c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu24a) a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,
24a) § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky."

100. V § 46 písm. a) se slova "schvaluje po stanovení veterinárních podmínek okresní veterinární správou" nahrazují slovy "po určení veterinárních podmínek schvaluje".

101. V § 46 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 25) zní:

"b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce25) o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ruší tato nařízení a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

25) § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)."

102. V § 46 písm. c), § 51 odst. 1, 3 a 4 a § 64 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 3 se zrušují slova "tohoto zákona".

103. V § 47 odst. 1 písmeno b) zní:

"b) krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů7a) a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy. Krajské veterinární správy mají v okresech své inspektoráty,".

104. V § 47 odst. 2 se na konci doplňují slova "a účetními jednotkami".

105. V § 48 písmena a) až c) znějí:

"a) zpracovává koncepce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, jakož i plány sledování některých látek a jejich reziduí, a zabezpečuje jejich realizaci,

b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou - návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nálezů,

c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány a uveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, vyhláší a ruší, popřípadě zmírňuje mimořádná veterinární opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů, a dozírá na jejich plnění,".

106. V § 48 písmeno e) zní:

"e) řídí státní veterinární ústavy a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,".

107. V § 48 se na konci písmene f) doplňují slova "povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,".

108. V § 48 se na konci písmene g) doplňují slova "posuzuje a schvaluje z veterinárního hlediska postupy a zařízení pro tepelné ošetření mléka, prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat,".

109. V § 48 písmena j) a k) znějí:

"j) vede a zveřejňuje na webové stránce Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených

1.

účastníků sítě sledování, trhů, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

2.

podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

3.

osob, které jako podnikatelé¹⁰) přepravují živočišné produkty, a obchodníků (§ 9b),

4.

třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata a živočišné produkty do České republiky,

5.

hospodářství, karanténních stanic, podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,

6.

veterinárních laboratoří, asanačních podniků a zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vysokorizikových konfiskátů živočišného původu,

7.

svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,

k) vydává prostřednictvím metodických návodů a v souladu s právem Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení,".

110. V § 48 písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 25b) zní:

"m) ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25b)} a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů a zabezpečuje jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,
25b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů."

111. V § 48 se na konci písmene n) doplňují slova "organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů,".

112. V § 48 písmeno o) zní:

"o) spolupracuje

1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou veterinárních lékařů České republiky (dále jen "Komora") a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

2.

s orgány Evropské unie a členskými státy, jimž poskytuje potřebnou součinnost a požadované informace z oboru své působnosti,

3.

se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,".

113. V § 48 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče."

114. V § 49 odst. 1 písmeno a) zní:

"a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění,".

115. V § 49 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova "a stanoví chovatelům lhůty pro předložení výsledků vyšetření zvířat, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů podle § 5 odst. 1 písm. a), a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí".

116. V § 49 odst. 1 písm. c) se slova "prohlašuje nákazu za zdolanou a" a slova "ještě před prohlášením nákazy za zdolanou" zrušují.

117. V § 49 odst. 1 písm. d) se slova "o prohlášení nákazy za zdolanou a" a slova "ještě před prohlášením nákazy za zdolanou" zrušují.

118. V § 49 odst. 1 písm. e) se slova "obecnímu úřadu s rozšířenou působností" nahrazují slovy "krajskému úřadu", za slovem "obci" se slovo "a" nahrazuje čárkou, za slovo "republiky" se vkládají slova "a místně příslušnému orgánu Komory,".

119. V § 49 odst. 1 se na konci písmene f) doplňují slova "a izolace".

120. V § 49 odst. 1 se na konci písmene g) doplňují slova "povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdravé zvířata a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,".

121. V § 49 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

"h) schvaluje a registruje

1. účastníky sítě sledování, trhy, shromažďovací střediska, karanténní střediska, popřípadě jiná zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰ přepravují živočišné produkty, a obchodníky (§ 9b),

4. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska a pro určitou činnost,". Dosavadní písmena h) až s) se označují jako písmena i) až t).

122. V § 49 odst. 1 písm. i) se slova "a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty" zrušují.

123. V § 49 odst. 1 písm. k) se slova "tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva, stanovuje veterinární podmínky a opatření pro použití krmiv tak, aby bylo vyloučeno ovlivnění krmiv činiteli, které působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost." nahrazují slovy "tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost.", ve větě druhé se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova "a kontroluje jejich dodržování," a věta třetí se zrušuje.

124. V § 49 odst. 1 písmeno l) zní:

"l) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,".

125. V § 49 odst. 1 písm. m) se slova "podle § 20 tohoto zákona" nahrazují slovy "prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰) uvedených v § 22,".

126. V § 49 odst. 1 písmeno n) zní:

"n) provádí veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, a pokud je její součástí pohraniční veterinární stanice, i pohraniční veterinární kontrolu,".

127. V § 49 odst. 1 písm. o) se na začátku doplňují slova "vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru,".

128. V § 50 odst. 4 se za slovo "činnosti" vkládají slova "a odborný zástupce".

129. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který včetně nadpisu zní:

"§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnila podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.".

130. V § 52 odst. 2 se za slovo "plemenitby," vkládají slova "kontrola označování a evidence zvířat u chovatelů, na jatkách a v asanačních podnicích, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv," a slova "v místě" se nahrazují slovy "při příchodu na místo".

131. V § 52 odstavec 4 zní:

"(4) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17a}) a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti, anebo referenční laboratoří Evropské unie.".

132. V § 52 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně.".

133. V § 53 odst. 1 v návěti se za slova "orgánů veterinární správy" vkládají slova "a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra".

134. V § 53 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova "a kontrolovaných osob".

135. V § 53 odst. 1 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 26) zní:

"f) nelze-li dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,

1.

na místě znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídit jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,

2.

omezit nebo zakázat výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, jestliže nejsou dodržovány hygienické podmínky výroby stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy²⁶⁾ a živočišné produkty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy.²⁶⁾

26) Například zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb."

136. V § 53 odst. 2 písm. d) se za slovo "vzorků" vkládá čárka, slovo "a" se zrušuje a na konci písmene d) se doplňují slova "a o opatření podle odstavce 1 písm. f)".

137. V § 53 odst. 3 se na konci doplňují slova " , zejména umožnit jim přístup na místa, která podle tohoto zákona slouží k činnosti kontrolovaných osob, a odběr vzorků".

138. V § 53 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Zjistí-li veterinární inspektor porušení povinností stanovených chovateli skotu v § 5 odst. 1 písm. f), může krajská veterinární správa uložit chovateli skotu zvláštní opatření; jako zvláštní opatření lze uložit

a) utracení zvířete, nelze-li zjistit jeho totožnost během 2 pracovních dnů. Chovateli nepřísluší náhrada za takto utracené zvíře,

b) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, jestliže jedno nebo více zvířat v hospodářství nesplňuje žádné požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru a přihlášení do ústřední evidence, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,

c) zákaz přemísťování zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasílání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet těchto zvířat nepřesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do doby odstranění nedostatků,

d) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet zvířat, která nesplňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasílání hlášení přemístění, narození nebo úhynu do ústřední evidence, přesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do odstranění zjištěných nedostatků."

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

139. V § 53 odstavec 6 zní:

"(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),

b) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora."

140. V § 54 odst. 1 písm. b) se za slovo "nákazy" vkládá čárka, slovo "a" se zrušuje a za slovo "pásem" se vkládají slova "a pásem doзору".

141. V § 54 odst. 1 písm. c) se za slovo "nařízení" vkládají slova "karantény nebo".

142. V § 54 odst. 1 písm. d) se za slovo "prodeje," vkládá slovo "obchodování,".

143. V § 54 odst. 2 v návěti se za slovo "orgán" vkládají slova "vyhlásí nebo".

144. V § 54 odst. 2 písmeno b) zní:

"b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření)."

145. V § 54 se odstavec 4 zrušuje.

146. V § 56 odstavec 1 zní:

"(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení

a) podnikatelem,10) jde-li o stavbu nebo zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty (nejde-li o stavbu nebo zařízení určené k veřejnému stravování) a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem,

b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu."

147. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který zní:

"§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(3) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno."

148. V § 57 odst. 1 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

149. V § 58 odst. 1 písm. e) se na začátek textu vkládají slova "diagnostika zdraví a".

150. V § 58 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova "a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře".

151. V § 58 odst. 2 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 29a) zní:

"c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem,29a)

29a) Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky."

152. V § 58 odst. 2 písm. d) se slova "ve svých zařízeních" zrušují.

153. V § 58 odst. 3 se slova "Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také" nahrazují slovy "Odbornou veterinární činnost v rozsahu nutném pro výuku mohou vykonávat také".

154. § 59 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 29a), 29b), 30), 30a), 30b) a 31) zní:

"§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy univerzitního nebo obdobného typu, kteří dosáhli požadovaného vzdělání v předmětech uvedených v části A přílohy č. 5 k tomuto zákonu během nejméně pětiletého, denního teoretického a praktického studia a získali přiměřené znalosti v oblastech uvedených v části B přílohy č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále

- a) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny,29a)
- b) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- c) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání ve studijním programu29b) v oblasti, která není uvedena v písmenu a) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- d) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu b) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- e) osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou
 1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo
 2. podle zvláštních právních předpisů.30)

(3) Za veterinární lékaře se považují také

- a) občané, kteří získali vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny,30a) anebo studiem, které se podle zvláštních právních předpisů30b) považuje za rovnocenné,
- b) občané členského státu, kteří jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu,
- c) občané členského státu, kteří jsou držiteli osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu, jež uvádí, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
 2. byl získán tak, že se tento občan zákonným způsobem podílel na příslušné činnosti po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání osvědčení, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, jež je v souladu s odstavcem 1 a je vydávajícím členským státem považován za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu b).

(4) Veterinární lékaři z třetích zemí, kteří získali odbornou způsobilost na zahraniční vysoké škole, prokáží tuto způsobilost prvopisem nebo úředně ověřeným opisem diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou a osvědčením o uznání vysokoškolského vzdělání vydaným podle zvláštních právních předpisů.31)

(5) Osoby s úplným středním vzděláním, které úspěšně absolvovaly specializovanou odbornou přípravu v příslušném oboru, organizovanou Státní veterinární správou, a osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, mohou vykonávat funkce veterinárních asistentů. Veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností, zejména při kontrole dodržování hygienických podmínek v chovech zvířat a ve výrobě a zpracování živočišných produktů, při provádění alergenodiagnostických zkoušek, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(6) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(7) Občané členských států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavcích 1 a 3, jsou oprávněni používat akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyku tohoto státu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů,
- b) funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně,
- c) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států.

- 29a) § 44 a 45 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 29b) § 44 až 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 30) § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy. § 31 zákona č. 157/1998 Sb., ve znění zákona č. 352/1999 Sb. § 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2001 Sb.
- 30a) § 44 a 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 30b) § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.
- 31) § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb."

155. § 60 včetně poznámky pod čarou č. 32) zní:
"§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zvláštního právního předpisu.³²⁾

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 3 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

32) § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb."

156. V § 61 odstavce 1 zní:

"(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti, místo svého trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu,
- b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,
- c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,
- d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech a o použití a výdeji léčiv, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně a správně vyplňovat zdravotní potvrzení."

157. V § 61 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv."

158. § 63 se zrušuje.

159. § 65 včetně poznámky pod čarou č. 33a) zní:
"§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo v České republice, o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,

- b) vede evidenci schválených veterinárních přípravků v Seznamu schválených veterinárních přípravků,
- c) rozhoduje o zařazení veterinárního přípravku mezi volně neprodejný, volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení. Rozhodnutí o způsobu uvádění veterinárního přípravku do oběhu je vždy součástí rozhodnutí o jeho schválení,
- d) rozhoduje o udělení povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu a o změně tohoto povolení. Povolení může odejmout, neplní-li výrobce podmínky povolení, anebo poruší-li závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem,
- e) vykonává státní veterinární dozor nad výrobou, uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- f) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- g) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
- h) vydává povolení ke klinickému hodnocení veterinárního přípravku, pro které platí přiměřeně zvláštní právní předpisy, 33a)
- i) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost technických prostředků pro veterinární použití (dále jen "veterinární technický prostředek") a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede evidenci veterinárních technických prostředků v Seznamu technických prostředků pro veterinární použití,
- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti

1.

učinít opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,

2.

odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě,

3.

provést klinické hodnocení veterinárního technického prostředku,

- d) vydává osvědčení o způsobilosti k provádění klinického hodnocení veterinárních technických prostředků.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Ústav rozhodne o žádosti o povolení výroby veterinárních přípravků nejdéle do 90 dnů ode dne jejího doručení.

(5) Ústav

a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

1.

schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,

2.

zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

33a) Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 472/2000 Sb., kterou se stanoví správná klinická praxe a bližší podmínky klinického hodnocení léčiv."

160. § 66 včetně poznámky pod čarou č. 34) zní:

"§ 66

(1) Vyrábět a uvádět do oběhu je možno pouze

a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,

b) veterinární technické prostředky,

1.

kteřé splňují požadavky podle zvláštních právních předpisů,34)

2.

pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy,26)

3.

u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Nejsou-li známy údaje o tom, zda veterinární technický prostředek je vhodný pro veterinární použití, anebo jsou-li zjištěny skutečnosti, které nasvědčují jeho nevhodnosti pro veterinární použití, musí být jeho vhodnost ověřena klinickým hodnocením. Klinické hodnocení se provádí na základě projektu pokusu podle zvláštních právních předpisů⁶⁾ a plánu klinického hodnocení zpracovaného osobou, která je odpovědná za zahájení, řízení, organizování, kontrolu a financování klinického hodnocení (dále jen "zadavatel"), a schváleného Ústavem. K zařazení zvířete do klinického hodnocení musí dát dobrovolný písemný souhlas chovatel, který byl písemně poučen zejména o cílech a možném přínosu klinického hodnocení, jakož i o tom, jaká rizika jsou spojena s použitím jeho zvířete ke klinické zkoušce. Zadavatel odpovídá za škodu vzniklou povahou hodnoceného prostředku. Není-li klinické hodnocení prováděno v souladu se schváleným projektem pokusu, zadavatel o tom uvědomí

Ústav a učiní odpovídající opatření včetně pozastavení nebo předčasného ukončení klinického hodnocení.

(3) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nespĺňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,

b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,

c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky,

d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

34) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 326/2001 Sb."

161. Za § 66 se vkládají nové § 66a, 66b a 66c, které znějí:

"§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,

c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,

d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

f) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Výrobci veterinárních přípravků jsou povinni

a) požádat před zahájením výroby Ústav o povolení k výrobě veterinárních přípravků,

b) dodržovat podmínky uvedené v povolení k výrobě veterinárních přípravků a správnou výrobní praxi,

c) uvádět do oběhu pouze jimi vyrobené veterinární přípravky,

d) požádat Ústav předem o rozhodnutí o jakékoli změně povolení k výrobě veterinárních přípravků,

e) mít pro každou provozovnu ustanovenu alespoň jednu kvalifikovanou osobu, která odpovídá za to, že každá šarže veterinárního přípravku je vyrobena a kontrolována v souladu s tímto zákonem a s rozhodnutím o povolení k výrobě veterinárních přípravků. Za kvalifikovanou se považuje osoba, která má vysokoškolské vzdělání v oboru odpovídajícím charakteru výroby a nejméně 5 let praxe ve výrobě nebo kontrole výrobků odpovídajícího charakteru.

(3) Prodejci schválených veterinárních přípravků musí mít živnostenské oprávnění k nákupu, skladování a prodeji těchto přípravků. Jsou povinni

a) prodávat pouze schválené veterinární přípravky, které jsou volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení,

- b) dodržovat správnou prodejní praxi,
- c) zajistit, aby každá fyzická osoba, jež prodává veterinární přípravky volně prodejné s omezením, byla starší 18 let a způsobilá k právním úkonům, aby nebyla pravomocně odsouzena v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin nebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti se zacházením s léčivý nebo veterinárními přípravky a aby absolvovala odborný kurz pro práci s veterinárními přípravky, s úspěchem se podrobila závěrečné zkoušce před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení odborné způsobilosti k prodeji veterinárních přípravků volně prodejných s omezením. V každé prodejně musí být alespoň jedna taková osoba,
- d) prostřednictvím osoby uvedené pod písmenem c) upozornit zákazníka při prodeji veterinárního přípravku volně prodejného s omezením na nutnost seznámit se před jeho použitím s pokyny uvedenými na obalu nebo v příbalové informaci.

(4) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) náležitosti žádosti o povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu, o jeho změnu nebo odejmutí,
- d) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- e) podrobnosti o správné výrobní a prodejní praxi,
- f) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,
- g) organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro práci s veterinárními přípravky, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

§ 66b

(1) Veterinární přípravky

- a) volně neprodejné mohou být dodávány

1.

veterinárním lékařům,

2.

lékárnám,

3.

osobám, které jsou podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ oprávněny k nákupu, skladování a přepravě léčiv a k zásobování léčiv,

4.

chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinsekční přípravky, o nichž tak rozhodl Ústav v rozhodnutí o schválení daného přípravku,

5.

osobám, kterým byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, pouze přípravky nutné pro výkon činnosti,

- b) volně prodejné s omezením mohou být dodávány
- 1. osobám uvedeným pod písmenem a) body 1 až 3,
- 2. prodejcům veterinárních přípravků.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 1 až 3 a osoby uvedené v odstavci 1 písm. b) mohou uvádět jim dodané veterinární přípravky dále do oběhu.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 4 a 5 mohou používat volně neprodejné veterinární přípravky pouze k vlastní činnosti.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, místo trvalého pobytu a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku, včetně popisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne

1.

o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo

2.

o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,
- b) které veterinární technické prostředky mohou prodávat pouze osoby, které získaly živnostenské oprávnění k jejich nákupu, skladování a prodeji, a které veterinární technické prostředky nesmí být uváděny do oběhu formou samoobslužného prodeje, prostřednictvím automatů nebo zásilkového prodeje,
- c) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku,
- d) náležitosti projektu klinického hodnocení veterinárního technického prostředku, podmínky a způsob jeho provádění, náležitosti závěrečné zprávy a požadavky na dokumentaci o provedeném klinickém hodnocení."

162. Nadpis hlavy IX zní:

"Náhrada nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami".

163. § 67 zní:

"§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání a ochraně před šířením některé z nebezpečných nálezů uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně karanténu zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů. Je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, v případě influenzy ptáků vždy i náhrada za neškodné odstranění jejich vajec,
- b) utracené nebo nutně poražené zvíře,
- c) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s písmenem d),
- d) očistu, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení,
- e) prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených při výskytu některé z nálezů uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v souvislosti s nimi,
- f) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- g) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, asanaci vody a krmiv,
- b) zvíře utracené nebo nutně poražené k diagnostickým účelům,
- c) očistu, dezinfekci, deratizaci a dezinfekci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nálezů hniloby a moru včelího plodu,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(4) Bylo-li při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu nařízeno očkování hospodářských zvířat, nehradí chovatel vynaložené náklady.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinností uloženou mu

tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření."

164. § 68 zní:
"§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo nutně poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody a

- a) odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete,
- b) snižuje se o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo nutně poraženo v důsledku nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje preventivní očkování, a chovatel nevyužil této možnosti."

165. § 70 zní:
"§ 70

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele, nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, k němuž byla nebezpečná nákaza rozhodnutím příslušného orgánu prohlášena za zdolanou nebo byla mimořádná veterinární opatření zrušena. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu."

166. V § 71 odstavec 1 zní:

"(1) Krajská veterinární správa uloží fyzické osobě, která není podnikatelem, 10) pokutu

- a) až do výše 10 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

1.

nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6 odst. 1, 6 a 7, § 7 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 až 3 nebo § 9 odst. 2, nebo

2.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 1 až 4 a odst. 6 nebo § 25 odst. 1, nebo

3.

nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

- b) až do výše 20 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

1.

nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g), § 17a odst. 4 nebo § 56 odst. 1 písm. b), nebo

2.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3, nebo

3.

nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo

4.

vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo

5.

ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,

c) až do výše 50 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), nebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, anebo nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření."

167. V § 71 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč osobě, která jako

a) soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 4, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6 nebo § 61 odst. 1,

b) soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3."

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

168. V § 71 se zrušuje odstavec 5.

169. § 72 zní:

"§ 72

(1) Krajská veterinární správa uloží právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu

a) až do výše 300 000 Kč, jestliže tato osoba

1.

nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2, § 6 odst. 1, 5, 6 a 7, nebo

2.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1 až 3, nebo

3.

nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1, nebo

4.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 2 a 4, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25, 26 nebo § 27 odst. 1,

b) až do výše 500 000 Kč, jestliže tato osoba

1.

nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g) nebo § 17a odst. 4, nebo

2.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 2 a 4, § 21 odst. 6, § 22 odst. 1 písm. a) až c), e) a f) nebo § 23 odst. 1 až 3, nebo

3.

nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3, 4 a 7, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

c) až do výše 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba

1.

nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), § 13 odst. 3 nebo § 56 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, nebo

2.

nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1 a 3, nebo

3.

nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo

4.

vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení,

5.

ztěžuje nebo má výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,

d) až do výše 2 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Ústav uloží právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu až do výše

a) 300 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 4 nebo § 66c odst. 4,

b) 500 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 2 a 4, § 66a odst. 1 až 3, § 66b odst. 1 a 3 nebo § 66c odst. 1 až 3,

c) 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.

(3) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle odstavců 1 a 2 (dále jen "protiprávní jednání") lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnická osoba nebo fyzická osoba dopustila v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle právních předpisů o veterinární péči.

(5) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ uloží krajská veterinární správa právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání v daném oboru pokutu podle zvláštních právních předpisů³⁾.

170. Za § 72 se vkládá nový § 72a, který zní:

"§ 72a

(1) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30 odst. 1 a 2, § 32 odst. 1 a 2).

(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30, § 32 odst. 1 a 2, § 33, § 34 odst. 3).

171. § 73 zní:

"§ 73

(1) Veterinární inspektoři mohou za méně závažná porušení povinnosti uvedená v § 71 a 72, zjištěná při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a je-li osoba, která povinnost porušila, ochotna blokovou pokutu zaplatit.

(2) Pro přestupky a řízení o nich jinak platí obecné předpisy o přestupcích."

172. V označení hlavy "Ustanovení společná, přechodná a závěrečná" se nahrazuje číslice "VI" číslicí "XI" a v § 75 odst. 1 se slovo "škod" nahrazuje slovem "ztrát".

173. V § 75 odstavec 3 zní:

"(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a s posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel jatek nebo jiného zařízení, v němž nebo pro něž se vyšetření a posouzení provádí, náklady spojené se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech je povinen hradit provozovatel jatek, výrobce a zpracovatel živočišných produktů. Výši náhrady těchto nákladů stanoví prováděcí právní předpis, a to diferencovanými paušálními částkami."

174. V § 76 odst. 2 se slova "podle § 37 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) tohoto zákona" nahrazují slovy "podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 2, § 42 odst. 3 písm. b), § 49 odst. 1 písm. d) a § 53 odst. 5".

175. V § 76 odst. 3 se ve větě první, ve větě druhé a ve větě třetí slova "obecního úřadu obce s rozšířenou působností" nahrazují slovy "krajského úřadu".

176. V § 76 odstavec 4 zní:

"(4) Mimořádná veterinární opatření Státní veterinární správy, popřípadě změněná ministerstvem se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání; stejně se vyhlásí i jejich zrušení. Provozovatel vysílání je povinen umožnit bezplatně ústřednímu řediteli nebo jeho zástupci vyhlášení těchto opatření nebo jejich zrušení ihned, jakmile byl o to požádán. Vyhlášením jsou tato opatření závazná pro všechny osoby; zveřejní se neprodleně na webové stránce Státní veterinární správy a vyvěšením na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž územních obvodů se týkají."

177. V § 76 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Správní řád neplatí

- a) pro opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do protokolu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání protokolu; podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Státní veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,
- b) pro kladná rozhodnutí o žádosti o schválení a o povolení zmírňující výjimky podle tohoto zákona,
- c) pro rozhodování o požitelnosti, popřípadě použitelnosti živočišných produktů."

178. V § 77 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období."

179. V § 77a větě první se slova "Povolení státní veterinární správy vydávané k provozování asanačního podniku podle § 48 písm. l) a" zrušují.

180. § 78 včetně nadpisu zní:

"§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 9, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 5, § 19 odst. 3 a 5, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 2, § 38b odst. 2, § 38c odst. 5, § 41 odst. 5, § 42 odst. 5, § 48 odst. 2, § 51 odst. 4, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 8, § 64 odst. 5, § 66a odst. 5, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3, § 75 odst. 3 a § 77 odst. 3."

181. Za § 78 se vkládá nový § 78a, který zní:

"§ 78a

V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísle."

182. Část třetí se zrušuje.

183. Doplnují se přílohy č. 1 až 5, které znějí:

"Příloha č. 1 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, jejichž výskyt je povinně hlášen komisi a členským státům

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. newcastleská choroba
11. mor koní
12. vezikulární stomatitida
13. mor malých přežvýkavců
14. horečka Údolí Rift
15. nodulární dermatitida skotu
16. neštovice ovcí a koz
17. infekční nekróza krvetvorné tkáně
18. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)

Příloha č. 2 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, které se považují za nebezpečné

1. slintavka a kulhavka
2. vezikulární stomatitida
3. vezikulární choroba prasat
4. mor skotu
5. mor malých přežvýkavců
6. plicní nákaza skotu
7. nodulární dermatitida skotu
8. horečka Údolí Rift
9. katarální horečka ovcí
10. neštovice ovcí a koz
11. mor koní
12. africký mor prasat
13. klasický mor prasat
14. aviární influenza
15. newcastleská choroba
16. infekční nekróza krvetvorné tkáně
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. sněť slezinná
20. Aujeszkyho choroba
21. vzteklina
22. paratuberkulóza

23. brucelóza skotu
24. tuberkulóza skotu
25. enzootická leukóza skotu
26. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
27. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
28. brucelóza ovcí
29. brucelóza ovcí a koz
30. Maedi - Visna
31. klusavka
32. nakažlivá metritida koní
33. hřebčí nákaza
34. encefalomyelitidy koní
35. venezuelská encefalomyelitida koní
36. infekční anemie koní
37. vozňivka
38. brucelóza prasat
39. nakažlivá obrna prasat
40. tuberkulóza prasat (aviární)
41. infekční burzitida drůbeže
42. Markova choroba
43. mykoplasmóza drůbeže
44. chlamydióza drůbeže
45. pulorová nákaza
46. infekční bronchitida drůbeže
47. tuberkulóza drůbeže
48. cholera drůbeže
49. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
50. neštovice ptáků
51. aviární encefalomyelitida
52. tularemie u zajíců
53. brucelóza zajíců
54. mor včelího plodu
55. hniloba včelího plodu
56. varroáza
57. infekční nekróza pankreatu
58. virová hemoragická septikemie
59. infekční anemie lososů

Příloha č. 3 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 2

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovcí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. mor koní
11. vezikulární stomatitida
12. mor malých přežvýkavců
13. horečka Údolí Rift
14. nodulární dermatitida skotu
15. neštovice ovcí a koz
16. venezuelská encefalomyelitida koní
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)

Příloha č. 4 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 3

1. newcastleská choroba
2. sněť slezinná
3. Aujeszkyho choroba
4. vzteklna
5. paratuberkulóza
6. brucelóza skotu
7. tuberkulóza skotu
8. enzootická leukóza skotu
9. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
10. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
11. brucelóza ovcí
12. brucelóza ovcí a koz
13. Maedi - Visna
14. klusavka
15. nakažlivá metritida koní
16. hřebčí nákaza
17. encefalomyelitidy koní
18. infekční anemie koní
19. vozňivka
20. brucelóza prasat
21. tuberkulóza prasat (aviární)
22. aviární influenza (nízkopatogenní)
23. infekční burzitida drůbeže
24. Markova choroba
25. mykoplasmóza drůbeže
26. chlamydióza drůbeže
27. pulorová nákaza
28. infekční bronchitida drůbeže
29. tuberkulóza drůbeže
30. cholera drůbeže
31. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
32. neštovice ptáků
33. aviární encefalomyelitida
34. mor včelího plodu
35. hniloba včelího plodu
36. varroáza
37. infekční nekróza pankreatu
38. virová hemoragická septikemie
39. infekční anemie lososů

Příloha č. 5 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Část A

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Program studia vedoucího k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně musí obsahovat nejméně tyto předměty:

I. Základní předměty- fyzika- chemie- biologie zvířat- biologie rostlin- biomatematika

II. Speciální předměty

Skupina 1: Základní vědy- anatomie (včetně histologie a embryologie)- fyziologie- biochemie- genetika- farmakologie- farmacie- toxikologie- mikrobiologie- imunologie- epizootologie- profesní etika

Skupina 2: Klinické vědy- porodnictví- patologie (včetně patologické anatomie)- parazitologie- klinická medicína a chirurgie (včetně anesteziologie)- klinické přednášky o různých domácích zvířatech,

drůbeží a jiných druzích zvířat- preventivní lékařství- radiologie- reprodukce a poruchy reprodukce- státní veterinární služba a hygiena- veterinární legislativa a soudní lékařství- terapie- profese- lékařství- chov zvířat- veterinární hygiena- etologie a ochrana zvířat

Skupina 3: Živočišná výroba- živočišná výroba- výživa zvířat- agronomie- ekonomika zemědělství- chov zvířat- veterinární hygiena- etologie a ochrana zvířat

Skupina 4: Hygiena potravin- prohlídka a kontrola potravin živočišného původu- hygiena a technologie potravin- praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin)

Praktická výuka může mít formu školení; pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného úřadu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich různých úkonů.

Část B

OBLASTI, JEJICHŽ ZNALOSTI JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ

Znalosti

- a) v oboru věd, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře,
- b) stavby a funkcí zdraví zvířat, jejich chovu a reprodukce a hygieny obecně, jejich krmení, včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídající jejich potřebám,
- c) o chování a ochraně zvířat,
- d) o příčinách, charakteru, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocech přenosných ze zvířat na člověka,
- e) preventivního lékařství,
- f) hygieny a technologie produkce, zpracovávání a uvádění do oběhu potravin živočišného původu,
- g) právních a správních předpisů týkajících se oblastí uvedených pod písmeny a) až f),
- h) klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod náležitým dohledem."

ČÁST DRUHÁ

Přechodná ustanovení

Čl. II

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "okresní veterinární správa", popřípadě "Městská veterinární správa v Brně", "Městská veterinární správa v Ostravě" a "Městská veterinární správa v Plzni", rozumí se tím "krajská veterinární správa".

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (§ 50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé,¹⁰⁾ kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona, se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

10. Za veterinární lékaře schválené pro určitou činnost se považují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona všichni veterinární lékaři, kteří k tomuto dni byli registrováni Státní veterinární správou jako soukromí veterinární lékaři podle dřívějších předpisů.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. III

Sazebník správních poplatků, uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Položka 67 včetně poznámek zní:

" Položka 67 Osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku [§ 32 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] nebo opatření v případě, že se zřetelem na výsledek pohraniční veterinární kontroly nelze kontrolované zboží propustit do volného oběhu - za každou i započatou tunu zásilky jatečných zvířat Kč 170,- za každou i započatou tunu zásilky ostatních druhů zvířat Kč 170,- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů Kč 110,- nejméně Kč 1 120,-

Poznámky:

1.

Při zpoplatňování zásilky drůbeže, ptáků, zvířat vodního hospodářství včetně živých ryb, hlodavců, lagomorpha, včel a jiného hmyzu, plazů a obojživelníků, dalších bezobratlých, kožešinových zvířat a

zvířat pro zoologické zahrady a cirkusy, včetně sudokopytníků a koňovitých, považovaných za nebezpečná zvířata, se nepoužije stanovená minimální sazba ve výši 1 120 Kč.

2.

U zásilek produktů rybolovu překračujících 100 tun činí poplatek 50 Kč za každou další tunu produktů rybolovu, které neprošly jiným předzpracováním než odstraněním střev, a 80 Kč za každou další tunu ostatních produktů rybolovu."

2. Položka 68 zní:" Položka 68

a) Schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a jeho zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků Kč 6 000,-

b) Vydání povolení k výrobě veterinárních přípravků podle § 65 odst. 1 písm. d) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 10 000,-

c) Vydání osvědčení o odborné způsobilosti prodejce veterinárních přípravků podle § 66a odst. 3 písm. c) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 2 000,-

d) Zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití podle § 65 odst. 2 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 1 000,-

e) Změna rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 1 000,-

f) Prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů 2 000,-".

3. V položce 71 písmeno a) zní:

"a) Schválení a registrace hospodářství, popřípadě jiného zařízení, trhu, shromažďovacího střediska nebo karanténního střediska [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 1 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 200,-".

4. V položce 71 se za písmeno a) vkládají nová písmena b) a c), která znějí:

"b) Schválení a registrace podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 500,-

c) Registrace dopravce, který přepravuje živočišné produkty, nebo obchodníka [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 500,-".

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno d).

5. V položce 72 se zrušuje písmeno a). Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d)."

6. V položce 73 písm. a) se za slova "nebezpečných druhů zvířat" doplňují slova "(§ 13 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)".

7. V položce 73 písm. b) se za slova "pro pokusné účely" doplňují slova "(§ 21 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)".

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích

Čl. IV

V § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb., bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

"2. při prodeji surovin a potravin živočišného původu v tržnicích a na tržištích, při prodeji potravin živočišného původu v prodejnách a prodejních úsecích, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny, a v prodejnách potravin, pokud jsou místy určení 12a) při příchodu surovin a potravin živočišného původu z členských států Evropské unie, 12a) § 28 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST PÁTÁ

Změna služebního zákona

Čl. V

Příloha č. 1 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se mění takto:

1. V části 10.10. platová třída větě první se slova "ve specializovaných oborech služby ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ve specializovaných oborech služby ministerstev, ústředních správních úřadů a krajských veterinárních správ".

2. V části 11.11. platová třída větě první se slova "ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ministerstev, ústředních správních orgánů, Státní veterinární správy a krajských veterinárních správ".

3. V části 12.12. platová třída větě první se slova "ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ministerstev, ústředních správních úřadů a Státní veterinární správy".

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně označení původu a zeměpisných označení

Čl. VI

V § 10 zákona č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

"(1) Orgánem, kterému přísluší kontrola specifikace podle tohoto zákona, je v rozsahu své působnosti Státní zemědělská a potravinářská inspekce nebo Státní veterinární správa.3)

3) Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST SEDMÁ

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Čl. VII

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST OSMÁ

Účinnost

Čl. VIII

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2003, s výjimkou čl. I bodu 37, pokud jde o § 17a, bodu 75, bodu 155, pokud jde o § 60 odst. 2 a čl. III bodu 1, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

2. Ustanovení čl. I bodu 170 pozbývá platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla

v.

r.

Změna veterinárního zákona

Čl. I

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. § 1 zní:

"§ 1

Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství požadavky veterinární péče (dále jen "veterinární požadavky") na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon."

2. V § 2 písm. f) se za slovo "zvláštními" vkládá slovo "právními".

3. V § 3 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 3) až 6) zní:

"(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu, hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat,
- b) která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen "vnímavá zvířata"), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kožešinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a včely,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny zásilky zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen "podezřelá zvířata"), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, na němž jsou shromážděna zvířata, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nálezovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nálezovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou

určeny k výživě lidí a zvířat,

- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,³⁾
- p) krmivými produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmění zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,⁴⁾
- s) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné produkce, zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,
- t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny k přímému použití pro zvířata nebo přicházejí do styku se zvířaty, nemají charakter léčivých přípravků,⁵⁾ nepodléhají registraci podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ a nejsou krmivými, zejména přípravky diagnostické, dezinfekční, dezinfekční, dezodorační, dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické,
- u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena,
- v) ochrannou lhůtou doba od skončení podávání léčivého přípravku, po kterou jím může být nepříznivě ovlivněna zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- x) nutnou porážkou porážka nemocného, z onemocnění podezřelého nebo poraněného jatečného zvířete na jatkách nebo i mimo jatky, odůvodňuje-li to stav zvířete, za podmínek určených veterinárním lékařem,
- y) utracením usmrcení zvířete bez vykrvení, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání,⁶⁾
- z) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nákaz,
- aa) předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, živí původci nákaz zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nákaz,
- bb) konfiskáty (odpady) živočišného původu těla uhynulých, nedonošených, mrtvě narozených nebo utracených zvířat (dále jen "kadávery"), jakož i živočišné produkty, které jsou nepoživatelné, popřípadě vyloučené z použití k obvyklému účelu podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů k němu nebo podle rozhodnutí orgánu veterinární správy a určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování,
- cc) vysokorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které mohou představovat vážné nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
- dd) specifikovaným rizikovým materiálem vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které jsou nebezpečné z hlediska přenosu transmisivní spongiformní encefalopatie,
- ee) nízkorizikovými konfiskáty živočišného původu konfiskáty živočišného původu, které nepředstavují vážné nebezpečí šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- ff) uváděním do oběhu držení, skladování, přeprava, předkládání, vystavování a nabízení za účelem prodeje, prodej, jakož i jakýkoli jiný způsob nabízení a poskytování ke spotřebě,
- gg) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- hh) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě

- obchodní doklad, přepravované týmž dopravním prostředkem,
- ii) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
 - jj) registrací zapsání do seznamu,
 - kk) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy,
 - ll) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
 - mm) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

3) Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

4. V § 3 odst. 2 se slovo "vajíčka" nahrazuje slovy "vaječné buňky".

5. V § 3 odstavce 3 včetně poznámky pod čarou č. 7) zní:

"(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře.⁷⁾"

7) Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů."

6. V § 3 se doplňují odstavce 4 a 5, které včetně poznámky pod čarou č. 7a) znějí:

"(4) Kde se v právních předpisech Evropských společenství mluví o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj.^{7a)}"

(5) Na nakládání s konfiskáty (odpady) živočišného původu se nevztahuje zákon o odpadech.

7a) Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb."

7. V § 4 odst. 1 se na konci písmene a) doplňují slova "a předcházet poškození jejich zdraví".

8. V § 4 odst. 1 písmeno d) zní:

poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené "d) vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,".

9. V § 4 odst. 1 písmeno e) zní:

"e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen se souhlasem veterinárního lékaře a podle jeho pokynů,".

10. V § 4 odst. 1 písm. f) se slova "od 3 měsíců" zrušují a na konci se doplňují slova "uchovávat doklad o tomto očkování po dobu nejméně 1 roku a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,".

11. V § 4 odst. 1 písm. g) se za slovo "neprodleně" vkládají slova "a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou" a na konci se slovo "vzteklinou" nahrazuje slovy "touto nákazou".

12. V § 4 odst. 3 se slova "okresní nebo městskou veterinární správu (dále jen "okresní veterinární správa)" nahrazují slovy "krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen "krajská veterinární správa)".

13. § 5 včetně poznámek pod čarou č. 9a), 10) a 11) zní:

"§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, předkládat výsledky těchto vyšetření, zkoušek a úkonů krajské veterinární správě ve lhůtách jí stanovených,
- a) uchovávat tyto výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 4,

- zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, nářadí, pracovních pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů,^{9a)} dodržovat návod k jejich použití a zacházet s konfiskáty živočišného původu způsobem stanoveným tímto zákonem,
- v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít,
- c) popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,
- d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva, podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče,⁵⁾ veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen "plán sledování některých látek a jejich reziduí"), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁸⁾ k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),
- f) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.
- g) (2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti,
- a) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být b) nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,
- c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů,¹¹⁾ které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů.
- (3) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka.

^{9a)} Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

¹¹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat."

14. § 6 včetně poznámek pod čarou č. 12), 13) a 13a) zní:

"§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemístováno, povinen vyžádat si

a) veterinární osvědčení, jehož součástí je zdravotní potvrzení vydané soukromým veterinárním lékařem, jde-li o přemístění mimo územní obvod kraje^{7a), 12)}

1. hospodářského zvířete do jiného hospodářství,
2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,
3. ryb k zarybňování rybářských revírů, jež jsou součástí ochranného pásma chovu lososovitých ryb,
4. pokusného zvířete,¹³⁾
5. zvířete účastnícího se svodu zvířat,
6. zvířete zoologické zahrady,

b) zdravotní potvrzení k přemístění zvířete na jatky. Byly-li tomuto zvířeti podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky, jejichž působením mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, musí zdravotní potvrzení obsahovat též údaje o tom, které doplňkové látky nebo léčivé přípravky byly zvířeti podány a že uplynuly ochranné lhůty.

(2) Jde-li o přemístění včel, spermatu, vaječných buněk a embryí, není součástí veterinárního osvědčení zdravotní potvrzení.

(3) Jde-li o přemístění koní, může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně,^{13a)} pokud průkaz koně obsahuje údaje o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nálezové situaci v místě původu, popřípadě v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Zdravotní potvrzení v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) vydá schválený veterinární lékař pro tuto činnost. Zdravotní potvrzení na nutnou porážku vydá ošetřující veterinární lékař, který ji doporučil (o ní rozhodl). Ten, kdo vydal veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(5) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění

- drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků a ryb, s výjimkou
- a) uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná,¹³⁾
 - b) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře bylo v době od 30 dnů do 1 roku před přemístěním očkováno proti vzteklině, korýšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců vyjma včel, pokud nejsou tato
 - c) zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná,¹³⁾
 - d) prasat určených pro domácí porážku.

(6) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1, 2, 3 a 6 uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Pokud tato krajská veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož hospodářství bylo zvíře přemístěno, veterinární osvědčení.

(7) Jde-li o přemístění zvířete do stáda, v němž je lepší nálezová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro včely. Doba izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(8) Státní veterinární správa může rozhodnout o pozastavení nebo odejmutí soukromému veterinárnímu lékaři schválení pro určitou činnost v případě, že soukromý veterinární lékař osvědčil prokazatelně nepravdivé údaje ve zdravotním potvrzení [§ 61 odst. 1 písm. e)].

(9) Prováděcí právní předpis stanoví

náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vydání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního

- a) osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle odstavců 1 až 7 a stanoví příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,
- b) podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat cirkusů,
- c) podrobnosti umísťování a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umísťováním a držení zvířat v izolaci a v průběhu izolace,
- d) podrobnosti zřizování ochranných pásem chovů lososovitých ryb,
- e) zmírňující výjimky pro přemísťování zvířat, které mohou orgány veterinární správy podle kritérií

práva Evropských společenství v určitých případech povolit (například dočasná pastva, využití zvířat pro sportovní a kulturní účely).

¹²⁾ Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

^{13a)} § 28 vyhlášky č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel."

15. V § 7 odst. 1 se za slovo "nakládání" vkládají čárka a slovo "překládání", za slovo "nakládána" se doplňuje čárka a vkládá slovo "překládána" a za slovo "musí" se vkládají slova "odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a".

16. V § 7 odstavec 3 zní:

"(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje zvířata, je povinen

a) být registrován podle zvláštních právních předpisů,⁶⁾

vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě zvířat, jakož i o

b) provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor."

17. V § 8 odst. 2 se na konci věty první slova "anebo na nutnou porážku" zrušují.

18. V § 8 odst. 3 se za slovo "nakládání," vkládá slovo "překládání,".

19. V § 8 odst. 5, § 20 odst. 7, § 21 odst. 6, § 23 odst. 4, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 51 odst. 4 a § 64 odst. 5 se za slovo "prováděcí" vkládá slovo "právní".

20. V § 9 odst. 1 se za slovo "pod" vkládá slovo "státním".

21. V § 9 odstavec 2 zní:

"(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat. Před podáním této žádosti je povinen vyžádat si od příslušného orgánu veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a je povinen zajistit jejich dodržování."

22. Za § 9 se vkládají nové § 9a a 9b, které včetně nadpisu znějí:

"§

9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

být

1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,

a) 2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,

3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která

b) byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,

d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,

e) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot a prasata, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen "obchodník"),

může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

1. jsou správně označena a evidována, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
 - a) pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,
- b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,
- d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).".

23. Nadpis oddílu 3 zní: "Nákazy a jejich zdolávání".

24. § 10 zní:

"§ 10

(1) Orgány veterinární správy

- a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nálezů, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu preventivního očkování proti některým nálezům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkováná zvířata podrobována.

(2) Výskyt nálezů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu musí být hlášen Evropské komisi (dále jen "Komise") a členským státům Evropské unie (dále jen "členský stát"). Nákazy, které jsou považovány za nebezpečné, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování nálezů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- b) seznam nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které podléhají hlášení v rámci soustavy orgánů veterinární správy,
- c) seznam nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají pohotovostní plány,

- d) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají, popřípadě mohou vypracovávat programy ozdravování zvířat, jak se postupuje při uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo státu za prosté nákaz a v souvislosti s tím i při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen "zvláštní veterinární záruky") uplatňovaných v souladu s právem Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty,
- e) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována,
- f) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umístování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu."

25. V § 11 odst. 1 se za slovem "nákazy" zrušuje čárka a vkládají se slova "nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,".

26. V § 11 odstavce 2 zní:

"(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři."

27. V § 12 odst. 1 písm. a) bodě 1 se slova "podezřelá zvířata" nahrazují slovy "zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou nákazu".

28. V § 13 odst. 1 se za slova "úkolů," vkládají slova "učiní neprodleně opatření k potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření. Zejména".

29. V § 13 odst. 1 písm. b) se za slovem "nákazy," zrušují slova "(dále jen "ochranná a zdolávací opatření"),", za slovem "zvířat" se zrušuje tečka a doplňují se slova "v rámci hospodářství i mimo toto hospodářství, oddělené držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu od zvířat podezřelých a zákaz přemísťování zvířat vnímavých na příslušnou nákazu do tohoto hospodářství, jakož i pravidla nakládání se živočišnými produkty a konfiskáty živočišného původu, pohybu osob a vozidel v hospodářství,"; věta druhá se zrušuje.

30. V § 13 odst. 1 písmeno c) zní:

nařídí použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství, a vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu, rovněž poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,".

31. V § 13 odst. 1 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

zajistí, aby byl v hospodářství pořízen soupis zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, jakož i zvířat uhynulých, utracených, nutně poražených, nemocných a podezřelých a aby bylo provedeno "d) epizootologické šetření za účelem zjištění možného zdroje nákazy a doby jejího výskytu v hospodářství, jakož i přítomnosti a rozmístění jejich původců a přenašečů v hospodářství,". Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno e).

32. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavci 1 a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc."

33. V § 15 odstavec 1 zní:

"(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdolání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen "ochranná a zdolávací opatření"), zejména vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení, utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu, neškodné odstranění, popřípadě zpracování konfiskátů živočišného původu, čištění a dezinfekci prostorů, v nichž jsou chována zvířata nemocná i zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu, zřízení ochranného pásma a pásma dozoru."

34. V § 16 odstavec 1 zní:

"(1) Ochranná a zdolávací opatření mohou být v nezbytném rozsahu rozšířena také na další hospodářství, jehož poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž se vyskytla nebezpečná nákaza, odůvodňují podezření z jejího výskytu i v tomto hospodářství."

35. V § 17 odstavec 1 zní:

- "(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdolávací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdolanou,
- a) jestliže v ohnisku nákazy již nejsou žádná zvířata nemocná nebo podezřelá a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní a
 - b) bylo-li nařízeno také závěrečné čištění, dezinfekce, dezinfekce, popřípadě deratizace, jestliže byla

tato opatření podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře v ohnisku nákazy provedena způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdolána."

36. V § 17 se odstavec 4 zrušuje.

37. Za § 17 se vkládají nové § 17a a 17b, které včetně nadpisu znějí:

§

17a

Síť epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen "síť sledování"), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nakažové situace.

(2) Síť sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen "státní veterinární ústavy") a laboratoře uvedené v § 52 odst. 4,
- d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence^{b)} a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen "počítačová databáze").

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit
- c) tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností, poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nakaž a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- b) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem
- c) obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat

- a) registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení, u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře narodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze země, která není členským státem (dále jen "třetí země"),
- b) hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,

c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§

17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možnostem jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám."

38. V § 18 odst. 1 se za slovo "nezávadnost," vkládají slova "musí být stanoveným způsobem označeny".

39. V § 18 odstavec 3 zní:

"(3) Zdravotně nezávadné potraviny živočišného původu se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepoživatelné."

40. V § 18 odstavec 5 zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které živočišné produkty jsou zdravotně nezávadné a které potraviny živočišného původu jsou požitelné nebo nepoživatelné, způsob úpravy, zpracovávání a používání potravin požitelných po zvláštní úpravě nebo po
- b) dalším zpracování, jakož i živočišné produkty a konfiskáty živočišného původu určené ke krmení zvířat."

41. § 19 zní:

"§ 19

(1) Zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat jen doplňkové látky a léčivé přípravky povolené zvláštními právními předpisy.^{4), 5)}

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky nebo léčivé přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty. Nebyla-li tato lhůta výrobcem v označení doplňkové látky nebo léčivého přípravku zanechávajícího nežádoucí rezidua v živočišných produktech uvedena, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,
- c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenergní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířatům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířatům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy.⁵⁾

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) případy, v nichž lze zvířatům podávat látky a přípravky uvedené v odstavci 3,
- b) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty, způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných
- c) produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti

živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování."

42. V § 20 odst. 1 se za slovo "lidí" vkládají slova "nebo ke krmení zvířat", za slovem "posouzení" se čárka zrušuje a slova "popřípadě označení těchto produktů a" se nahrazují slovy "a označení těchto produktů stanoveným způsobem, a to".

43. V § 20 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 16) zní:

"(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrčené dovoleným způsobem.^{6). 7)} Musí být v souladu se zvláštními právními předpisy řádně označena způsobem umožňujícím její identifikaci¹⁶⁾ a provázena veterinárním osvědčením.

¹⁶⁾ Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti."

44. V § 20 odst. 4 se na konci písmene b) nahrazuje tečka čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní: "c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva."

45. V § 20 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu a med od vlastních včelstev může chovatel prodávat ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti.".Dosavadní odstavce 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 6, 7 a 8.

46. V § 20 odst. 6 se na konci věty první nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova "na něž jsou tato zvířata vnímavá."

47. V § 20 odst. 7 se číslice "5" nahrazuje číslicí "6".

48. V § 21 odst. 2 se za slovo "kříženců" vkládají slova "a jelenovitých z farmového chovu".

49. V § 21 odstavec 3 zní:

"(3) Krajská veterinární správa může povolit porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, pokud zvěř nemůže být přepravena na jatky z důvodu nebezpečí pro osoby, které ji přepravují, anebo z důvodu ochrany zdraví a pohody zvěře, a pokud jsou na farmě vytvořeny podmínky pro veterinární vyšetření a porážení zvěře a pro ošetření jejího masa. Porážení zvířete zastřelením může krajská veterinární správa povolit jen ve zvlášť odůvodněném případě."

50. V § 21 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

"(6) Svalovina zvířat vnímavých na trichinelózu musí být vyšetřena na přítomnost svalovce (trichinell)".Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

51. V § 21 odst. 7 písm. b) se slova "kdo provádí" nahrazují slovy "veterinární požadavky na porážení zvěře ve farmovém chovu na farmě, na ošetření a".

52. Nadpis oddílu 2 zní: "Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty".

53. V § 22 odst. 1 písmeno a) zní:

požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, zahájit a provozovat podnikatelskou činnost až po tomto schválení a oznámit krajské veterinární správě nejméně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti. Krajská veterinární správa schválí a registruje podnik, závod nebo jiné zařízení, v němž se zachází se živočišnými produkty, pokud odpovídá stanoveným veterinárním a hygienickým požadavkům a technickým podmínkám. Jestliže zjistí, že tyto požadavky nebo podmínky nejsou dodržovány, je oprávněna schválení pozastavit anebo odejmout,".

54. V § 22 odst. 1 písm. b) bodě 2 se na začátek vkládají slova "zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, soubor opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu, systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen "provozní a sanitační řád") a v souladu s nimi" a na konci se doplňují slova "používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů^{9a)} a dodržovat návod k jejich použití,".

55. V § 22 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

"c) opatřovat potraviny živočišného původu označením zdravotní nezávadnosti.".Dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena d) a e).

56. V § 22 odst. 1 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 17a) zní:

provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, včetně odběru vzorků a jejich laboratorního vyšetření, vést záznamy o jejich výsledcích, uchovávat tyto záznamy po dobu

"e) nejméně 2 let, není-li zvláštním právním předpisem stanoveno jinak, na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor, jakož i poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s

plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetření osvědčení o akreditaci,^{17a)}

17a) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů."

57. V § 22 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní:

vytvářet podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování provozního a sanitačního řádu a poskytovat "f) orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny."

58. V § 22 odstavec 2 zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví

a) náležitosti žádosti o schválení a registraci podle odstavce 1 písm. a),

b) veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování zdravotní nezávadnosti těchto živočišných produktů,

c) pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty a náležitosti provozního a sanačního řádu,

d) podrobnosti provádění kontroly hygienických podmínek osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, včetně způsobu a rozsahu provádění kontroly zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a kontroly dodržování provozního a sanitačního řádu orgány státního veterinárního dozoru."

59. V § 23 odst. 1 písmeno b) zní:

přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,

1. která jsou označena podle zvláštních právních předpisů^{b)} a provázena správně a úplně vyplněným zdravotním potvrzením,

"b) 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,

3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,".

60. V § 23 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa,

"c) orgánů a ostatních částí k nim, a to až do rozhodnutí o jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti." Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

61. V § 23 odst. 1 písm. d) se slovo "trvalý" nahrazuje slovem "soustavný".

62. V § 23 odst. 1 písmeno g) zní:

vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a

"g) pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka."

63. V § 23 odst. 2 se na začátek vkládá nová věta, která zní: "Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře."

64. V § 23 odstavec 3 zní:

"(3) Zakazuje se porážení jatečných zvířat pro účely výživy lidí, jestliže bylo prohlídkou před porážením zjištěno, že jatečná zvířata

a) jsou nemocná nebezpečnou nákazou nebo některou nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, anebo jsou podezřelá z takové nákazy nebo nemoci,

b) vykazují příznaky onemocnění nebo poruchy celkového zdravotního stavu, které by mohly způsobit nevhodnost jejich masa pro výživu lidí,

c) vykazují příznaky svědčící o tom, že jim byly podány farmakologicky aktivní nebo jiné látky, které by mohly způsobit škodlivost jejich masa pro zdravé lidi,

d) jsou unavená, rozrušená, poraněná nebo v agonii."

65. V § 23 odst. 4 se na konci písmena b) doplňují slova "konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,".

66. V § 24 odstavec 2 zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví

a) veterinární a hygienické požadavky a technické podmínky uspořádání a vybavení provozů, v nichž se zachází se živočišnými produkty,

kritéria pro stanovování provozů s malou kapacitou, včetně kritérií, podle nichž mohou orgány

b) veterinární správy v souladu s právem Evropských společenství povolit zmírnění požadavků na jejich uspořádání a vybavení."

67. V § 25 odst. 1 se slova " , zvěřina musí být patřičně označena způsobem umožňujícím identifikaci každého kusu a doprovázena veterinárním osvědčením" zrušují.

68. V § 25 odstavec 2 zní:

"(2) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy,⁶⁾ je-li součástí provozování sezonního prodeje živých ryb rovněž zabíjení, kuchání nebo jiná úprava těchto ryb, je povinna požádat krajskou veterinární správu o stanovení podrobných veterinárních podmínek pro výkon těchto činností."

69. V § 26 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

70. V § 26 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"(3) Doprovodce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,

vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných

b) produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor."

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

71. V § 27 odst. 1 písmeno a) zní:

"a) zvěřiny z místa veterinárního vyšetření s výjimkou zvěřiny pro osobní spotřebu lovce nebo zvěřiny dělené a stanoveným způsobem balené a označené,"

72. V § 27 odst. 1 písm. c) se slovo "zamražení" nahrazuje slovem "zmrazení".

73. V § 27 odst. 3 se slova "v místě určení" nahrazují slovy "v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány".

74. V § 27 odst. 4 písmeno b) zní:

stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů,

"b) náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává."

75. Hlava IV včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 18) až 23) zní:

"Hlava

IV

Veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy, jejich dovozu a tranzitu z třetích zemí a jejich vývozu do těchto zemí

Oddíl

1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Z České republiky lze odesílat do členských států pouze

zvířata, která

pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštních právních

1. předpisů,⁸⁾ jež nepodléhá omezujícím či zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a jež je pod státním veterinárním dozorem,

a) 2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární podmínky, popřípadě i zvláštní veterinární záruky,

3. jsou označena stanoveným způsobem a provázena veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

živočišné produkty, které

1. byly získány, kontrolovány, označeny a etiketovány v souladu s požadavky stanovenými na výrobu těchto produktů a na jejich uvádění do oběhu,

b) 2. jsou zdravotně nezávadné, provázené veterinárním osvědčením, jsou označeny stanoveným

2. způsobem a provázeny veterinárním osvědčením, a nevyžaduje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem.

(2) Nemohou být takto odesílána zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen "místo určení"). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy (dále jen "obchodování"), jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež provází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§

29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu, včetně soustavné vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, skladování a přepravu.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§

30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou,
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a požadované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),
- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich porážení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,

nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesílateli, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, porážení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu

- b) státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesílateli nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) hlásit krajské veterinární správě předpokládaný příchod zvířat nejméně 24 hodin předem, příchod živočišných produktů způsobem a v rozsahu odpovídajícím potřebám jejich veterinární kontroly při příchodu na místo určení,

- kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné
- b) produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
 - c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
 - d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat.

Oddíl

2

Dovoz a tanzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen "kontrolované zboží") mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen "pohraniční veterinární stanice") nebo jiného členského státu. Zvířata musí být přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska, vyžaduje-li to jejich zdravotní stav.

(2) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky. Ministerstvo zemědělství (dále jen "ministerstvo") zveřejní ve Věstníku Ministerstva zemědělství, ve kterých místech jsou pohraniční veterinární stanice a které krajské veterinární správy jsou součástí.

(3) Kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, musí být provázeno prvopisy platných veterinárních osvědčení vystavených úředním veterinárním lékařem třetí země, popřípadě jiných požadovaných průvodních dokladů, které zůstávají na pohraniční veterinární stanici. Na této stanici je podrobena pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen "dovozní podmínky"). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen "orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu").

(4) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, ke kontrole osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku. V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů.⁴⁾

(5) Celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu,¹⁸⁾ pokud jim nebyl předložen doklad o tom, že byla provedena

pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly zaplaceny poplatky za její provedení, popřípadě i záloha na úhradu výdajů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(6) Dovozece nebo jeho zástupce je povinen

uvědomit pohraniční veterinární stanici

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příjezdu,
- a)
2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to prostřednictvím řádně vyplněné první části (informace o zásilce) osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku, anebo podrobného popisu zásilky tohoto zboží v písemné nebo počítačové formě,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc.

(7) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

původ a následné určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení a) a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,

b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny a) veterinární požadavky na jejich ochranu během přepravy. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,

živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní b) zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,

c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů.⁴⁾

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovědného splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,

- a)
1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
 2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,

b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,

b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární kontroly, včetně stanovení postupu v případě

kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky, jakož i postup při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

- c) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- d) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz

zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

zvířata pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich

- a) částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata nesplňují dovozní podmínky nebo představují nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
- c) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad neodpovídá požadavkům stanoveným pro doklady, které provázejí zvířata dovážená z třetích zemí.

(2) Mají-li být tato zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat buď na samotné pohraniční veterinární stanici anebo v její bezprostřední blízkosti, v karanténním středisku nebo v hospodářství v místě určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dopravce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážená z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

určí, že zvířata budou

- a) 1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
- 2. umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo

rozhodnou, že zvířata budou

odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky

- b) 1. na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo
- 2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz

živočišných

produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(2) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nesplňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány

provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

- a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,
 - b) neškodně odstraněny.
- (3) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.
- (4) Podle odstavce 2 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.
- (5) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 1 až 3.

§ 37

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí zásilky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,
- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
- c) byly vráceny přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení, původu, a jde-li o tranzit územím jiného členského státu, který byl povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly, v němž poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásmo, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§

38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen "tranzit") územím České republiky platí ustanovení § 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním

lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

- b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,

- c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,

- d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

- (3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že

- a) tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,

osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude

- b) odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

- (4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží.

§ 38a

- (1) Ustanovení § 32 až 38 se nevztahují na dovoz nebo tranzit zvířat a živočišných produktů, pokud

tato zvířata a produkty jsou považovány za zboží, jež nemá obchodní charakter,²¹⁾ a jsou

- a) dováženy nebo provázeny v cestovním styku jako cestovní zavazadlo, spěšnina, na letecký nákladní list nebo dopravovány provozovatelem poštovních služeb,

s jejich dovozem nebo tranzitem není spojeno nebezpečí zavlečení nálezů zvířat nebo nemocí

- b) přenosných ze zvířat na člověka, anebo ohrožení zdraví lidí zdravotně závadnými živočišnými produkty,

- c) živočišné produkty nebudou použity k jinému účelu, než pro který jsou dováženy.

- (2) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážena, popřípadě provážená zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvedená v odstavci 1.

§

38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

- (1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném překladu.

- (2) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

- (1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

- (2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

- (3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovezená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení poražena.

- (4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesilatelem plán cesty.

- (5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být poražena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

- (1) Zvláštní právní předpisy o dovozu a vývozu zvířat²²⁾ zůstávají nedotčeny.

(2) Pohraniční veterinární kontrole nepodléhá zboží, které je podle celních předpisů²³⁾ osvobozeno od celní kontroly.

¹⁸⁾ § 128 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

¹⁹⁾ § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ § 2 písm. g) zákona č. 13/1993 Sb., ve znění zákona č. 1/2002 Sb.

²²⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 16/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ § 49 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

76. V § 39 odstavce 3 a 4 znějí:

"(3) Vysokorizikové konfiskáty živočišného původu lze neškodně odstraňovat a dále zpracovávat pouze v zařízení, které bylo pro tento účel schváleno Státní veterinární správou a je pod státním veterinárním dozorem, a to způsobem zaručujícím zničení původců nákaz. Specifikovaný rizikový materiál musí být barevně označován, odděleně ukládán a evidován, odděleně přepravován a stanoveným způsobem odděleně zpracováván.

(4) Nízkorizikové konfiskáty živočišného původu mohou být zpracovávány také v zařízení, které vyrábí krmiva pro zvířata v zájmovém chovu, anebo technické nebo farmaceutické výrobky. Krmiva pro zvířata v zájmovém chovu mohou být vyráběna pouze z nízkorizikových konfiskátů živočišného původu."

77. V § 39 se doplňují odstavce 5, 6 a 7, které včetně poznámky pod čarou č. 23a) znějí:

"(5) Směs společně zpracovávaných vysokorizikových a nízkorizikových konfiskátů živočišného původu se vždy považuje za vysokorizikové konfiskáty živočišného původu.

(6) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(7) K speciální ochraně dezinfekci, dezinfekci a deratizaci podle tohoto zákona, již se rozumí odborná činnost cílená na zneškodňování původců nákaz a jejich přenašečů, z nálezového a hygienického hlediska škodlivých členovců, hlodavců a jiných živočichů, mohou být používány jen dezinfekční, dezinfekční a deratizační přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů;^{9a)} musí být dodržovány návody dané výrobcem těchto přípravků. Způsobnost k výkonu těchto činností upravují zvláštní právní předpisy.^{23a)}

^{23a)} § 55 a násl. zákona č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů."

78. V § 40 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje tečkou a doplňují se slova "Specifikovaný rizikový materiál musí barevně označovat, odděleně ukládat a evidovat,".

79. V § 40 odst. 1 písm. c) se za slovem "svoz," slovo "a" zrušuje a na konci se doplňují slova "platit jí za svoz a neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu sjednanou cenu".

80. V § 40 odst. 4 se věta první nahrazuje větou "Chovatel může výjimečně sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud nepochází ze zvířete náležejícího mezi přežvýkavce nebo z prasete, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy; takový kadáver se považuje za nízkorizikový konfiskát živočišného původu, pokud příslušný orgán veterinární správy nerozhodl z nálezových důvodů jinak."

81. V § 40 odst. 5 se slova "odpady živočišného původu, které nejsou velmi nebezpečnými konfiskáty živočišného původu a" nahrazují slovy "nízkorizikové konfiskáty živočišného původu, které".

82. V § 41 odst. 1 písm. b) bodě 1 se slova "velmi nebezpečné" nahrazují slovem "vysokorizikové" a v bodě 2 se slovo "ostatní" nahrazuje slovem "nízkorizikové".

83. V § 41 odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

"c) odděleně přepravovat a odděleně, za použití odpovídající teploty a tlaku, neškodně odstraňovat specifikovaný rizikový materiál,". Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

84. V § 41 odst. 1 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:

dodržovat veterinární a hygienické požadavky na svoz, přepravu, neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, určit kritické body pro každý technologický postup,

"e) provádět jejich kontrolu, vést o tom záznamy, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a poskytovat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,". Dosavadní písmena e), f) a g) se označují jako písmena f), g) a h).

85. V § 41 odst. 1 písm. h) se za slovo "včetně" vkládá slovo "bezplatného".

86. V § 41 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Konfiskáty živočišného původu převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.".Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

87. V § 41 odst. 3 se slova "Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen "zahraboviště") a zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu se zřizují po vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností a okresní veterinární správy" nahrazují slovy "Místo určené pro neškodné odstraňování konfiskátů živočišného původu zahrabáním (dále jen "zahraboviště"), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy".

88. V § 41 odstavec 5 zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konfiskáty živočišného původu, které jsou vysokorizikové a které jsou nízkorizikové, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují a dále zpracovávají,
- b) vysokorizikové konfiskáty živočišného původu, které se považují za specifikovaný rizikový materiál, kde a jakým způsobem se neškodně odstraňují, veterinární a hygienické požadavky na
 1. přepravu konfiskátů živočišného původu a na dopravní prostředky, jež jsou k této přepravě určeny,
- c) neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu, na zahraboviště, na uspořádání a vybavení zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání konfiskátů živočišného původu a na zařízení (místo) určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu,
- d) kdy a které konfiskáty živočišného původu mohou být použity ke krmení zvířat a k vědeckým účelům, způsob provádění vlastní kontroly hygienických podmínek dalšího zpracovávání konfiskátů živočišného původu osobami, jimž byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, a způsob a rozsah, v jakém kontrolují další zpracovávání konfiskátů živočišného původu orgány vykonávající státní veterinární dozor."
- e)

89. V § 42 odst. 1 se v návěti slova "takové činnosti" nahrazují slovy "činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c)".

90. V § 42 odst. 1 písm. b) se za slovo "koček" vkládají slova " , popřípadě i jiných zvířat,".

91. V § 42 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Odchyt toulavých psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1 může provádět také fyzická osoba, která absolvovala odborný kurz pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, s úspěchem složila závěrečnou zkoušku před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení, jež ji opravňuje k výkonu této činnosti.".Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

92. V § 42 odst. 3 a 4 se za slova "v odstavci 1" vkládají slova "nebo 2".

93. V § 42 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých zvířat a zacházení s nimi, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky."

94. V § 44 odst. 1 písmena c) a d) znějí:

schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů pro případ "c) výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a vzniku mimořádné situace (dále jen "pohotovostní plán"),

na základě nálezové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření d) nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nákazami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Aujeszkyho choroba prasat,".

95. V § 44 odst. 1 písmeno f) zní:

"f) může měnit nebo zrušit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou,

která trvají déle než 15 dnů,".

96. V § 44 odst. 1 písm. g) se slova "náhradě nákladů, ztrát a škod" nahrazují slovy "náhradě nákladů a ztrát".

97. V § 44 odstavec 2 zní:

"(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství".

98. V § 45 se na konci písmene b) doplňují slova " , jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby".

99. V § 45 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 24a) zní:

vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to "c) Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,

^{24a)} § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky."

100. V § 46 písm. a) se slova "schvaluje po stanovení veterinárních podmínek okresní veterinární správou" nahrazují slovy "po určení veterinárních podmínek schvaluje".

101. V § 46 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 25) zní:

vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních "b) opatření, ruší tato nařízení a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,

²⁵⁾ § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)".

102. V § 46 písm. c), § 51 odst. 1, 3 a 4 a § 64 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 3 se zrušují slova "tohoto zákona".

103. V § 47 odst. 1 písmeno b) zní:

krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů^{7a)} a vykonávají v nich státní "b) správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy. Krajské veterinární správy mají v okresech své inspektoráty,".

104. V § 47 odst. 2 se na konci doplňují slova "a účetními jednotkami".

105. V § 48 písmena a) až c) znějí:

"a) zpracovává koncepcce ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, jakož i plány sledování některých látek a jejich reziduí, a zabezpečuje jejich realizaci,

předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou - návrhy na stanovení b) dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nálezů,

vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány a uveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení c) vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, vyhláší a ruší, popřípadě zmírňuje mimořádná veterinární opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů, a dozírá na jejich plnění,".

106. V § 48 písmeno e) zní:

řídí státní veterinární ústavy a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení "e) národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,".

107. V § 48 se na konci písmene f) doplňují slova "povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,".

108. V § 48 se na konci písmene g) doplňují slova "posuzuje a schvaluje z veterinárního hlediska postupy a zařízení pro tepelné ošetření mléka, prověřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňují

požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat,".

109. V § 48 písmena j) a k) znějí:

vede a zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených

účastníků sítě sledování, trhů, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, popřípadě

1. jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,
- "j) 3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují živočišné produkty, a obchodníků (§ 9b),
4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata a živočišné produkty do České republiky,
5. hospodářství, karanténních stanic, podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vysokorizikových konfiskátů živočišného původu,
7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,

k) vydává prostřednictvím metodických návodů a v souladu s právem Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení,".

110. V § 48 písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 25b) zní:

ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí

"m) informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25b)} a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů a zabezpečuje jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,

^{25b)} Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů."

111. V § 48 se na konci písmene n) doplňují slova "organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů,".

112. V § 48 písmeno o) zní:

spolupracuje

s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou veterinárních lékařů České republiky

1. (dále jen "Komora") a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,

- "o) 2. s orgány Evropské unie a členskými státy, jimž poskytuje potřebnou součinnost a požadované informace z oboru své působnosti,
3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,".

113. V § 48 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

"(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče."

114. V § 49 odst. 1 písmeno a) zní:

"a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění,".

115. V § 49 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova "a stanoví chovatelům lhůty pro předložení výsledků vyšetření zvířat, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů podle § 5 odst. 1 písm. a), a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí".

116. V § 49 odst. 1 písm. c) se slova "prohlašuje nákazu za zdolanou a" a slova "ještě před prohlášením nákazy za zdolanou" zrušují.

117. V § 49 odst. 1 písm. d) se slova "o prohlášení nákazy za zdolanou a" a slova "ještě před prohlášením nákazy za zdolanou" zrušují.

118. V § 49 odst. 1 písm. e) se slova "obecnímu úřadu s rozšířenou působností" nahrazují slovy "krajskému úřadu", za slovem "obci" se slovo "a" nahrazuje čárkou, za slovo "republiky" se vkládají slova "a místně příslušnému orgánu Komory,".

119. V § 49 odst. 1 se na konci písmene f) doplňují slova "a izolace".

120. V § 49 odst. 1 se na konci písmene g) doplňují slova "povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na uspořádání a vybavení podniků, v nichž se s těmito produkty zachází,".

121. V § 49 odst. 1 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

schvaluje a registruje

účastníky sítě sledování, trhy, shromažďovací střediska, karanténní střediska, popřípadě jiná

1. zařízení, podílející se na uvádění zvířat do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

"h) 2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podílející se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu, na obchodování s nimi nebo na jejich dovozu či vývozu,

3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují živočišné produkty, a obchodníky (§ 9b),

4. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska a pro určitou činnost." Dosavadní písmena h) až s) se označují jako písmena i) až t).

122. V § 49 odst. 1 písm. i) se slova "a osvědčuje splnění požadavků a podmínek stanovených pro zacházení se živočišnými produkty" zrušují.

123. V § 49 odst. 1 písm. k) se slova "tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva, stanovuje veterinární podmínky a opatření pro použití krmiv tak, aby bylo vyloučeno ovlivnění krmiv činiteli, které působí nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost." nahrazují slovy "tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost.", ve větě druhé se na konci nahrazuje tečka čárkou a doplňují se slova "a kontroluje jejich dodržování," a věta třetí se zrušuje.

124. V § 49 odst. 1 písmeno l) zní:

"l) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a "l) správnost,".

125. V § 49 odst. 1 písm. m) se slova "podle § 20 tohoto zákona" nahrazují slovy "prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22,".

126. V § 49 odst. 1 písmeno n) zní:

"n) provádí veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, a pokud je její součástí pohraniční veterinární stanice, i pohraniční veterinární kontrolu,".

127. V § 49 odst. 1 písm. o) se na začátku doplňují slova "vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru,".

128. V § 50 odst. 4 se za slovo "činnosti" vkládají slova "a odborný zástupce".

129. Za § 51 se vkládá nový § 51a, který včetně nadpisu zní:

"§

51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnila podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro činnosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti."

130. V § 52 odst. 2 se za slovo "plemenitby," vkládají slova "kontrola označování a evidence zvířat u chovatelů, na jatkách a v asanačních podnicích, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv," a slova "v místě" se nahrazují slovy "při příchodu na místo".

131. V § 52 odstavce 4 zní:

"(4) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování

osvědčení o akreditaci^{17a)} a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti, anebo referenční laboratoří Evropské unie."

132. V § 52 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 4 obdobně."

133. V § 53 odst. 1 v návěti se za slova "orgánů veterinární správy" vkládají slova "a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra".

134. V § 53 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova "a kontrolovaných osob".

135. V § 53 odst. 1 písm. e) se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které včetně poznámky pod čarou č. 26) zní:

nelze-li dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,

1. nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad "f) kontrolované osoby,

omezit nebo zakázat výrobu nebo uvádění živočišných produktů do oběhu, jestliže nejsou dodržovány hygienické podmínky výroby stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy²⁶⁾ a živočišné produkty neodpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy.²⁶⁾

Například zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26) 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění zákona č. 146/2002 Sb."

136. V § 53 odst. 2 písm. d) se za slovo "vzorků" vkládá čárka, slovo "a" se zrušuje a na konci písmene d) se doplňují slova "a o opatření podle odstavce 1 písm. f)".

137. V § 53 odst. 3 se na konci doplňují slova " , zejména umožnit jim přístup na místa, která podle tohoto zákona slouží k činnosti kontrolovaných osob, a odběr vzorků".

138. V § 53 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Zjistí-li veterinární inspektor porušení povinností stanovených chovateli skotu v § 5 odst. 1 písm. f), může krajská veterinární správa uložit chovateli skotu zvláštní opatření; jako zvláštní opatření lze uložit

a) utracení zvířete, nelze-li zjistit jeho totožnost během 2 pracovních dnů. Chovateli nepřísluší náhrada za takto utracené zvíře,

b) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, jestliže jedno nebo více zvířat v hospodářství nespĺňuje žádné požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru a přihlášení do ústřední evidence, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,

c) zákaz přemísťování zvířat, která nespĺňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasilání hlášení přemísťování, narození nebo úhynu do ústřední evidence, do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet těchto zvířat nepřesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do doby odstranění zjištěných nedostatků,

d) zákaz přemísťování všech zvířat do hospodářství nebo z hospodářství, pokud počet zvířat, která nespĺňují některé požadavky, týkající se ušních známek, průvodních listů skotu, stájového registru, zasilání hlášení přemísťování, narození nebo úhynu do ústřední evidence, přesahuje 20 % všech zvířat v hospodářství, a to do odstranění zjištěných nedostatků."

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

139. V § 53 odstavec 6 zní:

"(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),

b) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora."

140. V § 54 odst. 1 písm. b) se za slovo "nákazy" vkládá čárka, slovo "a" se zrušuje a za slovo "pásem" se vkládají slova "a pásem dozoru".

141. V § 54 odst. 1 písm. c) se za slovo "nařízení" vkládají slova "karantény nebo".

142. V § 54 odst. 1 písm. d) se za slovo "prodeje," vkládá slovo "obchodování,".

143. V § 54 odst. 2 v návěti se za slovo "orgán" vkládají slova "vyhlásí nebo".

144. V § 54 odst. 2 písmeno b) zní:

při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě "b) jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),".

145. V § 54 se odstavec 4 zrušuje.

146. V § 56 odstavec 1 zní:

"(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení

- podnikatelem,¹⁰⁾ jde-li o stavbu nebo zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty (nejde-li o stavbu nebo zařízení určené k veřejnému stravování) a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracovávání konfiskátů živočišného původu, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem,
- a) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu."

147. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který zní:

"§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(3) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno."

148. V § 57 odst. 1 se slova "hygienické služby" nahrazují slovy "ochrany veřejného zdraví".

149. V § 58 odst. 1 písm. e) se na začátek textu vkládají slova "diagnostika zdraví a".

150. V § 58 odst. 2 se na konci písmene b) doplňují slova "a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře".

151. V § 58 odst. 2 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 29a) zní:

"c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem,^{29a)}

^{29a)} Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky."

152. V § 58 odst. 2 písm. d) se slova "ve svých zařízeních" zrušují.

153. V § 58 odst. 3 se slova "Odbornou veterinární činnost mohou vykonávat také" nahrazují slovy "Odbornou veterinární činnost v rozsahu nutném pro výuku mohou vykonávat také".

154. § 59 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 29a), 29b), 30), 30a), 30b) a 31) zní:

"§

59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy univerzitního nebo obdobného typu, kteří dosáhli požadovaného vzdělání v předmětech uvedených v části A přílohy č. 5 k tomuto zákonu během nejméně pětiletého, denního teoretického a praktického studia a získali přiměřené znalosti v oblastech uvedených v části B přílohy č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále

- a) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny,^{29a)}
- b) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání ve studijním programu^{29b)} v oblasti, která není
- c) uvedena v písmenu a) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,
- d) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu b) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- e) osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou přípravou

1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo
2. podle zvláštních právních předpisů.³⁰⁾

(3) Za veterinární lékaře se považují také

- občané, kteří získali vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti
- a) veterinárního lékařství a hygieny,^{30a)} anebo studiem, které se podle zvláštních právních předpisů^{30b)} považuje za rovnocenné,
 - b) občané členského státu, kteří jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu, občané členského státu, kteří jsou držiteli osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu, jež uvádí, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
 - c)
 2. byl získán tak, že se tento občan zákonným způsobem podílel na příslušné činnosti po dobu nejméně 3 po sobě následujících let v průběhu 5 let před datem vydání osvědčení, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, jež je v souladu s odstavcem 1 a je vydávajícím členským státem považován za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu b).

(4) Veterinární lékaři z třetích zemí, kteří získali odbornou způsobilost na zahraniční vysoké škole, prokáží tuto způsobilost prvopisem nebo úředně ověřeným opisem diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou a osvědčením o uznání vysokoškolského vzdělání vydaným podle zvláštních právních předpisů.³¹⁾

(5) Osoby s úplným středním vzděláním, které úspěšně absolvovaly specializovanou odbornou přípravu v příslušném oboru, organizovanou Státní veterinární správou, a osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, mohou vykonávat funkce veterinárních asistentů. Veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárním lékařům pod jejich vedením a odpovědností, zejména při kontrole dodržování hygienických podmínek v chovech zvířat a ve výrobě a zpracovávání živočišných produktů, při provádění alergenodiagnostických zkoušek, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(6) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(7) Občané členských států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavcích 1 a 3, jsou oprávněni používat akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyku tohoto státu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů,
- b) funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně,
- c) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států.

^{29a)} § 44 a 45 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

^{29b)} § 44 až 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

³⁰⁾ § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy. § 31 zákona č. 157/1998 Sb., ve znění zákona č. 352/1999 Sb. § 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2001 Sb.

^{30a)} § 44 a 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

^{30b)} § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

³¹⁾ § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb."

155. § 60 včetně poznámky pod čarou č. 32) zní:

"§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí podle § 59 vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zvláštního právního předpisu.³²⁾

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 3 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

³²⁾ § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb."

156. V § 61 odstavce 1 zní:

"(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti, místo svého trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu, uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
- b) jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,
dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,
- c) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech a o použití a výdeji léčiv, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- d) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně a správně vyplňovat zdravotní potvrzení."

157. V § 61 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv."

158. § 63 se zrušuje.

159. § 65 včetně poznámky pod čarou č. 33a) zní:

"§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- rozhoduje na základě žádosti osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo v České republice, o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost veterinárního přípravku je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- a) rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušení jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhají pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
 - b) vede evidenci schválených veterinárních přípravků v Seznamu schválených veterinárních přípravků,
rozhoduje o zařazení veterinárního přípravku mezi volně neprodejný, volně prodejné s omezením
 - c) a volně prodejné bez omezení. Rozhodnutí o způsobu uvádění veterinárního přípravku do oběhu je vždy součástí rozhodnutí o jeho schválení,
rozhoduje o udělení povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu a o
 - d) změně tohoto povolení. Povolení může odejmout, neplní-li výrobce podmínky povolení, anebo poruší-li závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem,
vykonává státní veterinární dozor nad výrobou, uváděním do oběhu a používáním veterinárních
 - e) přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
 - f) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků,
 - g) zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
 - h) vydává povolení ke klinickému hodnocení veterinárního přípravku, pro které platí přiměřeně

zvláštní právní předpisy,^{33a)}

i) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

posuzuje vhodnost technických prostředků pro veterinární použití (dále jen "veterinární technický prostředek") a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu, ke kterému jsou určeny. Vede evidenci veterinárních technických prostředků v Seznamu technických prostředků pro veterinární použití,

a) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,

na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti

učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku,

c) 1. zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,

2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě,

3. provést klinické hodnocení veterinárního technického prostředku,

d) vydává osvědčení o způsobilosti k provádění klinického hodnocení veterinárních technických prostředků.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nezapočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Ústav rozhodne o žádosti o povolení výroby veterinárních přípravků nejdéle do 90 dnů ode dne jejího doručení.

(5) Ústav

zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,

a)

zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

2.

b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

^{33a)} Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 472/2000 Sb., kterou se stanoví správná klinická praxe a bližší podmínky klinického hodnocení léčiv."

160. § 66 včetně poznámky pod čarou č. 34) zní:

"§ 66

(1) Vyrábět a uvádět do oběhu je možno pouze

a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapsány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti, veterinární technické prostředky,

1. které splňují požadavky podle zvláštních právních předpisů,³⁴⁾

b) 2. pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy,²⁶⁾

3. u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Nejsou-li známy údaje o tom, zda veterinární technický prostředek je vhodný pro veterinární použití, anebo jsou-li zjištěny skutečnosti, které nasvědčují jeho nevhodnosti pro veterinární použití, musí být jeho vhodnost ověřena klinickým hodnocením. Klinické hodnocení se provádí na základě projektu pokusu podle zvláštních právních předpisů⁶⁾ a plánu klinického hodnocení zpracovaného osobou, která je odpovědná za zahájení, řízení, organizování, kontrolu a financování klinického hodnocení (dále jen "zadavatel"), a schváleného Ústavem. K zařazení zvířete do klinického hodnocení musí dát dobrovolný písemný souhlas chovatel, který byl písemně poučen zejména o cílech a možném přínosu klinického hodnocení, jakož i o tom, jaká rizika jsou spojena s použitím jeho zvířete ke klinické zkoušce. Zadavatel odpovídá za škodu vzniklou povahou hodnoceného prostředku. Není-li klinické hodnocení prováděno v souladu se schváleným projektem pokusu, zadavatel o tom uvědomí Ústav a učiní odpovídající opatření včetně pozastavení nebo předčasného ukončení klinického hodnocení.

(3) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nespĺňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

- je podrobně seznámen se zdravotním stavem zvířete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza
- a) jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,
 - b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,
 - c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky,
 - d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nespĺňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

³⁴⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů. Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 326/2001 Sb."

161. Za § 66 se vkládají nové § 66a, 66b a 66c, které znějí:

"§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

- a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,
- b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu, v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděli, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,
- d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,
- e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,
- f) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o objemu jeho prodeje.

(2) Výrobci veterinárních přípravků jsou povinni

- a) požádat před zahájením výroby Ústav o povolení k výrobě veterinárních přípravků,
- b) dodržovat podmínky uvedené v povolení k výrobě veterinárních přípravků a správnou výrobní praxi,
- c) uvádět do oběhu pouze jimi vyrobené veterinární přípravky,
- d) požádat Ústav předem o rozhodnutí o jakékoli změně povolení k výrobě veterinárních přípravků,
- e) mít pro každou provozovnu ustanovenu alespoň jednu kvalifikovanou osobu, která odpovídá za to, že každá šarže veterinárního přípravku je vyrobena a kontrolována v souladu s tímto zákonem a s

rozhodnutím o povolení k výrobě veterinárních přípravků. Za kvalifikovanou se považuje osoba, která má vysokoškolské vzdělání v oboru odpovídajícím charakteru výroby a nejméně 5 let praxe ve výrobě nebo kontrole výrobků odpovídajícího charakteru.

(3) Prodejci schválených veterinárních přípravků musí mít živnostenské oprávnění k nákupu, skladování a prodeji těchto přípravků. Jsou povinni

- a) prodávat pouze schválené veterinární přípravky, které jsou volně prodejné s omezením a volně prodejné bez omezení,
- b) dodržovat správnou prodejní praxi, zajistit, aby každá fyzická osoba, jež prodává veterinární přípravky volně prodejné s omezením, byla starší 18 let a způsobilá k právním úkonům, aby nebyla pravomocně odsouzena v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin nebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti
- c) v souvislosti se zacházením s léčivými nebo veterinárními přípravky a aby absolvovala odborný kurz pro práci s veterinárními přípravky, s úspěchem se podrobila závěrečné zkoušce před komisí krajské veterinární správy, a získala tak osvědčení odborné způsobilosti k prodeji veterinárních přípravků volně prodejných s omezením. V každé prodejně musí být alespoň jedna taková osoba, prostřednictvím osoby uvedené pod písmenem c) upozornit zákazníka při prodeji veterinárního přípravku volně prodejného s omezením na nutnost seznámit se před jeho použitím s pokyny uvedenými na obalu nebo v příbalové informaci.
- d) přípravku volně prodejného s omezením na nutnost seznámit se před jeho použitím s pokyny uvedenými na obalu nebo v příbalové informaci.

(4) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) náležitosti žádosti o povolení k výrobě veterinárních přípravků a jejich uvádění do oběhu, o jeho změnu nebo odejmutí,
- d) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- e) podrobnosti o správné výrobní a prodejní praxi,
- f) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků,
- g) organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro práci s veterinárními přípravky, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

§ 66b

(1) Veterinární přípravky

volně neprodejné mohou být dodávány

1. veterinárním lékařům,
2. lékárnám,
- a) 3. osobám, které jsou podle zvláštních právních předpisů⁵⁾ oprávněny k nákupu, skladování a přepravě léčiv a k zásobování léčiv,
4. chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinfekční přípravky, o nichž tak rozhodl Ústav v rozhodnutí o schválení daného přípravku,
5. osobám, kterým byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, pouze přípravky nutné pro výkon činnosti,

volně prodejné s omezením mohou být dodávány

- b) 1. osobám uvedeným pod písmenem a) body 1 až 3,
2. prodejcům veterinárních přípravků.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 1 až 3 a osoby uvedené v odstavci 1 písm. b) mohou uvádět jim dodané veterinární přípravky dále do oběhu.

(3) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodech 4 a 5 mohou používat volně neprodejné veterinární přípravky pouze k vlastní činnosti.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

jméno, příjmení, místo trvalého pobytu a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, anebo

- a) obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku, včetně opisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce, rozhodne
 1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
 2. případně může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.
- b) o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem, zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich
- b) bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o objednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu, které veterinární technické prostředky mohou prodávat pouze osoby, které získaly živnostenské oprávnění k jejich nákupu, skladování a prodeji, a které veterinární technické prostředky nesmí být uváděny do oběhu formou samoobslužného prodeje, prostřednictvím automatů nebo zásilkového prodeje,
- b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku,
- c) náležitosti projektu klinického hodnocení veterinárního technického prostředku, podmínky a
- d) způsob jeho provádění, náležitosti závěrečné zprávy a požadavky na dokumentaci o provedeném klinickém hodnocení."

162. Nadpis hlavy IX zní:

"Náhrada nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami".

163. § 67 zní:

"§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání a ochraně před šířením některé z nebezpečných nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to za podmínky,

že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně karanténu zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů. Je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, v případě influenzy ptáků vždy i náhrada za neškodné odstranění jejich vajec,
- b) utracené nebo nutně poražené zvíře,
- c) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s písmenem d),
- d) očistu, dezinfekci, dezinsekcii a deratizaci hospodářství a jeho zařízení,
- e) prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených při výskytu některé z nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v souvislosti s nimi,
- f) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- g) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, asanaci vody a krmiv,
- b) zvíře utracené nebo nutně poražené k diagnostickým účelům,
- c) očistu, dezinsekcii, deratizaci a dezinfekci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nákaz hniloby a moru včelího plodu,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(4) Bylo-li při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu nařízeno očkování hospodářských zvířat, nehradí chovatel vynaložené náklady.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinností uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření."

164. § 68 zní:

"§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo nutně poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody a

a) odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za zužitkovatelné části těla zvířete,

snižuje se o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo nutně poraženo v důsledku b) nebezpečné nákazy, pro kterou se doporučuje preventivní očkování, a chovatel nevyužil této možnosti."

165. § 70 zní:

"§ 70

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele, nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, k němuž byla nebezpečná nákaza rozhodnutím příslušného orgánu prohlášena za zdolanou nebo byla mimořádná veterinární opatření zrušena. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nálezů, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu."

166. V § 71 odstavec 1 zní:

"(1) Krajská veterinární správa uloží fyzické osobě, která není podnikatelem,¹⁰⁾ pokutu

až do výše 10 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

- 1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6 odst. 1, 6 a 7, § 7 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 až 3 nebo § 9 odst. 2, nebo
- a) 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 1 až 4 a odst. 6 nebo § 25 odst. 1, nebo
- 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

až do výše 20 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že

- 1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nálezami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g), § 17a odst. 4 nebo § 56 odst. 1 písm. b), nebo
- 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3, nebo
- b) 3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo
- 4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
- 5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,

až do výše 50 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že nesplní nebo poruší c) povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), nebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, anebo nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření."

167. V § 71 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč osobě, která jako

- a) soukromý veterinární lékař nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 4, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6 nebo § 61 odst. 1,
- b) soukromý veterinární technik nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3."

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

168. V § 71 se zrušuje odstavec 5.

169. § 72 zní:

"§ 72

(1) Krajská veterinární správa uloží právnické osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu

až do výše 300 000 Kč, jestliže tato osoba

- 1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2, § 6 odst. 1, 5, 6 a 7, nebo
- 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1 až 3, nebo
- a) 3. nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1, nebo
- 4. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 2 a 4, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25, 26 nebo § 27 odst. 1,

až do výše 500 000 Kč, jestliže tato osoba

- nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými
1. ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) a g) nebo § 17a odst. 4, nebo
 - b) nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti
 2. živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 2 a 4, § 21 odst. 6, § 22 odst. 1 písm. a) až c), e) a f) nebo § 23 odst. 1 až 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3, 4 a 7, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

až do výše 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba

1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f), § 13 odst. 3 nebo § 56 odst. 1, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 3, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1 a 3, nebo
- c) nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo
4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení,
5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy,

- d) až do výše 2 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Ústav uloží právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání pokutu až do výše

- a) 300 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 4 nebo § 66c odst. 4,
- b) 500 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 2 a 4, § 66a odst. 1 až 3, § 66b odst. 1 a 3 nebo § 66c odst. 1 až 3,
- c) 1 000 000 Kč, jestliže tato osoba nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.

(3) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle odstavců 1 a 2 (dále jen "protiprávní jednání") lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnícká osoba nebo fyzická osoba dopustila v době do 1 roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle právních předpisů o veterinární péči.

(5) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ uloží krajská veterinární správa právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání v daném oboru pokutu podle zvláštních právních předpisů.³⁾

170. Za § 72 se vkládá nový § 72a, který zní:

"§ 72a

(1) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30 odst. 1 a 2, § 32 odst. 1 a 2).

(2) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnícké osobě nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní nebo nedodrží veterinární podmínky dovozu, vývozu nebo tranzitu veterinárního zboží stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě Státní veterinární správou (§ 28 odst. 1, § 30, § 32 odst. 1 a 2, § 33, § 34 odst. 3).

171. § 73 zní:

"§ 73

(1) Veterinární inspektoři mohou za méně závažná porušení povinnosti uvedená v § 71 a 72, zjištěná při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinnosti spolehlivě zjištěno a je-li osoba, která povinnost porušila, ochotna blokovou pokutu zaplatit.

(2) Pro přestupky a řízení o nich jinak platí obecné předpisy o přestupcích."

172. V označení hlavy "Ustanovení společná, přechodná a závěrečná" se nahrazuje číslice "VI" číslicí "XI" a v § 75 odst. 1 se slovo "škod" nahrazuje slovem "ztrát".

173. V § 75 odstavec 3 zní:

"(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a s posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel jatek nebo jiného zařízení, v němž nebo pro něž se vyšetření a posouzení provádí, náklady spojené se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech je povinen hradit provozovatel jatek, výrobce a zpracovatel živočišných produktů. Výši náhrady těchto nákladů stanoví prováděcí právní předpis, a to diferencovanými paušálními částkami."

174. V § 76 odst. 2 se slova "podle § 37 odst. 1 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) tohoto zákona" nahrazují slovy "podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 2, § 42 odst. 3 písm. b), § 49 odst. 1 písm. d) a § 53 odst. 5".

175. V § 76 odst. 3 se ve větě první, ve větě druhé a ve větě třetí slova "obecního úřadu obce s rozšířenou působností" nahrazují slovy "krajského úřadu".

176. V § 76 odstavec 4 zní:

"(4) Mimořádná veterinární opatření Státní veterinární správy, popřípadě změněná ministerstvem se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání; stejně se vyhlásí i jejich zrušení. Provozovatel vysílání je povinen umožnit bezplatně ústřednímu řediteli nebo jeho zástupci vyhlášení těchto opatření nebo jejich zrušení ihned, jakmile byl o to požádán. Vyhlášením jsou tato opatření závazná pro všechny osoby; zveřejní se neprodleně na webových stránkách Státní veterinární správy a vyvěšením na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž územních obvodů se týkají."

177. V § 76 se doplňuje odstavec 5, který zní:

"(5) Správní řád neplatí

pro opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do protokolu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání protokolu; podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Státní veterinární správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,

- a) pro kladná rozhodnutí o žádosti o schválení a o povolení zmírňující výjimky podle tohoto zákona,
- b) pro rozhodování o požitelnosti, popřípadě použitelnosti živočišných produktů."

178. V § 77 se doplňuje odstavec 3, který zní:

"(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období."

179. V § 77a větě první se slova "Povolení státní veterinární správy vydávané k provozování asanačního podniku podle § 48 písm. l) a" zrušují.

180. § 78 včetně nadpisu zní:

"§

78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 5 odst. 3, § 6 odst. 9, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 5, § 19 odst. 3 a 5, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 1, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 2, § 38b odst. 2, § 38c odst. 5, § 41 odst. 5, § 42 odst. 5, § 48 odst. 2, § 51 odst. 4, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 8, § 64 odst. 5, § 66a odst. 5, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3, § 75 odst. 3 a § 77 odst. 3."

181. Za § 78 se vkládá nový § 78a, který zní:

"§ 78a

V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova "okresní veterinární správa" v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy "krajská veterinární správa" v příslušném pádu a čísle."

182. Část třetí se zrušuje.

183. Doplňují se přílohy č. 1 až 5, které znějí:

"Příloha č. 1 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, jejichž výskyt je povinně hlášen komisi a členským státům

1. slintavka		a		kulhavka
2. mor				skotu
3. plicní		nákaza		skotu
4. katarální		horečka		ovcí
5. vezikulární		choroba		prasat
6. klasický		mor		prasat
7. africký		mor		prasat
8. nakažlivá		obrna		prasat
9. aviární		influenza		(vysokopatogenní)
10. newcastleská				choroba
11. mor				koní
12. vezikulární				stomatitida
13. mor		malých		přežvýkavců
14. horečka		Údolí		Rift
15. nodulární		dermatitida		skotu
16. neštovice		ovcí		koz
17. infekční		nekróza		tkáně
18. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)				

Příloha č. 2 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, které se považují za nebezpečné

1. slintavka		a		kulhavka
2. vezikulární				stomatitida
3. vezikulární		choroba		prasat
4. mor				skotu
5. mor		malých		přežvýkavců
6. plicní		nákaza		skotu
7. nodulární		dermatitida		skotu
8. horečka		Údolí		Rift
9. katarální		horečka		ovcí
10. neštovice		ovcí		koz
11. mor				koní
12. africký		mor		prasat
13. klasický		mor		prasat
14. aviární				influenza
15. newcastleská				choroba
16. infekční		nekróza		tkáně
17. enzootické		hemoragické		jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie				(TSE)
19. sněť				slezinná
20. Aujeszkyho				choroba
21. vzteklna				
22. paratuberkulóza				
23. brucelóza				skotu
24. tuberkulóza				skotu
25. enzootická		leukóza		skotu
26. infekční		rhinotracheitida		(IBR)
27. bovinní		spongiformní		(BSE)
28. brucelóza				ovcí
29. brucelóza		ovcí		koz
30. Maedi		-		Visna
31. klusavka				
32. nakažlivá		metritida		koní
33. hřebčí				nákaza
34. encefalomyelitidy				koní
35. venezuelská		encefalomyelitida		koní
36. infekční		anemie		koní
37. vozňivka				
38. brucelóza				prasat

39. nakažlivá			obrna			prasat
40. tuberkulóza			prasat			(aviární)
41. infekční			burzitida			drúbeže
42. Markova						choroba
43. mykoplasmóza						drúbeže
44. chlamydióza						drúbeže
45. pulorová						nákaza
46. infekční			bronchitida			drúbeže
47. tuberkulóza						drúbeže
48. cholera						drúbeže
49. salmonelóza	drúbeže	(S.	enteritidis,	S.		typhimurium)
50. neštovice						ptákú
51. aviární						encefalomyelitida
52. tularemie			u			zajícú
53. brucelóza						zajícú
54. mor			včelího			plodu
55. hniloba			včelího			plodu
56. varroáza						
57. infekční			nekróza			pankreatu
58. virová			hemoragická			septikemie
59. infekční anemie lososů						

Příloha č. 3 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 2

1. slintavka			a			kulhavka
2. mor						skotu
3. plicní			nákaza			skotu
4. katarální			horečka			ovcí
5. vezikulární			choroba			prasat
6. klasický			mor			prasat
7. africký			mor			prasat
8. nakažlivá			obrna			prasat
9. aviární			influenza			(vysokopatogenní)
10. mor						koní
11. vezikulární						stomatitida
12. mor			malých			přežvýkavců
13. horečka			Údolí			Rift
14. nodulární			dermatitida			skotu
15. neštovice		ovcí			a	koz
16. venezuelská			encefalomyelitida			koní
17. enzootické		hemoragické	onemocnění			jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)						

Příloha č. 4 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Nákazy, při jejichž výskytu se poskytuje náhrada nákladů a ztrát podle § 67 odst. 3

1. newcastleská						choroba
2. sněž						slezinná
3. Aujeszkyho						choroba
4. vzteklina						
5. paratuberkulóza						
6. brucelóza						skotu
7. tuberkulóza						skotu
8. enzootická			leukóza			skotu
9. infekční					skotu	(IBR)
10. bovinní		rhinotracheitida			encefalopatie	(BSE)
11. brucelóza		spongiformní				ovcí
12. brucelóza		ovcí			a	koz
13. Maedi			-			Visna
14. klusavka						
15. nakažlivá			metritida			koní
16. hřebčí						nákaza
17. encefalomyelitidy						koní

18. infekční		anemie		koní
19. vozňivka				
20. brucelóza				prasat
21. tuberkulóza		prasat		(aviární)
22. aviární		influenza		(nízkopatogenní)
23. infekční		burzitida		drúbeže
24. Markova				choroba
25. mykoplasmóza				drúbeže
26. chlamydióza				drúbeže
27. pulorová				nákaza
28. infekční		bronchitida		drúbeže
29. tuberkulóza				drúbeže
30. cholera				drúbeže
31. salmonelóza	drúbeže	(S. enteritidis,	S. typhimurium)	
32. neštovice				ptákú
33. aviární				encefalomyelitida
34. mor		včelího		plodu
35. hniloba		včelího		plodu
36. varroáza				
37. infekční		nekróza		pankreatu
38. virová		hemoragická		septikemie
39. infekční anemie lososú				

Příloha č. 5 k zákonu č. 166/1999 Sb.

Část

A

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Program studia vedoucího k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně musí obsahovat nejméně tyto předměty:

I. Základní předměty- fyzika- chemie- biologie zvířat- biologie rostlin- biomatematika

II. Speciální předměty

Skupina 1: Základní vědy-anatomie (včetně histologie a embryologie)- fyziologie- biochemie- genetika- farmakologie- farmacie- toxikologie- mikrobiologie- imunologie- epizootologie- profesní etika

Skupina 2: Klinické vědy- porodnictví- patologie (včetně patologické anatomie)- parazitologie- klinická medicína a chirurgie (včetně anesteziologie)- klinické přednášky o různých domácích zvířatech, drúbeži a jiných druzích zvířat- preventivní lékařství- radiologie- reprodukce a poruchy reprodukce- státní veterinární služba a hygiena- veterinární legislativa a soudní lékařství- terapeutika- propedeutika

Skupina 3: Živočišná výroba- živočišná výroba- výživa zvířat- agronomie- ekonomika zemědělství- chov zvířat- veterinární hygiena- etologie a ochrana zvířat

Skupina 4: Hygiena potravin- prohlídka a kontrola potravin živočišného původu- hygiena a technologie potravin- praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin)

Praktická výuka může mít formu školení; pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného úřadu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich různých úkonů.

Část

B

OBLASTI, JEJICHŽ ZNALOSTI JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ

Znalosti

- v oboru věd, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře,
- stavby a funkcí zdraví zvířat, jejich chovu a reprodukce a hygieny obecně, jejich krmení, včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídající jejich potřebám,
- o chování a ochraně zvířat,
- o příčinách, charakteru, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocech přenosných ze zvířat na člověka,
- preventivního lékařství,

- f) hygieny a technologie produkce, zpracovávání a uvádění do oběhu potravin živočišného původu,
- g) právních a správních předpisů týkajících se oblastí uvedených pod písmeny a) až f),
- h) klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod náležitým dohledem."

ČÁST

DRUHÁ

Přechodná ustanovení

Čl. II

1. Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem "okresní veterinární správa", popřípadě "Městská veterinární správa v Brně", "Městská veterinární správa v Ostravě" a "Městská veterinární správa v Plzni", rozumí se tím "krajská veterinární správa".

2. Okresní veterinární správy, Městská veterinární správa v Brně, Městská veterinární správa v Ostravě a Městská veterinární správa v Plzni zanikají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Jejich hmotný majetek, práva a závazky, včetně práv a závazků vyplývajících z pracovněprávních vztahů, které mají ke dni zániku, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na místně příslušné krajské veterinární správy.

3. Zaměstnanci, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k okresní veterinární správě, Městské veterinární správě v Brně, Městské veterinární správě v Ostravě a Městské veterinární správě v Plzni, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci místně příslušné krajské veterinární správy v odpovídajícím pracovním, funkčním a platovém zařazení.

4. Neodpovídá-li povolení k výkonu odborné veterinární činnosti (§ 50, 51) podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li příslušný orgán veterinární správy z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zanikne.

5. Fyzická osoba, která vykonává veterinární preventivní, diagnostickou a léčebnou činnost podnikatelským způsobem na základě rozhodnutí Státní veterinární správy o její registraci, není ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona členem Komory a hodlá vykonávat tuto činnost i po tomto dni, je povinna ve lhůtě do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podat písemnou přihlášku za člena Komory a požádat o vydání osvědčení uvedeného v § 60 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona. Neučiní-li tak, její oprávnění k výkonu uvedené činnosti zaniká.

6. Chovatelé a podnikatelé,¹⁰⁾ kteří jsou povinni požádat o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podle tohoto zákona, jsou povinni tak učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Obaly, do kterých jsou baleny potraviny živočišného původu a které nejsou opatřeny označením zdravotní nezávadnosti, mohou být používány do 31. prosince 2003. Potraviny živočišného původu, vyrobené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a uskladněné před tímto dnem ve státních hmotných rezervách, mohou být uváděny do oběhu bez označení zdravotní nezávadnosti.

8. V řízeních, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla okresními veterinárními správami pravomocně ukončena, pokračují místně příslušné krajské veterinární správy.

9. Ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 166/1999 Sb., ve znění tohoto zákona, se pro dobu ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do dne, kdy vstoupí v platnost smlouva o přistoupení České republiky k Evropské unii, použije i na provážené veterinární zboží při jeho výstupu z tuzemska.

10. Za veterinární lékaře schválené pro určitou činnost se považují ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona všichni veterinární lékaři, kteří k tomuto dni byli registrováni Státní veterinární správou jako soukromí veterinární lékaři podle dřívějších předpisů.

ČÁST

TŘETÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. III

Sazebník správních poplatků, uvedený v příloze k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 153/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 156/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 242/2000 Sb., zákona č. 307/2000 Sb., zákona č. 365/2000 Sb., zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 149/2002 Sb., zákona č. 173/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Položka 67 včetně poznámek zní:

" Položka 67 Osvědčení o provedení pohraniční veterinární kontroly a jejím výsledku [§ 32 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] nebo opatření v případě, že se zřetelem na výsledek pohraniční veterinární kontroly nelze kontrolované zboží propustit do volného oběhu - za každou i započatou tunu zásilky jatečných zvířat Kč 170,- za každou i započatou tunu zásilky ostatních druhů zvířat Kč 170,- za každou i započatou tunu zásilky živočišných produktů Kč 110,- nejméně Kč 1 120,-

Poznámky:

Při zpoplatňování zásilky drůbeže, ptáků, zvířat vodního hospodářství včetně živých ryb, hlodavců, lagomorpha, včel a jiného hmyzu, plazů a obojživelníků, dalších bezobratlých, kožešinových zvířat a zvířat pro zoologické zahrady a cirkusy, včetně sudokopytníků a koňovitých, považovaných za nebezpečná zvířata, se nepoužije stanovená minimální sazba ve výši 1 120 Kč.

U zásilek produktů rybolovu překračujících 100 tun činí poplatek 50 Kč za každou další tunu produktů rybolovu, které neprošly jiným předzpracováním než odstraněním střev, a 80 Kč za každou další tunu ostatních produktů rybolovu."

2. Položka 68 zní:" Položka 68

Schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a jeho zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků Kč 6 000,-

Vydání povolení k výrobě veterinárních přípravků podle § 65 odst. 1 písm. d) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 10 000,-

Vydání osvědčení o odborné způsobilosti prodejce veterinárních přípravků podle § 66a odst. 3 písm. c) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 2 000,-

Zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití podle § 65 odst. 2 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 1 000,-

Změna rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Kč 1 000,-

Prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů 2 000,-".

3. V položce 71 písmeno a) zní:

Schválení a registrace hospodářství, popřípadě jiného zařízení, trhu, shromažďovacího střediska nebo karanténního střediska [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 1 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 200,-".

4. V položce 71 se za písmeno a) vkládají nová písmena b) a c), která znějí:

Schválení a registrace podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 2 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 500,-

Registrace dopravce, který přepravuje živočišné produkty, nebo obchodníka [§ 49 odst. 1 písm. h) bod 3 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů] Kč 500,-".

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno d).

5. V položce 72 se zrušuje písmeno a). Dosavadní písmena b) až e) se označují jako písmena a) až d)."

6. V položce 73 písm. a) se za slova "nebezpečných druhů zvířat" doplňují slova "(§ 13 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)".

7. V položce 73 písm. b) se za slova "pro pokusné účely" doplňují slova "(§ 21 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání)".

ČÁST

ČTVRTÁ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích

Čl. IV

V § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 306/2000 Sb., bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 12a) zní:

"2. při prodeji surovin a potravin živočišného původu v tržnicích a na tržištích, při prodeji potravin živočišného původu v prodejnách a prodejních úsecích, kde dochází k úpravě masa, mléka, ryb, drůbeže, vajec nebo k prodeji zvěřiny, a v prodejnách potravin, pokud jsou místy určené^{12a)} při příchodu surovin a potravin živočišného původu z členských států Evropské unie,

^{12a)} § 28 zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST

PÁTÁ

Změna služebního zákona

Čl. V

Příloha č. 1 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), se mění takto:

1. V části 10.10. platová třída větě první se slova "ve specializovaných oborech služby ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ve specializovaných oborech služby ministerstev, ústředních správních úřadů a krajských veterinárních správ".

2. V části 11.11. platová třída větě první se slova "ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ministerstev, ústředních správních orgánů, Státní veterinární správy a krajských veterinárních správ".

3. V části 12.12. platová třída větě první se slova "ministerstev a ústředních správních úřadů" nahrazují slovy "ministerstev, ústředních správních úřadů a Státní veterinární správy".

ČÁST

ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně označení původu a zeměpisných označení

Čl. VI

V § 10 zákona č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 3) zní:

"(1) Orgánem, kterému přísluší kontrola specifikace podle tohoto zákona, je v rozsahu své působnosti Státní zemědělská a potravinářská inspekce nebo Státní veterinární správa.³⁾

³⁾ Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů."

ČÁST

SEDMÁ

Zmocnění k vyhlášení úplného znění zákona

Čl. VII

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá ze zákonů jej měnících.

ČÁST

OSMÁ

Účinnost

Čl. VIII

1. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2003, s výjimkou čl. I bodu 37, pokud jde o § 17a, bodu 75, bodu 155, pokud jde o § 60 odst. 2 a čl. III bodu 1, které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

2. Ustanovení čl. I bodu 170 pozbývá platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Zaorálek

v.

r.

Klaus

v.

r.

Špidla v. r.

ZÁKON
185/2001
ze dne 15. května 2001
o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví v souladu s právem Evropských společenství 1)

- a) pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany zdraví člověka a trvale udržitelného rozvoje, 1a)
- b) práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství, a
- c) působnost orgánů veřejné správy.

§ 2

Působnost zákona

(1) Zákon se vztahuje na nakládání se všemi odpady, s výjimkou

- a) odpadních vod, 2)
- b) odpadů z hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem ukládaných v odvalech, výsypkách a odkalištích, 3)
- c) odpadů drahých kovů, 4)
- d) radioaktivních odpadů, 5)
- e) mrtvých lidských těl včetně mrtvě narozených těl a potratů, částí těl včetně amputovaných končetin a orgánů a ostatků. 6)
- f) konfiskátů živočišného původu, 7)
- g) nezachycených emisí znečišťujících ovzduší, 8)
- h) odpadů trhavin, výbušnin a munice, 9)
- i) vytěžených zemin a hlušin, včetně sedimentů z vodních nádrží a koryt vodních toků, vyhovujících limitům znečištění pro jejich využití k zavážení podzemních prostor a k úpravám povrchu terénu (terénním úpravám), stanoveným v příloze č. 9 tohoto zákona, a sedimentů z rybníků, vodních nádrží a vodních toků používaných na zemědělském půdním fondu podle zvláštních právních předpisů 9a),
- j) těžebních odpadů, pokud jiný právní předpis 9b) nestanoví jinak.

(2) Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, vztahuje se tento zákon i na ukládání odpadu, který není těžebním odpadem 9b), do vytěžených prostor, na ukládání odpadů, které nevznikly při hornické činnosti, do podzemních prostor a na odkaliště 3) a na nakládání s nepoužitelnými návykovými látkami, přípravky a prekurzory a nepoužitelnými léčivými. 10)

§ 3

Pojem odpad

(1) Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Ke zbavování se odpadu dochází vždy, kdy osoba předá movitou věc, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, k využití nebo k odstranění ve smyslu tohoto zákona nebo předá-li ji osobě oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona bez ohledu na to, zda se jedná o bezúplatný nebo úplatný převod. Ke zbavování se odpadu dochází i tehdy, odstraní-li movitou věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu osoba sama.

(3) Pokud vlastník v řízení o odstranění pochybností podle § 78 odst. 2 písm. h) neprokáže opak, předpokládá se úmysl zbavit se movité věci příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

a) která vzniká u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání jako vedlejší produkt při výrobě nebo přeměně energie, při výrobě nebo nakládání s látkami nebo výrobky nebo při jejich využívání nebo při poskytování služeb, nebo

b) jejíž původní účelové určení odpadlo nebo zaniklo.

(4) Osoba má povinnost zbavit se movité věci, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže ji nepoužívá k původnímu účelu a věc ohrožuje životní prostředí nebo byla vyřazena na základě zvláštního právního předpisu. 11)

§ 4

Další základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) nebezpečným odpadem - odpad uvedený v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpisu a jakýkoliv jiný odpad vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) komunálním odpadem - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob a který je uveden jako komunální odpad v prováděcím právním předpisu, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání,

c) odpadovým hospodářstvím - činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností,

d) nakládáním s odpady - jejich shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování,

e) zařízením - technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,

f) shromažďováním odpadů - krátkodobé soustřeďování odpadů do shromažďovacích prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,

g) skladováním odpadů - přechodné umístění odpadů, které byly soustředěny (shromážděny, sesbírány, vykoupeny) do zařízení k tomu určeného a jejich ponechání v něm,

h) skládkou odpadů - technické zařízení určené k odstraňování odpadů jejich trvalým a řízeným uložením na zemi nebo do země,

i) sběrem odpadů - soustřeďování odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání od jiných subjektů za účelem jejich předání k dalšímu využití nebo odstranění,

j) výkupem odpadů - sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,

k) úpravou odpadů - každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,

l) využíváním odpadů - činnosti uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu,

m) materiálovým využitím odpadů - náhrada prvotních surovin látkami získanými z odpadů, které lze považovat za druhotné suroviny, nebo využití látkových vlastností odpadů k původnímu účelu nebo k jiným účelům, s výjimkou bezprostředního získání energie,

n) energetickým využitím odpadů - použití odpadů hlavně způsobem obdobným jako paliva 8) za účelem získání jejich energetického obsahu nebo jiným způsobem k výrobě energie,

o) odstraňováním odpadů - činnosti uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu,

p) původcem odpadů - právnická osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady, nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejíž podnikatelské činnosti vznikají odpady. Pro komunální odpady vznikající na území obce, které mají původ v činnosti fyzických osob, na něž se nevztahují povinnosti původce, se za původce odpadů považuje obec. Obec se stává původcem komunálních odpadů v okamžiku, kdy fyzická osoba odpady odloží na místě k tomu určeném; obec se současně stane vlastníkem těchto odpadů,

r) oprávněnou osobou - každá osoba, která je oprávněna k nakládání s odpady podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů, 12)

s) uvedením výrobku na trh v České republice (dále jen "uvedení na trh") - první úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiné členské země Evropské unie. Za uvedení na trh se považuje též dovoz výrobku,

t) uvedením výrobku do oběhu - každé úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,

u) dovozem výrobku - propuštění výrobku ze země mimo Evropských společenství na území České republiky do celního režimu volného oběhu, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem nebo dočasného použití,

v) distributorem - ten, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh.

ČÁST DRUHÁ

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ A HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

HLAVA I

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ

§ 5

Zařazování odpadu podle Katalogu odpadů

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, který Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") vydá prováděcím právním předpisem.

(2) V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Na toto řízení se nevztahuje správní řád. 13)

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) Katalog odpadů,

b) postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů, a

c) náležitosti návrhu obecního úřadu obce s rozšířenou působností na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů.

§ 6

Zařazování odpadu podle kategorií

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li

a) uveden v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise, nebo

b) smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 5 k tomuto zákonu, nebo

c) smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise.

(2) Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

(3) Směsný komunální odpad se nezařazuje do kategorie nebezpečný a původce a oprávněná osoba nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, nejsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady; jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou Seznam nebezpečných odpadů.

HLAVA II

HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

§ 7

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) V případě, že původce nebo oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, se domnívá, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, mohou požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu.

(2) Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H13 a H14 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená ministerstvem, ostatní nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví (dále jen "pověřená osoba").

(3) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let. Doba platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se prodlužuje o dalších 5 let, pokud žadatel absolvoval školení podle odstavce 6 písm. c) a předložil ministerstvu a Ministerstvu zdravotnictví osvědčení o absolvování školení. Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví vydají o prodloužení autorizace osvědčení.

(4) Pokud pověřená osoba podá návrh na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nejpozději do 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo toto pověření uděleno, pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nezaniká, dokud o návrhu nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Udělené pověření nepřechází na jinou právnickou osobu nebo fyzickou osobu.

(6) Ministerstvo udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zvláštního právního předpisu 13a). Odborná způsobilost pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H13 a H14 se prokazuje dokladem

a) o vysokoškolském vzdělání technického nebo přírodovědného směru,

b) o nejméně 10 letech praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství, a

c) o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo ministerstvo.

(7) Ministerstvo zdravotnictví udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zvláštního právního předpisu 13a). Odborná způsobilost se prokazuje

a) pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H4 až H8, H10 a H11 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství nebo farmacie, popř. v jiném studijním oboru na jiné vysoké škole, pokud fyzická osoba absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie, podle zvláštních právních předpisů; 14) pro hodnocení nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením H9 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu

ve studijním oboru lékařství nebo veterinární lékařství,

b) dokladem o nejméně 10 letech praxe v oboru, a

c) dokladem o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví.

(8) Jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, musí požadavky uvedené v odstavcích 6 a 7 splňovat ten, kdo v ní odpovídá za řádné hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, (dále jen "odborný zástupce").

(9) Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a jeho ustanovení oznámit ministerstvu, které ji pověřilo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce. Zároveň je pověřená osoba povinna tomuto ministerstvu předložit doklady, ze kterých vyplývá odborná způsobilost nového odborného zástupce.

(10) Pověření podle odstavce 2 se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně nebo ojedinele vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2, pokud prokáže, že

a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie a

b) je oprávněna k výkonu činností uvedených v odstavci 2 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(11) Doklady o splnění podmínek podle odstavce 10 písm. a) a b) je tato osoba povinna předložit ministerstvu nebo Ministerstvu zdravotnictví před zahájením činností vyjmenovaných v odstavci 2. Pro činnost této osoby platí obdobně § 9.

(12) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, obsah návrhu na prodloužení platnosti tohoto pověření a obsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

§ 7a

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

§ 8

Odejmутí a zánik pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví v rámci své působnosti rozhodnutím odejme pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů pověřené osobě, pokud neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nebo nesplňuje podmínky, za kterých bylo pověření uděleno, nebo vystaví osvědčení na odpad, který má některou z nebezpečných vlastností.

(2) Platnost rozhodnutí o pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů zaniká

a) smrtí fyzické osoby,

b) zánikem právnické osoby,

c) prohlášením konkursu na majetek pověřené osoby,

d) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, pokud nebylo požádáno o prodloužení pověření ve smyslu § 7 odst. 4 nebo

e) dnem doručení oznámení pověřené osoby o ukončení její činnosti jako pověřené osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ministerstvu, které ji pověřilo.

§ 9

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby. Zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen "osvědčení"). V opačném případě pověřená osoba písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen "sdělení"). Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba neprodleně České inspekci životního prostředí (dále jen "inspekce") a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem. Osvědčení nezbavuje původce odpadu a oprávněnou osobu povinnosti nakládat s odpadem tak, aby nedošlo k poškození životního prostředí, a odpovědnosti za škody způsobené nevhodným nakládáním s odpadem. Na vydávání osvědčení a sdělení se nevztahuje správní řád.

(2) V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení; tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

(3) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou pozastavit platnost osvědčení vydaného pověřenou osobou na dobu nejvýše 60 dnů, vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo způsobu a četnosti kontrol nebezpečných vlastností nebo vzniknou-li pochybnosti o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení nemá odkladný účinek.

(4) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly vyhodnoceny správně. Odvolání proti rozhodnutí o odejmutí osvědčení nemá odkladný účinek.

(5) Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, a nesmí hodnotit nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena.

(6) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

a) obsah žádosti o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,

b) obsah osvědčení,

c) kritéria, metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

HLAVA I

VŠEOBECNÉ POVINNOSTI

§ 10

Předcházení vzniku odpadů

(1) Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti; odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy. 15)

(2) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

(3) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotebovaných částí výrobků.

§ 10a

(1) Pro účely této části zákona se rozumí

a) komunitním kompostováním - systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost,

b) zeleným kompostem - substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků,

c) veřejnou zelení - parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti, jako opatření pro předcházení vzniku odpadů, stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce.

(3) Úprava a kompostování zelených zbytků musí být provozovány tak, aby nedošlo k narušení složek životního prostředí nad míru stanovenou zvláštními právními předpisy. Kompostovací proces musí být řízen tak, aby byl zajištěn aerobní mikrobiální rozklad organické hmoty bez vzniku zápachu a emisí metanu.

(4) Jiné využití zeleného kompostu, než je uvedeno v odstavci 2, je možné pouze za splnění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy 15a).

§ 11

Přednostní využívání odpadů

(1) Každý má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost v mezích daných tímto zákonem zajistit přednostně využití odpadů před jejich odstraněním. Materiálové využití odpadů má přednost před jiným využitím odpadů.

(2) Splnění povinnosti stanovené v odstavci 1 se nevyžaduje, jestliže v daném čase a místě neexistují technické nebo ekonomické předpoklady pro její splnění a postupuje-li se v souladu s plány odpadového hospodářství podle části sedmé tohoto zákona.

(3) Při posuzování vhodnosti způsobů odstranění odpadů má vždy přednost způsob, který zajistí vyšší ochranu lidského zdraví a je šetrnější k životnímu prostředí. Uložení na skládku mohou být odstraňovány pouze ty odpady, u nichž jiný způsob odstranění není dostupný nebo by přinášel vyšší riziko pro životní prostředí nebo riziko pro lidské zdraví a pokud uložení odpadu na skládku neodporuje tomuto zákonu nebo prováděcím právním předpisům.

§ 12

Obecné povinnosti

(1) Každý je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí. Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy 16) platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi, pokud není v tomto zákoně nebo prováděcích právních předpisech k němu stanoveno jinak.

(2) Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy. 17)

(3) K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2, nebo provozovatelem zařízení podle § 33b odst. 1 písm. b) nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec.

(4) Každý je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán.

(5) Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku a míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady je zakázáno. Ve výjimečných případech je míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady přípustné pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud míšením nebezpečných odpadů nedojde k ohrožení zdraví lidí nebo životního prostředí a je-li účelem míšení nebezpečných odpadů splnění požadavků technologie využití nebo odstranění odpadů a zvýšení bezpečnosti při nakládání s nimi.

(6) Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, musí být provedeno jejich roztřídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidu. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu podle odstavce 5.

(7) Na jednotky požární ochrany a další právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které jsou zvláštními právními předpisy 18) určeny k řešení havárií a zdolávání požárů, se při této činnosti nevztahuje povinnosti původců odpadů a oprávněných osob.

§ 13

Balení a označování nebezpečných odpadů

(1) Balení nebezpečných odpadů se řídí přiměřeně zvláštními právními předpisy. 19)

(2) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny následujícím způsobem:

a) odpady s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3, H6, H8, H9 a H14 grafickým symbolem podle zvláštního právního předpisu, 19)

b) nebezpečné odpady jiné než uvedené pod písmenem a) nápisem "nebezpečný odpad".

(3) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu.

§ 14

Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů

(1) Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem (dále jen "souhlas k provozování zařízení"). V řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí. Souhlas k provozování skládek nebezpečných odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše na 4 roky. Doby platnosti souhlasu krajský úřad prodlouží na základě žádosti provozovatele skládky nebezpečných odpadů vždy nejvýše na další 4 roky, pokud jsou splněny podmínky a plněny povinnosti při provozování skládky stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) V zařízeních, která nejsou podle tohoto zákona určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny, a při nakládání s těmito odpady nesmějí být porušeny zvláštní právní předpisy, v souladu s nimiž je zařízení provozováno, a právní předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí. 20) K provozování takovýchto zařízení není požadován souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(3) Pokud další provozovatel zařízení požádá krajský úřad o nový souhlas k provozování zařízení nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne převodu nebo přechodu užívacího práva k zařízení, dosavadní souhlas k provozování zařízení platí i pro dalšího provozovatele, dokud o žádosti dalšího provozovatele nebude pravomocně rozhodnuto.

(4) Kolaudační souhlas, vydaný podle zvláštního právního předpisu, 21) pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) náležitosti žádosti o souhlas k provozování zařízení,

b) obsah provozního řádu zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů,

c) technické požadavky na tato zařízení,

d) obsah plánu úprav skládky,

e) podrobnosti ke vzorkování odpadů pro zjišťování jejich vlastností při nakládání s nimi.

(6) Účastníkem řízení o vydání souhlasu k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a s jeho provozním řádem je obec, na jejímž území má být zařízení provozováno.

§ 15

Odpadový hospodář

(1) Původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel skládky nebezpečných odpadů nebo komunálních odpadů jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odborně způsobilé osoby (dále jen "odpadový hospodář").

(2) Splňuje-li podmínky uvedené v odstavci 1 i jednotlivá samostatná provozovna, je původce nebo oprávněná osoba povinna určit odpadového hospodáře i pro tuto samostatnou provozovnu.

(3) Odpadový hospodář odpovídá původci nebo oprávněné osobě, která jej svým odpadovým hospodářem určila, za zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář zastupuje původce nebo oprávněnou osobu při jednání s orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, zejména při výkonu jejich kontrolní činnosti.

(4) Funkci odpadového hospodáře lze vykonávat pro nejvíce pět původců a oprávněných osob nebo pět samostatných provozoven.

(5) Povinnost určit odpadového hospodáře se nevztahuje na dopravce, i když splňují podmínky uvedené v odstavci 1.

(6) Odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, která má dokončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech, nebo střední vzdělání ukončené maturitou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

(7) Pokud původce nebo oprávněná osoba splňují podmínky uvedené v odstavci 1, je ustanovení odpadového hospodáře v souladu s tímto zákonem předpokladem pro udělení souhlasů podle § 14 a § 16 odst. 3.

(8) Pokud dojde k ukončení činnosti odpadového hospodáře u původce nebo oprávněné osoby a podmínky uvedené v odstavci 1 nadále trvají, je původce nebo oprávněná osoba povinna ustanovit nového odpadového hospodáře a jeho ustanovení oznámit správnímu úřadu, který jí vydal souhlas k provozování zařízení nebo souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady, a to nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře. Zároveň je původce nebo oprávněná osoba povinna tomuto správnímu úřadu předložit doklady, z nichž vyplývá splnění požadavků uvedených v odstavci 6.

(9) Ustanovení odstavce 8 se vztahuje i na případ, kdy nově dojde k naplnění podmínek podle odstavce 1 u původce nebo oprávněné osoby.

HLAVA II

POVINNOSTI PRO JEDNOTLIVÉ FÁZE NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Díl 1

Původci odpadů

§ 16

Povinnosti původců odpadů

(1) Původce odpadů je povinen

a) odpady zařazovat podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,

b) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,

c) odpady, které sám nemůže využít nebo odstranit v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3, a to buď přímo, nebo prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby, 22)

d) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,

e) shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,

f) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

g) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,

h) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,

i) zpracovat plán odpadového hospodářství v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zajišťovat jeho plnění,

j) vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a plánem odpadového hospodářství,

k) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,

l) platit poplatky za ukládání odpadů na skládky způsobem a v rozsahu stanoveném v tomto zákoně.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené shromažďování nutné, může od něj původce upustit se souhlasem místně příslušného orgánu státní správy s navazujícími změnami v kompetencích.

(3) S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu věcně a místně příslušného orgánu státní správy, s navazujícími změnami v kompetencích, pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 14. Přeprava nebezpečných odpadů nepodléhá souhlasu.

(4) Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce. 23) Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí povinnosti původce podle odstavce 1, s výjimkou písmen i) a j).

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti žádosti o souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady.

§ 17

Povinnosti a oprávnění obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem

(1) Na obce se vztahují povinnosti původců podle § 16, pokud dále zákon nestanoví jinak.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území, včetně systému nakládání se stavebním odpadem.

(3) Obec je povinna v souladu se zvláštními právními předpisy 24) určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkují, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu (např. zbytky barev a spotřební chemie, zářivky, rozpouštědla). Povinnost zajištění míst k odkládání nebezpečných složek komunálního odpadu obec splní určením místa k soustředování nebezpečných složek komunálního odpadu ve stanovených termínech, minimálně však dvakrát ročně, a dále zajištěním odvozu oprávněnou osobou. Obec může tento systém v případě potřeby doplnit pravidelným mobilním svozem oprávněnou osobou.

(4) Fyzické osoby jsou povinny odkládat komunální odpad na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídít a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy. 25)

(5) Obec může vybírat úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy. Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Vybírá-li obec tuto úhradu, nemůže stanovit poplatek za komunální odpad podle § 17a ani místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona. 25a)

(6) Původci, kteří produkují odpad zařazený podle Katalogu odpadů jako odpad podobný komunálnímu z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

§ 17a

Poplatek za komunální odpad

(1) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit (§ 17 odst. 2) a vybírat poplatek za komunální odpad (dále jen "poplatek") vznikající na jejím území. Poplatek nelze stanovit současně s místním poplatkem za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona. 25a)

(2) Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle zvláštního zákona, je plátcem toto společenství. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.

- (3) Správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla.
- (4) Neuhradí-li poplatník plátcí poplatek včas nebo ve správné výši, oznámí plátce tuto skutečnost obci, která na základě toho vyměří poplatek platebním výměrem.
- (5) Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem obce.
- (6) Na řízení ve věcech poplatků za komunální odpad se vztahují zvláštní právní předpisy. 25b)

Díl 2

Sběr a výkup odpadů

§ 18

Povinnosti při sběru a výkupu odpadů

- (1) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen
- a) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,
 - b) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,
 - c) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
 - d) sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3,
 - e) provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
 - f) zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů za stanovených podmínek,
 - g) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
 - h) sbírané nebo vykupované odpady soustřeďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
 - i) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - j) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
 - k) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci, poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustředování odpadů nutné, může od něj provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provádějící sběr nebo výkup odpadů stanovených prováděcím právním předpisem podle odstavce 11 je povinen při odběru nebo výkupu těchto odpadů identifikovat osoby, od kterých má v úmyslu odpady odebrat nebo vykoupit, identifikovat odebírané nebo vykupované odpady, vést podle odstavců 4 až 8 evidenci o těchto skutečnostech, a to včetně data a hodiny odebrání nebo vykoupení odpadů. K plnění této povinnosti je provozovatel oprávněn vyžadovat k nahlédnutí průkazy totožnosti těchto osob; při nakládání s osobními údaji fyzických osob postupuje provozovatel podle zvláštního zákona 26).

(4) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí vykupovat odpady stanovené prováděcím právním předpisem podle odstavce 11, s výjimkou autovraků, od fyzických osob.

(5) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí za vykoupený nebo odebraný odpad stanovený prováděcím právním předpisem podle odstavce 11 poskytovat úplatu v hotovosti.

(6) Identifikací osob podle odstavce 3 se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění obchodní firmy nebo názvu právnické osoby, jejího sídla, identifikačního čísla osoby nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a identifikace fyzické osoby jednající jménem této právnické osoby při odběru nebo výkupu odpadů.

(7) Identifikací odebíraných nebo vykupovaných odpadů podle odstavce 3 se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění názvu druhu a množství odebraného nebo vykoupeného odpadu podle Katalogu odpadů. Pokud dochází ke sběru nebo výkupu odpadu, který má povahu strojního zařízení nebo obecně prospěšného zařízení 26a), uměleckého díla či pietních a bohoslužebných předmětů nebo jejich částí, je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen uvést u jednotlivých odebraných nebo vykoupených předmětů jejich stručný popis, umožňující dodatečnou identifikaci, a doplnit jej uvedením písmen, číslic, popřípadě dalších symbolů, na těchto předmětech se nacházejících.

(8) Identifikační údaje podle odstavců 3, 6 a 7 je provozovatel povinen evidovat a uchovávat po dobu 5 let od odebrání nebo vykoupení odpadů.

(9) Bez ověření údajů podle odstavců 6 a 7 provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí odpad odebrat nebo vykoupit.

(10) Odebraná nebo vykoupená strojní zařízení, obecně prospěšná zařízení 26a), umělecká díla či pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části nesmí provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů po dobu 48 hodin od jejich odebrání nebo vykoupení rozebírat, jinak pozměňovat nebo postupovat dalším osobám.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam odpadů, u nichž je oprávněná osoba povinna při jejich odběru nebo výkupu vést evidenci osob, od kterých odpad odebrala nebo vykoupila.

Díl 3

Využívání odpadů

§ 19

Povinnosti při využívání odpadů

(1) Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen

a) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,

b) zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž využívání je oprávněn,

c) provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,

d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,

f) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,

g) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,

h) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

(2) Na provozovatele zařízení podle § 14 odst. 2 se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. e) a f).

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (například k terénním úpravám, rekultivacím).

Díl 4

Odstraňování odpadů

§ 20

Společná ustanovení

Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen

- a) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
- b) zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž odstraňování je oprávněn,
- c) provozovat zařízení k odstraňování odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- d) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- e) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
- f) odstranit odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba za odpad odpovědná,
- g) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
- h) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- i) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

§ 21

Zvláštní ustanovení pro skládkování odpadů

(1) Provozovatel skládky odpadů je dále povinen

- a) před zahájením provozu skládky prokázat, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu a že zřídil zvláštní účet podle § 50 při provozování skládky vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,
- b) zabezpečit po ukončení provozu skládky její asanaci, rekultivaci a následnou péči a zamezit negativnímu vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy po dobu nejméně 30 let,
- c) vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku, odvádět je příjemci poplatku a informovat příjemce poplatku o dlužných poplatcích,

d) archivovat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku podle písmene b).

(2) Umístění a technické provedení skládky odpadů musí zajistit ochranu životního prostředí po celou dobu provozu skládky i po jeho ukončení a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. 27)

(3) Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu.

(4) Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené prováděcím právním předpisem, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených prováděcím právním předpisem, a odpadů, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, případně které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,

b) technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,

c) způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti.

Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů

§ 22

(1) Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší 28) a o hospodaření energií. 29)

(2) Technické požadavky pro nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečného odpadu ve spalovnách stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 23

(1) Za energetické využití odpadů se spalování odpadů považuje pouze tehdy, jestliže

a) použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob, nebo

b) odpad se použije jako palivo nebo jako přídavné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených právními předpisy o ochraně ovzduší.

(2) Spalovny odpadů, u nichž nejsou splněny podmínky spalování uvedené v odstavci 1, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Díl 5 Přeprava odpadů

§ 24 Povinnosti při přepravě odpadů

- (1) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny
- a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních právních předpisech (30),
 - b) na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadů a poskytnout o ní úplné a pravdivé informace,
 - c) uchovávat doklady související s přepravou odpadů po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
 - d) označit přepravní prostředek přepravující odpad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
 - e) při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném tímto zákonem.
- (2) Dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy.
- (3) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob označení přepravního prostředku přepravujícího odpad.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S VYBRANÝMI VÝROBKY, VYBRANÝMI ODPADY A VYBRANÝMI ZAŘÍZENÍMI

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

- (1) Pro účely tohoto zákona se vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními rozumí
- a) odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB,
 - b) odpadní oleje,
 - c) baterie a akumulátory,
 - d) kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady,
 - e) odpady z výroby oxidu titaničitého,
 - f) odpady azbestu,

g) autovraky,

h) elektrická a elektronická zařízení.

(2) Na původce vybraných odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s vybranými odpady, se vztahují povinnosti původců a oprávněných osob, pokud dále není stanoveno jinak.

(3) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s vybranými výrobky nebo odpady nebo provozují vybraná zařízení, jsou povinny poskytovat správním úřadům vykonávajícím působnost na úseku odpadového hospodářství podle části jedenácté na jejich žádost veškeré a pravdivé informace týkající se nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a informace týkající se provozu vybraných zařízení.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VYBRANÉ VÝROBKY, VYBRANÉ ODPADY A VYBRANÁ ZAŘÍZENÍ

Díl 1

Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB

§ 26

Pro účely této části zákona se rozumí

a) PCB - polychlorované bifenyly, polychlorované terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,

b) zařízením obsahujícím PCB - každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,

c) zařízením obsahujícím PCB a podléhajícím evidenci - zařízení obsahující PCB [písm. b)] s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,

d) zařízeními, která mohou obsahovat PCB a podléhajícími evidenci - olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,

e) zařízením bez PCB - zařízení dle písmene b), které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení dle písmene d), u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 10 písm. c),

f) dekontaminací - veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

g) odstraňováním PCB - způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

§ 27

Povinnosti při nakládání s PCB, odpady PCB a zařízeními obsahujícími PCB

(1) Vlastníci PCB a odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti.

(2) Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno.

(3) Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

(4) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

(5) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržovat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

(6) Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem.

(7) Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB [§ 26 písm. d)], do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem ministerstvu neprokáží, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB.

(8) Vlastníci PCB, odpadů PCB a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni do 31. března 2009 vypracovat a zaslat ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010. Tyto plány musí být splněny nejpozději do 31. prosince 2010.

(9) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které jsou vlastníky, popřípadě provozovateli zařízení obsahujících PCB, která nepodléhají evidenci, jsou povinny vypracovat seznamy těchto zařízení, stanovit časové lhůty pro vyřazení těchto zařízení z užívání a pro jejich odstranění, předat vyhotovené seznamy do 31. prosince 2008 ministerstvu a postupovat podle nich.

(10) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

a) podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí,

b) rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují,

c) podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB,

d) způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení,

e) náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení.

§ 27a

(1) Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

(2) Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách 30a).

(3) Ministerstvo je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách 30a) a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách 30a).

Díl 2

Odpadní oleje

§ 28

Pro účely této části zákona se rozumí

a) odpadními oleji - jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,

b) přepracováním odpadních olejů - činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,

c) regenerací odpadních olejů - jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,

d) spalováním odpadních olejů - pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu.

§ 29

Povinnosti při nakládání s odpadními oleji

(1) Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinni

a) zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,

b) zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky § 22 a 23, pokud regenerace není možná,

c) zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky tohoto zákona a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,

d) zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány

s látkami obsahujícími PCB ani s jinými nebezpečnými odpady.

(2) Ke splnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) může původce nebo oprávněná osoba využít systému zpětného odběru podle části páté.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s odpadními oleji.

Díl 3

Baterie a akumulátory

§ 30

Pro účely této části zákona se rozumí

a) bateriemi nebo akumulátory - zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jedné či několika baterií nebo článků,

b) upotřebenými bateriemi nebo akumulátory - baterie nebo akumulátory, které nejsou opakovaně použitelné a jsou určeny k regeneraci nebo k odstranění.

§ 31

Povinnosti při nakládání s bateriemi a akumulátory

(1) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s alkalickými manganovými bateriemi obsahujícími více než 0,025 hmotn. % rtuti nebo s bateriemi nebo akumulátory, které obsahují

a) více než 0,0005 hmotn. % rtuti s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo

b) více než 25 mg rtuti na článek s výjimkou alkalických manganových baterií, nebo

c) více než 0,025 hmotn. % kadmia, nebo

d) více než 0,4 hmotn. % olova,

jsou povinny zajistit jejich oddělené shromažďování, soustředování, využití a odstranění.

(2) Osoby uvádějící na trh baterie, akumulátory nebo zařízení, do nichž jsou baterie nebo akumulátory zabudovány, jsou povinny

a) je označovat údaji týkajícími se možností jejich zpětného odběru a obsahu těžkých kovů v nich obsažených,

b) informovat spotřebitele o nebezpečích spojených s protiprávním odstraňováním upotřebených baterií a akumulátorů.

(3) Osoby uvádějící na trh zařízení, které vyžaduje zabudování baterie nebo akumulátoru, jsou povinny zajistit, aby spotřebitel mohl baterie nebo akumulátory po upotřebení snadno vyjmout. Pokud zařízení neumožňuje snadné vyjmutí baterií nebo akumulátorů, musí být k zařízení připojen návod pro spotřebitele na jejich bezpečné vyjmutí.

(4) Je zakázáno uvádět na trh baterie a akumulátory, které obsahují více než 0,0005 hmotn. % rtuti, včetně případů, kdy jsou tyto baterie a akumulátory zabudovány do zařízení.

(5) Zákaz uvedený v odstavci 5 se nevztahuje na knoflíkové články a baterie sestavené z knoflíkových článků, jejichž obsah rtuti nepřevyšuje 2 hmotn. %.

(6) Dovozece má povinnost skutečnosti uvedené v odstavcích 5 a 6 prokázat celnímu úřadu předložením dokladu podle odstavce 8.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s bateriemi a akumulátory a formu a obsah dokladu, který osvědčuje splnění podmínek a kritérií uvedených v odstavcích 5 a 6.

Díl 4

Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

§ 32

Pro účely této části zákona se rozumí

a) kalem

1. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,
2. kal ze septiků a jiných podobných zařízení,
3. kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených,

b) upraveným kalem - kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací,

c) použitím kalu - zpracování kalu do půdy,

d) programem použití kalů - dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

§ 33

Povinnosti při používání kalů

(1) Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin, za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a v souladu s programem použití kalů stanoveným původcem kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

(2) Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem. Program použití kalů je povinen předat osobě uvedené v odstavci 1.

(3) Použití kalů je zakázáno

a) na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny podle zvláštního právního předpisu, 31)

b) na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,

c) v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,

d) na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,

e) v intenzivních plodících ovocných výsadbách,

- f) na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,
- g) v průběhu vegetace při pěstování píce, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- h) jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,
- i) na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- j) na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích, nebo
- k) jestliže kalý nesplňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázané hygienizaci kalů.

(4) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) technické podmínky použití upravených kalů na zemědělské půdě,
- b) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v půdě,
- c) mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které mohou být přidány do zemědělské půdy za 10 let,
- d) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v kalech pro použití na zemědělské půdě,
- e) mikrobiologická kritéria pro použití kalů,
- f) postupy analýzy kalů a půdy, včetně metod odběru vzorků,
- g) obsah programu použití kalů.

§ 33a

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) biologicky rozložitelným odpadem - jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,
- b) zařízením pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů - zařízení pro aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů.

§ 33b

Povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů

- (1) Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen
 - a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 14 odst. 1, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů za rok (dále jen "malé zařízení"); roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované malým zařízením nesmí přesáhnout 150 tun,
 - b) provozovat malé zařízení na základě kladného vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 79 odst. 4 písm. e) a v souladu se zvláštními právními předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, v souladu s nimiž je zařízení zřízeno a provozováno,

c) upravené biologicky rozložitelné odpady hodnotit a zařazovat postupy a metodami stanovenými prováděcím právním předpisem a v souladu s ním je označit a vybavit návodem k použití,

d) upravené biologicky rozložitelné odpady, které nelze zařadit do žádné ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, a zbytkový odpad po úpravě biologicky rozložitelného odpadu, který již není odpadem podléhajícím biologickému rozkladu, předat k využití nebo odstranění oprávněné osobě podle § 12 odst. 3.

(2) Zařazení biologicky rozložitelného odpadu podle jeho skutečných vlastností, složení a způsobu materiálového využití do některé ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, jeho označení a vybavení návodem k použití je jeho konečným materiálovým využitím podle § 4 písm. m).

(3) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví stanoví prováděcím právním předpisem

a) seznam biologicky rozložitelných odpadů,

b) způsoby biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů,

c) technické požadavky na vybavení a provoz zařízení biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů v závislosti na množství a druhu v něm upravovaných biologicky rozložitelných odpadů,

d) technologické požadavky na úpravu biologicky rozložitelných odpadů,

e) obsah provozního řádu zařízení,

f) požadavky na kvalitu odpadů vstupujících do technologie materiálového využívání biologicky rozložitelných odpadů,

g) způsob a kritéria hodnocení a zařazování upravených biologicky rozložitelných odpadů do skupin podle způsobů jejich materiálového využití,

h) limitní hodnoty koncentrací cizorodých látek a indikátorových organismů ve výstupech ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, metody stanovení koncentrací cizorodých látek,

i) četnost a metody vzorkování, označování skupin podle způsobu jejich biologického zpracování a kritéria hodnocení upraveného biologicky rozložitelného odpadu jako dále již biologicky nerozložitelného odpadu.

Díl 5

Odpady z výroby oxidu titaničitého

§ 34

Povinnosti při nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého

(1) Původce odpadů z výroby oxidu titaničitého, který zpracovává plán odpadového hospodářství, je povinen do tohoto plánu zapracovat i způsob řešení omezování emisí škodlivých látek do ovzduší, 8) způsob omezování znečištění vypouštěných odpadních vod, včetně způsobu účinného čištění odpadních vod, a způsob monitorování složek životního prostředí.

(2) Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady z výroby oxidu titaničitého příslušný orgán veřejné správy neudělí, pokud posuzování vlivů na životní prostředí 8a) prokáže bezprostřední nebo předpokládá pozdější škodlivé účinky výroby na životní prostředí. Při zvýšení výroby oxidu titaničitého o více než 15 tisíc tun ročně je původce odpadů z této výroby povinen zpracovat nový plán odpadového hospodářství

a požádat příslušný správní úřad o nový souhlas k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, případně o nový souhlas k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů z výroby oxidu titaničitého.

(3) Výrobce oxidu titaničitého je povinen sledovat stanovené ukazatele pro vypouštění odpadní vody a ukazatele pro emise znečišťujících látek do ovzduší způsobem a v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem a plánem odpadového hospodářství a ohlašovat je příslušnému krajskému úřadu s četností stanovenou prováděcím právním předpisem.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého a požadavky na monitorování složek životního prostředí.

Díl 6

Odpady z azbestu

§ 35

Povinnosti při nakládání s odpady z azbestu

(1) Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna.

(2) Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Odpady musí být upraveny, zabaleny, případně po uložení na skládku okamžitě zakryty. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší.

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky.

Díl 7

Autovraky

§ 36

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) autovrakem - každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3,

b) vybraným autovrakem - každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo vymezené zvláštním právním předpisem 31a) jako vozidlo kategorie M1 nebo N1 anebo tříkolové motorové vozidlo 31b) s výjimkou motorové tříkolky 31b) (dále jen "vybrané vozidlo"), které se stalo odpadem podle § 3,

c) výrobcem - konečný výrobce vozidla, který jej uvedl v České republice na trh, popřípadě jeho právní nástupce,

d) opětovným použitím - použití částí autovraků bez jejich přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,

e) zpracováním - operace prováděné po převzetí autovraku za účelem odstranění nebezpečných složek

autovraku, demontáž, rozřezání, drcení (šrédrování), příprava na odstranění nebo využití odpadu z drcení a provádění všech dalších operací potřebných pro využití nebo odstranění autovraku a jeho částí,

f) zpracovatelem autovraku - právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která provádí jednu či více operací podle písmena e) na základě souhlasu podle § 14 odst. 1,

g) podstatnou částí autovraku - karosérie autovraku vybavená identifikačním číslem vozidla, včetně dveří, blatníků a kapot, hnací a převodový mechanismus s příslušenstvím, nápravy s koly, motor vybavený identifikačním číslem, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla, elektroinstalace, včetně ovládacích a bezpečnostních prvků, řídicí jednotky a dalších přístrojů, katalyzátor dle homologace.

§ 37

Povinnosti při nakládání s autovraky

(1) Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků.

(2) Vlastník vozidla před jeho předáním podle odstavce 1 je povinen umístit vozidlo na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí ani nenaruší estetický vzhled obce či přírody nebo krajiny. 31c)

(3) Vozidlo umístěné v rozporu s odstavcem 2 (dále jen "opuštěné vozidlo"), přemístí obecní úřad bezodkladně na náklady jeho vlastníka na vybrané parkoviště. Informaci o umístění opuštěného vozidla na vybrané parkoviště zveřejní obecní úřad na své úřední desce. O umístění vozidla písemně informuje jeho vlastníka, pokud je ho možné identifikovat.

(4) Pokud vlastník nepřevezme vozidlo z vybraného parkoviště po marném uplynutí lhůty 2 měsíců od informování vlastníka a v případě nemožnosti jeho identifikace od zveřejnění informace podle odstavce 3, má se za to, že vozidlo je autovrak. Obecní úřad naloží s autovrakem podle odstavce 1.

(5) Náklady spojené s postupem podle odstavců 3 a 4 je povinen uhradit obci poslední vlastník opuštěného vozidla uvedený v registru motorových vozidel.

(6) V případech, kdy je opuštěné vozidlo umístěno na pozemní komunikaci, se postupuje v souladu se zvláštním právním předpisem. 31d)

(7) Osoby oprávněné ke sběru, výkupu, zpracování, využívání a odstraňování autovraků jsou povinny

a) zavést systém sběru vybraných autovraků a jejich částí s přiměřenou hustotou sběrných míst,

b) nakládat s vybranými autovraky a jejich částmi tak, aby bylo dosaženo, že

1. nejpozději od 1. ledna 2006 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 80 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok, s výjimkou vybraných vozidel vyrobených před 1. lednem 1980, pro které je míra opětovného použití a využití stanovena na 75 % a míra opětovného použití a materiálového využití na 70 %,

2. nejpozději do 1. ledna 2015 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok,

c) ke splnění povinností stanovených pod písmeny a) a b) uzavřít písemnou smlouvu s akreditovanými zástupci 31e) a výrobcí vybraných vozidel.

(8) Povinnosti podle odstavce 7 písmene b) se nevztahují na tříkolová motorová vozidla a na vozidla

zvláštního určení. 31b)

(9) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky na nakládání s autovraky.

§ 37a

Povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadů z vybraných autovraků

(1) Akreditovaní zástupci 31e) a výrobci jsou povinni

a) poskytovat zpracovatelům všechny informace, které jsou nutné k věcně správnému a ekologicky šetrnému zpracování vybraného autovraku ve formě příruček nebo na technickém nosiči dat ve lhůtě do šesti měsíců po uvedení vozidla na trh,

b) zajistit na vlastní náklady sběr, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků s účinností ke dni účinnosti tohoto zákona pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice ode dne 1. července 2002 a dnem 1. ledna 2007 pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice před dnem 1. července 2002,

c) zajistit splnění požadavků stanovených v § 37 odst. 7 písm. b).

(2) Každý výrobce a akreditovaný zástupce je povinen odebírat vybraná vozidla vlastní značky poprvé uvedená na trh v České republice po dni 1. července 2002 a ode dne 1. ledna 2007 i vybraná vozidla uvedená na trh v České republice před dnem 1. července 2002, jsou-li tato vybraná vozidla odevzdána do sběrného místa stanoveného výrobcem nebo akreditovaným zástupcem.

(3) Povinnosti podle odstavce 1 písm. b) se nevztahují na vozidla zvláštního určení. 31b)

(4) Výrobce a akreditovaný zástupce je povinen

a) ke splnění povinností stanovených v odstavci 1 písm. b) uzavřít písemnou smlouvu s osobami oprávněnými ke sběru, výkupu, zpracování, případně využívání a odstraňování vybraných autovraků, pokud jimi není sám,

b) zpracovávat roční zprávu o plnění cílů stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu do 31. března.

§ 37b

Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků

(1) Provozovatel zařízení ke sběru autovraků je povinen

a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 a § 18,

b) převzít v souladu s provozním řádem veškeré autovraky nebo jejich části a převzít veškeré použité části vyjmuté při opravách vozidel,

c) bezúplatně převzít vybrané autovraky z vozidel poprvé uvedených na trh po dni 1. července 2002, pokud obsahují podstatné části a neobsahují odpad nemající původ ve vybraném vozidle; pro vybrané autovraky z vozidel uvedených na trh před dnem 1. července 2002 platí tato povinnost ode dne 1. ledna 2007,

d) při převzetí autovraku bezúplatně vystavit potvrzení o převzetí, jestliže byla odevzdána alespoň karosérie s označením identifikačního čísla VIN a motor s označením identifikačního čísla, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla; náležitosti potvrzení o převzetí stanoví prováděcí právní předpis,

- e) zajistit předání autovraku ke zpracování výhradně zpracovateli autovraků, pokud jím sám není,
- f) skladovat autovraky v souladu s podmínkami stanovenými prováděcím právním předpisem,
- g) vést evidenci o převzatých autovracích a o autovracích odeslaných ke zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- h) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem,
- i) identifikovat podle § 18 osoby, od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, a převzaté autovraky nebo jejich podstatné části, a vést o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem; tuto evidenci je povinen mít na provozovně, kde se uvedené předměty nacházejí.

(2) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků, podmínky pro skladování autovraků a rozsah a způsob vedení evidence převzatých autovraků včetně informačního systému sledování toků vybraných autovraků.

§ 37c

Povinnosti zpracovatele autovraků

(1) Zpracovatel autovraků je povinen

- a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 a § 19,
- b) před zahájením zpracovatelských operací autovraku zajistit odčerpání a oddělené shromažďování provozních kapalin,
- c) demontovat prováděcím předpisem stanovené části autovraků před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí,
- d) zničit identifikační číslo vybraného autovraku (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,
- e) vyjmout a oddělit z autovraků části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom určené prováděcím právním předpisem a využít nebo odstranit je samostatně,
- f) skladovat a rozebírat autovraky tak, aby bylo možno části opětovně použít nebo materiálově využít,
- g) materiály a části autovraků v maximální míře opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě,
- h) vést evidenci o převzatých autovracích a o způsobech jejich zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- i) s materiály a částmi vybraných autovraků nakládat v souladu s § 37 odst. 7 písm. b),
- j) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem. Pokud sám není posledním zpracovatelem vybraných autovraků, je povinen spolu s odpadem z vybraných autovraků předat každému následujícímu zpracovateli údaje o dílčím zpracování v souladu s prováděcím právním předpisem.

(2) Zpracovatel může nabídnout části autovraků výrobcí, akreditovanému zástupci, popřípadě jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému použití. Za kvalifikovaného zájemce se považuje právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel podle zvláštního

právního předpisu. 12)

§ 37d

zrušen

§ 37e

Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků

(1) Žadatel o registraci použitého vybraného vozidla do registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu 31f) je povinen zaplatit poplatek na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Poplatek se platí při první registraci použitého vybraného vozidla v České republice. Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla.

(2) Poplatek podle odstavce 1 je stanoven podle plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s právními předpisy Evropských společenství 31g) ve výši

a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,

b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1,

c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí podle písmene a) nebo b).
Poplatek se neplatí u vozidel, která splňují minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3.

(3) Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely stanovení poplatku podle odstavce 2 prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla.

(4) Poplatek podle odstavce 2 platí žadatel o registraci použitého vybraného vozidla do registru silničních motorových vozidel na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností provádějící registraci vystaví po zaplacení žadateli doklad osvědčující, že poplatek byl zaplacen. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karosérie, případně podvozku.

(5) Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání Státnímu fondu životního prostředí České republiky.

Díl 8

Elektrická a elektronická zařízení

§ 37f

(1) Ustanovení tohoto dílu zákona v souladu s právem Evropských společenství 31m) stanoví povinnosti výrobcům, posledním prodejcům a distributorům elektrických a elektronických zařízení náležejících do skupin uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu, nejsou-li součástí jiného typu zařízení, na který se tento díl zákona nevztahuje, a povinnosti zpracovatelům takových elektrických a elektronických zařízení, která se stala odpadem.

(2) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem seznam výrobků, které spadají do skupin elektrických a elektronických zařízení uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

§ 37g

Základní pojmy

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

a) elektrickým nebo elektronickým zařízením (dále jen "elektrozařízení") - zařízením, jehož funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli nebo zařízením k výrobě, přenosu a měření elektrického proudu nebo elektromagnetického pole, které náleží do některé ze skupin uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu a které je určeno pro použití při napětí nepřesahujícím 1000 V pro střídavý proud a 1500 V pro stejnosměrný proud, s výjimkou zařízení určených výlučně pro účely obrany státu,

b) elektroodpadem - elektrozařízením, které se stalo odpadem, včetně komponentů, konstrukčních dílů a spotřebních dílů, které v tom okamžiku jsou součástí zařízení,

c) opětovným použitím - použitím zpětně odebraného nebo odděleně sebraného elektrozařízení nebo komponentů takového elektrozařízení bez jejich dalšího přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,

d) zpracováním elektroodpadu - jakákoli operace prováděná po převzetí elektroodpadu do zařízení ke zpracování elektroodpadu za účelem jeho dekontaminace, demontáže, drcení, využití nebo přípravy na odstranění nebo jakákoli jiná činnost provedená s cílem využití nebo odstranění elektroodpadu,

e) výrobcem - fyzická nebo právnická osoba oprávněná k podnikání, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku 31n)

1. pod vlastní značkou vyrábí a prodává elektrozařízení, nebo

2. prodává pod vlastní značkou elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na zařízení značka osoby podle bodu 1, nebo

3. v rámci své podnikatelské činnosti dováží elektrozařízení do České republiky, nebo tato elektrozařízení uvádí v České republice na trh,

f) elektrozařízením pocházejícím z domácností - použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání,

g) zpětným odběrem elektrozařízení - odebírání použitých elektrozařízení pocházejících z domácností od spotřebitelů bez nároku na úplatu na místě k tomu výrobcem určeném,

h) odděleným sběrem elektroodpadu - odebírání použitých elektrozařízení nepocházejících z domácností od konečných uživatelů na místě k tomu výrobcem určeném.

§ 37h

Základní povinnosti výrobců elektrozařízení

(1) Výrobce splní povinnosti stanovené pro oddělený sběr, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu

a) samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady,

b) společně s jiným výrobcem nebo výrobcem na základě písemně uzavřené smlouvy; smluvní strany odpovídají za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona solidárně,

c) přenesením těchto povinností na jinou, právnickou osobu, zajišťující společné plnění povinností výrobců podle tohoto dílu zákona; odpovědnost výrobců za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona, pokud tato právnická osoba povinnosti neplní, nezaniká.

(2) Výrobce je povinen zpracovávat roční zprávu o plnění povinností podle odstavce 1 za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční zpráva") a každoročně ji zasílat ministerstvu do 31. března. V případě,

že výrobce plní povinnosti uvedené v odstavci 1 společně s jiným výrobcem, může spolu s ním zpracovat společnou roční zprávu. V případě podle odstavce 1 písm. c) zpracovává roční zprávu příslušná právnická osoba. Tato roční zpráva nahrazuje roční zprávu podle § 38 odst. 10.

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců podle odstavce 1 a obsah roční zprávy podle odstavce 2.

§ 37i

Seznam výrobců elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona, je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen "Seznam") v rozsahu podle odstavce 3. Do Seznamu se zapisují pouze ti výrobci podle § 37g písm. e), kteří trvale podnikají na území České republiky.

(2) Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce ministerstvu k rozhodnutí ve dvou vyhotoveních a natechnickém nosiči dat, a to nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti podle odstavce 1.

(3) Návrh na zápis do Seznamu obsahuje

a) jméno a příjmení, nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, místo podnikání, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a úředně ověřenou kopii podnikatelského oprávnění, například živnostenský list, jde-li o fyzickou osobu; je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce,

b) obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, jde-li o právnickou osobu a je-li v tomto rejstříku zapsána,

c) seznam a popis elektrozařízení,

d) způsob plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona,

e) způsob zajištění financování podle § 37n a 37o a doklady o něm.

(4) Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit ministerstvu jakékoli změny údajů předložených podle odstavce 3 do 14 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu.

(5) Ministerstvo na základě oznámení nebo vlastního zjištění provede rozhodnutím změnu v zápisu v Seznamu nebo osobu, u které zákonné důvody pro vedení v Seznamu zanikly, ze Seznamu vyřadí.

(6) Seznam je veřejně přístupný. Ministerstvo zpřístupní Seznam na portálu veřejné správy.

(7) Pro účely zápisu do Seznamu ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování podle odstavce 3 písm. d) a e).

§ 37j

Uvádění elektrozařízení na trh

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí, aby elektrozařízení bylo navrženo a vyrobeno tak, aby se usnadnila demontáž a využití, zejména opětovné použití těchto elektrozařízení a materiálové využití elektroodpadu, jeho komponentů a materiálů v souladu s právními předpisy na ochranu životního prostředí a právními předpisy na ochranu veřejného zdraví. 31o)

(2) Výrobce elektrozařízení uvedeného na trh 31p) po 13. srpnu 2005 zajistí, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že bylo na trh uvedeno po tomto datu, a bylo možné zjistit výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona.

(3) Výrobce elektrozařízení, které náleží do skupin 1 až 7 nebo 10 podle přílohy č. 7 k tomuto zákonu včetně elektrozařízení určených výlučně pro účely obrany státu, a výrobce elektrických žárovek nebo svítidel určených k použití v domácnostech zajistí, aby elektrozařízení, je-li uvedeno na trh po 30. červnu 2006, neobsahovalo olovo, rtuť, kadmium, šestimocný chrom, polybromované bifenyly (PBB) a polybromované difenylétery (PBDE), nejedná-li se o

a) použití látek podle seznamu uvedeného v prováděcím právním předpise, nebo

b) náhradní díly určené k opravě nebo opětovnému použití elektrozařízení uvedeného na trh před 1. červencem 2006.

(4) Ten, kdo v rámci své podnikatelské činnosti prodává elektrozařízení nepocházející od výrobců zapsaných v Seznamu podle § 37i, nese odpovědnost výrobce za plnění jeho povinností stanovených v tomto dílu zákona.

(5) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem způsob označení elektrozařízení podle odstavce 2 a seznam látek, na které se za vyhláškou stanovených podmínek nevztahuje ustanovení § 37j odstavce 3.

§ 37k

Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností. Pro elektroodpad nepocházející z domácností výrobce elektrozařízení zajistí jeho oddělený sběr.

(2) Výrobce elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu označí elektrozařízení grafickým symbolem. Není-li možné elektrozařízení takto označit vzhledem k jeho velikosti nebo funkci, označí se grafickým symbolem obal nebo návod k použití nebo záruční list elektrozařízení.

(3) Výrobce prostřednictvím distributorů 31p) zajistí, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení odděleného sběru. Distributor informuje při prodeji elektrozařízení konečného uživatele o způsobu zajištění odděleného sběru.

(4) Poslední prodejce zajistí, aby spotřebitel 31r) měl při nákupu elektrozařízení možnost odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití.

(5) Zbavit se elektroodpadu nebo elektrozařízení pocházejícího z domácností smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 37l nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Elektrozařízení z míst zpětného odběru a elektroodpad z míst odděleného sběru musí být předán pouze zpracovateli podle § 37l, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito.

(6) Provozovatel místa zpětného odběru elektrozařízení není povinen v režimu zpětného odběru elektrozařízení podle § 37g písm. g) odebrat elektrozařízení, které je nekompletní. Nekompletním elektrozařízením se rozumí elektrozařízení bez technologických částí, které jsou podstatné pro jeho klasifikaci.

(7) Způsob provedení zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu a jejich předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití nebo materiálové využití elektrozařízení nebo jejich komponentů, nebo materiálové využití elektroodpadu.

(8) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem vzor grafického symbolu pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu.

§ 37l

Zpracování elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení vytvoří systém pro zpracování elektroodpadu za použití nejlepších dostupných technik 31s) jeho zpracování, využívání a materiálového využívání.

(2) Výrobce elektrozařízení poskytne zpracovatelům elektroodpadu veškeré informace, které jsou nutné k jeho zpracování, především údaje o obsažených nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a materiálového využití elektroodpadu, případně způsobu jejich odstranění. Tyto informace výrobce elektrozařízení poskytne pro každý typ nového elektrozařízení do jednoho roku od data uvedení výrobku na trh. Informace poskytne v návodech na použití nebo na technickém nosiči dat nebo prostředky dálkové komunikace.

(3) Zpracovatel elektroodpadu je povinen

a) provozovat zařízení ke zpracování elektroodpadu v souladu s jeho provozním řádem a plnit další povinnosti oprávněné osoby,

b) přednostně odstranit z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené prováděcím právním předpisem,

c) skladovat a zpracovávat elektroodpad v souladu s technickými požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem,

d) zajistit využití elektroodpadu v souladu s § 37m,

e) vést v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení.

(4) Rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas k provozu zařízení ke zpracování elektroodpadu a s jeho provozním řádem (§ 14 odst. 1), musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle odstavce 3 písm. b) a c) a § 37m.

(5) Elektroodpad může být převezen přes hranice ke zpracování v souladu s předpisy Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství 39) a v souladu s částí devátou. Zpracování elektroodpadu ve státě, který není členským státem Evropské unie, lze zahrnout do plnění požadavků stanovených v § 37m, doloží-li vývozce, že využití, opětovné použití nebo materiálové využití proběhlo za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými tímto zákonem.

(6) Tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti zpracovatele stanovené zvláštním právním předpisem 31t) pro zacházení s regulovanými látkami.

(7) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí z elektroodpadu, skladování a zpracování elektroodpadu, rozsah a způsob vedení evidence o převzatém elektroodpadu a způsobech jeho zpracování a využití a způsob ohlašování zařízení ke sběru, zpracování a využití elektroodpadu.

§ 37m

Využívání elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení vytvoří systém, podle kterého bude zajištěno využití elektroodpadu navazující na zpětný odběr elektrozařízení nebo oddělený sběr elektroodpadu.

(2) Zpětně odebraná a odděleně sebraná elektrozařízení se před předáním zpracovateli přednostně opětovně použijí jako celek. Opětovně lze použít pouze elektrozařízení či jejich komponenty, které splňují požadavky příslušných právních předpisů.31o)

(3) Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití elektroodpadu předaného zpracovatelům v souladu s § 37k odst. 5 minimálně v tomto rozsahu a) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 1 a 10 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 80 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti, b) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 3 a 4 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 65 % jeho průměrné hmotnosti, c) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 2, 5, 6, 7 a 9 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 70 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 50 % jeho průměrné hmotnosti, d) u výbojek a zářivek opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 80 % jejich hmotnosti.

§ 37n

Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností

(1) Je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, výrobce elektrozařízení je povinen financovat zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38, jedná-li se o elektrozařízení, jehož je výrobcem podle tohoto zákona. Náklady vynaložené podle tohoto odstavce se při prodeji nových elektrozařízení odděleně neuvádějí.

(2) Před uvedením elektrozařízení podle odstavce 1 na trh, je výrobce povinen poskytnout záruku prokazující, že nakládání s veškerým elektroodpadem bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo odevzdáno v rámci systému zpětného odběru vytvořeného a provozovaného podle § 37k a 38. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. a), poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností; tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani exekuce, ani zahrnuty do majetkové podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. b) nebo c), záruku neposkytuje.

(3) Bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, jsou k zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38, výrobci povinni vytvořit systém, do kterého v odpovídajícím rozsahu, zejména podle podílu na trhu, přispívají všechny osoby, které jsou podnikatelsky činné v okamžiku vzniku příslušných nákladů. Na dobu osmi let od účinnosti tohoto zákona a na dobu deseti let v případě elektrozařízení uvedeného ve skupině 1 přílohy č. 7 k tomuto zákonu od účinnosti tohoto zákona mohou tyto osoby při prodeji nových elektrozařízení odděleně uvádět náklady na zpětný odběr, zpracování a odstranění elektrozařízení uvedených na trh do dne 13. srpna 2005. Uvádí-li výrobce, ve smyslu tohoto ustanovení, náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmí překročit náklady skutečně vzniklé.

(4) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 plní i výrobce obchodující s využitím prostředků dálkové komunikace pro elektrozařízení dodávaná do členského státu Evropské unie, ve kterém má kupující bydliště nebo sídlo.

(5) Ministerstvo stanoví po projednání s Ministerstvem financí prováděcím právním předpisem bližší podmínky financování, zejména způsob výpočtu minimální výše uložených finančních prostředků na účelově vázaném bankovním účtu a minimální výše pojistného plnění.

§ 37o

Financování nakládání s elektroodpadem

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu takto:

a) je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, zajistí jeho financování sám,

b) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005 a je-li nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky, které plní stejnou funkci, zajistí financování výrobce takového nového výrobku při jejich dodávce, nejvýše však v počtu dodávaných elektrozařízení,

c) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, není však nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky, které plní stejnou funkci, zajistí financování koneční uživatelé, kteří nejsou spotřebiteli.

(2) Ministerstvo stanoví po projednání s Ministerstvem financí prováděcím právním předpisem bližší podmínky financování podle odstavce 1.

ČÁST PÁTÁ

ZPĚTNÝ ODBĚR NĚKTERÝCH VÝROBKŮ

§ 38

(1) Povinnost zpětného odběru se vztahuje na

a) oleje jiné než surové minerální oleje a surové oleje z živičných nerostů, přípravky jinde neuvedené ani nezahnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních olejů, jsou-li tyto oleje podstatnou složkou těchto přípravků,

b) elektrické akumulátory,

c) galvanické články a baterie,

d) výbojky a zářivky,

e) pneumatiky,

f) elektrozařízení pocházející z domácností [§ 37g písm. f)].

(2) Vláda může v mezích příslušných právních předpisů Evropských společenství nařízením stanovit další výrobky, než jsou uvedeny v odstavci 1, podléhající povinnosti zpětného odběru po jejich použití.

(3) Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků nabídnutých ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která výrobky uvedené v odstavci 1 vyrábí nebo uvádí na trh v České republice výrobky zahraničního výrobce, (dále jen "povinná osoba"), a to bez ohledu na výrobní značku a do výše, které za vykazované období stanovené podle odstavce 10 vyrobí nebo doveze. Na zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností se vztahuje § 37n.

(4) Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v odstavci 1 spotřebiteli, (dále jen "poslední prodejce") zajistit, aby byl spotřebitel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků. Výrobce elektrozařízení dále zajistí informování spotřebitele o

a) požadavku, aby elektrozařízení nebyla odstraňována spolu se směsným komunálním odpadem, ale byla fyzickými osobami odkládána na místech k tomu určených nebo v místech jejich zpětného odběru,

b) jejich úloze v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadu,

c) možných škodlivých vlivech nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a na lidské zdraví.

(5) Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží.

(6) Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

(7) Zpětný odběr použitých výrobků uvedených v odstavci 1 musí být proveden bez nároku na úplatu za tento odběr od spotřebitele, v případě uvedeném v odstavci 6 i od obce. Místa zpětného odběru musí být pro spotřebitele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem spotřebitele bez jeho nadměrného zatížení. Zpětný odběr použitého výrobku lze odmítnout v případě, že použitý výrobek z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí. 31u) Provozovatel místa zpětného odběru použitých výrobků je povinen na požádání spotřebiteli vystavit potvrzení o zpětném odběru výrobku s náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem.

(8) Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

(9) Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, a to do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odebrány.

(10) Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu do 31. března.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru výrobků a obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok.

ČÁST ŠESTÁ

EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ ODPADŮ A ZAŘÍZENÍ

§ 39

Evidence a ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů, PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(1) Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Původci a oprávněné osoby v případě, že produkují nebo nakládají s více než 50 kg nebezpečných odpadů za kalendářní rok nebo s více než 50 tunami ostatních odpadů za kalendářní rok, jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množství odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Hlášení o produkci a nakládání s odpady vznikajícími v rámci činnosti Ministerstva obrany předává Ministerstvo obrany přímo ministerstvu. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadu (§ 37g) a provozovatelé zařízení uvedených v § 14 odst. 2 a dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3, jsou povinni zaslat údaje o tomto zařízení nebo dopravní firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, u mobilních zařízení a dopravců podle sídla nebo bydliště provozovatele, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu tohoto zařízení nebo dopravní firmy nebo u zařízení ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy k 31. prosinci předchozího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa skládky. Tyto údaje musí být doloženy výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky.

(5) Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu a stavu převzatých autovraků a o způsobech jejich zpracování a provozovatelé zařízení k oddělenému sběru, zpracování, využití a odstraňování elektroodpadu jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(6) Obce a osoby oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů jsou povinny zasílat údaje o jimi užívaných shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech a skladech odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle shromažďovacího nebo sběrového místa nebo místa skladu odpadů, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu shromažďovacího nebo sběrového místa nebo skladu odpadů nebo u shromažďovacích nebo sběrových míst nebo skladů ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Rozsah a náležitosti údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zpracovává na základě hlášení podle odstavců 2 až 6 evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů a skladů odpadů, převzatých autovraků a způsobů jejich zpracování, typu, množství a způsobů zpracování, využití, nebo odstranění elektroodpadu a dopravců odpadů v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

Tyto evidence zasílá každoročně do 30. dubna následujícího roku ministerstvu, Českému statistickému úřadu a příslušnému krajskému úřadu prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat.

(8) Podnikatelé, kteří provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci podle § 26 písm. c) nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. d), nebo vlastní nebo drží PCB definované v § 26 písm. a) nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek podle § 27a odst. 1, jsou povinni vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a oznámit tuto skutečnost ministerstvu nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tak již neučinili. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto podnikatelé povinni ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně došlo. Způsob ohlašování změn v evidovaných skutečnostech stanoví prováděcí právní předpis. Tato povinnost se nevztahuje na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví či zdravotnictví.

(9) Evidenci odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhající evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany zajišťuje Ministerstvo obrany ve spolupráci s ministerstvem.

(10) Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad jsou povinny vést evidenci jimi vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona. Tuto evidenci obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zasílají ministerstvu do 30. dubna následujícího roku prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat. Rozsah a způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis. Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zveřejňují na portálu veřejné správy, popřípadě i jiným vhodným způsobem aktuální seznam zařízení provozovaných podle § 14 odst. 1 a podle § 14 odst. 2.

(11) Pokud není tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem stanoveno jinak, jsou právnické osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání a správní úřady, které jsou povinny vést evidenci podle odstavců 1 až 10, povinny tuto evidenci archivovat nejméně po dobu 5 let.

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob vedení průběžné evidence odpadů a dobu archivace této evidence pro některé druhy odpadů,

b) způsob ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů, dopravců odpadů, odpadů perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a způsob ohlašování změn v jejich evidenci, počtu a stavu převzatých autovraků a způsobech jejich zpracování, o typu, množství elektroodpadu a způsobech jeho zpracování, využití nebo odstranění, a

c) způsob vedení evidence vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona.

§ 40

Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(1) Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

(2) Odesílatel odpadu je povinen

a) přiložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,

b) zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,

c) informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

(3) Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí.

(4) Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni archivovat evidenci podle odstavců 1 až 3 po dobu nejméně 5 let.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vedení evidence odpadů při přepravě odpadů.

ČÁST SEDMÁ

PLÁNY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 41

Společná ustanovení

(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem zpracovává ministerstvo, kraje v samostatné působnosti a původci odpadů.

(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi podle tohoto zákona.

(3) Na zpracování, projednávání a schvalování návrhů plánů odpadového hospodářství se nevztahuje správní řád.

(4) Do plánů odpadového hospodářství České republiky a krajů lze veřejně nahlížet, požítovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

§ 42

Plán odpadového hospodářství České republiky

(1) Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo. Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji v samostatné působnosti.

(2) Plán odpadového hospodářství České republiky obsahuje vyhodnocení stavu odpadového hospodářství, závaznou část a směrnou část.

(3) Závaznou část plánu odpadového hospodářství České republiky vyhláší vláda svým nařízením.

(4) Závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví rámcové cíle, rámcová opatření k jejich dosažení a upravuje soustavu indikátorů jejich hodnocení pro
a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,

b) nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,

c) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,

- d) nakládání s odpady z obalů,
 - e) využívání odpadů,
 - f) snižování podílu odpadů ukládaných na skládky a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
 - g) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady.
- (5) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.
- (6) Závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky, včetně jejích změn, je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství krajů a pro rozhodovací a jiné činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.
- (7) Vyhodnocení plnění plánu odpadového hospodářství České republiky provádí ministerstvo pomocí soustavy indikátorů každoročně do 31. prosince následujícího roku.
- (8) Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy, nebo jiným vhodným způsobem.

§ 43

Plán odpadového hospodářství kraje

- (1) Kraj v samostatné působnosti zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území a jeho změny.
- (2) Plán odpadového hospodářství kraje musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami.
- (3) Plán odpadového hospodářství kraje obsahuje závaznou část a směrnou část.
- (4) Závazná část plánu odpadového hospodářství kraje stanoví konkrétní cíle, konkrétní opatření k jejich dosažení pro
- a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
 - b) nakládání s komunálními odpady,
 - c) nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,
 - d) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,
 - e) nakládání s odpady z obalů,
 - f) využívání odpadů,
 - g) snižování podílu odpadů ukládaných na skládku a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
 - h) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady.
- (5) Vznikne-li potřeba zřídit zařízení k nakládání s odpady nebo řešit pohyb odpadů přesahující hranice krajů, jsou kraje v samostatné působnosti povinny při zpracovávání plánů odpadového hospodářství kraje a jejich změn spolu vzájemně spolupracovat.

(6) Kraj v samostatné působnosti je povinen zpracovat a schválit návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 18 měsíců od nabytí účinnosti nařízení vlády, kterým se vyhláší závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky.

(7) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(8) Kraj v samostatné působnosti je povinen do 10 dnů ode dne zpracování návrhu plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny oznámit způsobem v místě obvyklým, kdy a kde lze do tohoto návrhu plánu nahlédnout, činit si výpisy, opisy nebo kopie. Veřejné nahlédnutí do návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny musí být umožněno po dobu nejméně 30 kalendářních dnů ode dne oznámení možnosti veřejného nahlédnutí; v této lhůtě lze též uplatnit k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změně písemné vyjádření. Kraj je povinen připomínky vypořádat a toto vypořádání zveřejnit.

(9) Kraj v samostatné působnosti je povinen zaslat kopii plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny ministerstvu do 1 měsíce po jeho schválení.

(10) Závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou. 32) Závazná část plánu odpadového hospodářství kraje je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství původců odpadů a pro rozhodovací a koncepční činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

(11) Kraj zasílá vyhodnocení plnění plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu každoročně do 15. listopadu následujícího roku. Vyhodnocení provede pomocí soustavy indikátorů stanovené v závazné části plánu odpadového hospodářství České republiky.

(12) Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny kraj zveřejní na portálu veřejné správy, nebo jiným vhodným způsobem.

§ 44

Plán odpadového hospodářství původce odpadů

(1) Plán odpadového hospodářství původce odpadů zpracovávají původci odpadů, kteří produkují ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1000 t ostatního odpadu.

(2) Plán odpadového hospodářství původce odpadů musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství původce odpadů se zpracovává na dobu nejméně 5 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 3 měsíců od změny podmínek.

(4) Původce odpadů, který ke dni vyhlášení závazné části plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny produkuje množství odpadů nad limit stanovený v odstavci 1, je povinen zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od vyhlášení závazné části řešení plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny. Ostatní původci jsou povinni zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od dosažení produkce odpadů nad limit stanovený v odstavci 1.

(5) Původce odpadů je povinen kopii návrhu svého plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny zaslat krajskému úřadu, příslušnému podle sídla provozovny původce odpadů, a to nejpozději do 3 měsíců od jeho zpracování. V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství původce odpadů neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem nebo není v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje a její změnou, příslušný krajský úřad do 3 měsíců ode dne obdržení návrhu plánu odpadového hospodářství původce odpadů sdělí původci odpadů

své připomínky.

(6) Původce odpadů je povinen do 3 měsíců ode dne doručení připomínek příslušného krajského úřadu zaslat tomuto krajskému úřadu upravený plán odpadového hospodářství se zpracovanými připomínkami.

(7) Plán odpadového hospodářství původce odpadů je závazným podkladem pro jeho činnosti.

(8) Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí, 34) mohou na základě písemné dohody zpracovat společný plán odpadového hospodářství původce odpadů, určující rozsah a způsob nakládání s komunálním odpadem.

(9) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem obsah plánu odpadového hospodářství původce odpadů.

ČÁST OSMÁ

EKONOMICKÉ NÁSTROJE

HLAVA I

POPLATKY ZA ULOŽENÍ ODPADŮ

§ 45

(1) Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek.

(2) Poplatek platí i původce, který je sám provozovatelem skládky a tato skládka je na jeho vlastním pozemku.

(3) Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky.

§ 46

(1) Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka.

(2) Poplatek od původce vybírá provozovatel skládky při uložení odpadů na skládku. Provozovatel skládky potvrdí původci vybrání poplatku. Provozovatel skládky odvádí vybrané poplatky příjemci poplatku vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce a současně ho informuje o dlužných poplatcích. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

(3) Poplatek je v rozsahu stanoveném tímto zákonem příjmem obce, na jejímž katastrálním území je skládka umístěna, a Státního fondu životního prostředí České republiky. 35)

(4) Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírá se od této obce základní složka poplatku.

(5) Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec a krajský úřad, na jejichž katastrálním

území leží skládka.

§ 47

(1) Pokud provozovatel skládky neodvedl obci nebo Státnímu fondu životního prostředí vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím, na návrh příjemce poplatku. Za neodvedený poplatek se platí penále ve výši 0,5 promile ze zadržené částky denně. Penále je příjmem obce.

(2) Poplatky a penále vymáhají celní úřady místně příslušné katastrálnímu území, na kterém je skládka umístěna; přitom postupují podle zvláštních právních předpisů, 36) pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 48

(1) Základní složka poplatku je příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(2) Výše sazby základní složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(3) Riziková složka poplatku je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(4) Výše sazby rizikové složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(5) Odpady azbestu se zpoplatňují ve výši sazby za ukládání ostatních odpadů.

HLAVA II

FINANČNÍ REZERVA PRO REKULTIVACE A ASANACE SKLÁDEK

§ 49

(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu (dále jen "finanční rezerva").

(2) Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů. 37) Úroky z peněžních prostředků finanční rezervy jsou její součástí.

(3) Peněžní prostředky této rezervy se ukládají na zvláštní účet v bance. Prostředky finanční rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani zahrnuty do majetkové podstaty provozovatele skládky, majitele skládky nebo jejich právních nástupců.

§ 50

(1) Provozovatel skládky je povinen zřídit ode dne účinnosti tohoto zákona zvláštní vázaný účet pro účely ukládání peněžních prostředků k vytváření finanční rezervy. Pro každou skládku, na kterou je vydáno samostatné rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu, 24) musí být zřízen samostatný zvláštní vázaný účet.

(2) Smlouva s bankou o zřízení zvláštního vázaného účtu musí obsahovat údaj, které skládky se finanční rezerva týká a ustanovení, že se jedná o zvláštní vázaný účet, který je bankou spravován podle § 49 až 51. Dispozice s účtem ode dne jeho zřízení je možná pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle umístění skládky.

(3) Peněžní prostředky vytvářené finanční rezervy převádí provozovatel skládky na zvláštní vázaný účet zřízený podle odstavce 1 vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce.

(4) Podstatnou náležitostí smlouvy, kterou se převádí užívací právo ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky, je i dohoda o převodu finanční rezervy na nového provozovatele skládky. Bez této dohody o převodu finanční rezervy je smlouva o převodu užívacího práva ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky neplatná.

§ 51

(1) Čerpání z prostředků finanční rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem příslušného krajského úřadu na práce související s rekultivací, zajištěním péče o skládku po skončení jejího provozu a asanací. Souhlas krajský úřad uděluje na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle zvláštních právních předpisů. 38)

(2) Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, banka odvede nevyčerpanou část finanční rezervy do Státního fondu životního prostředí České republiky a informuje o tom krajský úřad místně příslušný podle umístění skládky. Tyto prostředky budou Státním fondem životního prostředí poukázány na zvláštní vázaný účet podle tohoto zákona tomu, kdo zabezpečí rekultivaci, péči o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu, váznoucí na této skládce. Způsob čerpání prostředků finanční rezervy z tohoto účtu se provádí podle odstavce 1.

(3) Nevyčerpaná část finanční rezervy se po ukončení péče o skládku uvolňuje ve prospěch provozovatele skládky nebo jeho právního nástupce; není-li právní nástupce znám nebo neexistuje-li, odvede se do rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(4) Výše finanční rezervy činí

a) 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo komunálního odpadu, s výjimkou odpadu azbestu,

b) 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu a odpadu azbestu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vytváření a čerpání finanční rezervy.

§ 52

Dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci stanoví individuálně pro každou skládku příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

ČÁST DEVÁTÁ PŘESHraniČNÍ PŘEPRava ODPADŮ

§ 53

(1) Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství o přepravě odpadů 39) přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen „přeshraniční přeprava odpadů“).

(2) Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je ministerstvo.

§ 54

(1) Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.

(2) Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.

(3) Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.

§ 55

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(1) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením podle tohoto odstavce je pouze oznamovatel.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) pro jednotlivé druhy přepravy.

§ 56

Souhlas, zákazy a námitky

(1) Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39).

(2) Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady 41), nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů na úseku odpadového hospodářství, ministerstvo zakáže oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.

(3) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva, které bylo vydáno podle odstavců 1 a 2, nemá odkladný účinek.

§ 56a

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu

(1) Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 56.

(2) V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39).

§ 57

Finanční záruka a pojištění

(1) Finanční záruka podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) musí být složena nebo odpovídající pojištění podle tohoto předpisu musí být prokázáno při podání oznámení podle § 56 odst. 1. Ministerstvo může povolit složení finanční záruky nebo prokázání odpovídajícího pojištění nejpozději k okamžiku zahájení přepravy. Prostředky finanční záruky lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39).

(2) Finanční záruku nebo pojištění schvaluje ministerstvo. Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo pojištění je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů 39) dostatečné, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel.

§ 58

(1) Ministerstvo může uložit rozhodnutím povinnost

a) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 22 odst. 2 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39),

b) využití nebo odstranění odpadů podle čl. 22 odst. 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39),

c) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. a) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39),

d) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39),

e) využití nebo odstranění odpadů příjemcem podle čl. 24 odst. 3 písm. a) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39),

f) využití nebo odstranění odpadů jinou osobou než oznamovatelem nebo příjemcem podle čl. 24 odst. 5 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39).

(2) Pokud ministerstvo zajistí splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), může uložit rozhodnutím osobám, které odpovídají za přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přepravu, povinnost uhradit náklady na dopravu, využití, odstranění a na uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit provedení úhrady těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(3) Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) zajistí, hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byl odpad zjištěn. Obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží rozhodnutím úhradu takto vynaložených nákladů osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu odpovídají. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(4) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

§ 59

Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

Okamžikem, kdy ministerstvo obdrží kopii průvodního dokladu s vyplněným datem přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů 39) před uplynutím lhůty pro podání odvolání, se oznamovatel vzdává práva odvolání (rozkladu) proti souhlasu ministerstva.

§ 60

Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států

Ministerstvo financí může stanovit vyhláškou celní úřady pro přeshraniční přepravu odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států.

§ 61

zrušen

§ 62

zrušen

§ 63

zrušen

§ 64

zrušen

§ 65

zrušen

ČÁST DESÁTÁ SANKCE

HLAVA I

POKUTY FYZICKÝM OSOBÁM OPRÁVNĚNÝM K PODNIKÁNÍ A PRÁVNICKÝM OSOBÁM

§ 66

(1) Pokutu do výše 300 000 Kč uloží obecní úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu s tímto zákonem.

(2) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) nevede v rozsahu a způsobem stanoveným v části šesté tohoto zákona evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo

ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,

b) nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

c) neumožní kontrolním orgánům výkon kontrolní činnosti nebo neposkytne pravdivé nebo úplné informace související s nakládáním s odpady,

d) nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví,

e) jako vlastník PCB, odpadů PCB nebo jako vlastník anebo provozovatel zařízení obsahujícího PCB nezašle v rozporu s § 27 odst. 8 ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB, plán dekontaminace zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010 nebo v rozporu s § 27 odst. 9 nevypracuje seznam vlastněných, případně provozovaných zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, nebo jej nezašle do 31. prosince 2008 ministerstvu, nebo

f) neplní povinnosti stanovené v § 18 odst. 3 až 11 nebo § 37b odst. 1 písm. i).

(3) Pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,

b) předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není podle tohoto zákona oprávněna,

c) převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,

d) provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

e) provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

f) nevede ve stanoveném rozsahu evidenci PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci,

g) nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem,

h) neustanoví za podmínek stanovených tímto zákonem odpadového hospodáře,

i) vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena, nebo

j) neprovede dekontaminaci nebo neodstraní zařízení podle § 27 odst. 1 do 31. prosince 2010.

(4) Pokutu do výše 50 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby podle § 9, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,

- b) nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,
- c) ředí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,
- d) nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,
- e) ukládá na skládku odpady, které jsou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodržuje podmínky stanovené prováděcím právním předpisem,
- f) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními podle části čtvrté,
- g) poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů 39) nebo neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) nebo podle části deváté, nebo
- h) nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách 30a) nebo nevede evidenci o odpadech perzistentních organických znečišťujících látek nebo neohlašuje údaje podle § 39 odst. 8.

(5) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě tohoto zákona.

§ 67

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

(3) Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona znovu stejnou povinnost, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(4) Do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu.

§ 68

(1) Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení; pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný celní úřad. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností vzájemně informují. Při placení a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu. 43)

(2) O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje ministerstvo. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

(3) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí. 44) Pokuta inspekcí uložená obci je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(4) Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti, a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností, která pokutu uložila. Pokuta uložená obecním úřadem obce s rozšířenou působností obci je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností.

(5) Uložení pokuty za porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

HLAVA II

PŘESTUPKY

§ 69

(1) Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že

a) se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem,

b) odloží elektrozařízení mimo místa k tomu určená nebo mimo místa jejich zpětného odběru.

(2) Inspekce uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že

a) převezme odpad do svého vlastnictví,

b) přepravuje odpad v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů 39) nebo uskuteční přeshraniční přepravu odpadů v rozporu s povolením,

c) soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustředování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě.

§ 70

(1) Pokuta uložená obecním úřadem je příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahují se na přestupky a jejich projednávání obecné právní předpisy o přestupcích. 45)

ČÁST JEDENÁCTÁ

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 71

Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) inspekce,
- e) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- f) celní úřady,
- g) Policie České republiky,
- h) orgány ochrany veřejného zdraví,
- i) krajské úřady,
- j) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- k) obecní úřady a újezdní úřady.

§ 71a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 72

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

- a) je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,
- b) vykonává vrchní státní dozor v oblasti odpadového hospodářství s výjimkou ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,
- c) vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,
- d) vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,
- e) vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) a podle části deváté,
- f) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8,
- g) schvaluje náplň školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

h) zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

i) zpracovává a vede souhrnnou evidenci o druzích odpadů, jejich množství a způsobech nakládání s nimi, zařízeních k nakládání s odpady, zařízeních uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech odpadů, skladech odpadů převzatých autovracích a způsobech jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, dopravních odpadů, odpadech perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadech PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci, souhlasech a dalších rozhodnutích vydaných podle tohoto zákona a tuto evidenci zpřístupňuje občanům,

j) spolupracuje s Ministerstvem obrany při zajišťování evidence odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany,

k) zpracovává plán odpadového hospodářství České republiky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a při splnění podmínek stanovených tímto zákonem zpracovává jeho změny,

l) předkládá vládě ke schválení návrh závazné části plánu odpadového hospodářství České republiky a návrh jeho změn,

m) poskytuje příslušným složkám Evropské komise a orgánům mezinárodních úmluv a protokolů v oblasti odpadového hospodářství, k nimž Česká republika přistoupila, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu odpadového hospodářství v České republice,

n) jmenuje zástupce České republiky do výborů, komisí, odborných a pracovních skupin a dalších grémií založených na základě ustanovení právních předpisů Evropských společenství v oblasti odpadového hospodářství nebo v rámci mezinárodních úmluv v této oblasti, k nimž Česká republika přistoupila,

o) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu,

p) vede Seznam podle dílu 8 části čtvrté,

r) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje.

(2) Vrchním státním dozorem v oblasti odpadového hospodářství je dozor nad tím, jak správní úřady, které vykonávají státní správu v oblasti odpadového hospodářství, dodržují právní předpisy v této oblasti, a dále dozor nad dodržováním ustanovení právních předpisů a rozhodnutí příslušných správních úřadů v oblasti nakládání s odpady.

§ 73

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství koordinuje provádění kontrol dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě.

§ 73a

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Kontrolu dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě vykonává a sankce za porušení těchto povinností ukládá podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona č. 308/2000 Sb., zákona č. 147/2002 Sb. a zákona č. 317/2004 Sb., Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

§ 74

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

- a) vykonává vrchní státní dozor a řídí výkon státní správy v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,
- b) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8.

§ 75

Orgány ochrany veřejného zdraví

Orgány ochrany veřejného zdraví

- a) jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona v oblasti ochrany lidského zdraví,
- b) hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,
- c) spolupracují s ostatními správními úřady v oblasti ochrany zdraví lidí při nakládání s odpady,
- d) vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů.

§ 76

Inspekce

(1) Inspekce

- a) kontroluje, jak jsou právnickými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- b) minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,
- c) ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,
- d) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4,
- e) dává ministerstvu podněty k uplatnění vrchního státního dozoru,
- f) dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,
- g) kontroluje, zda osoby využívající vytěžené zeminy, hlušiny nebo sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků jako materiál k zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu, mají doklady, které osvědčují, že vytěžené zeminy, hlušiny nebo sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků vyhovují limitům znečištění pro jejich využití k zavážení podzemních prostor a k úpravám povrchu terénu (terénním úpravám); může odebírat jejich vzorky a kontrolovat skutečné koncentrace škodlivin, jejichž limity jsou

stanoveny v příloze č. 9 tohoto zákona,

h) kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách 30a) a zákonem,

i) může podat Ministerstvu vnitra písemnou nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup žádost o poskytnutí údajů z evidence občanských průkazů a evidence obyvatel vedených podle zvláštních právních předpisů 45a) v rozsahu nezbytně nutném pro ověření údajů v evidenci osob vedené podle § 18 odst. 3 provozovatelem zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů; Ministerstvo vnitra poskytne údaje vždy způsobem umožňujícím dálkový přístup, požádá-li o to inspekce.

(2) V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle právních předpisů Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu 39) a podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

(3) Inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Hasičským záchranným sborem, Policií České republiky a územními finančními orgány, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

(4) Úkoly inspekce plní inspektoři. Inspektoři se při kontrolní činnosti prokazují průkazy inspekce.

§ 77

Celní orgány

(1) Celní úřady 46)

a) kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,

b) kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,

c) předávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,

d) ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

(2) Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31 odst. 5 a zda je dovážené zboží označeno podle § 31 odst. 2.

(3) Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

(4) Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují,

a) zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) , tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,

b) zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,

c) zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,

d) zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských

společenství o přepravě odpadů 39) a tímto zákonem.

(5) Při kontrolách podle odstavců 3 a 4 jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(6) Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), nebo tohoto zákona, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

(7) Zjistí-li celní úřad, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39) nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušování přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené.

(8) Pokud došlo k porušení právních předpisů uvedených v odstavci 7, může celní úřad stanovit kauci ve výši od 10 000 Kč do 50 000 Kč.

(9) Nesloží-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce, 48) požadovanou kauci, jsou celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

(10) Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty inspekcí. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

(11) Při výběru kauce jsou celní úřady povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokol o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů inspekci, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá celní úřad a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí a doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den inspekci v místě působnosti celního úřadu. Vzor stvrzenky o převzetí kauce stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(12) Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě.

(13) Vozidlo, které bylo celními úřady znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti, se dopravci vydá až po zaplacení požadované kauce nebo po zaplacení pokuty uložené inspekcí za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti celními úřady.

(14) Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

(15) Řízení o uložení pokuty podle odstavce 10 lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce o porušení uvedených povinností dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení došlo.

(16) O zjištěném porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), nebo tohoto zákona při přepravě odpadů celní úřady neprodleně informují ministerstvo a inspekci.

(17) Celní úřady zboží nepropustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu, 47) jestliže

a) zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,

b) zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů 39), podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,

c) vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo

d) dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v § 31 odst. 5 nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 31 odst. 2.

(18) Celní úřady si při kontrole podle předchozích odstavců mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

(19) V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní úřad o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

(20) V případě, že celní úřad rozhodne o nepropuštění do navrženého režimu podle odstavce 13, jsou povinny právnické i fyzické osoby vyvézt neprodleně odpad zpět do státu, který není členským státem Evropské unie. O nepropuštění zboží do navrženého režimu podle odstavce 13 celní úřady neprodleně informují ministerstvo.

(21) Ministerstvo financí poskytne ministerstvu informace ze svých evidencí a informačních systémů o odpadech, které byly vyvezeny z České republiky do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které byly z těchto států dovezeny do České republiky, dále o bateriích nebo akumulátorech, které byly dovezeny do České republiky ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie.

(22) Ministerstvo dává Generálnímu ředitelství cel podněty k provedení kontrol podle zvláštních právních předpisů.

(23) Pokuty uložené inspekcí a propadlé kauce jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

§ 77a

Policie České republiky

(1) Policie České republiky

a) v rámci pohraničního odbavování a v pásmu do 25 km od státních hranic 48b) zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nelegální přeshraniční přepravě odpadů do České republiky,

b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celních úřadů k provedení vlastních nápravných opatření,

c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky orgánům inspekce a celních úřadů.

(2) Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění úkolů podle odstavce 1 postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů 48c).

(3) Policie České republiky si při plnění úkolů podle odstavce 1 může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

§ 78 Kraje

(1) Kraj

- a) zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území v rozsahu stanoveném tímto zákonem; provádí změny tohoto plánu,
- b) zasílá kopii schváleného plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu,
- c) vyhlašuje obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,
- d) sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství České republiky.

(2) Krajský úřad

- a) uděluje souhlas k provozování zařízení a k plánu úprav skládky; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- b) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- c) uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- d) ukládá rozhodnutím původci odpadů povinnost zaplatit poplatek za uložení odpadů na skládku, pokud původce tento poplatek ve stanovené výši nezaplatil,
- e) stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci podle § 52,
- f) zpracovává a průběžně vede evidenci jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,
- g) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností,
- h) rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu považuje za odpad, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního úřadu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti,
- i) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 16 odst. 3 v množství větším než sto tun nebezpečného odpadu za rok; udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- j) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 původci, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok. Udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- k) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 18 odst. 2. Udělení souhlasu může vázat na podmínky,
- l) uděluje souhlas k dispozici se zvláštním vázaným účtem a k čerpání z prostředků finanční rezervy podle § 50 odst. 2 a § 51 odst. 1, 2 a 3, udělení souhlasu může vázat na podmínky,

m) může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,

n) může omezit nebo zakázat provoz zařízení k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, pokud monitorování složek životního prostředí prokáže akutní toxicitu přesahující mezní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem nebo jiné, stejně závažné zhoršení stavu životního prostředí,

o) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4,

p) vede, pravidelně aktualizuje a zveřejňuje seznam osob oprávněných ke zpracování autovraků a doplňuje informační systém sledování toků vybraných autovraků způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

r) sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství původce,

s) kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky,

t) ukládá rozhodnutím provozovateli skládky povinnost zaplatit vybraný poplatek za uložení odpadů na skládku, pokud tento poplatek neodvedl ve stanovené lhůtě příjemci,

u) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje.

u) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje,

v) rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (30a); v rozhodnutí může stanovit podmínky; o vydaných rozhodnutích informuje ministerstvo každoročně do 30. dubna následujícího roku.

(3) Při posuzování žádostí o udělení souhlasů podle odstavce 2 hodnotí krajský úřad zejména jejich soulad s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a soulad se závaznými částmi řešení plánu odpadového hospodářství kraje a plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, v případě, že

a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu,

b) provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech nebo provozovatel skládky nemá vytvořenou finanční rezervu podle § 49 až 51 a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo

c) právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(5) Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

(6) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 2 místně příslušný krajský úřad, v jehož obvodu je provozováno zařízení nebo činnost, nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 2 až 5 mohou zaměstnanci příslušného krajského úřadu vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti. 48)

§ 79

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) podává návrh ministerstvu na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

b) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 16 odst. 3, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. i); udělení souhlasu může vázat na podmínky,

c) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. j), udělení souhlasu může vázat na podmínky,

d) vede a zpracovává evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, autovraků a způsobů jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů a skladů odpadů, dopravců odpadů jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona a na požádání podává informace žadatelům o sídle zařízení vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu,

e) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

f) hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může zajistit ochranu lidského zdraví a životního prostředí na náklady odpovědné osoby,

g) ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná podle tohoto zákona,

h) ukládá právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 a 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

i) může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,

j) uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,

k) zajišťuje bezpečné uskladnění odpadu podle § 58 odst. 3.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle odstavce 1 písm. b), v případě, že osoba, které byl souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(3) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 1 místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu je provozována činnost nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména

a) ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,

b) v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,

c) k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,

d) k zavedení nebo rozšíření výroby oxidu titaničitého,

e) ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů.

(5) Vyjádření podle odstavce 4 obsahuje posouzení žádosti z hlediska jejího souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů. Vyjádření nenahrazuje souhlasy vydávané podle tohoto zákona.

(6) Vyjádření podle odstavce 4 písm. a) až d) vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se nachází zařízení určené k nakládání s odpady.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 mohou zaměstnanci obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.

§ 80

Obecní úřad a újezdní úřad

(1) Obecní úřad a újezdní úřad

a) kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem,

b) ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinnosti podle § 66 odst. 1; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

c) ukládá fyzickým osobám pokuty za přestupek uvedený v § 69; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

d) kontroluje, zda právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu s tímto zákonem,

e) kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky.

(2) Veřejnou správu v rozsahu § 78 odst. 2 písm. a) až f), § 78 odst. 3, 4, 5 a 6, § 79 odst. 1 písm. a) až e), g) až i), k) až n), § 79 odst. 2 až 7 a § 80 odst. 1 pro potřeby zajišťování obrany státu a výcviku ozbrojených sil na území vojenského újezdu 49) vykonává újezdní úřad. Ustanovení § 17 a 17a se na újezdní úřad a obyvatele újezdu nevztahují.

§ 81

Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(1) Inspektori a pověření zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti

a) vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních právních předpisů. Do objektů důležitých pro obranu státu 50) lze vstupovat pouze se souhlasem statutárního orgánu nebo vedoucího organizační složky státu nebo jimi pověřených osob, do jejichž působnosti objekt důležitý pro obranu státu náleží. Za škodu způsobenou při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,

b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,

c) odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(2) Inspektori a pověření zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti

a) prokázat se průkazem,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,

c) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,

d) respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,

e) pořizovat protokol o provedené kontrole,

f) šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

(3) Inspektori mohou po vyzvání celních orgánů a v jejich doprovodu vstupovat na místa, kde konají kontrolu a provádět odbornou kontrolní činnost zaměřenou na plnění povinností na úseku přeshraniční přepravy odpadů vyplývajících z právních předpisů Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu, 39) tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

§ 81a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

ČÁST DVANÁCTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 82

Společné ustanovení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahuje se na řízení podle tohoto zákona správní řád. 13)

(2) Souhlas k provozování zařízení podle § 14 odst. 1, § 16 odst. 2 a 3, § 12 odst. 5, souhlas podle § 51 odst. 1, stanovení doby trvání a podmínky péče podle § 52 a vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. a) až d) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(3) Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství podle § 16 odst. 1 písm. g), § 18 odst. 1 písm. j), § 19 odst. 1 písm. e), § 20 písm. e), § 37a odst. 4 písm. b), § 37b odst. 1 písm. g), § 37c odst. 1 písm. h), § 37h odst. 2, § 37l odst. 3 písm. e), § 38 odst. 10 a § 39 odst. 2, 3, 5 a 8 se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

§ 83

Přechodná ustanovení

(1) Platnost dosavadních rozhodnutí vydaných podle § 5 odst. 2 a 5, § 6 odst. 1 písm. f) a odst. 2, § 7 odst. 1, § 11 odst. 3 a odst. 4, § 15 odst. 1 a § 34 odst. 1 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Osvědčení o vlastnostech odpadů vydané podle dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů podle tohoto zákona.

(3) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provozují zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, k jejichž provozování podle zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, nebyl třeba souhlas příslušného orgánu státní správy, mohou tato zařízení provozovat po uplynutí 1 roku od účinnosti tohoto zákona pouze se souhlasem k provozování těchto zařízení podle tohoto zákona.

(4) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provádějí sběr nebo výkup odpadů a chtějí tuto činnost nadále vykonávat, jsou povinny získat souhlas k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona, a to nejdéle do 1 roku od účinnosti tohoto zákona.

(5) Povinnost ustanovit odpadového hospodáře podle § 15 tohoto zákona se vztahuje též na původce a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech, a to i zcela nebo zčásti před účinností tohoto zákona. Původci a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech před účinností tohoto zákona, jsou povinni ustanovit odpadového hospodáře do 3 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Ohlašování druhů, množství odpadů a způsobů nakládání s nimi za rok 2001 se provádí podle dosavadních právních předpisů.

(7) Finanční rezerva na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu vytvořená provozovatelem skládky podle dosavadních právních předpisů se považuje za finanční rezervu vytvořenou podle tohoto zákona. Vázaný účet vytvořený pro ukládání peněžních prostředků finanční rezervy vytvořený provozovatelem skládky podle § 32 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za zvláštní vázaný účet vytvořený podle tohoto zákona.

(8) Řízení o pokutách zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Ostatní zahájená řízení se dokončí podle tohoto zákona.

(9) Ministerstvo předloží vládě ke schválení návrh plánu odpadového hospodářství České republiky do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Nakládání s obaly a odpady z obalů se řídí dosavadními právními předpisy, včetně § 18, 19, § 39 odst. 1 písm. g), h), l) a m) a § 39 odst. 3 písm. i) zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, a to až do doby nabytí účinnosti nové zákonné úpravy nakládání s obaly a odpady z obalů.

(11) Vznikla-li poplatková povinnost k poplatku za komunální odpad před účinností tohoto zákona, postupuje se podle dosavadních právních předpisů. Poplatek za komunální odpad se zaplatí (vyměří) v poměrné výši připadající na období do 31. prosince 2001. Byl-li poplatek za komunální odpad zaplacen před účinností tohoto zákona i na období po účinnosti tohoto zákona, považuje se část ve výši přesahující poměrnou část poplatku připadající na období do 31. prosince 2001 za zálohu na dosud nesplacenou poplatkovou povinnost na odpovídající místní poplatek. Není-li tento postup možný, považuje se tato část poplatku za přeplatek.

(12) Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti, jejichž předmětem je úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu od fyzických osob; vznik těchto právních vztahů a nároky z nich vzniklé se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST TŘINÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA O MÍSTNÍCH POPLATCÍCH

§ 84

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb. a zákona č. 149/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů."

2. Za § 10a se vkládá nový § 10b, který zní:

"§ 10b

(1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí

a) fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt; za domácnost může být poplatek odváděn společným zástupcem, za rodinný nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem; tyto osoby jsou povinny obci oznámit jména a data narození osob, za které poplatek odvádějí,

b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

(2) Poplatek se platí obci, na jejímž území má fyzická osoba trvalý pobyt nebo se na jejím území nachází stavba určená nebo sloužící k individuální rekreaci.

(3) Sazbu poplatku tvoří

a) částka až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok, a

b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.

(4) V případě změny místa trvalého pobytu nebo změny vlastnictví stavby, která je určena nebo slouží k individuální rekreaci v průběhu kalendářního roku, se uhradí poplatek v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu nebo vlastnictví stavby v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav na konci tohoto měsíce."

ČÁST ČTRNÁCTÁ zrušena

§ 85 zrušen

ČÁST PATNÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 167/1998 SB., O NÁVYKOVÝCH LÁTKÁCH A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH DALŠÍCH ZÁKONŮ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 86

V zákoně č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 57/2001 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 130/1974 SB., O STÁTNÍ SPRÁVĚ VE VODNÍM HOSPODÁŘSTVÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 87

V zákoně č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 23/1992 Sb., zákona č. 114/1995 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 240/2000 Sb., se v § 24i poslední věta zrušuje.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 88

Zrušují se:

1. Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
2. Zákon č. 37/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 167/1998 Sb.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 89

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002, s výjimkou § 31 odst. 5 a § 38 odst. 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9, které nabývají účinnosti dnem 23. února 2002, a části šestnácté, která nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení § 38 odst. 1 písm. f) nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příl.1

Skupiny odpadů

+---+-----+	
Kód Skupina odpadů	
+---+-----+	
Q1 Zůstatky z výrob a spotřeby dále jinak nespecifikované	
+---+-----+	
Q2 Výrobky, které neodpovídají požadované jakosti	
+---+-----+	
Q3 Výrobky s prošlou lhůtou spotřeby	
+---+-----+	
Q4 Použité, ztracené nebo jinou náhodnou událostí znehodnocené	
výrobky včetně všech materiálů, součástí zařízení apod.,	
které byly v důsledku nehody kontaminovány	
+---+-----+	
Q5 Materiály kontaminované nebo znečištěné běžnou činností	
(např. zůstatky z čištění, obalové materiály, nádoby atd.)	
+---+-----+	
Q6 Nepoužitelné součásti (např. použité baterie, katalyzátory	
apod.)	
+---+-----+	
Q7 Látky, které ztratily požadované vlastnosti (např.	
znečištěné kyseliny, rozpouštědla, kalici soli apod.)	

-----+
 |Q8 |Zůstatky z průmyslových procesů (např. strusky, destilační |
 | |zbytky apod.) |
 -----+
 |Q9 |Zůstatky z procesů snižujících znečištění (např. kaly |
 | |z praček plynů, prach z filtrů, vyřazené filtry apod.) |
 -----+
 |Q10|Zůstatky ze strojního obrábění a povrchové úpravy materiálu |
 | |(např. třísky z obrábění a frézování, okuje apod.) |
 -----+

|Q11|Odpad z těžby a zpracování nerostných surovin |
 | |(například odpad z důlní těžby, kaly z těžby ropy) |
 -----+

|Q12|Znečištěné materiály (např. oleje znečištěné PCB apod.) |
 -----+

|Q13|Jakékoliv materiály, látky či výrobky, jejichž užívání |
 | |bylo zakázáno zákonem |
 -----+

Q14	Výrobky, které vlastník nepoužívá
	nebo nebude více používat (např. v zemědělství,
	v domácnosti, úřadech, prodejnách, dílnách apod.)
 -----+

|Q15|Znečištěné materiály, látky nebo výrobky, které vznikly při |
 | |sanaci půdy |
 -----+

|Q16|Jiné materiály, látky nebo výrobky, které nepatří do výše |
 | |uvedených skupin |
 -----+

Příl.2Seznam nebezpečných vlastností odpadu

-----+
 |Kód |Nebezpečná vlastnost odpadu |
 -----+
 |H1 |Výbušnost |
 -----+
 |H2 |Oxidační schopnost |
 -----+
 |H3-A|Vysoká hořlavost |
 -----+
 |H3-B|Hořlavost |
 -----+
 |H4 |Dráždivost |
 -----+
 |H5 |Škodlivost zdraví |
 -----+
 |H6 |Toxicita |
 -----+
 |H7 |Karcinogenita |
 -----+
 |H8 |Žíravost |
 -----+
 |H9 |Infekčnost |
 -----+

H10 Teratogenita	
+-----+	
H11 Mutagenita	
+-----+	
H12 Schopnost uvolňovat vysoce toxické nebo toxické plyny ve styku s vodou, vzduchem nebo kyselinami	
+-----+	
H13 Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po odstraňování	
+-----+	
H14 Ekotoxicita	
+-----+	

Příl.3

Způsoby využívání odpadů

+-----+	
Kód Způsob využívání odpadů	
+-----+	
R1 Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie	
+-----+	
R2 Získání/regenerace rozpouštědel	
+-----+	
R3 Získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických procesů)	
+-----+	
R4 Recyklace/znovuzískání kovů a kovových sloučenin	
+-----+	
R5 Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů	
+-----+	
R6 Regenerace kyselin nebo zásad	
+-----+	
R7 Obnova látek používaných ke snižování znečištění	
+-----+	
R8 Získání složek katalyzátorů	
+-----+	
R9 Refinace použitých olejů nebo jiný způsob opětného použití olejů	
+-----+	
R10 Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii	
+-----+	
R11 Využití odpadů, které vznikly aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R10	
+-----+	
R12 Předúprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R1 až R11	
+-----+	
R13 Skladování materiálů před aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)	

-----+
Příl.4 Způsoby odstraňování odpadů

Kód	Způsob odstraňování odpadů
D1	Ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu (např. skládkování apod.)
D2	Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů či kalů v půdě apod.)
D3	Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných kapalných odpadů do vrtů, solných komor nebo prostor přírodního původu apod.)
D4	Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží, lagun apod.)
D5	Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do oddělených, utěsněných, zavřených prostor izolovaných navzájem i od okolního prostředí apod.)
D6	Vypouštění do vodních těles, kromě moří a oceánů
D7	Vypouštění do moří a oceánů včetně ukládání na mořské dno
D8	Biologická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D9	Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespécifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)
D10	Spalování na pevnině
D11	Spalování na moři
D12	Konečné či trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů)
D13	Úprava složení nebo smíšení odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D14	Úprava jiných vlastností odpadů (kromě úpravy zahrnuté do D13) před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D13
D15	Skladování odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku odpadu před

| shromáždění potřebného množství) |
+-----+

Příl.5 Seznam složek, které podle tohoto zákona činí odpad nebezpečným

Kód	Složka, která podle tohoto zákona činí odpad nebezpečným
C1	beryllium; sloučeniny berylia
C2	sloučeniny vanadu
C3	sloučeniny šestimocného chrómu (VI)
C4	sloučeniny kobaltu
C5	sloučeniny niklu
C6	sloučeniny mědi
C7	sloučeniny zinku
C8	arzén; sloučeniny arzénu
C9	selen; sloučeniny selenu
C10	sloučeniny stříbra
C11	kadmium; sloučeniny kadmia
C12	sloučeniny cínu
C13	antimon; sloučeniny antimonu
C14	telur; sloučeniny teluru
C15	sloučeniny bária, s výjimkou síranu barnatého
C16	rtuť; sloučeniny rtuti
C17	thalium; sloučeniny thalia
C18	olovo; sloučeniny olova
C19	anorganické sirníky
C20	anorganické sloučeniny fluoru, s výjimkou fluoridu vápenatého
C21	anorganické kyanidy
C22	následující alkalické kovy a kovy alkalických zemin: lithium, sodík, draslík, vápník, hořčík v nevázané podobě
C23	kyselé roztoky nebo kyseliny v pevné formě

C24 zásadité roztoky nebo zásady v pevné formě	
+-----+	
C25 azbesty (prach a vlákna)	
+-----+	
C26 fosfor; sloučeniny fosforu, s výjimkou minerálních fosfátů	
+-----+	
C27 karbonyly kovů	
+-----+	
C28 peroxydy	
+-----+	
C29 chlourečnany	
+-----+	
C30 chloristany	
+-----+	
C31 azidy	
+-----+	
C32 PCB nebo PCT	
+-----+	
C33 farmaceutické nebo veterinární přípravky	
+-----+	
C34 biocidy a fytofarmaceutické přípravky (např. pesticidy apod.)	
+-----+	
C35 infekční látky	
+-----+	
C36 kreozoty	
+-----+	
C37 izokyanatany; thiokyanatany	
+-----+	
C38 organické kyanidy (např. nitrily apod.)	
+-----+	
C39 fenoly; sloučeniny fenolu	
+-----+	
C40 halogenovaná rozpouštědla	
+-----+	
C41 organická rozpouštědla, s výjimkou halogenovaných rozpouštědel	
+-----+	
C42 organohalogenové sloučeniny, s výjimkou inertních polymerovaných materiálů a dalších látek uvedených v této příloze	
+-----+	
C43 aromatické sloučeniny; polycyklické a heterocyklické organické sloučeniny	
+-----+	
C44 alifatické aminy	
+-----+	
C45 aromatické aminy	
+-----+	
C46 étery	
+-----+	
C47 látky výbušné povahy, s výjimkou látek uvedených jinde v této příloze	
+-----+	
C48 organické sloučeniny síry	
+-----+	

C49 jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzofuranu	
+-----+	
C50 jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzo-p-dioxinu	
+-----+	
C51 uhlovodíky a jejich sloučeniny s kyslíkem, dusíkem nebo sírou, pokud nejsou uvedeny jinde v této příloze	
+-----+	

Příl.6 Sazba základního poplatku za ukládání odpadů

Kč/t
(kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	1100	1200	1400	1700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Sazba rizikového poplatku za ukládání nebezpečných odpadů
Kč/t
(kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	2000	2500	3300	4500

Příl.7
Skupiny elektrozařízení

1. Velké domácí spotřebiče
2. Malé domácí spotřebiče
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
4. Spotřebitelská zařízení
5. Osvětlovací zařízení
6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
8. Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
10. Výdejní automaty

Příl.8
Látky, které označují odpady za odpady perzistentních organických znečišťujících látek

Látka	Číslo CAS	Číslo ES
Aldrin	309-00-2	206-215-8
Chlordan	57-74-9	200-349-0
Dieldrin	60-57-1	200-484-5
Endrin	72-20-8	200-775-7
Heptachlor	76-44-8	200-962-3
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9
Mirex	2385-85-5	219-196-6
Toxafen	8001-35-2	232-283-3
Polychlorované bifenyly (PCB)	1336-36-3 a jiné	215-648-1
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl) ethan)	50-29-3	200-024-3
Chlordekon	143-50-0	205-601-3
Polychlorované dibenzo-p-dioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF)		
suma alfa-, beta- a gama-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3, 200-401-2
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2

Příl.9

LIMITNÍ HODNOTY KONCENTRACÍ ŠKODLIVIN VE VYTĚŽENÝCH ZEMINÁCH A VYTĚŽENÝCH HLUŠINÁCH, VČETNĚ SEDIMENTŮ Z VODNÍCH NÁDRŽÍ A KORYT VODNÍCH TOKŮ

ukazatel	jednotka	limit	ukazatel	jednotka	limit
Zn	mg/kg sušiny	600	Ba	mg/kg sušiny	600
Ni	mg/kg sušiny	80	Be	mg/kg sušiny	5
Pb	mg/kg sušiny	100	AOX1)	mg/kg sušiny	30
As	mg/kg sušiny	30	uhlovodíky C10-C40	mg/kg sušiny	300
Cu	mg/kg sušiny	100	trichlorethylen	mikrog/kg sušiny	50
Hg	mg/kg sušiny	0,8	tetrachlorethylen	mikrog/kg sušiny	50
Cd	mg/kg sušiny	2,5	BTEX2)	mikrog/kg sušiny	400
V	mg/kg sušiny	180	PAU3)	mikrog/kg sušiny	6 000
Co	mg/kg sušiny	30	PCB4)	mikrog/kg sušiny	200

V případech výskytu vyšších hodnot koncentrací určitých škodlivin ve vytěžených zeminách a hlušínách, včetně sedimentů z vodních nádrží a koryt vodních toků, způsobených výskytem těchto látek v dané oblasti v přirozeném pozadí, se limitní hodnoty pro využití takových materiálů v dané oblasti zvyšují na prokázané hodnoty výskytu těchto látek v přirozeném pozadí.

1) AOX - adsorbovatelné organické halogeny

2) BTEX - monocyklické aromatické uhlovodíky nehalogenované (suma benzenu, toluenu, ethylbenzenu a xylenu)

3) PAU - polycyklické aromatické uhlovodíky (suma anthracenu, benzo(a)anthracenu, benzo(b)fluoranthenu, benzo(k)fluoranthenu, benzo(a)pyrenu, benzo(g,h,i)perylenu, fenantrenu, fluoranthenu, chrysenu, ideno(1,2,3-cd)pyrenu, naftalenu a pyrenu)

4) PCB - ostatní aromatické uhlovodíky halogenované (suma kongenerů č. 28, 52, 101, 118, 138, 153 a 180).

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 188/2004 Sb.

Přechodná ustanovení

1. zrušen

2. Provozovatelé dopravních firem již provozovaných ke dni účinnosti tohoto zákona jsou povinni zaslat údaje o této firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla nebo bydliště provozovatele do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. Sklárky provozované ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, které nesplňují podmínky provozování skládek stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, lze do 16. července 2009 provozovat na základě plánu úprav skládky, schváleného místně příslušným krajským úřadem po projednání s dotčenými orgány veřejné správy. Provozovatel skládky předloží návrh plánu úprav skládky příslušnému krajskému úřadu ke schválení do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

4. Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vydaná do 1. ledna 2002 pozbývají platnosti uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Souhlasy vydané podle § 16 odst. 2 před dnem účinnosti tohoto zákona se považují za souhlasy podle tohoto zákona.

Čl. XLI zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

1) Směrnice Rady ze dne 15. července 1975 o odpadech (75/442/EHS).

Směrnice Rady ze dne 18. března 1991, kterou se mění směrnice 75/442/EHS o odpadech (91/156/EHS).

Směrnice Rady ze dne 16. června 1975 o zneškodňování odpadních olejů (75/439/EHS).

Směrnice Rady ze dne 22. listopadu 1986, kterou se mění směrnice 75/439/EHS o zneškodňování odpadních olejů (87/101/EHS).

Směrnice Rady ze dne 20. února 1978 o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého (78/176/EHS).

Čl. 11 směrnice Rady ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečištěním některými nebezpečnými látkami (80/68/EHS).

Směrnice Rady ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (86/278/EHS).

Směrnice Rady ze dne 19. března 1987 o předcházení a omezování znečištění životního prostředí azbestem (87/217/EHS).

Směrnice Rady ze dne 18. března 1991 o bateriích a akumulátorech obsahujících některé nebezpečné látky (91/157/EHS).

Směrnice Komise 98/101/ES ze dne 22. prosince 1998, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Rady 91/157/EHS o bateriích a akumulátorech obsahujících některé nebezpečné látky.

Směrnice Rady ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech (91/689/EHS).

Směrnice Rady ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (91/692/EHS).

Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o zneškodňování polychlorovaných bifenylyů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT).

Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů.

Směrnice 2000/53/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností.

1a) Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění zákona č. 19/1993 Sb.

5) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

6) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.

7) Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečištění, ve znění pozdějších předpisů.

8a) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).

9) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

9a) Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

9b) Zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů.

10) Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

11) Například zákon č. 258/2000 Sb., zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

12) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

13a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

14) § 45 vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění zákona č. 425/1990 Sb.

15) Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

15a) Například zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 474/2000 Sb., o stanovení požadavků na hnojiva, ve znění pozdějších předpisů.

16) Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

17) Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

18) Například zákon č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

19) § 11 a 12 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, ve znění pozdějších předpisů.

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

20) Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

21) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

22) Například zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.

23) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25) Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25a) § 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

25b) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

26a) § 182 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

27) § 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií.

30) Například zákon č. 111/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

30a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

31) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

31a) Příloha A zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb.

31b) Příloha č. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

31c) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

31d) § 2, 19 a 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

31e) § 2 odst. 10 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 103/2004 Sb.

31f) § 4 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

31g) Například směrnice Komise 98/77/ES ze dne 2. října 1998 přizpůsobující technickému pokroku směrnici Rady 70/220/EHS o opatřeních proti znečištění ovzduší emisemi motorových vozidel; směrnice 2001/1/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 22. ledna 2001 o změně směrnice Rady 70/220/EHS o opatřeních proti znečištění ovzduší emisemi motorových vozidel.

31g) Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/12/ES ze dne 23. března 1994 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/69/ES ze dne 13. října 1998 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla.

31h) § 34 a 35 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb.

31i) § 3 a 7 vyhlášky č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů.

31j) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

31k) § 73 a 74 zákona č. 56/2001 Sb.

31l) § 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

31m) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/108/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních.

31n) § 53 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

31o) Například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

31p) § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

31s) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.

31t) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně

ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, ve znění pozdějších předpisů.

31u) Například vyhláška č. 184/1999 Sb., kterou se stanoví postup hodnocení rizika nebezpečných chemických látek pro zdraví člověka, vyhláška č. 89/2001 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací podle kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

32) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).

34) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

35) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění zákona č. 334/1992 Sb.

36) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

37) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

38) Například § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.

39) Nařízení Rady (EHS) č. 259/93 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o jejich kontrole, ve znění nařízení Rady (ES) č. 120/97, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 259/93, ve znění rozhodnutí Komise 1999/816/ES, kterým se přizpůsobují, v souladu s čl. 16 odst. 1 a čl. 42 odst. 3, přílohy II, III, IV a V nařízení Rady (EHS) č. 259/93, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2557/2001, kterým se mění příloha V nařízení Rady (EHS) č. 259/93.

Nařízení Rady (ES) č. 1420/1999, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro přepravu některých druhů odpadů do některých nečlenských zemí OECD, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1208/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2630/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 77/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1800/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2243/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999.

Nařízení Komise (ES) č. 1547/1999, kterým se stanoví kontrolní postupy podle nařízení Rady (EHS) č. 259/93 pro přepravu některých druhů odpadů do některých zemí, na něž se nevztahuje rozhodnutí OECD C(92) 39 v konečném znění, ve znění nařízení Komise (ES) č. 334/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 354/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1208/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1552/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 77/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1800/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2243/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999.

Rozhodnutí Komise 94/774/ES o standardním průvodním listu ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 259/93 o dozoru nad zásilkami odpadu v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o jejich kontrole.

Rozhodnutí Komise 1999/412/ES o dotazníku pro informační povinnost členských států podle článku 41 odstavce 2 nařízení Rady (EHS) č. 259/93.

40) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

41) § 181e odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

43) Část šestá zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

44) § 2 zákona č. 388/1991 Sb., ve znění zákona č. 334/1992 Sb.

45) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

45a) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

46) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

47) Zákon č. 13/1993 Sb.

48) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

48b) § 2 zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění pozdějších předpisů.

48c) Například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

49) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

50) § 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

ZÁKON
147/1996
ze dne 24. dubna 1996
o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ROSTLINOLÉKAŘSKÁ PÉČE

ODDÍL I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

Tento zákon stanoví oprávnění a povinnosti fyzických a právnických osob v oblasti rostlinolékařské péče, upravuje ochranu státního území před zavlečením a rozšiřováním karanténních škodlivých organismů, stanoví orgány státní správy na úseku rostlinolékařské péče a jejich působnost a sankce za porušování stanovených povinností.

§ 2

Základní pojmy

(1) Rostlinolékařská péče je souhrnem právních, technických, organizačních a odborných opatření za účelem uchování zdraví rostlin.

(2) Rostlinami jsou celé rostliny způsobilé k růstu nebo rozmnožování nebo tyto jejich části: plody v botanickém smyslu s výjimkou hluboce zmrazených; zelenina s výjimkou hluboce zmrazené; hlízy, cibule, oddenky a jiné vegetativní části rostlin sloužící k rozmnožování; řezané květiny; uříznuté stromky s listy; kultury rostlinných pletiv; semena v botanickém smyslu s výjimkou těch, která nejsou určena k pěstování.

(3) Rostlinnými produkty jsou produkty rostlinného původu a části rostlin nezpracované nebo zpracované jednoduchým způsobem, např. sušením nebo mechanicky, pokud nejsou rostlinami; dřevo je rostlinným produktem, pokud má zachován alespoň zčásti přirozený oblý povrch nebo je ve formě dřevního odpadu.

(4) Škodlivými organismy jsou původci chorob rostlin, škůdci živočišného původu a plevelé, kteří působí škody na rostlinách nebo rostlinných produktech.

(5) Karanténními škodlivými organismy jsou škodlivé organismy, které se na území státu nevyskytují nebo jsou jen omezeně rozšířeny, jsou obtížně hubitelné a jejich zavlečení nebo další rozšiřování může vést ke značným škodám.

(6) Poruchy jsou škodlivé změny způsobené na rostlinách nepříznivými fyzikálními a chemickými faktory.

(7) Přípravky na ochranu rostlin jsou látky nebo jejich směsi (chemické přípravky) nebo živé organismy (biologické přípravky) určené

- a) k ošetřování rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů proti škodlivým organismům, nebo
- b) k hubení škodlivých nebo nežádoucích organismů v půdě nebo ve vodě, nebo
- c) k regulaci biologických procesů v rostlinách nebo rostlinných produktech včetně desikace a defoliace, nebo
- d) k ošetření ran rostlin nebo k úpravě jejich vzhledu, nebo
- e) k aplikačně technologickým účelům v ochraně rostlin.

(8) Zacházením s přípravky na ochranu rostlin je jejich uvádění do oběhu a používání fyzickými a právníky osobami.

(9) Mechanizačními prostředky na ochranu rostlin jsou stroje a technická zařízení včetně doplňujících technologických součástí a příslušenství určené k aplikaci přípravků na ochranu rostlin nebo k přímému hubení škodlivých organismů.

(10) Uváděním do oběhu je nabízení k prodeji, prodej, obchodní skladování, přeprava, vývoz a dovoz za účelem prodeje nebo jakýkoliv jiný způsob převodu na jinou osobu při podnikání.¹⁾

(11) Zásilkou je množství rostlin nebo rostlinných produktů a jiných předmětů, stanovených prováděcím předpisem, přepravované zpravidla jedním dopravním prostředkem nebo jednou poštovní zásilkou, které se při rostlinolékařské kontrole posuzuje jako jeden celek.

(12) Zamořeným pozemkem je pozemek, na kterém byl zjištěn a ověřen výskyt karanténního škodlivého organismu.

(13) Rostlinolékařsky chráněnou zónou je území, v němž se určitý karanténní škodlivý organismus buď nevyskytuje vůbec, nebo je jen omezeně rozšířen a jeho případné zavlečení nebo rozšíření by představovalo značné nebezpečí pro určité rostliny v této zóně pěstované.

(14) Ochrannou lhůtou je doba, která musí být dodržena mezi ošetřením rostlin přípravkem na ochranu rostlin a sklizní nebo mezi ošetřením rostlinného produktu a jeho spotřebou.

§ 3

Rostlinolékařská péče

Rostlinolékařská péče spočívá v

- a) ochraně území České republiky před zavlečením škodlivých organismů ze zahraničí,
- b) soustavném zjišťování, vyhodnocování a evidenci výskytu škodlivých organismů a poruch na pozemcích a v objektech, kde se pěstují, skladují nebo zpracovávají rostliny nebo rostlinné produkty,
- c) omezování výskytu, šíření a působení škodlivých organismů a poruch a snižování jejich škodlivosti využitím přímých i nepřímých metod ochrany s přihlédnutím k ochraně zdraví lidí, zvířat,²⁾ zvířat,³⁾ volně žijících živočichů,⁴⁾ (dále jen „zvířata“) a životního prostředí,
- d) rostlinolékařském dozoru,
- e) registraci přípravků na ochranu rostlin (dále jen „přípravky“),
- f) sledování účinnosti přípravků, včetně jejich vedlejších účinků,
- g) stanovení podmínek pro používání mechanizačních prostředků na ochranu rostlin (dále jen „mechanizační prostředky“),
- h) zajišťování vědeckých poznatků o škodlivých organismech a způsobech ochrany proti nim.

§ 4

Základní povinnosti

Právníky nebo fyzické osoby, které vyrábějí, zpracovávají nebo uvádějí do oběhu rostliny nebo rostlinné produkty, a vlastníci pozemků nebo osoby, které je užívají z jiného právního důvodu,

a) jsou povinni při své činnosti

1. omezovat výskyt a šíření škodlivých organismů tak, aby v důsledku jejich přemnožení nevznikla škoda jiným osobám a aby nedošlo k poškození životního prostředí a zdraví lidí nebo zvířat,
2. ohlásit výskyt nebo podezření z výskytu karanténního škodlivého organismu, stanoveného v prováděcím předpise, příslušnému orgánu rostlinolékařské péče buď přímo, nebo prostřednictvím obce,

b) mohou provádět ošetřování rostlin nebo rostlinných produktů jen registrovanými přípravky způsobem stanoveným v § 29 a způsobilými mechanizačními prostředky (§ 35 a 37).

ODDÍL II

ODBORNÁ ZPŮSOBILOST NA ÚSEKU

ROSTLINOLÉKAŘSKÉ PÉČE

§ 5

(1) Zaměstnanci státních orgánů vykonávající odborné činnosti na úseku rostlinolékařské péče (dále jen „rostlinolékaři“) musí být

- a) absolventy vysokých škol zemědělského nebo biologického zaměření se specializací pro obor rostlinolékařství nebo ochrany rostlin, nebo
- b) absolventy postgraduálního studia v oboru rostlinolékařství nebo ochrany rostlin, nebo
- c) držitelé vědecké hodnosti v oboru rostlinolékařství nebo ochrany rostlin.

(2) Mimo odbornou kvalifikaci musí rostlinolékaři prokázat právní a zdravotní způsobilost a bezúhonnost.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na zaměstnance státních orgánů, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávají odborné činnosti na úseku rostlinolékařské péče po dobu nejméně osmi let.

§ 6

Živnostensky podnikat na úseku rostlinolékařské péče v oborech

- a) diagnostická, zkušební a poradenská činnost v ochraně rostlin,
- b) ošetřování rostlin, rostlinných produktů, objektů a půdy proti škodlivým organismům přípravky,
- c) kontrolní testování mechanizačních prostředků mohou jen osoby splňující kvalifikační kritéria uvedená v § 5 nebo osoby s ukončeným středoškolským vzděláním a s odbornou praxí; obor středoškolského studia a délku odborné praxe stanoví prováděcí předpis.

ODDÍL III

ROSTLINOLÉKAŘSKÝ DOZOR

§ 7

(1) Rostlinolékařský dozor je

- a) soustavný dohled orgánů rostlinolékařské péče nad dodržováním povinností stanovených právními a fyzickými osobami tímto zákonem nebo nařízenými na jeho základě,
- b) soustavná rostlinolékařská kontrola rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, stanovených prováděcím předpisem, v místech jejich produkce nebo skladování.

(2) Právní nebo fyzické osoby, které v rámci podnikání pěstují, vyrábějí, dovážejí nebo skladují rostliny, rostlinné produkty a jiné předměty uvedené v odstavci 1 písm. b), jsou povinny

- a) vyzoomět o této činnosti příslušný orgán rostlinolékařské péče,
- b) vést evidenci stanovenou prováděcím předpisem,
- c) spolupracovat s příslušným orgánem rostlinolékařské péče při provádění rostlinolékařského dozoru a poskytnout mu k tomu potřebné informace a podklady,
- d) podle metodických pokynů příslušného orgánu rostlinolékařské péče plnit specifické povinnosti vztahující se k péči o zdravotní stav rostlin a rostlinných produktů, včetně jejich ošetřování a testování a k hodnocení jejich zdravotního stavu,
- e) oznámit příslušnému orgánu rostlinolékařské péče
 1. neobvyklý výskyt škodlivých organismů nebo příznaků napadení rostlin nebo rostlinných produktů,
 2. zastavení nebo změnu činnosti.

(3) Příslušný orgán rostlinolékařské péče

- a) vede evidenci osob uvedených v odstavci 2, a to způsobem stanoveným prováděcím předpisem,
- b) provádí na pozemcích a v objektech osob evidovaných podle písmene a) ve vhodných termínech, nejméně však jednou za rok, rostlinolékařskou kontrolu.

ODDÍL IV

OCHRANA PROTI ZAVLÉKÁNÍ ŠKODLIVÝCH ORGANISMŮ PŘI DOVOZU, PRŮVOZU A VÝVOZU ZÁSILEK (VNĚJŠÍ KARANTÉNA)

Obecná ustanovení

§ 8

(1) Dovožci, vývozci a dopravci zásilek stanovených prováděcím předpisem jsou povinni předložit je s potřebnými přepravními doklady k rostlinolékařské kontrole a umožnit její řádné a bezpečné provedení. Rostlinolékařské kontrole podléhají též dopravní prostředky, sklady, kontejnery a obaly používané při přepravě těchto zásilek.

(2) Zásilky uvedené v odstavci 1 musí být opatřeny rostlinolékařským osvědčením, které je dokladem o původu a zdravotním stavu rostlin nebo rostlinných produktů. Náležitosti a vzor rostlinolékařského osvědčení stanoví prováděcí předpis.

(3) Za podmínek stanovených prováděcím předpisem musí být zásilka opatřena rostlinolékařským osvědčením pro reexport, popřípadě dalším rostlinolékařským osvědčením.

(4) Pokud je mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, stanoven jiný druh úředního dokladu o původu a zdravotním stavu rostlin nebo rostlinných produktů než rostlinolékařské osvědčení, použijí se příslušná ustanovení této smlouvy.

(5) Dovožci, vývozci a dopravci zásilek uvedených v odstavci 1 jsou povinni zajistit jejich přepravu takovým způsobem, aby při ní nemohlo dojít k jejich napadení škodlivými organismy ani k případnému rozšíření škodlivých organismů z nich.

§ 9

(1) Příslušný orgán rostlinolékařské péče ani dopravce neodpovídají za škody vzniklé zdržením dopravního prostředku v důsledku provedení rostlinolékařské kontroly.

(2) Příslušný orgán rostlinolékařské péče eviduje zásilky, které byly podrobeny rostlinolékařské kontrole, a výsledky této kontroly.

§ 10

Pokud je přeprava zásilek přes hranice v rámci příhraničního pásma upravena mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána, způsobem odlišným od § 8, 11 až 13 tohoto zákona, použijí se ustanovení této smlouvy.

Dovoz a průvoz

§ 11

(1) Je zakázáno dovážet a provážet⁵⁾

- a) karanténní škodlivé organismy stanovené v prováděcím předpise a zásilky s jejich výskytem,
- b) zásilky s výskytem karanténních škodlivých organismů na určitých rostlinách nebo rostlinných produktech stanovené v prováděcím předpise,
- c) zásilky ze zemí, z nichž hrozí zvýšené nebezpečí zavlečení karanténních škodlivých organismů, stanovené prováděcím předpisem,
- d) zásilky nesplňující zvláštní karanténní požadavky stanovené prováděcím předpisem.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na škodlivé organismy a zásilky určené pro výzkumné nebo šlechtitelské účely, dovážené nebo provážené na základě rozhodnutí vydaného příslušným orgánem rostlinolékařské péče, je-li vyloučeno jakékoliv zjistitelné nebezpečí rozšíření karanténních škodlivých organismů. Způsob posuzování tohoto nebezpečí stanoví prováděcí předpis. Tyto zásilky podléhají rostlinolékařské kontrole.

(3) Dovážená zásilka podléhající rostlinolékařské kontrole nesmí být propuštěna do navrhovaného celního režimu⁶⁾ před provedením rostlinolékařské kontroly a v rozporu s jejím výsledkem, s výjimkou režimu tranzitu do vnitrozemí.⁷⁾

§ 12

(1) Dovážet, popřípadě provážet zásilky podléhající rostlinolékařské kontrole je dovoleno jen přes místa, ve kterých je k provedení této kontroly zřízeno pracoviště příslušného orgánu rostlinolékařské péče (dále jen „vstupní místa“). Vstupní místa a jejich technické zajištění stanoví prováděcí předpis, který též stanoví, ve kterých případech může být rostlinolékařská kontrola provedena mimo vstupní místa.

(2) Po provedení rostlinolékařské kontroly rozhodne příslušný orgán rostlinolékařské péče, že dovážená nebo provážená zásilka,

- a) jestliže odpovídá ustanovením tohoto zákona a prováděcího předpisu, může být propuštěna do navrhovaného celního režimu⁶⁾ bez omezení,
- b) jestliže neodpovídá ustanovením tohoto zákona a prováděcího předpisu,
 1. musí být vrácena, nebo
 2. musí být zničena způsobem stanoveným orgánem rostlinolékařské péče, nebo
 3. může být propuštěna do navrhovaného celního režimu⁶⁾ s podmínkou splnění mimořádných rostlinolékařských opatření nařízených orgánem rostlinolékařské péče dovozci, dopravci nebo příjemci zásilky.

(3) Bylo-li v rozhodnutí podle odstavce 2 nařízeno vrácení nebo zničení zásilky, uvědomí o tom příslušný orgán rostlinolékařské péče rostlinolékařskou službu vyvážejícího státu.

(4) Náklady spojené s plněním rozhodnutí příslušného orgánu rostlinolékařské péče podle odstavce 2 hradí dovozce.

(5) Jestliže příslušná povinná osoba nesplní rozhodnutí příslušného orgánu rostlinolékařské péče podle odstavce 2, zajistí jeho provedení příslušný orgán rostlinolékařské péče na náklad dovozce.

(6) U dovezeného rozmnožovacího materiálu rostlin stanovených prováděcím předpisem se v místě jeho uložení nebo pěstování provádí následná rostlinolékařská kontrola po dovozu. Do ukončení následné kontroly nesmí být rozmnožovací materiál nebo rostliny z něj vypěstované dále přemísťovány.

(7) Rostlinolékařská kontrola při průvozu se provádí jen tehdy, je-li zásilka vystavena nebezpečí napadení škodlivými organismy nebo je-li možné případné rozšíření škodlivých organismů z ní.

§ 13 Vývoz

(1) Vyvážené zásilky musí splňovat karanténní požadavky dovážejícího státu.

(2) Vývozce, popřípadě výrobce rostlin nebo rostlinných produktů určených pro vývoz je povinen

- a) včas předložit příslušnému orgánu rostlinolékařské péče karanténní požadavky dovážejícího státu a doklady o provedení požadovaných testů a ošetření,
- b) požádat příslušný orgán rostlinolékařské péče o provedení rostlinolékařské kontroly zásilky, a to nejméně 48 hodin před jejím naložením.

(3) Rostlinolékařskou kontrolu vyvážených zásilek provádí příslušný orgán rostlinolékařské péče v místech jejich nakládky, popřípadě ve vstupních místech nebo v jiných místech, která stanoví po dohodě s vývozci.

(4) Po provedení rostlinolékařské kontroly vystaví příslušný orgán rostlinolékařské péče rostlinolékařské osvědčení, jestliže zásilka odpovídá karanténním požadavkům dovážejícího a provážejícího státu.

ODDÍL V

OCHRANA PROTI ROZŠÍŘOVÁNÍ ŠKODLIVÝCH ORGANISMŮ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY (VNITŘNÍ KARANTÉNA)

§ 14

(1) Příslušný orgán rostlinolékařské péče

a) provádí průzkum rozsahu výskytu karanténních škodlivých organismů, které byly zjištěny nebo u nichž je podezření z výskytu na území České republiky,

b) po zjištění výskytu karanténního škodlivého organismu nebo kalamitního přemnožení jiného škodlivého organismu a po provedení potřebného odborného šetření nařídí mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 15 a 41 nebo § 42; hrozí-li nebezpečí z prodlení, nařídí tato opatření neprodleně,

c) přezkouší výskyt karanténního škodlivého organismu

1. po uplynutí doby stanovené v nařízených mimořádných rostlinolékařských opatřeních,

2. požádá-li o to právnická nebo fyzická osoba, která je vlastníkem zamořeného pozemku nebo jej užívá z jiného právního důvodu, poté, kdy provedla zásahy k likvidaci karanténního škodlivého organismu,

d) vede evidenci výskytu karanténních škodlivých organismů způsobem stanoveným prováděcím předpisem,

e) po zjištění změn ve výskytu nebo územním rozšíření karanténního škodlivého organismu nebo při změně podmínek pro jeho šíření, nařídí nová, těmto změnám odpovídající mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 15,

f) zruší mimořádná rostlinolékařská opatření, prokáže-li se přezkoušením výskytu karanténního škodlivého organismu na zamořených pozemcích nebo v zamořených objektech, popřípadě též průzkumem v území, na které se tato opatření vztahují, že se v něm příslušný karanténní škodlivý organismus již nevyskytuje.

(2) Způsob odborného šetření podle odstavce 1 písm. b) stanoví prováděcí předpis.

(3) Přechovávání karanténních škodlivých organismů, jejich rozmnožování a jiná manipulace s nimi, jakož i činnosti spojené s genetickými modifikacemi škodlivých organismů jsou možné jen pro účely rostlinolékařského výzkumu, diagnostiky a šlechtění rostlin, a to na základě rozhodnutí vydaného příslušným orgánem rostlinolékařské péče a za dodržení podmínek tímto rozhodnutím stanovených a vylučujících jakékoliv zjiitelné nebezpečí rozšíření karanténních škodlivých organismů.

ODDÍL VI

MIMOŘÁDNÁ ROSTLINOLÉKAŘSKÁ OPATŘENÍ

§ 15

(1) Mimořádná rostlinolékařská opatření jsou

- a) zákaz, omezení nebo stanovení zvláštních podmínek pro pěstování, sklizeň, posklizňovou úpravu, uvádění do oběhu, průmyslové zpracování a jiné použití rostlin a rostlinných produktů,
- b) zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek využívání pozemků, skladů nebo provozů a přemísťování rostlin, rostlinných produktů, zeminy, statkových hnojiv, kompostů, popřípadě jiných materiálů a předmětů a dopravních prostředků, které mohou být nositeli karanténních škodlivých organismů,
- c) zničení rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů napadených nebo podezřelých z napadení škodlivými organismy nebo jejich ošetření stanovenými postupy a prostředky,
- d) asanace pozemků, čištění a asanace skladů, provozních prostorů, strojů, dopravních prostředků, zařízení, nářadí a jiných předmětů,
- e) povinné vyšetření rostlin nebo rostlinných produktů na napadení škodlivými organismy nebo na rezistenci proti nim,
- f) stanovení zvláštních podmínek k ochraně organismů, které nejsou škodlivými organismy podle tohoto zákona, před vedlejším škodlivým působením přípravků,
- g) zákaz uvádění do oběhu a používání přípravků nebo zákaz používání mechanizačních prostředků,
- h) vymezení území, na které se vztahují mimořádná rostlinolékařská opatření, a rostlinolékařsky chráněné zóny.

(2) Mimořádná rostlinolékařská opatření nařizuje příslušný orgán rostlinolékařské péče

- a) v případech uvedených v § 12 odst. 2 a § 14 odst. 1 písm. b),
- b) k ochraně před zavlečením karanténních škodlivých organismů do rostlinolékařsky chráněné zóny, popřípadě před jejich rozšířením v této zóně,
- c) při zjištění nesprávného zacházení s přípravky, je-li ohroženo zdraví lidí nebo zvířat nebo životní prostředí,
- d) při zjištění, že přípravek neodpovídá požadavkům podle § 19 odst. 2 nebo používaný mechanizační prostředek neodpovídá požadavkům podle § 35 a 36.

§ 16

Náhrada majetkové újmy vzniklé v souvislosti s uložením mimořádných rostlinolékařských opatření

(1) Osobám dotčeným mimořádnými rostlinolékařskými opatřeními uvedenými v § 15 odst. 1 písm. c), d), e) poskytne ten, kdo opatření nařídil, náhradu majetkové újmy, kterou dotčené osoby utrpí v důsledku provedení těchto opatření.

(2) Náhrada se poskytne z prostředků státního rozpočtu. Podrobnosti stanoví prováděcí předpis.

(3) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne osobě, která uložení mimořádných rostlinolékařských opatření zavinila či se na nich podílela nesplněním povinností vyplývajících z tohoto zákona.

(4) K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady podle odstavce 1, musí být vyžádáno stanovisko příslušného orgánu rostlinolékařské péče. Výši utrpěné majetkové újmy musí osoba, které má být náhrada poskytnuta, prokázat.

ODDÍL VII

PŘÍPRAVKY

§ 17

Registrování přípravků

Přípravky mohou být uváděny do oběhu nebo používány pouze tehdy, jestliže jsou registrovány příslušným orgánem rostlinolékařské péče (dále jen „registrace“).

§ 18

Žádost o registraci

(1) Žádost o registraci podává příslušnému orgánu rostlinolékařské péče fyzická nebo právnická osoba, která hodlá přípravek uvádět do oběhu (dále jen „žadatel“). Náležitosti žádosti o registraci stanoví prováděcí předpis.

(2) Žadatel nebo jeho právní zástupce musí mít sídlo na území České republiky.

§ 19

Registrační řízení

(1) Žadatel je povinen bezplatně poskytnout příslušnému orgánu rostlinolékařské péče potřebné množství vzorku přípravku ve lhůtě a na místo tímto orgánem určené.

(2) Přípravek se registruje, jestliže:

- a) má vlastnosti, které odpovídají technickým požadavkům stanoveným prováděcím předpisem,
- b) při správném použití nepoškozuje zdraví lidí a zvířat a životní prostředí,
- c) splňuje další požadavky stanovené zvláštními předpisy⁸⁾, 9), 10) a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

(3) Náklady za odborné úkony spojené s registračním řízením hradí žadatel o registraci.

(4) Příslušný orgán rostlinolékařské péče může omezit požadovaný rozsah registrace jen na takový rozsah, pro který bylo v řízení prokázáno nebo doloženo splnění kritérií uvedených v odstavci 2.

(5) Splnění kritérií uvedených v odstavci 2 se prokazuje

- a) ověřením příslušným orgánem rostlinolékařské péče, pokud je žadatel nedoložil doklady, které umožňují přesné a úplné posouzení vlastností přípravků podle odstavce 2, nebo
- b) dokumentací právníky osobami pověřenými podle § 40 odst. 2 písm. c) předloženou žadatelem.

(6) Při postupu podle odstavce 5 písm. a) příslušný orgán rostlinolékařské péče stanoví lhůtu, ve kterých ověření provede. V případě biologických polních zkoušek nesmí být tato lhůta delší než tři roky.

§ 20

Použití údajů o přípravku, které byly předloženy jiným žadatelem o registraci

(1) Údaje o účinné látce přípravku, předložené dříve jiným žadatelem o registraci, nelze použít v registračním řízení ve prospěch žadatele o registraci, jestliže

- a) od vydání rozhodnutí o registraci přípravku se stejnou účinnou látkou prvému žadateli neuplynulo deset let nebo
- b) žadatel o registraci nepředloží písemný souhlas prvního žadatele s použitím jeho údajů o účinné látce přípravku, ve vymezeném rozsahu a s uvedením všech případných omezení pro nakládání s nimi, jde-li o kratší dobu od registrace přípravku, než je uvedeno pod písmenem a).

(2) Ostatní údaje o přípravku lze použít ve prospěch žadatele o registraci pouze na základě písemného souhlasu prvního žadatele.

(3) Ochrana údajů o přípravku se nevztahuje na údaje, které jsou obsahem označování přípravků podle § 26 odst. 2.

§ 21

Rozhodnutí o registraci

(1) Jsou-li splněna kritéria uvedená v § 19 odst. 2 a vyjádřila-li se odborná komise zřízená podle § 40 odst. 2 písm. d), vydá příslušný orgán rostlinolékařské péče rozhodnutí o registraci přípravku, které musí kromě obecných náležitostí obsahovat:

- a) název přípravku,
- b) registrační číslo přípravku,
- c) druh a množství účinné látky, popřípadě účinných organismů,
- d) hodnoty chemických a fyzikálních vlastností přípravku,
- e) závazné podmínky pro zacházení s přípravkem,
- f) dobu použitelnosti přípravku a podmínky pro jeho použití po uplynutí této doby,
- g) způsob balení a varovná označení přípravku,
- h) omezení v uvádění do oběhu a používání přípravku, jsou-li nezbytná pro zajištění ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, včetně případného zákazu prodeje prostřednictvím samoobslužných automatů,
- i) návod k použití, včetně ochranných lhůt.

(2) Nejsou-li splněna kritéria uvedená v odstavci 1, příslušný orgán rostlinolékařské péče žádost zamítne.

(3) O registraci přípravku příslušný orgán rostlinolékařské péče rozhodne nejpozději do 60 dnů po přijetí žádosti o registraci. Tato doba se prodlužuje při registračním řízení o lhůty ověření stanovené podle § 19 odst. 6.

(4) Rozhodnutí o registraci platí deset let ode dne nabytí jeho právní moci, není-li v rozhodnutí stanovena doba kratší; stanovení kratší doby v rozhodnutí o registraci musí být odůvodněno.

(5) Pro vydání rozhodnutí o registraci neplatí ustanovení o lhůtách pro rozhodnutí podle obecných předpisů o správním řízení.¹¹⁾

§ 22

Prodloužení registrace

(1) Osoba, již bylo vydáno rozhodnutí o registraci přípravku, může požádat příslušný orgán rostlinolékařské péče o prodloužení platnosti rozhodnutí; taková žádost musí být podána nejpozději šest měsíců přede dnem, kdy má platnost rozhodnutí skončit. Do doby nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení platnosti registrace zůstává dosavadní registrace v platnosti, a to i když žádosti o prodloužení platnosti registrace nebylo vyhověno.

(2) Platnost rozhodnutí o registraci lze prodloužit nejvýše o pět let, a to i opakovaně.

(3) Pro řízení o prodloužení platnosti rozhodnutí o registraci platí ustanovení § 18 a 19 přiměřeně.

§ 23

Zrušení a zánik registrace

(1) Příslušný orgán rostlinolékařské péče zruší registraci přípravku
a) na písemnou žádost osoby, již bylo vydáno rozhodnutí o registraci,

b) prokáže-li se, že přípravek má vlastnosti, které neodpovídají podmínkám, za nichž bylo rozhodnutí o registraci vydáno, nebo zjistí-li se takové vlastnosti přípravku, které ohrožují zdraví lidí nebo zvířat anebo poškozují životní prostředí a nebyly známy v době vydání rozhodnutí o registraci,
c) v případě závažného porušení povinnosti osobou, již bylo vydáno rozhodnutí o registraci, zejména při nedodržení závazných podmínek stanovených v rozhodnutí o registraci přípravku.

(2) Jestliže došlo k zániku registrace uplynutím doby platnosti rozhodnutí o registraci nebo ke zrušení registrace na písemnou žádost podle odstavce 1 písm. a), může být tento přípravek používán jen do konce doby použitelnosti.

(3) Jestliže rozhodnutí o zrušení registrace přípravku bylo vydáno podle odstavce 1 písm. b) nebo c), nesmí být takový přípravek ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uváděn do oběhu a používán. V rozhodnutí o zrušení registrace se zároveň stanoví, zda přípravek musí být zneškodněn podle zvláštních předpisů¹²⁾ nebo stažen z oběhu osobou, již bylo rozhodnutí o registraci vydáno.

§ 24

Úřední registr

(1) Příslušný orgán rostlinolékařské péče vede úřední registr přípravků, o nichž bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o registraci.

(2) Příslušný orgán rostlinolékařské péče vydává seznam přípravků zapsaných v úředním registru ke dni 31. prosince každého kalendářního roku.

§ 25

Použití neregistrovaných přípravků

(1) Příslušný orgán rostlinolékařské péče může povolit po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví použití neregistrovaného přípravku nebo použití přípravku odchylně od podmínek stanovených v rozhodnutí o jeho registraci, jestliže potřebné ošetření nelze provést přípravky registrovanými nebo v souladu s podmínkami stanovenými v rozhodnutí o registraci; součástí povolení je stanovení podmínek pro použití přípravku a doby, po kterou může být používán.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčeny zvláštní předpisy upravující vývoz a dovoz zboží a služeb.¹³⁾

§ 26

Balení a označování přípravků

(1) Technické požadavky na balení přípravků a vzory varovného označení přípravků stanoví prováděcí předpis.

(2) Přípravky mohou být uváděny do oběhu, jestliže jejich obaly jsou čitelně a v českém jazyce označeny údaji uvedenými v § 21 odst. 1 a dále těmito údaji:

- a) údaj o výrobcí nebo dovozci, a to obchodní jméno a sídlo právnické osoby a místo podnikání fyzické osoby,
- b) výrobní číslo a datum výroby,
- c) hmotnost výrobku,
- d) označení z hlediska speciálních rizik přípravku a pokynů pro bezpečné zacházení s ním stanovené prováděcím předpisem,
- e) zařazení přípravku z hlediska ochrany včel, zvíře³⁾ a ryb,
- f) způsob likvidace obalu nebo neupotřebitelného zbytku výrobku,
- g) první pomoc a bezpečnostní opatření pro ochranu zdraví člověka a zvířat,
- h) údaj stanovený zvláštními předpisy,¹⁴⁾
- i) podmínky správného skladování.

(3) Při uvádění přípravků do oběhu nebo při jejich propagaci nesmí být uváděny údaje označující přípravek výrazy jako „netoxický“ nebo „neškodný“.

§ 27

Skladování přípravků

(1) Podnikatelé, 1) kteří skladují přípravky, musí zajistit

- a) uskladnění přípravků v originálních obalech podle jejich druhů, a to odděleně od jiných výrobků a mimo dosah látek, které by mohly ovlivnit vlastnosti skladovaných přípravků,
- b) oddělené uskladnění přípravků s prošlou dobou použitelnosti,
- c) průběžné vedení dokladové evidence o příjmu a výdeji přípravků a o skladovaných přípravcích s prošlou dobou jejich použitelnosti.

(2) Technické požadavky na skladování přípravků stanoví prováděcí předpis.

§ 28

Oznamovací povinnost

Podnikatelé, 1) kteří vyrábějí nebo dovážejí chemické přípravky, jsou povinni oznamovat každoročně příslušnému orgánu rostlinolékařské péče na jeho vyžádání názvy a množství přípravků prodaných v tuzemsku za uplynulý kalendářní rok.

§ 29

Zacházení s přípravky

(1) Přípravky se smějí používat jen v souladu s návodem k jejich použití a s ostatními údaji uvedenými na jejich obalu.

(2) Při zacházení s přípravky je každý povinen postupovat tak, aby nebylo poškozeno zdraví lidí, zvířat a životní prostředí.

(3) Používání přípravků v rámci podnikání musí být evidováno způsobem stanoveným prováděcím předpisem; evidenční podklady musí být uchovány po dobu nejméně tří let.

(4) Přípravky, u nichž prošla doba použitelnosti, mohou být uváděny do oběhu a používány v rámci podnikání pouze tehdy, jestliže se vyšetřením odpovídajícího vzorku prokáže, že chemické a fyzikální vlastnosti tohoto přípravku se shodují s podmínkami jeho registrace. Způsob odběru vzorku, jeho vyšetřování a posuzování z hlediska dalšího zacházení s tímto přípravkem stanoví prováděcí předpis.

§ 30

Ochrana včel, zvířete a ryb při používání přípravků

(1) Právník nebo fyzická osoba, která provádí ošetřování rostlin, rostlinných produktů, skladů a půdy (dále jen „ošetřovatel porostů“), přípravky, které jsou podle rozhodnutí o registraci přípravku pro včely jedovaté nebo škodlivé,

- a) je povinna činit opatření k ochraně včel stanovená prováděcím předpisem,
- b) nesmí používat přípravky pro včely jedovaté nebo škodlivé v případech stanovených prováděcím předpisem.

(2) Ošetřovatel porostů, který provozuje tuto činnost v rámci podnikání, je povinen

- a) opatřit si u obecního úřadu údaje o umístění stanovišť včelstev a o hromadném letu včel,
- b) jde-li o letecké ošetření přípravky pro včely jedovatými nebo škodlivými, oznámit to nejméně 24 hodin před počátkem ošetření obecnímu úřadu, v jehož obvodu má být ošetření provedeno.

(3) Ošetřovatel porostů, který používá přípravky, které jsou podle rozhodnutí o registraci přípravku pro zvířata zvláště nebezpečné nebo nebezpečné,

a) je povinen

1. použít při stejné účinnosti různých přípravků toho přípravku, který je pro zvířata nejméně nebezpečný,
2. použít přípravek pro zvířata zvláště nebezpečný pouze se souhlasem příslušné okresní veterinární správy a příslušného orgánu rostlinolékařské péče,
3. oznámit druh přípravku pro zvířata zvláště nebezpečného nebo nebezpečného, který má být použit, tři dny předem uživateli honitby,

b) nesmí používat přípravky pro zvířata zvláště nebezpečné nebo nebezpečné v případech stanovených prováděcím předpisem.

(4) Souhlas příslušné okresní veterinární správy a příslušného orgánu rostlinolékařské péče podle odstavce 3 písm. a) bodu 2 není rozhodnutím podle obecných předpisů o správním řízení.15)

(5) Ošetřovatel porostů, který používá přípravky, které jsou pro ryby nebezpečné, smí provádět ošetření jen v takových vzdálenostech od povrchových vod, které vylučují, že tyto přípravky dopadnou nebo budou zaneseny větrem nebo splaveny deštěm do nich.

(6) Za nebezpečné pro ryby se považují všechny přípravky, které nejsou registrovány k ošetření povrchových vod.

(7) Obecní úřad vyhlásí začátek leteckého ošetřování porostů způsobem stanoveným prováděcím předpisem.

(8) Ustanovení zvláštních předpisů obsahujících zákazy některých činností, jimiž by mohly být poškozeny včely, zvířata nebo ryby, zůstávají nedotčena.16)

§ 31

(1) Právnická nebo fyzická osoba, která je chovatelem včel (dále jen „chovatel včel“), je povinna oznámit příslušnému obecnímu úřadu údaje týkající se stanovišť včelstev a hromadného letu včel, stanovené v prováděcím předpise, a činit další opatření v tomto předpise stanovená.

(2) Vlastník pozemku nebo ten, který ho užívá z jiného právního důvodu, a uživatel honitby jsou povinni přijmout společná opatření k ochraně zvířat,3) stanovená prováděcím předpisem, při používání přípravků pro zvířata zvláště nebezpečných nebo nebezpečných.

§ 32

(1) Zjistí-li chovatel včel, že došlo k úhynu včel, nebo zjistí-li právnická nebo fyzická osoba, jíž přísluší výkon práva myslivosti nebo výkon rybářského práva, že došlo k úhynu zvířat3) nebo ryb v důsledku použití přípravku, oznámí to neprodleně okresní veterinární správě. Okresní veterinární správa provede místní šetření; má-li pochybnosti o příčině úhynu v souvislosti s použitím přípravku, zajistí odběr vzorků způsobem stanoveným v prováděcím předpise, jejich vyšetření odborným ústavem a informování chovatele včel nebo právnické nebo fyzické osoby, jíž přísluší výkon práva myslivosti nebo výkon rybářského práva, o výsledku šetření. Záznam o výsledku místního šetření zašle také příslušnému orgánu rostlinolékařské péče.

(2) Ustanovením odstavce 1 nejsou dotčena práva na uplatnění nároků na náhradu škody podle obecně závazných právních předpisů.

§ 33

Experimentální použití přípravků

Používání neregistrovaných přípravků nebo používání registrovaných přípravků odchylně od podmínek stanovených v rozhodnutí o jejich registraci je možné jen:

- a) pro pokusy prováděné žadatelem o registraci nebo vědeckými a výzkumnými pracovišti, jestliže
 1. rostlinné produkty po aplikaci přípravku nebudou konzumovány nebo zkrmovány,
 2. pokusy byly předem odsouhlaseny příslušným orgánem rostlinolékařské péče, nebo
- b) se souhlasem příslušného orgánu rostlinolékařské péče pro experimentální účely v jiných než pod písmenem a) uvedených případech; souhlas může být dán jen na dobu určitou a za podmínek stanovených příslušným orgánem rostlinolékařské péče.

§ 34

Zvláštní omezení

(1) Prováděcí předpis stanoví účinné látky přípravků, jejichž dovoz je zakázán, a to i jako příměs nebo součást jiného výrobku, zboží nebo zásilky.

(2) Rostliny, osivo a sadba a jejich pěstební substráty nesmějí být dováženy a uváděny do oběhu, jestliže obsahují účinné látky chemických přípravků nebo jejich rezidua, které nejsou pro tento účel v podobě přípravků v České republice registrovány.

ODDÍL VIII

MECHANIZAČNÍ PROSTŘEDKY

§ 35

(1) Mechanizační prostředky, které jsou používány v rámci podnikání, s výjimkou mechanizačních prostředků uvedených v § 36 odst. 2

- a) nesmějí zhoršovat biologický účinek aplikovaných přípravků,
- b) musí vyhovovat technickým a technologickým požadavkům stanoveným prováděcím předpisem.

(2) Výrobce, případně dovozce mechanizačních prostředků musí před jejich uvedením do oběhu prokázat, že tyto mechanizační prostředky odpovídají požadavkům podle odstavce 1.

Kontrolní testování

§ 36

(1) Mechanizační prostředky, které jsou používány v rámci podnikání, s výjimkou mechanizačních prostředků uvedených v odstavci 2 podléhají povinnému kontrolnímu testování.

(2) Kontrolnímu testování nepodléhají

- a) stroje určené výhradně pro vědecké a pokusné účely,
- b) jiné než pod písmenem a) uvedené stroje stanovené prováděcími předpisy.

(3) Kontrolní testování se provádí nejméně jednou za dva roky a spočívá v přezkoušení funkční způsobilosti mechanizačních prostředků pro správnou aplikaci přípravků podle technologických požadavků stanovených prováděcím předpisem. Prováděcí předpis stanoví též technologický postup, podle něhož se kontrolní testování provádí.

(4) Podmínkou pro vydání koncesní listiny, na základě níž je podnikatel oprávněn provádět kontrolní testování mechanizačních prostředků, je vyžádání souhlasu 17) příslušného orgánu rostlinolékařské

péče. Tento souhlas se vydá, jestliže provozovna a její vybavení odpovídá technickým podmínkám pro kontrolní testování mechanizačních prostředků stanoveným prováděcím předpisem.

§ 37

(1) O výsledku kontrolního testování se vydává doklad o funkční způsobilosti mechanizačního prostředku spolu s výsledky provedeného testování pro potřeby vlastníka nebo nájemce mechanizačního prostředku. (2) Náležitosti a vzor dokladu o funkční způsobilosti mechanizačního prostředku stanoví prováděcí předpis.

ODDÍL IX

ORGÁNY ROSTLINOLÉKAŘSKÉ PÉČE

§ 38

(1) Zřizuje se Státní rostlinolékařská správa (dále jen „rostlinolékařská správa“) jako správní úřad rostlinolékařské péče podřízený Ministerstvu zemědělství (dále jen „ministerstvo“). V čele rostlinolékařské správy je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zemědělství.

(2) Rostlinolékařská správa se zřizuje vyčleněním organizačních složek Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, které plnily ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona úkoly rostlinolékařské péče.

(3) Ministerstvo určí postup a způsob zřízení rostlinolékařské správy a schválí její statut.

§ 39

Orgány rostlinolékařské péče jsou

- a) ministerstvo,
- b) rostlinolékařská správa,
- c) okresní úřady,
- d) obce.

§ 40

Ministerstvo

(1) Ministerstvo je ústředním orgánem státní správy na úseku rostlinolékařské péče. Ministerstvo

- a) je odvolacím orgánem proti rozhodnutí rostlinolékařské správy a okresních úřadů,
- b) povoluje uvádění do oběhu neregistrovaných přípravků podle § 25,
- c) může pověřit právnické osoby ve svém oboru působnosti prováděním některých odborných činností podle tohoto zákona a prováděcích předpisů,
- d) jmenuje odbornou komisi pro přípravky, která se vyjadřuje před rozhodnutím o jejich registraci podle § 21 a před rozhodnutím o zrušení registrace podle § 23 odst. 1 písm. b) a c),
- e) v případě výskytu nového škodlivého organismu může stanovit, že tento škodlivý organismus bude posuzován jako karanténní,
- f) stanoví hlavní úkoly rostlinolékařské péče v oblasti vědy a výzkumu,
- g) pověří právnickou osobu ve svém oboru působnosti zajišťováním výzkumu a vývoje nových metod a systémů ochrany rostlin.

(3) Odvolání proti rozhodnutí rostlinolékařské správy podle § 12 odst. 2, § 15 odst. 1 a § 23 odst. 1 písm. b) a c) nemá odkladný účinek.18)

§ 41

Rostlinolékařská správa

(1) Rostlinolékařská správa

- a) provádí rostlinolékařskou kontrolu, rozhoduje o dalším nakládání se zásilkami po jejím provedení a vydává rostlinolékařské osvědčení (§ 8, 9, 11, 12 a 13),
- b) vykonává rostlinolékařský dozor (§ 7),
- c) nařizuje a ruší mimořádná rostlinolékařská opatření individuálně určeným právnickým nebo fyzickým osobám rozhodnutím (§ 15),
- d) rozhoduje o registraci přípravků, jejím prodloužení a rušení a vede úřední registr přípravků (§ 18 až 24),
- e) ukládá pokuty (§ 44),
- f) podílí se na standardizaci metod ochrany rostlin,
- g) vykonává další působnost stanovenou v § 3 písm. a) až g), § 4, § 11 odst. 2, § 13 odst. 3, § 14 odst. 1 a 3, § 16 odst. 1 a 4, § 28, 33, § 36 odst. 4 a § 44 odst. 7.

(2) Oprávnění a povinnosti zaměstnanců rostlinolékařské správy při výkonu činností podle odstavce 1 jsou stanoveny zvláštním zákonem.19)

§ 42

Okresní úřady

Okresní úřady

- a) vydávají na návrh rostlinolékařské správy mimořádná rostlinolékařská opatření podle § 15 odst. 1 v případech, že jde o blíže neurčené množství subjektů, a to nařízením okresního úřadu,20)
- b) rozhodují o poskytování náhrad za majetkovou újmu, která vznikla provedením mimořádných rostlinolékařských opatření, podle § 16.

§ 43

Obce

Obce přijímají oznámení o výskytu nebo podezření z výskytu karanténních škodlivých organismů a předkládají je rostlinolékařské správě k dalšímu řízení.

ODDÍL X

POKUTY

§ 44

(1) Pokutu až do výše 500 000 Kč uloží rostlinolékařská správa fyzické nebo právnické osobě, která

- a) nesplní povinnosti podle § 4, § 7 odst. 2 a § 13,
- b) uvádí do oběhu nebo používá přípravek po zrušení jeho registrace v rozporu s ustanovením § 23,
- c) poruší ustanovení o balení a označování přípravků při jejich uvádění do oběhu podle § 26,
- d) poruší ustanovení o skladování přípravků podle § 27 nebo o oznamovací povinnosti podle § 28 nebo o zacházení s přípravky podle § 29,
- e) poruší ustanovení o ochraně včel, zvěře3) a ryb při používání přípravků podle § 30 a 31,
- f) poruší ustanovení o experimentálním použití přípravků podle § 33 nebo ustanovení o zvláštních omezeních podle § 34,
- g) používá v rámci podnikání1) mechanizační prostředek, u něhož není doložena funkční způsobilost podle § 35 a § 36 odst. 3.

(2) Pokutu až do výše 1 500 000 Kč uloží rostlinolékařská správa fyzické nebo právnické osobě, která

- a) nesplní povinnosti podle § 11, 12 a § 14 odst. 3,
- b) nesplní povinnost nařízenou mimořádným rostlinolékařským opatřením podle § 15 odst. 1,

c) uvede do oběhu přípravek, který není v České republice registrován, ačkoliv registraci podléhá podle § 17, nebo neodpovídá podmínkám stanoveným v rozhodnutí o registraci podle § 21 odst. 1.

(3) Rostlinolékařská správa uloží pokutu do výše dvojnásobku uvedených částek fyzické nebo právnické osobě, která se dopustila jednání podle předcházejících odstavců opětovně.

(4) Za opětovné se považuje takové porušení povinnosti, k němuž došlo v době do jednoho roku ode dne nabytí právní moci předchozího rozhodnutí, jímž byla fyzické nebo právnické osobě uložena pokuta.

(5) Při stanovení výše pokuty se přihlédne k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(6) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy bylo zjištěno porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(7) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil.

(8) Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

ODDÍL XI

ZMOCNĚNÍ

§ 45

(1) Ministerstvo po projednání s Ministerstvem dopravy, Ministerstvem financí a Ministerstvem průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou podrobnosti k provedení § 4, § 7 odst. 1, 2 a 3, § 8 odst. 1, 2 a 3, § 11 odst. 1 a 2, § 12 odst. 1, 2 a 6, § 14 odst. 1 a 2 a § 16 odst. 2.

(2) Ministerstvo po projednání s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví vyhláškou obory středoškolského vzdělání a délku odborné praxe k provedení § 6.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti k provedení § 18 odst. 1, § 19 odst. 2 písm. a), § 26 odst. 1 a odst. 2 písm. d), § 27 odst. 2, § 29 odst. 3 a 4, § 34 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 2 písm. b), odst. 3 a 4 a § 37 odst. 2.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti zabezpečení ochrany včel, zvěře³⁾ a ryb při používání přípravků k provedení § 30 odst. 1 písm. a) a b), odst. 3 a 7, § 31 a § 32 odst. 1.

(5) Ministerstvo vydá statut a organizační řád rostlinolékařské správy.

ODDÍL XII

SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 46

Vztah ke správnímu řádu

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahují se na rozhodování orgánů rostlinolékařské péče obecné předpisy o správním řízení.¹⁵⁾

§ 47

Přechodná ustanovení

(1) Právnické a fyzické osoby, které uvádějí do oběhu přípravky povolené podle dosavadních předpisů, jestliže chtějí v této činnosti pokračovat, jsou povinny požádat o jejich registraci podle tohoto zákona do tří let od nabytí jeho účinnosti. Povolení udělená podle dosavadních předpisů zůstávají při splnění této podmínky v platnosti až do doby nabytí právní moci rozhodnutí o registraci.

(2) Oprávnění právnických osob ke kontrolnímu testování strojů na ochranu rostlin získané podle dosavadních předpisů zaniká po uplynutí dvou let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA A DOPLNĚNÍ ZÁKONA Č. 455/1991 Sb., O ŽIVNOSTENSKÉM PODNIKÁNÍ (ŽIVNOSTENSKÝ ZÁKON), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 48

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb. a zákona č. 95/1996 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 3 písm. e) se na konci připojují tato slova: „nejde-li o provozování odborných činností na úseku rostlinolékařské péče“.

2. V příloze č. 2 se **SKUPINA 214: Ostatní** doplňuje na konci takto: 1 2 3

„Diagnostická, zkušební a poradenská činnost v ochraně rostlin odborná způsobilost podle § 5 a 6 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů Ošetřování rostlin, rostlinných produktů, objektů a půdy proti škodlivým organismům přípravky na ochranu rostlin odborná způsobilost podle § 5 a 6 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, a podle § 15 nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nařízení vlády č. 33/1992 Sb.“

3. V příloze č. 3 ve **SKUPINĚ 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných optických přístrojů a hodin** se ve sloupci 1, v živnosti Hubení škodlivých živočichů, rostlin a mikroorganismů a potlačování dalších škodlivých činitelů jedy, včetně ochranné dezinfekce, dezinfekce a deratizace, připojují na konci slova „s výjimkou odborných činností na úseku rostlinolékařské péče“ a ve sloupci 5 se na konci připojují slova „Zákon č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů“.

4. V příloze č. 3 se **SKUPINA 314: Ostatní** doplňuje na konci takto: 1 2 3 4 5 „Kontrolní testování mechanizač. prostředků na ochranu rostlin odborná způsobilost podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a o změnách některých souvisejících zákonů schválení provozovny Státní rostlinolékařská správa § 36 odst. 4 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů“.

ČÁST TŘETÍ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 49

Zrušují se:

1. § 1 odst. 2, část třetí, § 31 písm. d) a i), § 32 písm. b), c), d) a písm. e) druhá část věty, část šestá s výjimkou § 36 písm. c), pokud se týká mechanizačních prostředků pro aplikaci hnojiv, a § 38 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, ve znění zákona č. 132/1989 Sb. a zákona č. 115/1995 Sb.,
2. část druhá a § 46 až 50 vyhlášky Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a Ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby,
3. vyhláška Ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 63/1964 Sb., o ochraně proti zavlékání škůdců a chorob rostlin a plevelů při dovozu, průvozu a vývozu (vnější karanténa), ve znění vyhlášky Federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 51/1977 Sb.,
4. směrnice Federálního ministerstva zemědělství a výživy ze dne 25. 5. 1979 č. j. FM 015-474/1979 o zkoušení a povolování přípravků na ochranu rostlin č. 29/1979 Věstníku MZVŽ ČSR (reg. částka 26/1979 Sb.).

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 50

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997.

ZÁKON
246/1992
České národní rady
ze dne 15. dubna 1992
na ochranu zvířat proti týrání

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými na různém stupni pociťovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost, péči a ochranu ze strany člověka.

ČÁST PRVNÍ

OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je chránit zvířata, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti, člověkem.

§ 2

(1) Zakazuje se týrání zvířat jak volně žijících, tak i chovaných v lidské péči.

(2) Zakazují se všechny formy propagace týrání zvířat.

§ 3

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která chová zvíře nebo zvířata, obchoduje se zvířaty, provozuje jatky za účelem získávání trvalého zdroje peněžních příjmů, provádí pokusy na zvířatech nebo provozuje zoologické zahrady,
- b) zvířetem obratlovec kromě člověka, nikoliv však plody (féty) nebo embrya,
- c) pokusným zvířetem zvíře, které je použito k pokusným účelům; je s ním manipulováno a jsou vytvářeny podmínky a navozovány procesy, které v přirozených podmínkách neexistují,
- d) volně žijícím zvířetem zvíře, které se vyskytuje v přírodě a není v přímé péči člověka,
- e) zvířetem v zájmovém chovu zvíře, u kterého hospodářský efekt není hlavním účelem chovu, a to buď chované v prostorách k tomu určených nebo v domácnosti, jehož chov slouží především zájmové činnosti nebo osobní spotřebě,
- f) zvířetem v lidské péči zvíře, jež je přímo závislé na bezprostřední péči člověka,
- g) nebezpečným zvířetem zvíře, které v dané situaci bezprostředně ohrožuje člověka,
- h) nebezpečným druhem zvířete takový druh, u kterého lze předpokládat při styku s člověkem bezprostřední ohrožení člověka; nebezpečné druhy zvířat stanoví ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou,
- i) utrpením stav zvířete, který dlouhodobě převyšuje jeho schopnosti a způsobuje mu neobvyklou zátěž fyzickou nebo psychickou, a který zvíře nemůže změnit nebo z něj uniknout,
- j) nepřiměřenou bolestí bolest neodpovídající povaze potřebného zákroku,
- k) hospodářským zvířetem zvíře využívané k hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, hrabavá a vodní drůbež, lichokopytníci, králíci, kožešinová zvířata a ryby,
- l) chovným zařízením zařízení, v němž jsou chována zvířata pro pokusné účely,
- m) dodavatelským zařízením zařízení, které dodává za úplatu zvířata určená k pokusným účelům,
- n) uživatelským zařízením zařízení, v němž jsou zvířata používána k pokusným účelům,
- o) projektem základního výzkumu soubor pokusů na zvířatech zaměřený na získávání nových poznatků,
- p) testací přesně popsané standardní techniky, které se periodicky neměnně opakují,
- r) vyhledávacím výzkumem pokusy na zvířatech sloužící k ověření vědecké domněnky,

- s) bezpečnostními zárukami pokusné ověření vlivu
1. prostředků určených ke klinickým zkouškám v humánní a veterinární medicíně,
 2. prostředků určených pro spotřebu lidí a zvířat,
 3. prostředků a přírodních sil, které mohou přímo nebo nepřímo ovlivňovat životní prostředí.

§ 4

Za týrání se považuje

- a) nutit zvíře k výkonům, které neodpovídají jeho fyzickému stavu a biologickým schopnostem a prokazatelně překračují jeho síly,
- b) podrobit zvíře výcviku nebo je použít k veřejnému vystoupení či podobným účelům, pokud je pro ně spojeno s bolestí, utrpením nebo poškozením,
- c) z jiných než zdravotních nebo pokusných důvodů
 1. omezovat výživu zvířete,
 2. podávat zvířeti potravu obsahující příměsi nebo předměty, které mu způsobují bolest, utrpení nebo jej jinak poškozují,
 3. omezovat bez nutnosti svobodu pohybu nutnou pro zvíře určitého druhu, pokud by omezování způsobilo utrpení zvířete,
- d) vydat slabé, nevyléčitelně nemocné, vyčerpané nebo staré zvíře, pro které je další přežívání spojeno s trvalou bolestí nebo utrpením, k jinému účelu než neodkladnému a bezbolestnému usmrcení,
- e) podávat zvířeti dopingové látky a jiné látky poškozující organismus s cílem změnit jeho výkon nebo vzhled,
- f) cvičit nebo zkoušet zvíře na jiném živém zvířeti, používat jiných živých zvířat jako lákadel, štvát zvířata proti sobě, aniž by to vyžadoval lov anebo příprava zvířete k jeho vypuštění do volné přírody,
- g) z jiných než zdravotních, hospodářských nebo pokusných důvodů amputovat části těla nebo poškozovat tkáně anebo zbavovat zvířata zubů, nejde-li o případy uvedené v § 7 odst. 3 písm. a) až g),
- h) používat podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat,
- i) podávat zvířeti bez souhlasu odborně způsobilého veterinárního pracovníka¹⁾ veterinární léčiva a přípravky²⁾ (dále jen „přípravky“), s výjimkou přípravků, které jsou volně v prodeji, provádět krvavé zákroky a injekční aplikace, pokud nejsou prováděny osobou odborně způsobilou,¹⁾ nejde-li o pokusy na zvířatech,
- j) vyvolávat bezdůvodně nepřiměřené působení stressových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy,
- k) chovat zvířata tak, aby si vzájemně způsobovala utrpení,
- l) zasahovat do průběhu porodu způsobem, který neodpovídá obtížnosti porodu, zvyšuje bolest anebo poškozují zdraví matky a mláďete,
- m) zacházet se zvířetem, přepravovat je nebo je pohánět způsobem, který vyvolává nepřiměřenou bolest, utrpení nebo poškození zdraví anebo vede k jeho neúměrnému fyzickému vyčerpání,
- n) používat k vázání zvířete prostředky, které způsobují jeho poranění,
- o) usmrtit zvíře způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení.

§ 5

Nikdo nesmí bez důvodu usmrtit zvíře. Důvody usmrcení stanoví vyhláškou ministerstvo.

§ 6

Nikdo nesmí zvíře opustit s úmyslem se ho zbavit nebo je vyhnat. Za opuštění zvířete se nepovažuje vypuštění zvířete do jeho přirozeného prostředí, pokud je to vhodné z hlediska stavu zvířete a podmínek prostředí.

§ 7

(1) S výjimkou pokusů na zvířatech (část třetí) se mohou vykonávat zásahy, které způsobují bolest, jedině po celkovém nebo místním znecitlivění zvířete osobou odborně způsobilou.2)

(2) Znecitlivění se nepožaduje

- a) jestliže se při srovnatelných zákrocích na lidech znecitlivění neprovádí,
- b) pokud podle úsudku veterinárního lékaře není znecitlivění proveditelné nebo nutné anebo by způsobilo bolest větší než zákrok sám.

(3) Znecitlivění se rovněž nepožaduje při

- a) kastraci telat, selat, kůzlat, jehňat a králíků samčího pohlaví mladších 8 týdnů, kteří netrpí nějakou anatomickou vadou,
- b) odrohování nebo tlumení růstu rohů u telat ve stáří do 8 týdnů,
- c) krácení ocasu u selat, jehňat a štěňat mladších 8 dnů,
- d) odstraňování ostruhy kohoutů během prvního dne života,
- e) kauterizaci zobáků hrabavé drůbeže,
- f) extirpaci zubů savých selat,
- g) označování zvířat, zejména jejich tetováním a vrubováním uší a jestliže je zákrok prováděn osobami odborně způsobilými.1)

§ 8

Chovatel je povinen umožnit pracovníkům orgánů ochrany zvířat provádějícím dozor nad dodržováním ustanovení tohoto zákona a obecně závazných právních předpisů vydaných na jeho základě vstup do objektů chovu, do objektů, v nichž je provozována obchodní činnost se zvířaty, porážena hospodářská zvířata anebo prováděny pokusy na zvířatech.

ČÁST DRUHÁ

OCHRANA HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT, ZVÍŘAT V ZÁJMOVÝCH CHOVECH A VOLNĚ ŽIJÍCÍCH ZVÍŘAT

Ochrana hospodářských zvířat

§ 9

Při chovu hospodářských zvířat je zakázáno

- a) chovat zvíře v izolaci, působí-li mu to utrpení, pokud to nevyžadují zvláštní předpisy,3)
- b) chovat zvířata v tak velkých nebo v tak uspořádaných skupinách anebo v takových prostorách,
 - 1. ve kterých jim míra nebo četnost vzájemných útoků působí utrpení,
 - 2. které neumožňují přirozený odpočinek či řádnou péči,
 - 3. ve kterých nemohou uspokojit své potřeby v příjmu potravy a vody anebo jiné potřeby nezbytné pro jejich život a zdraví.

§ 10

Dojde-li k poškozování zvířat prokazatelně v důsledků nevhodné technologie, je chovatel povinen tuto technologii upravit nebo změnit; jde-li o technologické zařízení a stavby, stanovní lhůty a způsob jejich úpravy nebo změny ministerstvo.

§ 11

Chovatel je povinen mít pohotově k dispozici nástroje a pomůcky k okamžitému poskytnutí první pomoci, pomoci při porodu či náhlém onemocnění a vlastní vyprošťovací nářadí odpovídající druhu

chovaných zvířat a používané technologii, jakož i nástroje k okamžitému omráčení a vykvrvení zvířete nacházejícího se v nevyhlášených bolestech či nevyhlášeném stavu.

§ 12

(1) Porážení hospodářských zvířat vykvrvením může být prováděno pouze po jejich omráčení zaručujícím ztrátu citlivosti a vnímání po celou dobu vykvrvování. Jatečné zpracování zvířete před jeho vykvrvením je zakázáno.

(2) Výjimky z ustanovení odstavce 1 může povolit ministerstvo pro potřeby církví a náboženských společností, jejichž předpisy stanoví jiný způsob porážky zvířat.

§ 13

Ochrana zvířat v zájmových chovech

(1) Každý je povinen zabezpečit zvířeti v zájmovém chovu přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb tak, aby nedocházelo k bolesti, utrpení nebo poškození zdraví zvířete.

(2) Je zakázáno chovat zvířata v zájmových chovech, jestliže chovatel nebo občan vytvořil takové podmínky chovu, že v dalších generacích zvířat na základě dědičnosti budou zvířatům chybět části těla nebo orgány nebo budou-li orgány zvířat funkčně nezpůsobilé anebo znetvořené.

(3) Chov nebezpečných druhů zvířat, a to jedinců i skupin, mimo zařízení zoologických zahrad registrovaných státem podléhá schválení okresní nebo městské veterinární správy příslušné podle místa chovu zvířete.

§ 14

Ochrana volně žijících zvířat

(1) Je zakázáno lovit zvířata

a) pomocí želez, ok a tluček,

b) pomocí jedovatých návnad a jedů v jakýchkoliv formách včetně plynování,

c) do jestřábích košů a pomocí lepu,

d) pomocí výbušnin a elektrických agregátů.

(2) Odchyt a usmrcování volně žijících zvířat, patřících do skupin karanténních škůdců, se řídí zvláštními předpisy.^{3), 4)}

(3) Provozovatel odchytových zařízení je musí provozovat tak, aby odchycená zvířata nebyla týrána.

ČÁST TŘETÍ

OCHRANA POKUSNÝCH ZVÍŘAT

§ 15

(1) Za pokusy na zvířatech (dále jen „pokusy“) se považují zákroky na živých zvířatech nebo manipulace s nimi za účelem

- a) ověření vědecké domněnky a získání nových poznatků,
- b) stanovení diagnózy,
- c) vývoje a ověřování biologického produktu včetně zjištění jeho účinku a získání výrobku tohoto charakteru,
- d) testace,
- e) použití zvířete v rámci pokusného zkoumání jeho reakcí,
- f) výuky.

(2) Pokusy se smějí provádět jen v uživatelských zařízeních, kterým bylo Ústřední komisí pro ochranu zvířat (dále jen „ústřední komise“) uděleno oprávnění (dále jen „akreditace“), mají potřebné odborně způsobilé pracovníky a zařízení vyhovující pro příslušný druh a množství pokusných zvířat.

(3) Pokusy mohou být povoleny pouze po ověření, že při současném stavu nelze zajistit poznatky nebo jejich využití jinými metodami nebo postupem, a to je-li předpokládána bolest, utrpení nebo poškození pokusných zvířat s ohledem na cíl pokusů eticky opodstatněna a jsou nezbytné z důvodů

- a) předcházení, poznání nebo léčení nemocí, utrpení, poškození zdraví, tělesných nesnází nebo k poznání ovlivnění fyziologických stavů a funkcí člověka nebo zvířete,
- b) poznání poškození životního prostředí,
- c) základního výzkumu a vyhledávacího výzkumu,
- d) ověřování nezávadnosti látek nebo výrobků pro zdraví člověka nebo zvířete anebo jejich účinnosti proti škůdcům,
- e) výroby sér, očkovacích látek, diagnostik, jiných biologických materiálů a léků,
- f) zachování nebo rozmnožování živého materiálu pro vědecké účely,
- g) výuky na středních a vysokých školách, v postgraduálním studiu nebo celoživotním vzdělávání občanů,
- 5) především v oblasti medicíny a přírodních věd, pokud účelu nelze dosáhnout jinak.

(4) Pokusy musejí být prováděny přednostně na zvířatech k těmto účelům chovaným, odpovídajících kvalitou, definovaných a standardizovaných z hlediska genetického, zdravotního stavu a podmínek jejich životního prostředí.

(5) Provádět na zvířatech pokusy za účelem vývoje zkušební zbraní, munice a k nim příslušných zařízení je zakázáno.

§ 16

Právnícké a fyzické osoby provádějící pokusy na zvířatech jsou povinny

- a) zabezpečit, aby zvířeti nebyla působena bolest, utrpení nebo poškození nad rozsah nevyhnutelný vzhledem k účelu, který se pokusem sleduje,
- b) provádět pokusy, které způsobí větší než nepatrné bolesti jen za místního nebo celkového znecitlivění, ledaže by účel pokusu znecitlivění vyloučil,
- c) používat k pokusům působícím bolest nebo utrpení zvířata pouze jedenkrát, pokud opakování není součástí pokusů,
- d) zajistit přiměřenou péči o pokusná zvířata, zejména jejich vhodný chov, výživu, napájení, přiměřený prostor a mikroklima, a veterinární péči pro ně,
- e) připravovat a plánovat pokusy předem, používat pouze přiměřených metod a vhodných zvířecích modelů a tak snižovat množství používaných zvířat,
- f) při používání jiných než pro pokusné účely chovaných zvířat dodržovat zásady ochrany přírody a ochrany ohrožených druhů,
- g) provádět usmrcování pokusných zvířat a zvířat vyřazených z pokusů bez utrpení a bolesti.

§ 17

Řídit a kontrolovat pokusy na zvířatech jsou oprávněni lékaři, veterinární lékaři a osoby s jiným vysokoškolským vzděláním biologického směru, pokud se během studia, postgraduálního studia nebo dalšího celoživotního vzdělávání občanů⁵⁾ prokazatelně seznámili s metodami chovu a práce na pokusných zvířatech a kterým bylo uděleno osvědčení příslušným orgánem ochrany zvířat.

§ 18

(1) Chovná a dodavatelská zařízení jsou povinna vést a uchovávat po dobu tří let záznamy
a) o počtu a druhu prodaných zvířat a datu jejich prodeje s uvedením jména, příjmení a adresy příjemce,
b) o počtu a druhu uhynulých zvířat.

(2) Uživatelská zařízení jsou povinna
a) ustavit v rámci zařízení osobu odpovědnou za péči o pokusná zvířata,
b) zajistit veterinární péči o pokusná zvířata a jejich ošetření,
c) vést záznamy o všech používaných pokusných zvířatech, zejména o počtu a druhu pokusných zvířat, jejich původu a datu přijetí. Tyto záznamy musí být uchovány nejméně po dobu tří let.

(3) Uživatelská zařízení zřizují odborné komise, které
a) kontrolují plnění povinností stanovených v odstavci 2,
b) vyjadřují se k navrhovaným projektům základního výzkumu, vyhledávacího výzkumu, testacím a bezpečnostním zárukám a předkládají je příslušnému státnímu orgánu (§ 23),
c) povolují pracovníkům uživatelského zařízení provádění pokusů,
d) ověřují odbornou způsobilost pracovníků se středoškolským vzděláním a ošetřovatelů pokusných zvířat a vydávají o tom osvědčení,
e) podávají souhrnné zprávy o činnosti podle písmen a) až d) příslušnému státnímu orgánu (§ 23).

(4) V každém chovném, dodavatelském nebo uživatelském zařízení musí být psi, kočky a subhumánní primáti označeni trvale identifikační značkou, dříve než jsou odstaveni od matky, s výjimkou případů, kdy tato zvířata jsou před odstavením převedena z jednoho zařízení uvedeného v odstavci 1 do jiného a není z praktických důvodů možno zvíře předem označit; v tomto případě je přijímací zařízení povinno uchovat všechny údaje zejména o matce až do označení zvířete.

(5) Ze záznamu každého zařízení musí vyplývat podrobnosti o identitě a původu každého psa, kočky a subhumánního primáta.

ČÁST ČTVRTÁ

ORGÁNY OCHRANY ZVÍŘAT

§ 19

(1) Orgány ochrany zvířat jsou
a) ministerstvo,
b) ústřední komise,
c) orgány veterinární správy,⁶⁾
d) ústřední orgány státní správy, pokud do jejich působnosti spadá řízení právnických osob, jejichž předmětem činnosti je provádění pokusů na zvířatech, a Československá akademie věd (dále jen „příslušné státní orgány“).

(2) Na úseku ochrany zvířat vykonávají též ve vymezeném rozsahu působnost obce.

§ 20

Ministerstvo

Ministerstvo

- a) stanoví hlavní úkoly na úseku ochrany zvířat a organizuje, řídí a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy na úseku ochrany zvířat,
- c) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, Československou akademií věd, vysokými školami a občanskými sdruženími, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.

§ 21

Ústřední komise

- (1) Ústřední komise doporučuje opatření a koordinuje plnění úkolů na úseku ochrany zvířat.
- (2) Ústřední komisi zřizuje, jejího předsedu a členy jmenuje vláda České republiky z odborníků navržených příslušnými státními orgány, Společností pro vědu o laboratorních zvířatech a občanskými sdruženími, které se podílejí na plnění úkolů ochrany zvířat.
- (3) Ústřední komise
 - a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů ochrany volně žijících zvířat, hospodářských a pokusných zvířat a zvířat v zájmových chovech včetně zvířat v zoologických zahradách a předkládá příslušným státním orgánům návrhy na nezbytná opatření,
 - b) vede ústřední evidenci počtu pokusných zvířat použitých pro testace, bezpečnostní záruky, projekty základního výzkumu, vyhledávací výzkum a výuku,
 - c) stanovuje podmínky pro akreditaci uživatelských zařízení a pro vydání osvědčení pro chovná zařízení a dodavatelská zařízení,
 - d) stanovuje okruh a rozsah znalostí potřebných pro práci s pokusnými zvířaty,
 - e) rozhoduje o udělení akreditace uživatelským zařízením,
 - f) projednává souhrnné zprávy o činnosti příslušných státních orgánů vymezené v § 23 odst. 1.
- (4) Pro plnění úkolů uvedených v odstavci 3 ústřední komise vytváří jako své pracovní orgány výbory pro ochranu hospodářských zvířat, volně žijících zvířat, zvířat v zájmových chovech včetně zvířat v zoologických zahradách a pokusných zvířat.
- (5) Proti rozhodnutí ústřední komise ve správním řízení podle odstavce 3 písm. e) se nelze odvolat; proti tomuto rozhodnutí je přípustná žádost o jeho přezkoumání soudem.

§ 22

Orgány veterinární správy

- (1) Okresní a městské veterinární správy
 - a) vykonávají dozor nad dodržováním povinností uložených chovatelům a ostatním fyzickým a právnickým osobám tímto zákonem a obecně závaznými předpisy vydanými na jeho základě,
 - b) schvalují chov nebezpečných druhů zvířat podle § 13 odst. 3 tohoto zákona.
- (2) Státní veterinární správa České republiky vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě v případech, kdy si to vyhradí.

§ 23

Příslušné státní orgány

(1) Příslušné státní orgány

- a) vydávají právníkům a fyzickým osobám na základě vyjádření odborných komisí (§ 18, odst. 3 písm. b)) povolení k použití pokusných zvířat pro projekty základního výzkumu, vyhledávacího výzkumu, testací, bezpečnostních záruk a výuky,
- b) vedou evidenci o počtu a druhu zvířat použitých pro pokusné účely,
- c) v pravidelných časových intervalech uveřejňují ve stanoveném rozsahu statistické údaje o použití pokusných zvířat,
- d) vydávají osvědčení podle § 17 tohoto zákona.

(2) Proti rozhodnutí příslušného státního orgánu podle odstavce 1 písm. a) lze podat do 15 dnů námitky k ústřední komisi, která rozhoduje s konečnou platností.

(3) Příslušné orgány učiní potřebná opatření, aby k plnění úkolů podle odstavce 1 měly poradce z kruhu odborníků.

§ 24

Obce

Obce

- a) projednávají přestupky na úseku ochrany zvířat,
- b) ukládají pokuty chovatelům podle § 27 tohoto zákona.

§ 25

Pracovníci orgánů ochrany zvířat pověřeni výkonem dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě jsou oprávněni

- a) vstupovat do chovných, dodavatelských a uživatelských zařízení, do objektů, v nichž je prováděna obchodní činnost se zvířaty, do objektů chovatelů, v nichž jsou chována zvířata a do objektů, v nichž jsou zvířata porážena,
- b) vyžadovat od chovatelů potřebné doklady, informace, věcnou osobní a jinou pomoc nezbytnou k výkonu své činnosti; tato pomoc je bezplatná.

§ 26

Pověřen výkonem dozoru může být pouze odborný pracovník, který dosáhl věku 18 let, získal osvědčení o způsobilosti po úspěšném složení zkoušek podle zkušebního řádu určené organizace a prokázal v rámci zkoušky znalost obecně závazných právních předpisů, vztahujících se k činnosti jím vykonávané. Zkušební řády schvaluje a organizace pověřené prováděním zkoušek určuje na návrh ústřední komise ministerstvo.

ČÁST PÁTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY CHOVATELŮ A PŘESTUPKY

§ 27

Správní delikty chovatelů

- (1) Správního deliktu⁷⁾ na úseku ochrany zvířat proti týrání se dopustí chovatel, který
- a) ztěžuje nebo maří výkon dozoru prováděného příslušným orgánem ochrany zvířat,
 - b) poruší jinou povinnost stanovenou chovateli tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě.
- (2) Za porušení povinnosti podle odstavce 1 se uloží pokuta do výše 50 000 Kčs a za opětovné porušení povinnosti uvedené v odstavci 1 pokuta do výše 200 000 Kčs.
- (3) Opětovným porušením povinnosti se rozumí porušení povinnosti, jehož se chovatel dopustil v době do jednoho roku od předchozího porušení povinnosti uvedené v odstavci 1, za něž mu byla uložena pokuta.
- (4) Při stanovení výše pokuty se přihlídnou zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.
- (5) Pokutu lze chovateli uložit do jednoho roku ode dne, kdy příslušný orgán ochrany zvířat zjistil porušení povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.
- (6) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.
- (7) Výnos pokut je příjmem obcí.

§ 28

Přestupky

- (1) Přestupku na úseku ochrany zvířat proti týrání se dopustí občan, který
- a) provádí bez povolení pokusy na zvířatech,
 - b) chová jedince nebezpečného druhu zvířat bez schválení podle § 13 odst. 3 tohoto zákona,
 - c) poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem a obecně závaznými právními předpisy vydanými na jeho základě.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. c) lze uložit pokutu do 5000 Kčs a za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) a za opětovné spáchání přestupku podle odstavce 1 písm. c) pokutu do výše 10 000 Kčs.
- (3) Přestupek podle odstavce 1 písm. c) byl spáchán opětovně, dopustil-li se ho občan, kterému byla v posledním roce za jednání podle odstavce 1 písm. c) uložena pokuta pravomocným rozhodnutím o přestupku.
- (4) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednávání obecné předpisy.⁸⁾

ČÁST ŠESTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

Ministerstvo upraví vyhláškou bližší podmínky chovu a využití pokusných zvířat, jejich označování a způsob vedení jejich evidence a požadavky na rozsah odborných znalostí nezbytných pro osvědčení způsobilosti pracovníka.

§ 30

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

Poznámky pod čarou:

- 1) § 25 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.
- 2) Zákon č. 87/1987 Sb. Vyhláška č. 86/1989 Sb., o povolování ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.
- 3) Zákon č. 87/1987 Sb.
Vyhláška č. 117/1987 Sb., o péči o zdraví zvířat.
10 z 10
- 4) Vyhláška č. 80/1965 Sb., o ochraně volně žijících živočichů.
- 5) § 22 a 24 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.
- 6) § 8 zákona ČNR č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákona č. 437/1991 Sb.
- 7) § 2 odst. 1 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.
- 8) Zákon ČNR č. 200/1990 Sb. Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

VYHLÁŠKA
395/1992
ministerstva životního prostředí České republiky
ze dne 11. června 1992,
kteřou se provádějí některá ustanovení zákona
České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Ministerstvo životního prostředí České republiky stanoví podle § 4 odst. 1 a 2, § 8 odst. 3 a 5, § 24 odst. 2, § 38 odst. 3, § 40 odst. 1, § 42 odst. 2 a 5, § 47 odst. 3, § 48 odst. 3, § 49 odst. 5, § 50 odst. 5, § 60 odst. 4, § 67 odst. 1, § 69 odst. 3, § 81 odst. 5, § 82 odst. 2, § 90 odst. 5, 6 a 7 zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 347/1992 Sb. (dále jen „zákon“):

Vymezení a hodnocení
územního systému ekologické stability krajiny
(k § 4 odst. 1 zákona)

§ 1

Pro účely této vyhlášky se vymezují následující pojmy územního systému ekologické stability krajiny (dále jen „systém ekologické stability“) a) biocentrum je biotop [§ 3 písm. i) zákona] nebo soubor biotopů v krajině [§ 3 písm. k) zákona], který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému [§ 3 písm. j) zákona], b) biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

§ 2

(1) Vymezení místního, regionálního i nadregionálního systému ekologické stability stanoví orgány ochrany přírody v plánu systému ekologické stability.

(2) Plán systému ekologické stability obsahuje

a) mapový zákres existujících a navržených biocenter a biokoridorů s vyznačením zvláště chráněných částí přírody, a to v měřítku 1:50 000 a větším pro nadregionální a regionální systém ekologické stability a v měřítku 1:10 000 a větším pro místní systém ekologické stability,

b) tabulkovou a popisnou část charakterizující funkční a prostorové ukazatele, zejména rozmanitost ekosystémů, charakteristiky zvláště chráněných částí přírody, prostorové vazby, nezbytné prostorové údaje (minimální plochy biocenter, maximální délky biokoridorů a jejich minimální nutné šířky) a jejich současný stav,

c) bližší odůvodnění včetně návrhů rámcových opatření k jeho zachování a zlepšení.

(3) Plán systému ekologické stability je podkladem pro projekty systému ekologické stability podle § 4, provádění pozemkových úprav,¹⁾ pro zpracování územně plánovací dokumentace, pro lesní hospodářské plány²⁾ a pro vodohospodářské a jiné dokumenty ochrany a obnovy krajiny. Zpracování plánu systému ekologické stability provádějí odborně způsobilé osoby.³⁾

§ 3

(1) Orgán ochrany přírody průběžně provádí hodnocení systému ekologické stability (dále jen „hodnocení“) z hlediska jeho stabilizační funkce.

(2) Hodnocení obsahuje zejména upřesnění hranic, úroveň biologické diverzity, hodnocení druhové skladby porostů a schopnosti ekosystému odolávat znečištění, erozi či jiné fyzikální nebo chemické zátěži prostředí. Jeho výsledkem je určení, zda systém ekologické stability je vyhovující, tj. přesně vymezený a schopný bez dalších opatření plnit stabilizující funkce v krajině, nebo nevyhovující, tj. vyžadující vymezení či doplnění biocenter a biokoridorů.

§ 4

(1) Projekty k vytváření systému ekologické stability (dále jen „projekty“) jsou souborem přírodovědné, technické, ekonomické, organizační a majetkoprávní dokumentace; jsou nezbytným podkladem zejména k provádění pozemkových úprav.

(2) Podkladem pro zpracování projektu je schválená územně plánovací dokumentace⁴⁾ nebo plán systému ekologické stability.

(3) Projekty podle odstavce 1 zajišťují právnické a fyzické osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona. Jejich zpracování provádějí odborně způsobilé osoby.³⁾

§ 5

(1) Plán systému ekologické stability a projekt systému ekologické stability schvalují příslušné orgány územního plánování v územně plánovací dokumentaci nebo v územním rozhodnutí.

(2) Před schválením předkládá příslušný orgán ochrany přírody návrh plánu systému ekologické stability nebo zpracovaný projekt systému ekologické stability k posouzení a projednání dotčeným orgánům státní správy a účastníkům řízení.

(3) Pro objektivní posouzení návrhu plánu systému ekologické stability nebo zpracovaného projektu systému ekologické stability si před jeho schválením mohou orgány ochrany přírody zajistit posouzení u odborně způsobilých právnických či fyzických osob.³⁾

§ 6

(1) Opatřením k vytváření systému ekologické stability se rozumí návrh a realizace dílčích či jednoduchých doplnění systému ekologické stability, zejména místního, které vzhledem k nenáročným technickým, ekonomickým, organizačním a majetkoprávním podmínkám nevyžaduje předchozí zpracování plánu či projektu podle § 4 a 5 (např. doplňková výsadba stávajícího biocentra či biokoridoru, založení nevelkého remízu, výsadba či dosadba liniové zeleně).

(2) Opatření podle odstavce 1 zabezpečují právnické a fyzické osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona.

§ 7

Ochrana významných krajinných prvků

(k § 4 odst. 2 zákona)

(1) Registrace (§ 6 zákona) se provádí zápisem do seznamu významných krajinných prvků. Zápis obsahuje soupis katastrálních území a výčet dotčených parcel s uvedením jejich vlastníků i nájemců, stručnou charakteristiku, doklad o oznámení (§ 6 odst. 1 a 2 zákona), případně o výsledku projednání (§ 6 odst. 3 zákona) či o zrušení registrace (§ 6 odst. 4 zákona) a zákres v mapách přiměřeného měřítko (1:5000 a většího).

(2) Zrušení registrace významného krajinného prvku sdělí orgán ochrany přírody vlastníkovi, případně i nájemci dotčeného pozemku, územně příslušnému stavebnímu úřadu a obci.

§ 8

Ochrana dřevin a povolování jejich kácení

(k § 8 odst. 3 a 5 zákona)

(1) Poškozování a ničení dřevin rostoucích mimo les (§ 7 odst. 1 zákona) je nedovolený zásah, který způsobí podstatné a trvalé snížení jejich ekologických a estetických funkcí nebo bezprostředně či následně způsobí jejich odumření.

(2) Povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les za předpokladu, že tyto nejsou významným krajinným prvkem [§ 3 písm. b) zákona] a jsou splněny ostatní podmínky stanovené zákonem a jinými právními předpisy,⁵⁾ se podle § 8 odst. 3 zákona nevyžaduje pro stromy o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí nebo souvislé keřové porosty do celkové plochy 40 m².

(3) Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podává vlastník pozemku či nájemce se souhlasem vlastníka pozemku, na kterém dřeviny rostoucí mimo les rostou. Žádost musí obsahovat

a) jméno a adresu žadatele,

b) doložení vlastnického či nájemního vztahu žadatele k pozemkům a dřevinám rostoucím mimo les,

c) specifikaci dřevin rostoucích mimo les, které mají být káceny, zejména jejich druh, počet, velikost plochy keřů včetně situačního zákresu,

d) udání obvodu kmene stromu ve výšce 130 cm nad zemí,

e) zdůvodnění žádosti.

(4) Oznámení o kácení dřevin rostoucích mimo les (§ 8 odst. 2 zákona) musí obsahovat stejné náležitosti jako žádost o povolení ke kácení podle odstavce 3.

(5) Kácení dřevin rostoucích mimo les se provádí zpravidla v období jejich vegetačního klidu. K tomu přihlíží orgán ochrany přírody při vydávání povolení ke kácení dřevin (§ 8 odst. 1 zákona).

§ 9

Maximální výše a způsob vyměření poplatku za jízdu motorovými vozidly v národních parcích

(k § 24 odst. 2 zákona)

(1) Za jízdu motorovými vozidly na území národního parku může orgán ochrany přírody stanovit poplatek v maximální výši 20 Kčs za jeden den, a jde-li o autobus, v maximální výši 50 Kčs za jeden den. Den, v němž byl zaplacen poplatek za vjezd na území národního parku (§ 24 odst. 1 zákona), již nepodléhá poplatku za jízdu na území národního parku.

(2) Poplatek za jízdu motorovými vozidly na území národního parku lze též vybírat ročním paušálem ve výši maximálně 1000 Kčs za jedno motorové vozidlo, a jde-li o autobus, v maximální výši 3000 Kčs.

(3) Forma poplatku podle odstavců 1 a 2 je na vůli plátce.

(4) Je-li v motorovém vozidle přepravován držitel ZTP nebo ZTP/P⁶⁾ a je-li toto vozidlo řádně označeno příslušným symbolem,⁷⁾ poplatky stanovené v odstavcích 1 a 2 se nevyžadují. Od poplatků jsou osvobozeny též autobusové zájezdy organizované pro zdravotně postižené občany za podmínky, že je v autobuse přepravována alespoň polovina takovýchto občanů.

§ 10

Náležitosti plánu péče o vybraná zvláště chráněná území (k § 38 odst. 3 zákona)

(1) Náležitostmi plánu péče o vybraná zvláště chráněná území (dále jen „plán péče“) jsou návrhy praktických opatření směřující k

- a) zamezení nebo minimalizaci nepříznivých vlivů okolí,
- b) omezení či zastavení vývojových procesů tak, aby bylo uchováno vývojové stádium ekosystému potřebné pro zachování druhové rozmanitosti,
- c) odstranění nežádoucích objektů, zařízení, skládek apod.,
- d) usměrnění hospodářského či jiného využívání území,
- e) usměrnění využití území pro vědeckovýzkumné, osvětové a další účely,
- f) úpravě přírodních poměrů území ve prospěch předmětu ochrany,
- g) zajištění praktické ochrany území.

(2) Odbornými podklady pro sestavování a aktualizaci plánu péče jsou zejména inventarizační průzkumy. Doplnujícími podklady jsou veškeré dostupné materiály získané vědeckými výzkumy či odbornými expertízami, zprávy z kontrol apod.

(3) Náležitostmi plánu péče jsou dále

- a) základní identifikační údaje,
- b) charakteristika území se zvláštním zřetelem na hlavní předmět ochrany,
- c) stanovení negativních činitelů a možných nebezpečí dalšího ohrožení,
- d) předběžné finanční vyčíslení nákladů na realizaci navržených praktických opatření.

(4) Náležitostmi plánu péče pro území na lesním půdním fondu jsou navíc

- a) rozbor současného stavu porostů,
- b) stanovení hlavních směrů řízení vývoje, případně též technologických postupů pro základní jednotky (soubory lesních typů).

(5) Náležitostmi plánu péče pro území mimo lesní půdní fond jsou navíc

- a) návrhy na praktická opatření včetně stanovení limitů pro případné hospodářské využívání,
- b) stanovení způsobu uskutečňování navrhovaných opatření.

(6) Náležitostmi plánu péče jsou též návrhy na technické zabezpečení a vybavení zvláště chráněného území, na jeho vědeckovýzkumné a výchovné využití apod.

(7) Plán péče pro území na lesním půdním fondu předávají okresní úřady, správy chráněných krajinných oblastí, správy národních parků nebo ministerstvo životního prostředí České republiky zpracovateli lesního hospodářského plánu tři měsíce před základním šetřením k návrhu zpracování lesního hospodářského plánu.⁸⁾ Plán péče zpracovaný v průběhu platnosti lesního hospodářského plánu může předat orgán ochrany přírody jako podnět ke změně lesního hospodářského plánu příslušnému orgánu státní správy lesního hospodářství.

(8) Zpracování návrhu plánu péče podle odstavců 1 až 7 zajišťuje příslušný orgán ochrany přírody prostřednictvím fyzické či právnické osoby, která má pro tuto činnost kvalifikační předpoklady. Metodické řízení a koordinaci zpracování plánů péče zajišťuje Český ústav ochrany přírody.

(9) Plán péče projedná orgán ochrany přírody před jeho schválením s vlastníky i nájemci dotčených pozemků a příslušnými orgány státní správy. Tento plán platí zpravidla pro období deseti let, v odůvodněných případech může být jeho platnost prodloužena o dalších pět let. U nově vyhlášených zvláště chráněných území je plán péče součástí podkladů pro jejich vyhlášení.

(10) Každý zásah provedený v rámci uskutečňování plánu péče musí být odborně zdokumentován a evidován. Orgán ochrany přírody, který zásah provedl, popřípadě zadal, je povinen zajistit odborné sledování změn zásahem vyvolaných. Provedené zásahy i výsledky sledování se shromažďují a evidují v dokumentaci podle § 12.

§ 11

Náležitosti oznámení o záměru vyhlásit zvláště chráněné území

(k § 40 odst. 1 zákona)

(1) V písemném oznámení záměru na vyhlášení národních přírodních rezervací, přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních památek a památných stromů vyrozumí orgán příslušný k jejich vyhlášení vlastníky i nájemce pozemků o

- a) velikosti části přírody navržené k zamýšlené ochraně s uvedením parcelních čísel dotčených pozemků a označením katastrálního území, dále doplněném o mapové podklady s detailním zákresem vedení hranice zvláště chráněného území a odůvodnění ochrany,
- b) kategorii zvláštní ochrany, která se navrhuje vyhlásit,
- c) zákonném ochranném pásmu a jeho režimu, případně o návrhu na vyhlášení ochranného pásma včetně jeho rozsahu a detailním způsobu vedení jeho hranic,
- d) vymezení základních podmínek ochrany včetně přehledu činností, kterých se musí vlastník zejména zdržet,
- e) předpokládaném termínu vyhlášení zvláštní ochrany.

(2) Veřejná vyhláška určená k oznámení záměru vyhlásit národní parky nebo chráněné krajinné oblasti obsahuje náležitosti uvedené v odstavci 1, kromě parcelních čísel, a dále obsahuje orientační vymezení zón odstupňované ochrany.

§ 12

Vedení ústředního seznamu ochrany přírody

(k § 42 odst. 2 zákona)

(1) Ústřední seznam ochrany přírody (dále jen „ústřední seznam“) tvoří kartotéka a sbírka příloh.

(2) Ústřední seznam vede Český ústav ochrany přírody v Praze.

(3) Kartotéka obsahuje evidenční listy se základními údaji o zvláště chráněných územích a památných stromech. Základními údaji jsou

- a) název objektu,
- b) kategorie ochrany,
- c) údaje o ochranném pásmu,
- d) údaje o mapových podkladech,
- e) výměra,
- f) stručný popis s uvedením důvodů a cílů ochrany,
- g) údaje o vyhlášení ochrany a jeho publikaci,
- h) okres,
- i) obec, katastrální území a parcelní čísla pozemků,
- j) evidenční číslo,
- k) údaje lesnické v případě zvláště chráněných území na lesním půdním fondu.

(4) Sbírka příloh obsahuje

- a) obecně závazné předpisy či rozhodnutí o vyhlášení ochrany, o jejich změnách či zrušení,
- b) doklady o projednání záměru vyhlášení ochrany,
- c) výpis z evidence nemovitostí a listů vlastnictví dotčených parcel,
- d) snímek z pozemkové mapy a další otisky map (státní mapa odvozená 1:5000 respektive též lesnická mapa a základní mapa 1:50 000),
- e) rezervační knihu.

(5) Rezervační kniha je průběžně doplňovaný soubor údajů a informací o dotčeném zvláště chráněném území. Obsahuje dotazník „Základní údaje“, doklady o výjimkách z ochranných podmínek, plány péče o zprávy o plnění opatření z nich vyplývajících, zprávy z kontrol, výsledky výzkumu a průzkumu a další dokumentaci.

(6) U národních parků a chráněných krajinných oblastí se údaje uvedené v odstavci 3 písm. i) až k) a v odstavci 4 písm. c) a d) v evidenčních listech a sbírce příloh neuvádějí.

(7) Podklady k provedení zápisu památných stromů a zvláště chráněných území, kromě národních parků a chráněných krajinných oblastí, do seznamu jsou

- a) obecně závazný předpis či rozhodnutí o vyhlášení zvláště chráněné části přírody a jejího ochranného pásma,
- b) výpis z evidence nemovitostí dotčených parcel a snímek z pozemkové mapy s vyznačením hranic dotčeného území,
- c) otisk státní mapy odvozené 1: 5000 s vyznačenými hranicemi (u území na lesním půdním fondu též lesnická mapa),
- d) otisk základní mapy 1:50 000 nebo její výřez s vyznačenými hranicemi,
- e) dotazník „Základní údaje“.

(8) Podklady k provedení zápisu národních parků a chráněných krajinných oblastí do seznamu jsou

- a) obecně závazný předpis o vyhlášení národního parku nebo chráněné krajinné oblasti,
- b) seznam katastrálních území, která jsou do území národního parku nebo chráněné krajinné oblasti zahrnuta jako celek nebo zčásti,
- c) soubor základních map 1:10 000 s vyznačením hranic (u území větších než 500 km² soubor základních map 1:25 000),
- d) soubor základních map 1:50 000 se zákresem hranic.

(9) Podklady pro zápis do evidence v ústředním seznamu podle odstavců 6 a 7 je povinen zaslat orgán ochrany přírody, který ochranu vyhlásil, právnické osobě uvedené v odstavci 2 do 30 dnů ode dne vyhlášení ochrany. U národních parků a chráněných krajinných oblastí je tímto orgánem ministerstvo životního prostředí České republiky.

(10) Evidence zvláště chráněných území podle odstavců 1 až 8 je pro území sloužící zájmům obrany státu vedena v rozsahu dohodnutém ministerstvem životního prostředí České republiky a federálním ministerstvem obrany.

§ 13

Způsob označení zvláště chráněných území a památkových stromů

(k § 42 odst. 5 a § 47 odst. 3 zákona)

(1) K označení se používá

- a) tabulí s velkým státním znakem České republiky a označením příslušné kategorie ochrany u národních parků, chráněných krajinných oblastí, národních přírodních rezervací a národních přírodních památek,
- b) tabulí s malým státním znakem České republiky a označením příslušné kategorie ochrany u přírodních rezervací, přírodních památek a památných stromů,
- c) pruhového označení hranic na hraničních sloupcích či hraničních stromech u národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací, přírodních památek a I. zóny národních parků,
- d) tabulek s nápisem „I. zóna národního parku“ v kombinaci s pruhovým označením jejích hranic podle odstavce 3,
- e) tabulí s nápisem „ochranné pásmo národního parku“ pro označení ochranného pásma národního parku.

Závazné vzory označení podle písmen a) a b) jsou uvedeny v příloze č. I.

(2) Označení hranic zvláště chráněných území tabulemi se umísťuje na přístupové cesty a jiná vhodná místa na hranicích těchto území.

(3) Pruhy označení hranic se umísťuje na hraniční sloupky, které nesou dva červené pruhy 5 cm široké, oddělené 5 cm širokou mezerou. Horní pruh probíhá po celém obvodu sloupku, dolní pouze po takové části obvodu, která odpovídá výseku území nechráněného. Sloupky se umísťují zejména na lomové body hranice zvláště chráněného území nebo I. zóny národního parku. Obdobné označení se provádí na hraničních stromech.

(4) Označení památných stromů, jejich skupin a stromořadí se umísťuje takovým způsobem, aby nezpůsobilo poškození stromu.

(5) V mapových podkladech se vyznačují

a) hranice národních parků 1 mm silnou čarou červené barvy, hranice jejich ochranného pásma stejně silnou přerušovanou čarou červené barvy,

b) hranice chráněných krajinných oblastí plnou čarou červené barvy 0,5 mm silnou,

c) území národních přírodních rezervací, národních přírodních památek, přírodních rezervací a přírodních památek v mapách 1:50 000 vykrytím červenou transparentní barvou, s uvedením evidenčního čísla [§ 12 odst. 3 písm. j)], území jejich ochranného pásma šrafováním červenou barvou; ve státní mapě odvozené 1:5000 se vyznačují 1 mm silnou čarou červené barvy, v ochranném pásmu stejně silnou přerušovanou čarou červené barvy,

d) památné stromy prázdným červeným kroužkem, případně skupinou kroužků o průměru 3 mm.

§ 14

Seznam a stupeň ohrožení zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

(k § 48 odst. 3 zákona)

(1) Seznam druhů rostlin, které jsou zvláště chráněny, a stupeň jejich ohrožení je uveden v příloze č. II této vyhlášky.

(2) Seznam druhů živočichů, které jsou zvláště chráněny, a stupeň jejich ohrožení je uveden v příloze č. III této vyhlášky.

§ 15

Ochrana zvláště chráněných druhů rostlin

(k § 49 odst. 5 zákona)

(1) Základem ochrany zvláště chráněných rostlin je komplexní ochrana jejich stanovišť a bezprostředního okolí. Bezprostředním okolím rostliny se rozumí takový prostor, který vytváří základní podmínky pro její existenci a do něhož nelze zasahovat aniž by rostlina na tento zásah nereagovala.

(2) Za zásahy, při nichž může dojít ke změně hydrologických půdních poměrů, se považuje zejména odvodňování, zavlažování, zásahy do vodotečí, manipulace s výškou hladiny vodních ploch.

(3) Za zásahy do půdního povrchu se považuje veškeré narušování drnu i hrabání steliva v lese.

(4) Za zásahy měnící chemismus prostředí se považuje hnojení organickými i průmyslovými hnojivy a používání jakýchkoli chemických přípravků, pokud nejde o zásah, který zajistí podmínky existence zvláště chráněných druhů rostlin.

(5) Zvláště chráněné druhy rostlin uvedené v příloze č. II této vyhlášky, které jsou označovány jako škůdci,⁹⁾ se nesmějí hubit.

(6) V případě neodvratného zásahu do prostředí či bezprostředního okolí zvláště chráněných druhů rostlin je možno provést přenesení (§ 52 zákona) celých rostlin či jejich částí v kterémkoliv jejich vývojovém stádiu na náhradní stanoviště. K přenesení je nezbytná výjimka z ochrany zvláště chráněného druhu podle § 56 zákona. Toto přenesení musí být písemně dokumentováno.

§ 16

Ochrana zvláště chráněných druhů živočichů

(k § 50 odst. 5 zákona)

(1) Základem ochrany živočichů je komplexní ochrana jejich stanovišť.

(2) Záchranným chovem se rozumí držení většího počtu jedinců zvláště chráněných živočichů za účelem jejich rozmnožování. Záchranný chov lze povolit jen v souladu se záchranným programem (§ 52 zákona) vypracovaným pro příslušný druh. U druhů, které jsou současně zvěří,¹⁰⁾ projedná povolení záchranného chovu orgán ochrany přírody s orgánem státní správy myslivosti. Součástí povolení k záchrannému chovu je stanovení bližších podmínek záchranného chovu, zejména vedení přiměřené evidence a jiných údajů o průběhu chovu.

(3) Chov živočichů v zoologických zahradách je chovem zvláštního určení. Hlavním posláním zoologických zahrad je zajišťování chovů ohrožených druhů živočichů chráněných mezinárodními úmluvami, záchranných chovů zvláště chráněných druhů živočichů, zejména kriticky ohrožených, a dále plnění významných vědecko-výzkumných, výchovných a estetických funkcí. Pro zajišťování záchranných chovů se zoologickým zahradám vydává povolení podle odstavce 2.

(4) Zvláště chráněné živočichy, neschopné v důsledku zranění nebo jiných okolností samostatné existence v přírodě, lze držet po dobu nezbytnou k jejich ošetření. Pokud si ošetření vyžádá dobu delší než čtyři týdny, oznámí osoba, která se živočicha ujala, tuto skutečnost příslušnému okresnímu úřadu nebo příslušné správě chráněné krajinné oblasti či národního parku.

(5) Pro zvláště chráněné živočichy neschopné v důsledku zranění nebo jiných okolností samostatné existence v přírodě, lze zřizovat stanice, ve kterých se jim poskytne potřebná péče.

(6) Preparovat zvláště chráněné druhy živočichů (§ 50 odst. 5 zákona) lze pouze na základě oprávnění vydaného orgánem ochrany přírody podle § 56 zákona. Orgán, který oprávnění vydává, v něm stanoví podmínky a dále rozsah nezbytných údajů včetně údajů o způsobu nabytí a dalšího využití zhotoveného preparátu chráněného živočicha apod. Tyto údaje se vedou formou knihy záznamů evidované a kontrolované orgánem ochrany přírody, který oprávnění vydal.

(7) Fotografovat zvláště chráněné druhy živočichů, ruší-li se tím v přirozeném vývoji (§ 50 odst. 2 zákona), lze jen na základě výjimky (§ 56 zákona).

§ 17

Postup při převodu práva hospodaření

(k § 60 odst. 4 zákona)

(1) Žádost příslušného orgánu ochrany přírody o převod práva hospodaření k nemovitosti ve státním vlastnictví podle § 60 odst. 3 zákona musí obsahovat její přesnou identifikaci, termín převodu a jeho zdůvodnění; je-li převod úplatný, musí obsahovat též návrh ceny. Žádost vždy obsahuje zdůvodnění, proč nelze účelu sledovaného ochrannými podmínkami dosáhnout jiným způsobem.

(2) Pokud právnická osoba vyzvaná k převodu práva hospodaření podle odstavce 1 s tímto převodem nesouhlasí, sdělí své stanovisko s podrobným zdůvodněním navrhovateli převodu nejpozději do 30 dnů od obdržení návrhu. V opačném případě uzavře smlouvu o převodu práva hospodaření ke dni uvedenému navrhovatelem.

(3) Nedojde-li k dohodě o některé z náležitostí převodu práva hospodaření podle odstavce 1 s výjimkou ceny, rozhodne na žádost navrhovatele o převodu ministerstvo životního prostředí České republiky po dohodě s příslušným ústředním orgánem státní správy.

(4) Prokázané náklady spojené s vyklizením nemovitostí hradí navrhovatel převodu.

(5) Právo hospodaření, které přejde na orgán ochrany přírody podle odstavců 1 až 4, lze dále převádět jen se souhlasem ministerstva životního prostředí České republiky.

§ 18

Biologické hodnocení

(k § 67 odst. 1 zákona)

(1) Biologické hodnocení (dále jen „hodnocení“) je zpráva obsahující zjištění, popis a vyhodnocení současného stavu krajiny a předpokládaných přímých i nepřímých vlivů investorem zamýšleného užívání krajiny z hlediska vlivu na rostliny a živočichy.

(2) Hodnocení se zabývá celým průběhem zamýšleného zásahu, zejména prováděním, užíváním (výstavbou) a odstraněním stavby¹¹⁾ včetně zneškodňování případných odpadů.¹²⁾

(3) Hodnocení obsahuje zejména

a) popis a vyhodnocení biologických prvků krajiny (se zvláštním zřetelem na zvláště chráněné části přírody),

b) charakteristiku zamýšleného zásahu, obsahující především

- základní administrativní údaje,

- technicko-ekonomické údaje,

- předpokládané přímé vlivy na rostliny a živočichy,

- předpokládané nepřímé vlivy na rostliny a živočichy včetně možných rizik,

- popis opatření navržených k prevenci, omezení, vyloučení, případně kompenzaci negativních účinků,

- návrh monitoringu negativních vlivů,

- shrnutí a závěry.

(4) Obsahem hodnocení je i srovnání možných variant zamýšleného zásahu s návrhem optimální varianty.

§ 19

Podmínky poskytování příspěvku a náležitosti dohody

(k § 69 odst. 3 zákona)

(1) Finanční příspěvek podle § 69 odst. 1 zákona lze poskytnout na úhradu

a) účtů či jinak prokázané újmy na pozemcích zemědělsky či lesnický obhospodařovaných,

b) věcných, materiálových a osobních výdajů spojených s výkonem prací v zájmu ochrany přírody.

(2) Při poskytování příspěvku podle odstavce 1 písm. a) se vychází zpravidla z údajů účetní evidence o snížení výnosů z těchto pozemků nebo pozemků srovnatelných. Příspěvek lze vyplatit až do celkové výše prokázané újmy vzniklé snížením výnosů.

(3) Materiálové a věcné náklady podle odstavce 1 písm. b), které jsou součástí příspěvku, se prokazují v pořizovací ceně na základě kupních či účetních dokladů (smluv, faktur, pokladních stvrzenek apod.). Osobní výdaje zahrnující odměnu za práci se hradí v dohodnuté částce, která nesmí být vyšší, než je za tyto práce obvyklé. Jiné osobní náklady se hradí jen v prokázané výši a pokud byly předem dohodnuty.

(4) Písemná dohoda o poskytnutí příspěvku vymezuje konkrétní věcné a časové podmínky zajišťující zájmy ochrany přírody, které je povinen příjemce příspěvku dodržet. Výplata příspěvku se provádí po splnění dohodnutých podmínek. Při jejich nesplnění se příspěvek nevyplatí, při částečném splnění podmínek se příspěvek přiměřeně zkrátí. Příspěvek lze poskytnout jednorázově nebo jako opakované plnění po určitou dobu, zpravidla ne delší pěti let. Na příspěvek lze poskytnout zálohu.

§ 20

Organizace, úkoly a předpoklady pro výkon stráže přírody

(k § 81 odst. 5 zákona)

(1) Stráž přírody zajišťuje strážní, kontrolní, informační, výchovné, případně odborné činnosti v rámci území v působnosti orgánu ochrany přírody, který ji jmenoval (případně části tohoto území). Orgán ochrany přírody jmenuje pro území ve své působnosti, z vlastního podnětu, či na návrh organizační jednotky občanského sdružení, splňující podmínky dle § 70 odst. 2 zákona, strážce a zpravodaje (dále jen „členové stráže přírody“).

(2) Členům stráže přírody vydá orgán ochrany přírody služební odznak a služební průkaz stráže přírody, v němž uvede obvod jejich působnosti. Strážce navíc vybaví identifikovatelným úředním razítkem. Podrobnosti provedení služebního odznaku, průkazu a úředního razítka jsou uvedeny v příloze č. IV.

(3) Členem stráže přírody může být ustanoven občan České a Slovenské Federativní Republiky starší 18 let, který nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a splňuje současně následující podmínky

- a) bydlí v obvodu, v němž má vykonávat strážní službu, či může zaručit pravidelné navštěvování tohoto obvodu a výkon strážní služby,
- b) má pro výkon strážní služby potřebné znalosti a schopnosti,
- c) má pro výkon strážní služby zdravotní a fyzické předpoklady,
- d) složí předepsaný slib.

(4) Strážcem (§ 81 odst. 3 zákona) může být jmenován člen stráže splňující požadavky podle odstavce 3 a vykonávající činnost zpravodaje po dobu nejméně dvou let, který složí kvalifikační zkoušku strážce. Po nabytí účinnosti zákona lze po složení kvalifikační zkoušky do funkce strážce jmenovat osoby, které vykonávaly v posledních dvou letech funkci zpravodaje nebo konzervátora státní ochrany přírody¹³⁾ či dobrovolného strážce národního parku nebo chráněné krajinné oblasti.

(5) Kvalifikační zkoušky strážců podle odstavce 4 pořádá příslušný orgán ochrany přírody ve spolupráci s Českým ústavem ochrany přírody. V rámci zkoušek musí uchazeč osvědčit znalost právních předpisů zejména na ochranu přírody a životního prostředí, podrobnější znalost přírody, místopisu a geografie území, v němž má strážní službu vykonávat.

(6) Strážní služba je vykonávána podle určení a požadavků příslušného orgánu ochrany přírody. Funkce dobrovolných členů stráže přírody je čestná. Dobrovolným členům stráže přírody se poskytují náhrady výdajů, které jim v souvislosti s výkonem služby vznikly, za podmínek a ve výši stanovené zvláštními předpisy pro pracovníky.¹⁴⁾ Orgán ochrany přírody vybaví členy stráže přírody pomůckami pro výkon strážní služby (mapové podklady, právní předpisy dotčených chráněných území atd.); může je podle svých možností přiměřeně vybavit terénním oblečením a dalšími pomůckami.

(7) Orgán ochrany přírody dbá na průběžné vzdělávání a doškolování členů stráže. Přezkoušení strážců nařídí po pěti letech od složení příslušné kvalifikační zkoušky a dále každých pět let; může tak učinit v odůvodněných případech i v jiných lhůtách.

(8) Člen stráže přírody při jmenování do funkce skládá a podepisuje tento slib: „Slibuji, že jako člen stráže přírody budu svědomitě a pečlivě plnit své povinnosti při ochraně přírody a krajiny a že při své činnosti budu dodržovat právní řád a nepřekročím oprávnění příslušející stráži přírody.“.

(9) Členství ve stráži přírody zaniká

- a) odvoláním členy stráže přírody orgánem ochrany přírody,
- b) smrtí člena stráže přírody.

(10) Orgán ochrany přírody odvolá člena stráže přírody z funkce

- a) na jeho žádost,
- b) přestane-li splňovat některou z podmínek uvedených v odstavci 3 či nevyhoví-li při příslušném kvalifikačním přezkoušení podle odstavce 7,
- c) neplní-li řádně své povinnosti či překročí-li svá oprávnění.

(11) Člen stráže přírody je při zániku své funkce povinen orgánu ochrany přírody vrátit služební odznak a služební průkaz, strážce též úřední razítko.

(12) Člen stráže přírody může ve výjimečném případě vykonávat strážní službu na území v působnosti dvou či více sousedících orgánů ochrany přírody či jejich částí. Pro tento výkon postačí splnění podmínek uvedených v odstavci 3, případně složení kvalifikační zkoušky strážce, jen u jednoho z nich; ostatní příslušné orgány ochrany přírody tuto skutečnost členovi stráže přírody vyznačí do průkazu.

§ 21

Zavedení a užívání stejnokroje a označení pracovníků ochrany přírody (k § 82 odst. 2 zákona)

(1) Stejnokroj je šedozelené barvy, jednotného střihu, s tmavohnědými výložkami na klopách límce saka, rovněž vázanka je hnědé barvy.

(2) Stejnokroj může přidělit pracovníkům orgán, k němuž jsou v pracovním poměru.

(3) Odpadnou-li podmínky pro přidělení stejnokroje, je pracovník povinen vrátit přidělený stejnokroj, jeho součásti a označení.

(4) Označení sestává ze služebního odznaku a služebního označení:

a) služební odznak je oválného tvaru, zelené barvy, s velkým státním znakem České republiky a nápisem „Ochrana přírody a krajiny České republiky“; nosí se na levé náprsní kapse saka nebo bundokošile;

b) pracovníci správ národních parků a chráněných krajinných oblastí nosí na levém rukávu saka nebo bundokošile služební označení - tkaný odznak národního parku či chráněné krajinné oblasti.

§ 22

Kategorizace zvláště chráněných území (k § 90 odst. 5, 6 a 7 zákona)

(1) Převedení státních přírodních rezervací, chráněných nalezišť, chráněných parků a zahrad, chráněných studijních ploch¹⁵⁾ i chráněných přírodních výtvorů a chráněných přírodních památek¹⁶⁾ do kategorií národní přírodní rezervace, národní přírodní památka a přírodní rezervace tvoří přílohu č. V této vyhlášky.

(2) Státní přírodní rezervace, chráněná naleziště, chráněné parky a zahrady, chráněné studijní plochy, chráněné přírodní výtvořy a chráněné přírodní památky, které nejsou zařazeny do některé z kategorií uvedených v příloze č. V, jsou nadále chráněny v kategorii přírodní památka.

§ 23

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 54/1958 Ú. I., kterou se určují chráněné druhy rostlin a podmínky jejich ochrany.

2. Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 80/1965 Sb., o ochraně volně žijících živočichů.

§ 24

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Dejmal v. r.

1)

Zákon ČNR č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech.

2)

Zákon ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

3)

Vyhláška Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.

4)

§ 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

5)

Např. § 10 a § 36 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

6)

Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení.

7)

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 24/1990 Sb.

8)

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR č. 13/1978 Sb., o kategorizaci lesů, způsobech hospodaření a lesním hospodářském plánování.

9)

Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství a ministerstva spravedlnosti č. 62/1964 Sb., kterou se vydávají prováděcí předpisy k zákonu o rozvoji rostlinné výroby, příloha č. 1 – Seznam škůdců vnitřní karantény a příloha č. 2 – Seznam škůdců nekaranténních.

10)

Zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy ČSR č. 20/1988 Sb., kterou se provádí zákon o myslivosti.

11)

§ 1 vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebním řádu, ve znění vyhlášky federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 155/1980 Sb.

12)

Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech.

13)

Zákon č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody.

Vyhláška ministerstva školství a kultury č. 131/1957 Ú. l., o dobrovolných pracovnících státní ochrany přírody (konzervátorech a zpravodajích).

14)

Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

15)

§ 4 a 5 zákona č. 40/1956 Sb.

16)

§ 6 zákona č. 40/1956 Sb.

Příloha č. I vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.

Příloha č. II vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.

Příloha č. III vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.

Příloha č. IV vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.

Příloha č. V vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.

ZÁKON
455
ze dne 2. října 1991
o živnostenském podnikání
(živnostenský zákon)

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I
PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

Tento zákon upravuje podmínky živnostenského podnikání (dále jen „živnost“) a kontrolu nad jejich dodržováním.

Živnost

§ 2

Živností je soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 3

(1) Živností není:

- a) provozování činností vyhrazených zákonem státu nebo právnické osobě určené zvláštním právním předpisem,1)
- b) využívání výsledků duševní tvůrčí činnosti chráněných zvláštními zákony2) jejich původci včetně vydávání, rozmnožování a rozšiřování literárních a jiných děl vlastním nákladem,
- c) činnost při výkonu povolání
 1. lékařů, lékárníků, psychoterapeutů a přírodních léčitelů, zdravotnických pracovníků včetně prodejců a zpracovatelů léčivých rostlin, s výjimkou očních optiků, protetiků a pedikérů,
 2. veterinárních lékařů, veterinárních pracovníků a osob vykonávajících odborné práce při šlechtitelské a plemenářské činnosti v chovu hospodářských zvířat,3)
 3. advokátů,4) komerčních právníků5) a patentových zástupců,6)
 4. znalců a tlumočnicků,7)
 5. ověřovatelů (auditorů)8) a daňových poradců,
 6. burzovních dohodců,
 - 2 z 53
 7. zprostředkovatelů a rozhodců kolektivních sporů,9)
 8. odpovědných inženýrů a geodetů,10)
 9. pořadatelů divadelních, filmových a jiných audiovizuálních představení, koncertů, hudebních a tanečních vystoupení, výstav výtvarných děl, užitého umění a prací lidové výtvarné tvořivosti, festivalů a přehlídek v oblasti kultury a umění,11)
 10. restaurátorů a konzervátorů kulturních památek a sbírkových předmětů, které jsou výtvarnými díly malířskými, sochařskými a užitého umění.

(2) Živností dále není:

- a) činnost bank a jiných oprávněných osob vykonávajících bankovní činnost, spořitelny,12) pojišťoven,13) burz a zařizování a správa kolektivních majetkových účastí,14)
- b) pořádání loterií a jiných podobných her,15)

- c) hornická činnost a činnost prováděná hornickým způsobem,16)
- d) výroba a rozvod elektřiny, plynů a tepla, kromě malých elektráren,17)
- e) zemědělství a lesnictví, včetně prodeje nezpracovaných zemědělských a lesních výrobků za účelem zpracování nebo dalšího prodeje,
- f) námořní doprava a mořský rybolov,18)
- g) provoz celostátních drah a související činnosti vykonávané provozovatelem,19)
- h) zřizování a provozování jednotné telekomunikační sítě včetně poskytování služeb prostřednictvím této sítě,20)
- i) hromadná výroba humánních a veterinárních léčivých přípravků,21)
- j) výroba, dovoz, vývoz a odbyt psychotropních a omamných látek,22)
- k) rozhlasové a televizní vysílání,
- l) zkušebnictví.23)

(3) Živností rovněž není prodej nezpracovaných nebo zpracovaných rostlinných a živočišných výrobků z vlastní drobné pěstitelské a chovatelské činnosti fyzickými osobami a prodej lesních plodin přímým spotřebitelům.

§ 4

Cinnosti spojené s pronájmem nemovitostí

(1) Pronájem nemovitostí, bytových a nebytových prostor je živností, pokud vedle pronájmu jsou poskytovány i jiné než základní služby spojené s pronájmem.

(2) Provozování garáží nebo odstavných ploch pro motorová vozidla je živností, jsou-li splněny podmínky podle odstavce 1, nebo slouží-li garáže, popřípadě odstavné plochy pro umístění nejméně pěti vozidel patřících jiným osobám než majiteli nebo nájemci nemovitosti.

HLAVA II

PROVOZOVÁNÍ ŽIVNOSTI

§ 5

Subjekty oprávněné provozovat živnost

3 z 53

(1) Živnost může provozovat fyzická osoba nebo právnická osoba, splní-li podmínky stanovené tímto zákonem (dále jen „podnikatel“); státní povolení k provozování živnosti (dále jen „koncese“) se vyžaduje jen v případech vymezených tímto zákonem.

(2) Soudci a prokurátoři, zaměstnanci státní správy a územní samosprávy ve funkcích stanovených zákonem, příslušníci bezpečnostních sborů a příslušníci ozbrojených sil mohou provozovat živnost, jen pokud to nevyklučují nebo neomezují zákony, které upravují jejich pracovněprávní vztahy nebo služební poměry.24)

(3) Fyzické osoby zastávající funkce vedoucích pracovníků ve státních podnicích, státních organizacích nebo akciových společnostech, kde rozhodující podíl akcií je ve vlastnictví státu, nemohou provozovat živnost v oboru, ve kterém je podnikatelem jejich zaměstnavatel. Podmínky stanoví zvláštní zákon.

(4) Fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba nebo jiné společenství se sídlem mimo území České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „zahraniční osoba“) může na území České a Slovenské Federativní Republiky provozovat živnost za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako československé osoby, pokud z jiného zákona nevyplývá něco jiného. Musí však ustanovit odpovědného zástupce.

(5) Fyzické osoby, jimž bylo přiznáno postavení uprchlíků podle zvláštních předpisů,25) mohou provozovat živnost za stejných podmínek jako cizinci, kteří mají trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 6

Všeobecné podmínky provozování živnosti

(1) Všeobecnými podmínkami provozování živnosti fyzickými osobami jsou“:

- a) dosažení věku 18 let,
 - b) způsobilost k právním úkonům,
 - c) bezúhonnost,
- pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen:

- a) pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s předmětem podnikání,
- b) pro jiný trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k povaze živnosti a osobě podnikatele je obava, že se dopustí stejného nebo podobného činu při provozování živnosti.

(3) U právnické osoby musí všeobecné podmínky podle odstavce 1 splňovat její odpovědný zástupce.

§ 7

Zvláštní podmínky provozování živnosti

(1) Zvláštními podmínkami provozování živnosti jsou odborná nebo jiná způsobilost, pokud je tento zákon nebo zvláštní předpisy vyžadují.

(2) U právnické osoby musí zvláštní podmínky splňovat její odpovědný zástupce.

§ 8

Překážky provozování živnosti

(1) Živnost nemůže provozovat fyzická a právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen

4 z 53

nebo ukončen konkurs, po dobu tří let po ukončení konkursu nebo po opětovném potvrzení nuceného vyrovnání.²⁶⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje též na fyzickou nebo právnickou osobu, vůči níž bylo v uvedené době navrženo prohlášení konkursu, návrh však byl zamítnut pro nedostatek majetku dostačujícího alespoň k úhradě nákladů řízení.²⁷⁾

(3) K překážce podle odstavců 1 a 2 se nepřihlíží, došlo-li ke konkursu nebo nucenému vyrovnání v důsledku úpadku nebo trestného činu třetí osoby.

(4) Orgán určený zákonem národní rady (dále jen „živnostenský úřad“) může prominout překážku uvedenou v odstavcích 1 a 2, nasvědčují-li hospodářské poměry osoby a její chování, že při provozování živnosti bude řádně plnit své závazky. Před rozhodnutím si vyžádá vyjádření příslušné hospodářské komory, je-li zřízena.

(5) Živnost nemůže provozovat fyzická osoba, které byl uložen soudem nebo správním orgánem²⁸⁾ zákaz činnosti, týkající se provozování živnosti, dokud zákaz trvá.

§ 9

Rozdělení živností

Živnosti jsou:

- a) ohlašovací, které při splnění stanovených podmínek smějí být provozovány na základě ohlášení,
- b) koncesované, které smějí být provozovány na základě koncese.

§ 10

Živnostenské oprávnění

(1) Oprávnění provozovat živnost (dále jen „živnostenské oprávnění“) vzniká právními osobám již zapsaným do obchodního rejstříku, právními osobám, které se do obchodního rejstříku nezapíší, a fyzickými osobám:

- a) u ohlašovacích živností dnem ohlášení nebo, pokud je v ohlášení uveden pozdější den zahájení živnosti, tímto dnem,
- b) u koncesovaných živností dnem doručení koncesní listiny.

(2) Průkazem živnostenského oprávnění je:

- a) živnostenský list osvědčující splnění podmínek stanovených tímto zákonem pro provozování živností ohlašovacích, do vydání živnostenského listu stejnopis ohlášení s prokázaným doručením,
 - b) koncesní listina, již byla udělena koncese.
- Těmito doklady se podnikatel prokazuje.

(3) Zahraničnými osobám, které se zapisují do obchodního rejstříku, se při splnění stanovených podmínek vydá živnostenský list nebo koncesní listina před zápisem do tohoto rejstříku.

(4) Na žádost zakladatelů, popřípadě orgánů nebo osob, oprávněných podat návrh na zápis československé právní osoby do obchodního rejstříku, vydá živnostenský úřad živnostenský list nebo koncesní listinu před zápisem do tohoto rejstříku, je-li prokázáno, že právní osoba byla založena.

(5) Osobám uvedeným v odstavcích 3 a 4 vzniká živnostenské oprávnění dnem zápisu do obchodního rejstříku. Nepodají-li návrh na zápis ve lhůtě 90 dnů od doručení živnostenského listu nebo koncesní listiny nebo není-li návrhu vyhověno, musí uvedené doklady neprodleně 5 z 53 vrátit.

(6) Živnostenské oprávnění nemůže být přeneseno na jinou osobu. Jiná osoba je může vykonávat, jen stanoví-li to tento zákon.

(7) Živnostenské oprávnění může být vykonáváno na celém území České a Slovenské Federativní Republiky.

Provozování živnosti prostřednictvím odpovědného zástupce

§ 11

(1) Odpovědný zástupce je fyzická osoba ustanovená podnikatelem, která odpovídá za řádný technický provoz živnosti a za dodržování živnostenskoprávních předpisů.

(2) Odpovědný zástupce musí splňovat všeobecné i zvláštní podmínky provozování živnosti (§ 6 a 7).

(3) Odpovědný zástupce musí mít bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky a být s to účastnit se provozu v potřebném rozsahu; nikdo nemůže vykonávat funkci odpovědného zástupce pro více než dva podnikatele.

(4) Je-li podnikatel právní osobou, je vždy povinen ustanovit odpovědného zástupce.

(5) Odpovědným zástupcem právní osoby nemůže být člen dozorčí rady, popřípadě jiného kontrolního orgánu této právní osoby.

(6) Je-li podnikatelem fyzická osoba, může ustanovit odpovědného zástupce, jehož prostřednictvím bude živnost provozovat. Nespĺňuje-li podnikatel zvláštní podmínky pro provozování živnosti (§ 7) nebo nemá-li bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky, je povinen odpovědného zástupce ustanovit.

(7) Ustanovení odpovědného zástupce pro živnost ohlašovací, jakož i ukončení výkonu jeho funkce, oznámí podnikatel neprodleně živnostenskému úřadu.

(8) Ustanovení odpovědného zástupce pro živnost koncesovanou předloží podnikatel ke schválení živnostenskému úřadu. Ustanovení nabývá účinnosti dnem, kdy bylo rozhodnutí o schválení doručeno. Ukončení výkonu funkce odpovědného zástupce oznámí podnikatel neprodleně živnostenskému úřadu, který koncesi udělil.

(9) Přestane-li odpovědný zástupce vykonávat funkci, musí podnikatel neprodleně ustanovit nového odpovědného zástupce.

(10) Živnostenský úřad může povolit provozování živnosti na přechodnou dobu bez odpovědného zástupce, pokud tím nemůže dojít k ohrožení životů a zdraví lidí.

(11) Ustanovení odstavce 9 se nepoužije, pokračuje-li v živnosti podnikatel, který je fyzickou osobou, má bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky a splňuje všeobecné i zvláštní podmínky pro provozování živnosti.

§ 12

(1) Jménem a na účet fyzické osoby, která z důvodu nedostatku věku nebo rozhodnutí soudu nemá plnou způsobilost k právním úkonům, může být živnost provozována se souhlasem soudu, navrhne-li to její zákonný zástupce.

(2) Odpovědného zástupce v takovém případě ustanoví zákonný zástupce se souhlasem soudu; živnost ohlásí nebo o koncesi požádá zákonný zástupce.

§ 13

Pokračování v živnosti při úmrtí podnikatele

6 z 53

(1) Zemře-li podnikatel, mohou v živnosti pokračovat až do skončení řízení o projednání dědictví:

- a) dědicové ze zákona, pokud není dědiců ze závěti,
- b) dědicové ze závěti a pozůstalý manžel, i když není dědicem, je-li spoluvlastníkem majetku používaného k provozování živnosti,
- c) pozůstalý manžel splňující podmínku uvedenou v písmenu b), pokud v živnosti nepokračují dědicové,
- d) opatrovník ke správě podniku, pokud byl pro zachování provozu podniku ustanoven orgánem projednávajícím dědictví.

(2) Nesplňuje-li osoba podle odstavce 1 písm. a) až c) podmínky stanovené v § 6 a 7 nebo jsou-li u ní překážky podle § 8 anebo nemá-li bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky, musí neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(3) Nesplňuje-li opatrovník podle odstavce 1 písm. d) podmínky stanovené v § 7, musí neprodleně ustanovit odpovědného zástupce.

(4) Po skončení řízení o dědictví mohou pokračovat v živnosti osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c), pokud nabyly majetkového podílu na živnosti; ustanovení odstavce 2 platí obdobně. Pokud však do šesti měsíců od skončení řízení o dědictví nezískají vlastní živnostenské oprávnění, nemohou dále živnost provozovat. Pozůstalý manžel, který byl spoluvlastníkem majetku používaného k provozování živnosti nebo který tohoto majetku nebo podílu na něm dědictvím nabyl, může provozovat živnost i po této lhůtě na základě živnostenského oprávnění zůstavitele.

§ 14

Pokračování v živnosti při přeměně obchodní společnosti

(1) Při přeměně obchodní společnosti (dále jen „společnost“) v jinou formu společnosti nebo družstvo může nová společnost, popřípadě družstvo pokračovat v provozování živnosti zaniklé společnosti.

(2) Při sloučení nebo splynutí společnosti platí ustanovení odstavce 1 obdobně.

(3) Při rozdělení společnosti mohou pokračovat v živnosti zaniklé společnosti všechny nově vzniklé společnosti, na které přešla provozovna nebo vedlejší provozovna, v níž byla příslušná živnost zaniklé společnosti provozována. Osoby oprávněné jednat jménem rozdělované společnosti oznámí živnostenskému úřadu, v jakém rozsahu bude každá z nově vzniklých společností v živnosti pokračovat, jakož i osobní údaje jejich odpovědných zástupců. Živnostenský úřad na základě tohoto oznámení vydá nové živnostenské listy nebo koncesní listiny. Ustanovení § 11 odst. 8 zůstává nedotčeno.

§ 15

Pokračování v živnosti při přeměně družstva

Při přeměně družstva ve společnost, při sloučení nebo splynutí družstev anebo při rozdělení družstva platí ustanovení § 14 obdobně.

§ 16

Provozování většího počtu živností jedním podnikatelem

7 z 53

Podnikatel může provozovat více živností, má-li pro každou z nich živnostenské oprávnění.

Provozovny

§ 17

(1) Provozovnou se rozumí prostor, v němž je živnost provozována.

(2) Na základě živnostenského listu může být živnost provozována i v dalších provozovnách (dále jen „vedlejší provozovna“), jestliže tuto skutečnost podnikatel oznámí ve lhůtě jednoho měsíce živnostenskému úřadu, v jehož územním obvodu se vedlejší provozovna nachází. Je-li vedlejší provozovna v obvodu jiného živnostenského úřadu, oznámí podnikatel její zřízení i živnostenskému úřadu, který vydal živnostenský list.

(3) Oprávnění k výkonu koncesované živnosti ve vedlejší provozovně vzniká schválením živnostenského úřadu, v jehož územním obvodu se vedlejší provozovna nachází. Je-li vedlejší provozovna v obvodu jiného živnostenského úřadu, oznámí podnikatel její zřízení i živnostenskému úřadu, který vydal koncesní listinu.

(4) Ustanovení § 29 a 30 a ustanovení o souhlasu obce k umístění provozovny v obci²⁹) se použijí i na vedlejší provozovny.

§ 18

Pro přeložení živnosti na jiné místo, než je uvedeno v živnostenském listu nebo koncesní listině, platí ustanovení § 17 obdobně.

ČÁST DRUHÁ

DRUHY ŽIVNOSTÍ

HLAVA I

ŽIVNOSTI OHLAŠOVACÍ

§ 19

Ohlašovací živnosti jsou:

- a) řemeslné, je-li podmínkou provozování živnosti odborná způsobilost získaná vyučením v oboru,
- b) vázané, je-li podmínkou provozování živnosti odborná způsobilost získaná jinak,
- c) volné, není-li jako podmínka provozování živnosti odborná způsobilost stanovena.

Díl 1

Živnosti řemeslné

§ 20

Živnosti řemeslné jsou živnosti uvedené v příloze č. 1 zákona.

Odborná způsobilost

§ 21

8 z 53

(1) Odborná způsobilost se prokazuje výučním listem³⁰⁾ nebo jiným dokladem o řádném ukončení učebního oboru a dokladem o vykonání tříleté praxe v oboru, popřípadě v příbuzném oboru, pokud není délka praxe stanovena v příloze jinak.

(2) Praxí v oboru se rozumí také základní (náhradní) služba v ozbrojených silách nebo civilní služba, pokud během ní byly pravidelně vykonávány práce, které jsou předmětem příslušné řemeslné živnosti. Dokladem o výkonu prací je písemné potvrzení vydané příslušným orgánem ozbrojených sil nebo organizací, kde občan konal civilní službu.

§ 22

(1) Doklady o odborné způsobilosti uvedené v § 21 mohou být nahrazeny:

- a) vysvědčením o závěrečné zkoušce na středním odborném učilišti a dokladem o vykonání tříleté praxe v oboru, popřípadě příbuzném oboru nebo
- b) vysvědčením o maturitní zkoušce na střední odborné škole nebo na středním odborném učilišti nebo na gymnasiu s předměty odborné výchovy nebo nástavbovém studiu ve stejném oboru a dokladem o vykonání dvouleté praxe v oboru, popřípadě v příbuzném oboru³¹⁾ nebo
- c) vysvědčením o absolvování vysoké školy v příslušném technickém, popřípadě ekonomickém oboru a dokladem o jednoroční praxi v oboru nebo
- d) úspěšným vykonáním kvalifikační zkoušky před komisí složenou ze zástupců živnostenského úřadu, příslušné střední odborné školy nebo středního odborného učiliště, jakož i příslušného živnostenského společenstva, je-li zřízeno.

(2) Obsahovou náplň a způsob provádění zkoušek podle odstavce 1 písm. d) stanoví právní předpisy, které vydají příslušné ústřední orgány státní správy republik.

Díl 2
Živnosti vázané

§ 23
Živnosti vázané jsou živnosti uvedené v příloze č. 2 zákona.

§ 24
Odborná způsobilost

Odborná způsobilost pro vázané živnosti je upravena zvláštními předpisy uvedenými v příloze č. 2 zákona nebo stanovena touto přílohou.

Díl 3
Živnosti volné

§ 25

(1) Živnosti volné jsou živnosti, které nejsou uvedeny v přílohách č. 1 až 3 zákona.

(2) Pro provozování těchto živností musí být splněny všeobecné podmínky. Prokazování odborné ani jiné způsobilosti se nevyžaduje.

HLAVA II
ŽIVNOSTI KONCESOVANÉ

9 z 53
§ 26

Živnosti koncesované jsou živnosti uvedené v příloze č. 3 zákona.

§ 27
Odborná způsobilost a další podmínky

(1) Odborná způsobilost pro koncesované živnosti je upravena zvláštními předpisy uvedenými v příloze č. 3 zákona nebo stanovena touto přílohou.

(2) Zvláštní podmínkou provozování koncesované živnosti je i spolehlivost, která se posuzuje ve vztahu k předmětu podnikání se zřetelem na ochranu života, zdraví, majetkových a jiných práv osob a veřejných zájmů.

(3) Živnostenský úřad může podnikateli uložit podmínky provozování živnosti. Zejména je oprávněn vymežit provozování živnosti určitým územím z důvodu veřejného zájmu, popřípadě udělit koncesi na určitou dobu.

ČÁST TŘETÍ

ROZSAH ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNĚNÍ

HLAVA I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 28

(1) Rozsah živnostenského oprávnění (dále jen „rozsah oprávnění“) se posuzuje podle obsahu živnostenského listu nebo koncesní listiny s přihlédnutím k ustanovením této části.

(2) V pochybnostech rozhodne živnostenský úřad po vyjádření příslušné hospodářské komory a živnostenského společenstva, jsou-li zřízeny.

Povinnosti podnikatele

§ 29

(1) Podnikatel je povinen při provozování živnosti co nejúčinněji chránit životní a pracovní prostředí, přírodní zdroje a kulturní památky před škodlivými účinky, které mohou být jeho činnostmi vyvolány. Povinnosti podle § 127 odst. 1 občanského zákoníku zůstávají nedotčeny.

(2) Podnikatel je povinen budovat zařízení na ochranu životního a pracovního prostředí před škodlivými účinky, které jsou nebo mohou být jeho činnostmi vyvolávány, uvádět tato zařízení do provozu společně s příslušným výrobním nebo nevýrobním zařízením a trvale zajišťovat jejich plynulý a účinný chod.

(3) Náklady na opatření k odstranění škod vzniklých činnostmi podnikatele a na opatření k tvorbě a ochraně životního a pracovního prostředí ohrožovaných jeho činnostmi nese podnikatel ze svého.

(4) Způsob a rozsah ochrany stanoví zvláštní předpisy.³²⁾

§ 30

Prohlídky provozoven

(1) Podnikatel je povinen umožnit živnostenskému úřadu, aby se dříve než vydá průkaz 10 z 53

živnostenského oprávnění, i kdykoliv později mohl přesvědčit prohlídkou na místě o vhodnosti provozovny.

(2) Je-li to účelné z hlediska požadavků stanovených zvláštními předpisy nebo vzhledem k jiným okolnostem, zejména k posouzení nezávadnosti provozovny, může živnostenský úřad k prohlídce podle odstavce 1 přizvat příslušné dotčené orgány státní správy.

(3) O prohlídce podle odstavce 1 vydá živnostenský úřad podnikateli potvrzení.

(4) Zjistí-li živnostenský úřad, že stav provozovny ohrožuje život, zdraví, bezpečnost osob, životní a pracovní prostředí nebo že provozovna má jiné závady, sepíše záznam o prohlídce, který předá nebo doručí podnikateli a dotčenému orgánu státní správy.

§ 31

(1) Provozovna i vedlejší provozovna musí být viditelně označena obchodním jménem, popřípadě též uvedením předmětu podnikání.

(2) Na dveřích vchodu do provozovny nebo na jiném vhodném a viditelném místě musí být uvedeno:

- a) obchodní jméno, sídlo, popřípadě bydliště podnikatele,
- b) jméno a příjmení osoby odpovědné za činnost provozovny,
- c) prodejní nebo provozní doba určená pro styk se zákazníky,
- d) kategorie a skupina u hostinských provozoven,
- e) kategorie a třída u provozoven poskytujících ubytování.

(3) Při uzavření provozovny je podnikatel povinen, nebrání-li tomu vážné důvody, alespoň 3 dny předem na vhodném, viditelném místě označit počátek a konec uzavření.

(4) Podnikatel, který prodává zboží nebo poskytuje služby spotřebiteli, je povinen označit zboží cenami, nebo zpřístupnit zákazníkům ceník anebo je informovat o cenách jiným vhodným způsobem.³³⁾

Zákazníkovi musí být umožněno ověřit si správnost účtovaných cen a správnost měření. V provozovně, popřípadě při provozování živnosti smějí být používána pouze měřidla, která splňují požadavky stanovené zvláštními předpisy.³⁴⁾

(5) Podnikatel je povinen vydat na vyžádání zákazníkovi doklad o zakoupení zboží nebo poskytnutí služby.

(6) Podnikatel přebírá na sebe odpovědnost před kontrolním orgánem za hodnověrné prokázání způsobu nabytí zboží a materiálu.

(7) Podnikatel je povinen při provozování živnosti dodržovat podmínky stanovené tímto zákonem nebo zvláštními předpisy.³⁵⁾

Odpovídá za to, že jeho zaměstnanci prokázali způsobilost pro výkon povolání stanovenou zvláštními předpisy, znalost hygienických a bezpečnostních předpisů. Vyžaduje-li to povaha práce nebo jiné činnosti, odpovídá i za to, že se zaměstnanci podrobili prohlídkám podle předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem.³⁶⁾

(8) Na provozovně musí být inspekční kniha, do které zapisují kontrolní orgány záznamy o provedené kontrole, o uložených a přijatých opatřeních.

§ 32

Z hlediska předmětu podnikání jsou živnosti:

- a) obchodní,
- b) výrobní,
11 z 53
- c) poskytující služby,

HLAVA II

ŽIVNOSTI OBCHODNÍ

§ 33

Všeobecné ustanovení

Obchodními živnostmi jsou:

- a) koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej,
- b) hostinská činnost,
- c) ubytování,
- d) činnost cestovní kanceláře,
- e) pronájem průmyslového zboží,
- f) pronájem motorových vozidel,
- g) provádění dražeb mimo výkon rozhodnutí.

Rozsah oprávnění

§ 34

(1) Podnikatel živnosti uvedené v § 33 písm. a) může v rámci svého živnostenského oprávnění též:

- a) pronajímat zboží,
- b) zprostředkovávat koupi a prodej zboží v jednotlivých případech,
- c) provádět na zboží drobné změny, jimiž zboží přizpůsobuje potřebám kupujícího,
- d) provádět montáž zboží dodaného zákazníkovi, pokud může být provedena jednoduchými operacemi bez zvláštních odborných znalostí,
- e) provádět výměnu vadných součástí u dodaného zboží, pokud může být provedena jednoduchým způsobem bez zvláštních odborných znalostí.

(2) Podnikatel je rovněž oprávněn provádět servis dodaného zboží za předpokladu, že k tomu použije odborně způsobilých osob.

(3) Vyžadují-li činnosti uvedené v odstavcích 1 a 2 koncesi, může je podnikatel provádět, jen pokud koncesi má.

(4) Podnikatel má právo přijímat objednávky na zhotovení, zpracování nebo úpravy zboží, k jehož prodeji je oprávněn, a dát tyto práce provést oprávněným výrobcem.

(5) Při provádění změn podle odstavce 1 písm. c) nebo úprav podle odstavce 4 je podnikatel povinen dbát na to, aby změnami nebo úpravami nedošlo k odstranění označení výrobního původu výrobku, zejména ochranné známky.

§ 35

(1) Podnikatel může o svátcích, při slavnostech, sportovních podnicích nebo při jiných podobných akcích prodávat i mimo provozovnu potraviny a jiné zboží, které se při těchto příležitostech obvykle nabízejí a jejichž prodej je předmětem jeho podnikání.

(2) Prodej podle odstavce 1 oznámí podnikatel písemně nejméně 3 dni předem obci příslušné podle místa konání akce.

§ 36

12 z 53

(1) Podnikatelé mohou prodávat zboží též v pojízdnych prodejnách.

(2) Pojízdne prodejny musí odpovídat technickým a hygienickým předpisům. Podnikatelé mohou prodávat zboží i z ložné plochy vozidel, pokud tomu nebrání hygienické předpisy.

(3) Zřízení pojízdne prodejny i prodej z ložných ploch vozidel oznámí podnikatel živnostenskému úřadu.

(4) Ustanovení § 30 a § 35 odst. 2 platí přiměřeně.

§ 37

(1) Podnikatel může prodávat zboží, pokud jeho prodej nevyžaduje koncesi, pomocí automatů obsluhovaných zákazníkem.

(2) Umístění takových automatů mimo provozovnu ohlásí podnikatel předem živnostenskému úřadu, když si před tím vyžádal souhlas obce.

§ 38

Hostinská činnost

Hostinskou činností se rozumí příprava a prodej jídel, nápojů, polotovarů, popřípadě

doplňkový prodej zboží.

§ 39

Ubytování

Ubytováním se rozumí poskytování přechodného ubytování a s ním spojených doplňkových služeb za úplatu.

§ 40

Cestovní kanceláře

(1) Činností cestovní kanceláře se rozumí zejména organizování rekreačních, turistických, tematických a jiných zájezdů a pobytů, zprostředkování přepravy, stravování, ubytování a nákupu vstupenek a zajišťování průvodcovské činnosti.

(2) Cestovní kanceláře jsou oprávněny prodávat mapy a plány, jízdní řády, tištěné průvodce a upomínkové předměty.

§ 41

Dražby mimo výkon rozhodnutí

Dražbou mimo výkon rozhodnutí se rozumí dobrovolný prodej předem určené movité věci, při němž se tato věc nabízí ke koupi v předem stanovené době současně neurčitému počtu zájemců a prodá se tomu z nich, jenž nabídne nejvyšší cenu. K přechodu vlastnictví movitých věcí, které jsou předmětem dražby, dochází příklepem.

HLAVA III

ŽIVNOSTI VÝROBNÍ

§ 42

Rozsah oprávnění

(1) Podnikatel má právo v rámci živnostenského oprávnění výrobky prodávat a opravovat, 13 z 53

zůstane-li zachována povaha živnosti.

(2) Podnikatel má dále právo:

a) nakupovat za účelem dalšího prodeje a prodávat výrobky i jiných výrobců a příslušenství, pokud jsou stejného druhu jako výrobky vlastní výroby, nebo v jednotlivých případech zprostředkovávat prodej cizích výrobků a příslušenství,

b) vyrábět a potiskovat obaly, etikety a jiné pomocné prostředky umožňující prodej výrobků, které vyrábí,

c) pronajímat výrobky vlastní výroby i výrobky jiných výrobců stejného druhu, jakož i příslušenství,

d) provádět montáž, seřízení a údržbu výrobků.

(3) Nákup, prodej, zprostředkování prodeje a pronájem cizích výrobků podle odstavce 2 písm. a) a c) může být prováděn jen v rozsahu, při kterém zůstane zachována povaha výrobní živnosti.

HLAVA IV

ŽIVNOSTI POSKYTUJÍCÍ SLUŽBY

§ 43

Službami se pro účel tohoto zákona rozumí poskytování oprav a údržby věcí, přeprava osob a

zboží, jiné práce a výkony k uspokojování dalších potřeb.

§ 44

Rozsah oprávnění

(1) Ustanovení § 42 odst. 2 a 3, jakož i ustanovení § 36 platí pro podnikatele poskytující služby přiměřeně, zůstane-li přitom zachována povaha jejich živnosti.

(2) Podnikatel oprávněný k přepravě osob a zboží může vykonávat činnosti související se zajištěním bezpečnosti a pohodlí cestujících, překládat, skladovat a balit zásilky, provozovat úschovu a poskytovat pohostinství v dopravních prostředcích.

(3) Podnikatel oprávněný k provozování garáží a odstavných ploch (§ 4 odst. 2) může prodávat za podmínek stanovených zvláštními předpisy pohonné hmoty, mazadla a součásti výzbroje a výstroje pro vozidla. Obdobné právo má podnikatel provádějící opravy motorových vozidel.

ČÁST ČTVRTÁ

ŽIVNOSTENSKÝ LIST, KONCESNÍ LISTINA, ŽIVNOSTENSKÝ REJSTŘÍK

HLAVA I

ŽIVNOSTENSKÝ LIST

Náležitosti ohlášení živnosti

§ 45

(1) Kdo hodlá provozovat ohlašovací živnost, je povinen to ohlásit živnostenskému úřadu místně příslušnému podle sídla podnikatele nebo místa podnikání.

(2) Fyzická osoba v ohlášení uvede:

a) jméno a příjmení, trvalé bydliště, rodné číslo a údaj, zda ji soud nebo správní orgán uložil

14 z 53

zákaz činnosti, týkající se provozování živnosti, ustanoví-li odpovědného zástupce, uvede též tyto údaje týkající se jeho osoby; ohlašuje-li novou živnost osoba zapsaná v obchodním rejstříku, připojí též výpis z tohoto rejstříku,

b) obchodní jméno,

c) předmět a místo podnikání,

d) identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

e) provozovnu a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,

f) dobu ukončení podnikání, pokud zamýšlí provozovat živnost po dobu určitou.

(3) Právnícká osoba v ohlášení uvede:

a) obchodní jméno, sídlo, právní formu, jakož i jméno a bydliště osoby nebo osob, které jsou jejím statutárním orgánem, způsob, jakým budou za právnickou osobu jednat, a osobní údaje odpovědného zástupce,

b) identifikační číslo,

c) předmět podnikání,

d) provozovnu a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,

e) dobu ukončení podnikání, pokud zamýšlí provozovat živnost po dobu určitou.

(4) Zakladatelé nebo jiné osoby a orgány uvedené v § 10 odst. 4 uvedou údaje podle odstavce 3 písm. a), c), d) a e) a připojí doklad o tom, že právnická osoba byla založena (zřízena).

§ 46

(1) Fyzická osoba připojí k ohlášení:

- a) výpis z rejstříku trestů ne starší šesti měsíců (dále jen „výpis z rejstříku trestů“), a je-li ustanoven odpovědný zástupce, též výpis z rejstříku trestů odpovědného zástupce,
- b) u ohlašovací řemeslné nebo vázané živnosti doklad prokazující její odbornou způsobilost, popřípadě odbornou způsobilost odpovědného zástupce.

(2) Právnická osoba připojí k ohlášení:

- a) výpis z rejstříku trestů svého odpovědného zástupce,
- b) u ohlašovací řemeslné nebo vázané živnosti též doklad prokazující odbornou způsobilost odpovědného zástupce.

(3) K ohlášení se dále připojí doklad o souhlasu obce k umístění provozovny v obci.²⁹⁾

(4) Podává-li ohlášení zákonný zástupce osoby, která nemá plnou způsobilost k právním úkonům, doloží též přivolení příslušného soudu (§ 12).

Vydání živnostenského listu

§ 47

(1) Zjistí-li živnostenský úřad, že ohlášení má náležitosti podle § 45 a 46 a podnikatel splňuje podmínky stanovené tímto zákonem, vydá nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu bylo ohlášení živnosti doručeno, živnostenský list.

(2) V živnostenském listě vydaném fyzické osobě se uvede:

- a) jméno a příjmení podnikatele, jeho bydliště a rodné číslo; je-li ustanoven odpovědný zástupce, též údaje týkající se jeho osoby,
- b) obchodní jméno a identifikační číslo,
- c) předmět a místo podnikání,
- d) provozovna a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,
15 z 53
- e) doba, na kterou se živnostenský list vydává, ohlásila-li provozování živnosti na dobu určitou,
- f) datum vydání živnostenského listu.

(3) Identifikační číslo přidělí fyzické osobě živnostenský úřad. Potřebná identifikační čísla sdělí živnostenskému úřadu příslušný orgán státní správy.

(4) V živnostenském listě vydaném právnické osobě se uvede:

- a) obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo, byla-li právnická osoba již před ohlášením zapsána v obchodním rejstříku, a osobní údaje odpovědného zástupce,
- b) předmět podnikání,
- c) provozovna a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,
- d) doba, na kterou se živnostenský list vydává, ohlásila-li provozování živnosti na dobu určitou,
- e) datum vydání živnostenského listu.

(5) Zjistí-li živnostenský úřad, že ohlášení nemá náležitosti podle § 45 a 46, vyzve podnikatele ve lhůtě podle odstavce 1 k odstranění závad. Ve výzvě stanoví přiměřenou lhůtu k jejich odstranění, nejméně však 15 dnů. Jsou-li k tomu závažné důvody, může živnostenský úřad na žádost podnikatele prodloužit lhůtu i opakovaně.

(6) Odstraní-li podnikatel závady ve stanovené lhůtě nebo ve lhůtě prodloužené, platí, že ohlášení bylo od počátku bez závad. Neodstraní-li podnikatel závady ve stanovené lhůtě,

živnostenský úřad řízení zastaví.

(7) Zjistí-li živnostenský úřad, že podnikatel nesplňuje podmínky stanovené tímto zákonem, rozhodne o tom, že živnostenské oprávnění ohlášením nevzniklo.

§ 48

(1) Živnostenský úřad zašle opis živnostenského listu orgánu vykonávajícímu správu daně, příslušnému orgánu státní statistiky, obci, která vyslovila souhlas s umístěním provozovny, hospodářské komoře a živnostenskému úřadu, jsou-li zřízeny.

(2) Stanoví-li tak zvláštní zákon, zašle živnostenský úřad opis živnostenského listu též orgánu, který určí zvláštní zákon.

(3) Je-li podnikatelem fyzická osoba, která má bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky, zašle živnostenský úřad opis živnostenského listu i orgánu, který provádí její sociální zabezpečení.

(4) Je-li tak uvedeno v příloze k tomuto zákonu, zašle živnostenský úřad opis živnostenského listu též organizaci, jíž bylo přiznáno výhradní oprávnění zastupovat autory nebo výkonné umělce ve výkonu jejich práv podle autorského zákona.³⁷⁾

§ 49

Změny údajů uvedených v ohlášení

(1) Podnikatel je povinen živnostenskému úřadu oznámit všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny pro ohlášení živnosti, a předložit doklady o nich do 15 dnů od vzniku těchto změn.

(2) Na základě oznámení podle odstavce 1 živnostenský úřad podle okolností případu rozhodne o změně živnostenského listu, nebo o pozastavení provozování živnosti anebo živnostenské oprávnění zruší. Opis rozhodnutí zašle orgánům uvedeným v § 48.

HLAVA II

16 z 53
KONCESNÍ LISTINA

§ 50

Náležitosti žádosti o koncesi

(1) Kdo hodlá provozovat koncesovanou živnost, je povinen požádat o vydání koncese živnostenský úřad místně příslušný podle sídla podnikatele nebo místa podnikání.

(2) Pro náležitosti žádosti o koncesi platí ustanovení § 45 odst. 2 až 4 a § 46 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) a odst. 3 a 4 obdobně.

(3) Jsou-li pro provozování živnosti stanoveny podmínky odborné způsobilosti, k žádosti o koncesi přiloží

a) fyzická osoba doklad prokazující její odbornou a jinou způsobilost, popřípadě doklad prokazující odbornou a jinou způsobilost odpovědného zástupce

b) právnická osoba doklad prokazující odbornou a jinou způsobilost odpovědného zástupce.

§ 51

(1) Zjistí-li živnostenský úřad, že náležitosti žádosti o koncesi splněny nejsou, vyzve podnikatele ve lhůtě 30 dnů od doručení žádosti k odstranění závad. Ve výzvě stanoví

přiměřenou lhůtu k jejich odstranění, nejméně však 15 dnů. Jsou-li k tomu závažné důvody, může živnostenský úřad na žádost podnikatele lhůtu i opakovaně prodloužit.

(2) Odstraní-li podnikatel závady ve stanovené nebo prodloužené lhůtě, živnostenský úřad zahájí projednání žádosti. Neodstraní-li podnikatel závady ve lhůtě, živnostenský úřad řízení zastaví.

§ 52

Projednání žádosti

(1) Je-li k provozování živnosti podle zvláštních předpisů nebo přílohy č. 3 zákona nutné oprávnění nebo povolení nebo vyjádření orgánu státní správy, živnostenský úřad mu předloží žádost o koncesi; tento orgán je povinen zaujmout stanovisko do 30 dnů od doručení žádosti, pokud v příloze č. 3 není stanoveno jinak. Jeho stanoviskem je živnostenský úřad vázán.

(2) Vyžaduje-li to povaha živnosti, může živnostenský úřad vyžádat i vyjádření dalších orgánů, které jsou povinny je zaslat nejpozději ve lhůtě podle odstavce 1.

(3) Živnostenský úřad si dále vyžádá vyjádření hospodářské komory nebo živnostenského společenstva, jsou-li zřízeny.

§ 53

Rozhodování o koncesi

(1) Před rozhodnutím o koncesi živnostenský úřad zjišťuje, zda jsou splněny všeobecné a zvláštní podmínky pro provozování živnosti a zda lze předpokládat, že žadatel splní i další podmínky (§ 27 odst. 3). Vychází ze stanoviska orgánů uvedených v § 52 a přihlíží i k tomu, zda je provozovna k provozování živnosti způsobilá.

(2) Není-li splněna některá z podmínek podle odstavce 1 nebo nesouhlasí-li s udělením koncese orgán státní správy příslušný podle zvláštních předpisů nebo obec, živnostenský úřad žádost zamítne.

(3) Živnostenský úřad rozhodne o žádosti o koncesi do 60 dnů ode dne podání žádosti, pokud v příloze č. 3 není stanoveno jinak.

17 z 53

(4) Koncesní listina nahrazuje povolení nebo oprávnění podle zvláštních předpisů k provozování koncesované živnosti.

§ 54

Vydání koncesní listiny

(1) V koncesní listině vydané fyzické osobě se uvede:

- a) jméno a příjmení podnikatele, trvalé bydliště a rodné číslo, je-li ustanoven odpovědný zástupce, též údaje týkající se jeho osoby,
- b) obchodní jméno a identifikační číslo,
- c) předmět a místo podnikání,
- d) provozovna a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,
- e) podmínky stanovené pro provoz živnosti podle § 27 odst. 3,
- f) doba, na kterou se koncesní listina vydává,
- g) datum vydání koncesní listiny.

(2) V koncesní listině vydávané právnické osobě se uvede:

- a) obchodní jméno, sídlo a identifikační číslo, byla-li právnická osoba již před podáním žádosti zapsána v obchodním rejstříku, osobní údaje odpovědného zástupce,
- b) předmět podnikání,
- c) provozovna a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,
- d) podmínky, stanovené pro provoz živnosti podle § 27 odst. 3,
- e) doba, na kterou se koncesní listina vydává,
- f) datum vydání koncesní listiny.

§ 55

Rozeslání opisů koncesní listiny

Ustanovení § 48 platí obdobně.

§ 56

Změny údajů uvedených v žádosti o koncesi

(1) Podnikatel je povinen oznámit živnostenskému úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o koncesi, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn.

(2) Na základě oznámení podle odstavce 1 živnostenský úřad podle okolnosti případu rozhodne o změně koncesní listiny nebo o pozastavení provozování živnosti anebo živnostenské oprávnění zruší. Opis rozhodnutí zašle orgánům uvedeným v § 48.

HLAVA III

ZÁNİK ŽIVNOSTENSKÉHO OPRAVNĚNÍ

§ 57

(1) Živnostenské oprávnění zaniká:

- a) smrtí podnikatele, nepokračují-li v živnosti dědicové nebo opatrovník ustanovený ke správě podniku; oprávnění však zanikne nejpozději uplynutím lhůty uvedené v § 13 odst. 4,
- b) zánikem právnické osoby, nejde-li o případy podle § 14 a 15,
- c) uplynutím doby, pokud živnostenský list nebo koncesní listina byly vydány na dobu 18 z 53 určitou,
- d) rozhodnutím živnostenského úřadu.

(2) Smrtí podnikatele nezaniká jeho živnostenské oprávnění, pokračuje-li v provozování živnosti pozůstalý manžel.

(3) Zanikne-li živnostenské oprávnění, jsou podnikatelé nebo jiné osoby, které pokračovaly v živnosti povinny vrátit živnostenský list nebo koncesní listinu bez zbytečného odkladu živnostenskému úřadu, který je vydal.

§ 58

(1) Živnostenský úřad, který živnostenský list nebo koncesní listinu vydal, zruší živnostenské oprávnění, jestliže

- a) podnikatel již nesplňuje podmínky podle § 6 odst. 1 písm. b) a c), ledaže v případě podle § 6 odst. 1 písm. b) byl ustanoven odpovědný zástupce,
- b) nastanou překážky podle § 8,
- c) o to podnikatel požádá.

(2) Živnostenský úřad, který živnostenský list nebo koncesní listinu vydal, může živnostenské oprávnění zrušit nebo provozování živnosti pozastavit, jestliže podnikatel:

- a) závažným způsobem porušuje podmínky stanovené živnostenským listem nebo koncesní listinou, tímto zákonem nebo jinými právními předpisy,
- b) nezačal provozovat živnost ve lhůtě delší než pět let od vydání živnostenského listu nebo koncesní listiny.

(3) V případě, že bylo zastaveno užívání nebo provoz zařízení nebo části zařízení³⁸⁾ a podnikateli bylo uloženo odstranit závady, může živnostenský úřad v odpovídajícím rozsahu zrušit živnostenské oprávnění nebo pozastavit provozování živnosti, jestliže podnikatel neodstraní závady do jednoho roku od uplynutí stanovené lhůty, a nebyla-li stanovena, do jednoho roku od rozhodnutí.

(4) Bylo-li živnostenské oprávnění zrušeno z důvodů uvedených v odstavcích 2 a 3, může podnikatel ohlásit ohlašovací živnost nebo požádat o vydání koncese nejdříve po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění.

§ 59

Opis rozhodnutí o změnách nebo o pozastavení nebo zrušení živnostenského oprávnění zašle živnostenský úřad adresátům uvedeným v § 48.

HLAVA IV ŽIVNOSTENSKÝ REJSTŘÍK

§ 60

(1) Živnostenské úřady vedou živnostenské rejstříky (dále jen „rejstřík“), do nichž zapisují podnikatele, kteří mají živnost v územním obvodu jejich působnosti.

(2) Do rejstříku se zapisuje:

- a) u fyzické osoby jméno, příjmení a bydliště, rodné a identifikační číslo podnikatele, jakož i údaje týkající se odpovědného zástupce, je-li ustanoven; u právnické osoby jméno, obchodní jméno, sídlo, identifikační číslo a údaje týkající se odpovědného zástupce,
- b) předmět a místo podnikání,
- c) druh živnosti,
19 z 53
- d) podmínky pro provoz živnosti, pokud byly stanoveny,
- e) provozovna a vedlejší provozovny, pokud jsou zřízeny,
- f) doba platnosti živnostenského listu nebo koncesní listiny,
- g) změny uvedených údajů,
- h) pozastavení nebo zánik živnostenského oprávnění.

(3) Do rejstříku může nahlížet každý, kdo osvědčí právní zájem.

ČÁST PÁTÁ

POKUTY

HLAVA I NEOPRÁVNĚNÉ PODNIKÁNÍ

§ 61

(1) Právnické osobě provozující bez živnostenského oprávnění činnost, která je předmětem živnosti volné, může živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 50 000 Kčs.

(2) Získá-li tím osoba uvedená v odstavci 1 značný majetkový prospěch, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 100 000 Kčs.

(3) Získá-li tím osoba uvedená v odstavci 1 majetkový prospěch velkého rozsahu, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 500 000 Kčs.

§ 62

(1) Právnické osobě provozující bez živnostenského oprávnění činnost, která je předmětem živnosti řemeslné nebo vázané, může živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 100 000

Kčs.

(2) Činí-li tak osoba uvedená v odstavci 1, aniž její odpovědný zástupce splňuje podmínky podle § 7, nebo získá-li tím značný majetkový prospěch, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 200 000 Kčs.

(3) Získá-li tím osoba uvedená v odstavci 1 majetkový prospěch velkého rozsahu, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 750 000 Kčs.

§ 63

(1) Právnícké osobě provozující bez živnostenského oprávnění činnost, která je předmětem živnosti koncesované, může živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 200 000 Kčs.

(2) Činí-li tak osoba uvedená v odstavci 1, aniž její odpovědný zástupce splňuje podmínky podle § 7, nebo získá-li tím značný majetkový prospěch, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 500 000 Kčs.

(3) Získá-li tím osoba uvedená v odstavci 1 majetkový prospěch velkého rozsahu, může jí živnostenský úřad uložit pokutu až do výše 1 000 000 Kčs.

§ 64

(1) Značným majetkovým prospěchem se rozumí částka dosahující nejméně padesátinásobku nejnižší měsíční mzdy stanovené obecně závaznými právními předpisy pro účely trestního zákona,³⁹⁾

majetkovým prospěchem velkého rozsahu částka dosahující nejméně 20 z 53 dvousetpadesátinásobku takové mzdy.

(2) Ustanovení trestního zákona⁴⁰⁾

a zákonů o přestupcích, týkající se stíhání fyzických osob pro neoprávněné podnikání,⁴¹⁾ zůstávají ustanoveními § 61 až 63 nedotčena.

HLAVA II

PORUŠENÍ JINÝCH USTANOVENÍ ZÁKONA

§ 65

(1) Živnostenský úřad může uložit podnikateli pokutu až do výše 100 000 Kčs, jestliže podnikatel:

- a) neustanoví v případech, kdy je k tomu povinen, odpovědného zástupce pro živnost koncesovanou a nepředloží jeho ustanovení ke schválení živnostenskému úřadu nebo neoznámí ukončení jeho funkce odpovědného zástupce (§ 11 odst. 8),
- b) přeloží provozovnu nebo zřídí vedlejší provozovnu u živnosti koncesované bez schválení živnostenského úřadu (§ 17 odst. 3 a § 18),
- c) nedodrží podmínky stanovené pro provozování živnosti koncesované (§ 27 odst. 3),
- d) nedodrží podmínky stanovené v § 31 odst. 6. a 7,
- e) nesjedná povinné smluvní pojištění (§ 68 a § 78 odst. 2 a 3).

(2) Živnostenský úřad může podnikateli uložit pokutu až do výše 50 000 Kčs, jestliže podnikatel:

- a) neustanoví v případech, kdy je k tomu povinen (§ 11 odst. 6) odpovědného zástupce pro živnost ohlašovací a neoznámí jeho ustanovení živnostenskému úřadu nebo neoznámí ukončení jeho funkce odpovědného zástupce (§ 11 odst. 7),
- b) neohlásí přeložení provozovny nebo zřízení vedlejší provozovny u živnosti ohlašovací živnostenskému úřadu (§ 17 odst. 3 a § 18).

(3) Živnostenský úřad může podnikateli uložit pokutu až do výše 20 000 Kčs, jestliže podnikatel:

- a) neohlásí živnostenskému úřadu, že ustanovil odpovědného zástupce, ač k tomu nebyl povinen (§ 11 odst. 6 věta první),
- b) neohlásí, že odpovědný zástupce již nemá bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) neohlásí změny údajů obsažených v ohlášení (§ 49 odst. 1) nebo v žádosti, na jejímž základě bylo rozhodnuto o udělení koncese (§ 56 odst. 1).

(4) Živnostenský úřad může uložit odpovědnému zástupci pokutu až do výše 20 000 Kčs, vykonává-li funkci odpovědného zástupce pro více než dva podnikatele nebo přesto, že již nemá bydliště na území České a Slovenské Federativní Republiky (§ 11 odst. 3).

(5) Živnostenský úřad může uložit osobě, která nesplní povinnost vrátit živnostenský list nebo koncesní listinu (§ 10 odst. 5 a § 57 odst. 3), pokutu až do výše 10 000 Kčs.

HLAVA III UKLÁDÁNÍ POKUT

§ 66

(1) Řízení a uložení pokuty podle § 61 až 63 může živnostenský úřad zahájit jen do jednoho roku ode dne, kdy se o neoprávněném podnikání právnické osoby dozvěděl, nejpozději však 21 z 53

do 5 let od doby, kdy k porušení došlo; jde-li o pokračující neoprávněné podnikání, nejpozději do 5 let od doby, kdy neoprávněné podnikání ještě trvalo.

(2) Řízení o uložení pokuty podle § 65 může živnostenský úřad zahájit jen do jednoho roku ode dne, kdy se o skutečnosti uvedené v § 65 dozvěděl, nejpozději však do 3 let od doby, kdy taková skutečnost nastala, popřípadě, kdy taková skutečnost ještě trvala.

(3) Pokuty uložené podle § 61 až 63 a podle § 65 jsou příjmem státního rozpočtu České republiky nebo Slovenské republiky podle toho, na území které republiky byla pokuta uložena.

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 67

Pracovněprávní vztahy

Pracovněprávní vztahy mezi podnikatelem a jeho zaměstnanci se řídí pracovněprávními předpisy.

§ 68

Povinné smluvní pojištění

Zaměstnává-li podnikatel alespoň jednoho pracovníka, je povinen uzavřít smluvní pojištění

odpovědnosti za škodu vzniklou jeho zaměstnancům při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním, za kterou podnikatel odpovídá. Podnikatel je povinen uzavřít smluvní pojištění vždy tak, aby smlouva o pojištění byla účinná ke dni vzniku pracovního poměru z první pracovní smlouvy.⁴²⁾

§ 69

Živnostenská společenstva

(1) Živnostenské společenstvo (dále jen „společenstvo“) je sdružením⁴³⁾ podnikatelů v určitém oboru nebo oborech živností na vymezeném území.

(2) Společenstva hájí a podporují společné zájmy podnikatelů, kteří jsou jejich členy, a přispívají k řádnému provozování živností. Podávají na vyžádání nebo z vlastní iniciativy orgánům státní správy návrhy, informace a stanoviska o živnostech v oboru své působnosti.

§ 70

Podnikatel, který připravuje mládež (učně) na povolání, je povinen řídit se zvláštními předpisy,⁴⁴⁾

§ 71

Řízení ve věcech upravených tímto zákonem

22 z 53

(1) Řízení ve věcech upravených tímto zákonem se řídí zákonem o správním řízení (správní řád),⁴⁵⁾ pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

(2) Pravomocná rozhodnutí ve věcech upravených tímto zákonem jsou přezkoumatelná soudem podle zvláštních předpisů.

§ 72

Kolaudační řízení

Při řízení⁴⁶⁾ o kolaudaci provozoven je živnostenský úřad dotčeným orgánem státní správy.

§ 73

Mezinárodní smlouvy

Ustanovení tohoto zákona se nepoužijí, stanoví-li něco jiného mezinárodní smlouva, již je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů.

HLAVA II

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 74

Zachování dosavadních oprávnění

(1) V podnikatelské činnosti, která je živností podle tohoto zákona, mohou fyzické a právnické osoby pokračovat po dobu jednoho roku ode dne, kdy zákon nabude účinnosti, na základě oprávnění k podnikatelské činnosti nebo podnikatelského oprávnění, které získaly před jeho účinností. Po uplynutí lhůty tato oprávnění zanikají.

(2) Fyzické osoby, kterým uplynutím lhůty podle odstavce 1 zanikne oprávnění k podnikatelské činnosti v živnosti volné nebo řemeslné, nabývají současně živnostenského oprávnění k těmto živnostem. Živnostenský list vydá živnostenský úřad ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

(3) Fyzické osoby, které ke dni nabytí účinnosti zákona mají oprávnění k podnikatelské činnosti v živnosti vázané nebo koncesované, předloží živnostenskému úřadu ve lhůtě 9

měsíců od účinnosti tohoto zákona doklady prokazující, že splňují podmínky stanovené zákonem nebo že ustanovily odpovědného zástupce, který podmínky splňuje. Za tohoto předpokladu vydá živnostenský úřad ve lhůtě 60 dnů od předložení dokladů živnostenský list nebo koncesní listinu.

(4) Právnícké osoby, které mají ke dni účinnosti zákona podnikatelské oprávnění k činnostem, které jsou živnostmi, předloží živnostenskému úřadu ve lhůtě 9 měsíců od účinnosti tohoto zákona doklady prokazující, že ustanovily odpovědného zástupce, který splňuje podmínky podle zákona. Za tohoto předpokladu vydá živnostenský úřad ve lhůtě 60 dnů od předložení dokladů živnostenský list nebo koncesní listinu.

(5) Jestliže osoby uvedené v odstavcích 3 a 4 živnostenskému úřadu doklady nepředloží nebo jimi neprokáží splnění podmínek pro provozování živnosti, živnostenské oprávnění jim nevznikne. V pochybnostech rozhodne o tom, zda podmínky provozování živnosti splněny jsou, živnostenský úřad.

§ 75

23 z 53

(1) Žádosti fyzických osob o registraci podnikatelské činnosti, která je živností, podané podle dosavadních předpisů, o nichž nebylo rozhodnuto před účinností tohoto zákona, se považují za ohlášení nebo za žádost o koncesi.

(2) Žádosti o oprávnění, povolení nebo průkaz způsobilosti k činnosti, o nichž nebylo rozhodnuto před účinností tohoto zákona, se podle obsahu považují za žádost o koncesi nebo za ohlášení živnosti vázané. Příslušný orgán státní správy je postoupí živnostenskému úřadu a k žádosti o koncesi připojí stanovisko jako podklad pro rozhodnutí.

(3) Fyzické osoby, které získaly oprávnění, povolení nebo průkaz způsobilosti a před účinností tohoto zákona nepožádaly o registraci, připojí je k žádosti o koncesi nebo k ohlášení živnosti vázané. Při rozhodování o koncesi nahrazují tyto doklady stanovisko příslušného orgánu státní správy.

§ 76

Živnosti, které podle zvláštních předpisů mohou provozovat organizace, jsou ve stejném rozsahu a za stejných podmínek oprávněny provozovat i fyzické osoby.

§ 77

Oprávnění k podnikatelské činnosti a podnikatelská oprávnění k činnostem, které nejsou živnostmi, zůstávají nedotčena, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 78

Pojištění podnikatelů

(1) Zákonné pojištění podnikatele podle § 22 zákona č. 105/1990 Sb., soukromém podnikání občanů, vzniklé přede dnem účinnosti tohoto zákona, skončí uplynutím jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona.

(2) Podnikatel uvedený v odstavci 1 je povinen uzavřít smlouvu o pojištění podle § 68 nejpozději do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Právnícké osoby provozující podnikatelskou činnost přede dnem účinnosti tohoto zákona, na něž se zákon vztahuje, jsou povinny uzavřít smlouvu o pojištění podle § 68 do 30 dnů ode dne jeho účinnosti, pokud tak již neučinily dříve.

§ 79

Likvidace majetku pro předlužení

(1) Překážkou provozování živnosti vzniklou před nabytím účinnosti zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, se rozumí likvidace majetku pro předlužení.⁴⁷⁾

(2) K likvidaci majetku pro předlužení, která byla provedena před 1. lednem 1990, se nepřihlíží.

§ 80

Zrušovací ustanovení

Ke dni účinnosti tohoto zákona se zrušuje:

1. zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů, ve znění zákona č. 219/1991 Sb., kromě § 12a až 12e,

2. § 2 dekretu prezidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění zákona č. 114/1948 Sb., o znárodnění některých dalších 24 z 53

průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků,

3. § 4 zákona č. 114/1948 Sb., o znárodnění některých dalších průmyslových a jiných podniků a závodů a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků,

4. § 3 zákona č. 115/1948 Sb., o znárodnění dalších průmyslových a jiných výrobních podniků a závodů v oboru potravinářském a o úpravě některých poměrů znárodněných a národních podniků tohoto oboru, ve znění zákona č. 108/1950 Sb., kterým se mění a doplňují předpisy o znárodnění některých podniků průmyslu potravinářského,

5. § 3 zákona č. 120/1948 Sb., o znárodnění obchodních podniků s 50 nebo více činnými osobami,

6. § 1 odst. 2 zákona č. 121/1948 Sb., o znárodnění ve stavebnictví, ve znění zákona č. 58/1951 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o znárodnění ve stavebnictví,

7. § 3 zákona č. 123/1948 Sb., o znárodnění polygrafických podniků,

8. § 8 zákona č. 124/1948 Sb., o znárodnění některých hostinských a výčepnických podniků a ubytovacích zařízení.

§ 81

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Poznámky pod čarou:

1) § 1 a 2 zákona č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon).

§ 1 odst. 1 a § 3 zákona č. 63/1950 Sb., o úpravě hospodaření s tabákem, solí a lihem a o zrušení státních finančních monopolů.

§ 1 odst. 1 dekretu prezidenta republiky č. 50/1945 Sb., o opatřeních v oblasti filmu.

2) Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích. Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. (úplné znění č. 247/1990 Sb.).

- 3) § 25 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb. Zákona ČNR č. 240/1991 Sb., o šlechtění a plemenitbě hospodářských zvířat. Zákon SNR č. 110/1972 Sb., o plemenitbě hospodářských zvířat, ve znění zákona SNR č. 256/1991 Sb.
- 4) Zákon ČNR č. 128/1990 Sb., o advokacii. Zákon SNR č. 132/1990 Sb., o advokacii.
- 5) Zákon ČNR č. 209/1990 Sb., o komerčních právnících a právní pomoci jimi poskytované. 25 z 53 Zákon SNR č. 129/1991 Sb., o komerčních právnících.
- 6) Zákon č. 237/1991 Sb., o patentových zástupcích.
- 7) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
- 8) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 63/1989 Sb., o ověřovateli (auditorech) a jejich činnosti.
- 9) § 11 a § 13 odst. 1 až 4 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání.
- 10) Zákon č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii. § 3 a 4 vyhlášky Českého úřadu geodetického a kartografického č. 60/1973 Sb., o ověřování geometrických plánů a jiných výsledků geodetických prací. § 3 vyhlášky Českého úřadu geodetického a kartografického č. 10/1974 Sb., o geodetických pracích ve výstavbě.
- 11) § 1 odst. 1 písm. a) až d) zákona SNR č. 96/1991 Sb., o veřejných kulturních podnicích. Zákon č. 81/1957 Sb., o koncertní a jiné hudební činnosti, ve znění zákona ČNR č. 127/1990 Sb., s působností pro Českou republiku. Zákon SNR č. 33/1978 Sb., o divadelní činnosti (divadelní zákon), ve znění zákona ČNR č. 122/1989 Sb. a zákona ČNR č. 127/1990 Sb.
- 12) Zákon č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé. Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.
- 13) Zákon SNR č. 24/1991 Sb., o pojišťovnictví. Zákon ČNR č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví.
- 14) Např. § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby.
- 15) Zákon SNR č. 194/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. Zákon ČNR č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.
- 16) § 2 a 3 zákona SNR č. 51/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě. § 2 a 3 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě.
- 17) Zákon č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon). Zákon č. 67/1969 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon). Zákon č. 89/1987 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě tepla. 26 z 53
- 18) Zákon č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě, ve znění zákona č. 42/1980 Sb. Nařízení ministra dopravy č. 75/1953 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o námořní plavbě.

19) Zákon č. 68/1989 Sb., o organizaci Československé státní dráhy.

20) Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

21) § 62 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví ČR č. 284/1990 Sb., o správné výrobní praxi, řízení jakosti humánních léčiv a prostředků zdravotnické a obalové techniky.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví SR č. 386/1990 Sb., o správné výrobní praxi, řízení jakosti humánních léčiv a prostředků zdravotnické a obalové techniky.

Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy ČSR č. 86/1989 Sb., o povolování ověřování výroby, dovozu a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.

Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy SSR č. 188/1989 Sb., o povolování výroby, dovozu, ověřování a uvádění do oběhu, používání a kontrole veterinárních léčiv a přípravků.

22) § 34 nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nařízení vlády ČR č. 182/1990 Sb.

§ 34 a 35 nařízení vlády SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nařízení vlády SR č. 232/1990 Sb.

23) Zákon č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví, ve znění zákona č. 54/1987 Sb.

24) Např. § 52 odst. 4 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, § 29 odst. 1 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 228/1991 Sb.

25) Zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících.

26) Část druhá zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.

27) § 5 zákona č. 328/1991 Sb.

28) Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

29) § 15 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

§ 4 odst. 3 písm. d) zákona SNR č. 369/1990 Sb., o obecním zřízení.

30) § 14 a 14a zákona č. 227/1859 ř. z., živnostenský řád, ve znění pozdějších předpisů.
§ 15 odst. 1 až 5 zákona č. 259/1924 Sb., živnostenský zákon pro území Slovenska a Podkarpatské Rusi.

27 z 53

§ 3 odst. 2 vládního nařízení č. 186/1949 Sb., o zatímní úpravě výcviku učňů.

§ 2 odst. 1 vládního nařízení č. 22/1952 Sb., o nové úpravě učňovských zkoušek.

§ 19 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon).

Vyhláška ministerstva školství ČSR č. 5/1981 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech.

Vyhláška ministerstva školství SSR č. 16/1981 Sb., o závěrečných učňovských zkouškách v učebních a studijních oborech.

Vyhláška ministerstva školství ČSR č. 31/1987 Sb., o ukončování studia ve středních školách a o ukončování přípravy ve zvláštních odborných učilištích.

Vyhláška ministerstva školství SSR č. 38/1987 Sb., o ukončování studia na středních školách a o ukončování přípravy ve zvláštních odborných učilištích.

§ 25 vyhlášky ministerstva školství, mládeže a sportu SR č. 102/1991 Sb., o ukončování studia na středních školách a ukončování přípravy v odborných učilištích a učilištích.

31) § 9 odst. 1 a 2 a § 25 odst. 1 a 7 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

- 32) Zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.
Zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).
Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.
Zákon č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce.
Zákon ČNR č. 575/1990 Sb., o opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky.
Zákon č. 238/1991 Sb., o odpadech.
- 33) § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách.
- 34) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii.
- 35) Např. zákon č. 20/1966 Sb., zákon č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a zákona č. 113/1990 Sb., zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole.
- 36) § 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví ČSR č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, ve znění vyhlášky č. 204/1984 Sb.
§ 11 vyhlášky ministerstva zdravotnictví SSR č. 103/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem.
- 37) Např. vyhláška ministerstva kultury ČR č. 241/1991 Sb., o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce.
- 38) § 6 odst. 2 písm. c) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce.
- 39) Nařízení vlády ČSFR č. 258/1990 Sb., o stanovení nejnižší měsíční mzdy pro účely trestního zákona.
28 z 53
- 40) § 118 trestního zákona.
- 41) § 24 odst. 1 písm. d) zákona ČNR č. 200/1990 Sb.
§ 24 odst. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Sb., ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.
- 42) § 187 až 205b zákoníku práce.
Zákon SNR č. 24/1991 Sb.
Zákon ČNR č. 185/1991 Sb.
- 43) Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb.
- 44) Zákon č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 522/1990 Sb.
- 45) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).
- 46) § 76 až 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb.
- 47) § 352 až 354 občanského soudního řádu č. 99/1963 Sb.

ŘEMESLNÉ ŽIVNOSTI

SKUPINA 101: Výroba kovů a kovových výrobků

Kovářství
Zámečnictví
Výroba nástrojů
Broušení a leštění kovů s výjimkou broušení nožů, nůžek a jednoduchých nástrojů
Kovoobrábění
Galvanizace kovů
Slévání železných i neželezných obecných kovů
Smaltování

SKUPINA 102: Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví Stavba strojů s mechanickým pohonem

SKUPINA 103: Výroba motorových a ostatních dopravních prostředků

Opravy motorových vozidel
Výroba a opravy zemědělských strojů
Opravy karosérií

SKUPINA 104: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin

Výroba teploměrů
Výroba bandáží
Výroba ortopedické obuvi
29 z 53
Jemná mechanika
Hodinářství

SKUPINA 106: Výroba a zpracování kameniva a zemin, keramika

Broušení a leptání skla
Výroba cementového zboží a umělého kamene
Zpracování kamene

SKUPINA 107: Výroba chemických výrobků

Výroba mýdla
Výroba kosmetických přípravků

SKUPINA 108: Výroba potravin a nápojů

Řeznictví a uzenářství
Mlynářství
Výroba piva a sladu
Výroba mléčných výrobků

SKUPINA 109: Výroba textilní a oděvní

Barvení látek a příze

SKUPINA 110: Výroba kůže, kožených výrobků (včetně obuvi), výroba pryžových výrobků a výrobků z plastických hmot

Koželužny
Jircháreny
Semišové činění koží
Barvení koží
Kožesnictví a barvení kožešin

Vulkanizace

SKUPINA 111: Výroba dřevařská, výroba nábytku, hudebních nástrojů a ostatních výrobků

Truhlářství

Stavba člunů a lodí, s výjimkou nemotorových sportovních lodí

Zlatnictví a stříbrnictví, klenotnictví a kovotepectví

SKUPINA 112: Výroba papírenská a polygrafická

Knihtisk

Kamenotisk

Sítotisk, gumotisk, chemigrafie, stereotypie, galvanoplastika, ofsetový tisk

SKUPINA 113: Stavebnictví

Zednictví

Tesařství

Obkladačské práce

Pokrývačství

Klempířství

Provádění tepelných a hlukových izolací

Pozlacovačství

30 z 53

Štukatéřství

Podlahářství (kladení podlahovin)

Vodoinstalatérství

Čištění fasád a pomníků

SKUPINA 114: Ostatní

Oční optika - praxe 5 let (§ 21 odst. 1)

Holičství

Kadeřnictví

Kosmetické služby

Pedikura

Čištění textilu

Drogistická živnost

Příloha č. 2 k zákonu č. 455/1991 Sb.

VÁZANÉ ŽIVNOSTI

SKUPINA 201: Výroba kovů a kovových výrobků

Obor	Průkaz způsobilosti	Poznámka
1	2	3
Slévání drahých kovů	Odborná způsobilost podle § 21 a 22 živnostenského zákona a splnění dalších podmínek podle předpisů o státní službě pro drahé kovy	§ 37 vyhl. č. 93/1962 Sb., o státní službě pro drahé kovy

SKUPINA 202: Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Výroba, montáž, opravy a rekonstrukce a periodické zkoušky vyhrazených tlakových zařízení *)	Oprávnění (§ 4 vyhl. č. 18/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 97/1982 Sb. a vyhl. č. 551/1990 Sb., a § 4 vyhl. č. 23/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 84/1982 Sb. a vyhl. č. 485/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce (s působností pro ČR ve znění zákona ČNR č. 575/1990 Sb.); § 2 vyhl. č. 18/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 97/1982 Sb. a vyhl. č. 551/1990 Sb., § 2 vyhl. č. 23/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená tlaková zařízení a stanoví některé 31 z 53 podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 84/1982 Sb. a vyhl. č. 485/1990 Sb.
Revize a zkoušky provozovaných kotlů a tlakových nádob *)	Osvědčení (§ 8 vyhl. č. 18/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 551/1990 Sb., a § 8 vyhl. č. 23/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 485/1990 Sb.)	*) § 7 vyhl. č. 18/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 551/1990 Sb., § 7 vyhl. č. 23/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 485/1990 Sb.
Výroba, montáž, generální opravy a rekonstrukce a provádění revizních zkoušek vyhrazených zdvihacích zařízení *)	Oprávnění (§ 3 vyhl. č. 19/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 552/1990 Sb., § 3 vyhl. č. 24/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 486/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce, a § 2 vyhl. č. 19/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 552/1990 Sb., § 2 vyhl. č. 24/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 486/1990 Sb.
Revizní zkoušky provozní způsobilosti zdvihacího zařízení *)	Osvědčení (§ 8 vyhl. č. 19/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 552/1990 Sb., § 8 vyhl. č. 24/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 486/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce
Montáž, opravy a revize vyhrazených plynových zařízení *), plnění tlakových nádob na plyny	Oprávnění (§ 3 vyhl. č. 21/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 554/1990 Sb., § 3 vyhl. č. 26/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 488/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce, a § 2 vyhl. č. 21/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 554/1990 Sb., § 2 vyhl. č. 26/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a

		stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 488/1990 Sb.
Revize a zkoušky vyhrazených plynových zařízení *)	Osvědčení (§ 4 vyhl. č. 21/1979 Sb., veznění vyhl. č. 554/1990 Sb., § 4 vyhl. č. 26/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 488/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nadbezpečností práce

SKUPINA 203: Výroba motorových a ostatních dopravních prostředků

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Výroba, instalace, opravy a výstroje elektrických trakčních vozidel	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl.č. 83/1982 Sb.
Výroba, montáž, opravy a rekonstrukce určených technických dopravních zařízení (tlaková, plynová, elektrická a zdvihací *) a lanových drah	Potvrzení (§ 20 odst. 3 písm. b) zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zák. č. 104/1974 Sb.)	*) § 1 vyhl. č. 61/1982 Sb., o určených technických zařízeních
Opravy kontejnerů ISO řady 1	Potvrzení (§ 4 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 72/1984 Sb., o podmínkách způsobilosti kontejnerů ISO řady 1 k bezpečnému a plynulému provozu)	
Výroba svařovaných ocelových mostních konstrukcí ČSD, svařování kolejových vozidel a vyhrazených kolejových zařízení v dopravě	Potvrzení (§ 20 odst. 3 písm. d.) zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.)	
Defektoskopické kontroly, montáž lan, zalévání koncovek a spojek lan, splétání lan lanových drah	Potvrzení (§ 20 odst. 3 písm. d.) zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.)	
Revize a zkoušky určených technických zařízení *) a lanových drah, kontejnerů ISO řady 1	Potvrzení (§ 20 odst. 3 písm. c) zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb., a § 4 odst. 4 písm. b) vyhl. č. 72/1984 Sb., o podmínkách způsobilosti kontejnerů ISO řady 1 k bezpečnému a plynulému provozu)	
Výroba a opravy ostatních motorových dopravních	Odborná způsobilost vysokoškolské vzdělání	

prostředků (pokud nejsou uvedeny v příloze č. 1)	technického zaměření a 5 let praxe v oboru	
--	--	--

SKUPINA 204: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Výroba, opravy a montáž měřidel	Registrace u Federálního úřadu pro normalizaci a měření provedená po zjištění, že podnik má pro náležitý výkon činnosti vytvořeny potřebné předpoklady	§ 19 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii

SKUPINA 205: Výroba elektrických přístrojů

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Montáž, oprava, údržba vyhrazených elektrických zařízení *) a výroba rozvaděčů nízkého napětí	Oprávnění (§ 3 vyhl. č. 20/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 553/1990 Sb., § 3 vyhl. č. 25/1979 Sb., ve znění vyhl. č. 487/1990 Sb.)	*) § 4 zákona č. 174/1968 Sb., o státním dozoru nad bezpečností práce, a § 2 vyhl. č. 20/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 553/1990 Sb., § 2 vyhl. č. 25/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená elektrická zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 487/1990 Sb.
Revize elektrických zařízení	Odborná způsobilost podle § 9 vyhl. č. 50/1978 Sb. a vyhl. č. 51/1978 Sb. *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb.; vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Projektování elektrických zařízení	Odborná způsobilost podle § 10 vyhl. č. 50/1978 Sb. a vyhl. č. 51/1978 Sb. *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Výroba, instalace a opravy elektrických strojů a přístrojů	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Montáž a opravy kancelářské	Odborná způsobilost podle §	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o

a reprodukční elektroniky	21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Výroba, montáž a opravy výrobků a zařízení spotřební elektroniky	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Výroba, instalace a opravy chladicích zařízení	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Výroba, instalace a opravy ústředního vytápění a větrání	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Výroba a opravy elektrických šicích strojů a elektrických přístrojů pro domácnost	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Montáž a opravy měřicí a regulační techniky	Odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb. vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.

SKUPINA 207: Výroba chemických výrobků

Obor	Průkaz způsobilosti	Poznámka
1	2	3
Výroba a odbyt jedů a žiravin, s výjimkou jedů zvláště nebezpečných	a) vysokoškolské vzdělání v oboru lékařství, veterinárního lékařství nebo farmacie, popř. na jiné vysoké škole s postgraduálním studiem	§ 15 a 16 nař. vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády ČR č. 182/1990 Sb.; § 15 a 16 nař. vlády

	<p>průmyslové toxikologie nebo</p> <p>b) jiné vysokoškolské vzdělání nebo středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a zkouškou před komisí pro práci s jedy nebo</p> <p>c) jiné vzdělání a zkouška před komisí pro práci s jedy, opakovaná vždy po 5 letech</p>	SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády SR č. 232/1990 Sb.
--	---	--

SKUPINA 213: Stavebnictví

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Projektová činnost v investiční výstavbě	oprávnění k projektové činnosti (průkaz zvláštní způsobilosti)	§ 2 a 5 vyhl. č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti
Provádění dopravních staveb	vysokoškolské vzdělání stavební, směr dopravní a 8 let praxe v oboru	nezahrnuje oprávnění k projektové činnosti
Provádění inženýrských staveb (včetně technické vybavenosti sídlištních celků)	vysokoškolské vzdělání stavební a 5 let praxe v oboru	nezahrnuje oprávnění k projektové činnosti
Provádění průmyslových staveb	vysokoškolské vzdělání stavební a 8 let praxe v oboru	nezahrnuje oprávnění k projektové činnosti
Provádění bytových a občanských staveb	vysokoškolské vzdělání stavební a 5 let praxe v oboru	nezahrnuje oprávnění k projektové činnosti
Stavitel (provádění jednoduchých staveb a poddodávek pro shora uvedené stavby)	střední odborná škola stavební s maturitní zkouškou a 5 let praxe	nezahrnuje oprávnění k projektové činnosti
Provádění stavebních prací ve výškách pomocí horolezecké nebo speleologické techniky	osvědčení o odborné způsobilosti vydané vzdělávacím zařízením akreditovaným orgánem státního odborného dozoru nad bezpečností práce příslušné republiky nebo instruktorem horolezecké (speleologické) techniky	§ 1, 9 a 50 vyhl. č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích § 1, 9 a 50 vyhl. č. 374/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích
Elektroinstalatérství	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)	*) vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb.; vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb.
Plynoinstalatérství	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a odborná zkouška pro obsluhu a opravy	*) vyhl. č. 21/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění

	plynových zařízení *)	jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 554/1990 Sb. vyhláška č. 26/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená plynová zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti, ve znění vyhl. č. 488/1990 Sb.
Studnařství, s výjimkou zřizování studní hornickým způsobem *)	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a odborná zkouška (zaškolení) pro povolání studnař **)	*) § 3 písm. d) a h) zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě § 3 písm. d) a h) zákona SNR č. 51/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě. **) výnosy ministerstva průmyslu ČR a ministerstva výstavby a stavebnictví SR

SKUPINA 214: Ostatní

Obor 1	Průkaz způsobilosti 2	Poznámka 3
Automatizované zpracování dat	a) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou nebo b) vysokoškolské vzdělání	
Poskytování software (prodej hotových programů na základě smlouvy s autory nebo vyhotovování programů na zakázku)	a) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou nebo b) vysokoškolské vzdělání	netýká se poskytování software autorem podle autorského zákona
Vyučování řízení motorových vozidel	ověření odborné způsobilosti příslušným orgánem dopravní policie (osvědčení pro učitele, § 12 a 13 vyhl. č. 55/1991 Sb.)	vyhláška č. 55/1991 Sb., o zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel
Činnost účetních poradců	a) vysokoškolské vzdělání příslušného směru a 5 let praxe v oboru nebo b) středoškolské vzdělání příslušného směru zakončené maturitní zkouškou a 10 let praxe v 38 z 53 oboru	
Činnost organizačních a ekonomických poradců	a) vysokoškolské vzdělání příslušného směru a 5 let praxe v oboru nebo b) středoškolské vzdělání příslušného směru zakončené maturitní zkouškou a 10 let praxe v oboru	
Průvodcovská činnost	a) osvědčení vydané ministerstvem obchodu a cestovního ruchu	

	příslušné republiky a b) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou	
Masérské služby	a) absolvování střední zdravotní školy zakončené maturitní zkouškou v oboru rehabilitace nebo b) absolvování masérského kursu zakončeného zkouškou, pořádaného institucí akreditovanou příslušným ústředním orgánem státní správy republiky nebo c) absolvování lékařské fakulty v oborech tělovýchovné lékařství nebo balneologie nebo d) absolvování vysoké školy tělovýchovného směru	
Provozování veřejných tělovýchovných škol; pořádání kursů pro cvičitele, trenéry a rozhodčí; pořádání tělovýchovných kursů a činnost sportovních instruktorů	a) trenérský nebo cvičitelův průkaz I. nebo II. třídy vydaný příslušným tělovýchovným svazem nebo b) vysokoškolské tělovýchovné vzdělání s příslušnou specializací nebo c) osvědčení o odborné způsobilosti vydané vzdělávacím zařízením akreditovaným ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (sportu) příslušné republiky	
Provozování tělovýchovných zařízení a zařízení sloužících regeneraci a rekondici	a) pro provozování tělovýchovného zařízení průkaz způsobilosti podle zvláštních předpisů b) pro provozování zařízení sloužících regeneraci a rekondici průkaz způsobilosti jako pro provozování veřejných tělovýchovných škol	
Vodní záchranná služba	osvědčení o odborné způsobilosti vydané ústředním republikovým orgánem Čs. Červeného kříže nebo příslušným tělovýchovným svazem	
Provádění lektorské činnosti instruktora lešenářské techniky	průkaz instruktora lešenářské techniky vydaný vzdělávacím zařízením, akreditovaným	§ 9 odst. 3 vyhl. č. 324/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při

	orgánem státního odborného dozoru nad bezpečností práce příslušné republiky	stavebních pracích; § 9 odst. 3 vyhl. č. 374/1990 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při stavebních pracích
Vyučování v oboru umění a v oboru cizích jazyků	a) pro obor umění dokončené studium na příslušné umělecké škole nebo způsobilost prokázaná dlouhodobou praktickou činností v oboru; 40 z 53 b) pro obor cizích jazyků dokončené studium příslušných jazyků na vysoké škole nebo vysvědčení o složení státní jazykové zkoušky	
Výroba a prodej nenahraných nosičů zvukových nebo zvukově obrazových záznamů a prodej a půjčování nahraných zvukových a zvukově obrazových	a) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a 3 roky praxe v oboru nebo v příbuzném oboru nebo b) vysokoškolské vzdělání a 1 rok praxe v oboru nebo v příbuzném oboru záznamů	Opis živnostenského listu, který byl podnikateli vydán, zašle živnostenský úřad organizaci, již bylo podle § 44 odst. 1 zákona č. 35/1965 Sb., autorský zákon, ve znění zákona 89/1990 Sb. (úplné znění č. 247/1990 Sb.), přiznáno výhradní oprávnění zastupovat autory nebo výkonné umělce ve výkonu jejich práv podle autorského zákona (§ 48 odst. 4 živnostenského zákona, vyhláška ministerstva kultury ČR č. 241/1991 Sb., o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce.)
Restaurování a konzervování s výjimkou kulturních památek a sbírkových předmětů	a) vyučení v oboru konzervátorství a restaurátorství a 8 roků praxe nebo b) středoškolské vzdělání ve stejném oboru a 5 let praxe nebo c) vysokoškolské vzdělání ve stejném oboru a 3 roky praxe	§ 10 odst. 5 vyhlášky ministerstva kultury ČSR č. 66/1988Sb., kterou se provádí zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči; vyhláška ministerstva kultury SSR č. 21/1988 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona SNR č. 27/1987 Sb., o státní památkové péči

KONCESOVANÉ ŽIVNOSTI

SKUPINA 302: Výroba strojů a přístrojů všeobecná a pro určitá hospodářská odvětví

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování a znehodnocování zbraní	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona		příslušný ústřední orgán státní správy republiky a příslušné ministerstvo vnitra *)	zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění zák. č. 49/1990 Sb.; *) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích ČSFR, Č a SR
Vývoj, výroba, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování, uschovávání a znehodnocování vojenského střeliva	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona		příslušný ústřední orgán státní správy republiky a příslušné ministerstvo vnitra *)	zák. č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění zák. č. 49/1990 Sb.; *) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.
Zřizování a provoz střelnic	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona		příslušný ústřední orgán státní správy republiky a příslušné ministerstvo vnitra *)	§ 49 zák. č. 147/1983 Sb.; *) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.

SKUPINA 304: Výroba zdravotnických výrobků, přesných a optických přístrojů a hodin

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Výroba a opravy lékařských přístrojů a nástrojů a zdravotnických potřeb	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona		ministerstvo zdravotnictví ČR, ministerstvo zdravotnictví SR	§ 61 až 63 zák. č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu
Hubení škodlivých živočichů, rostlin a mikroorganismů a potlačování dalších škodlivých činitelů jedy včetně ochranné desinfekce, desinfekce a deratizace	absolvování odborného kursu a úspěšné složení závěrečné zkoušky a 1 rok praxe	opakování zkoušky každé 3 roky	příslušný orgán státní hygienické služby	§ 15 odst. 5 nař. vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády ČR č. 182/1990 Sb.; § 15 odst. 5 nař. vlády SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády SR č. 232/1990 Sb
Výroba a opravy zdrojů záření	odborná způsobilost *)		Československá komise pro atomovou energii v dohodě s ministerstvem zdravotnictví ČR a ministerstvem zdravotnictví SR; příslušné ministerstvo vnitřní **)	*) vyhl. č. 59/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením; vyhl. č. 65/1972 Sb., o ochraně zdraví před ionizujícím zářením; **) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.
Provozování středisek kalibrační služby	prověření kvalifikace pracovníků Federálním úřadem pro normalizaci a	akreditace střediska Federálním úřadem pro normalizaci a měření	Federální úřad pro normalizaci a měření	§ 20 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii

	měření			
Úřední měření	prověření kvalifikace Federálním úřadem pro normalizaci a měření	autorizace Federálním úřadem pro normalizaci a měření	Federální úřad pro normalizaci a měření	§ 21 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii

SKUPINA 305: Výroba elektrických přístrojů

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Montáž a opravy telekomunikačních zařízení, s výjimkou činností uvedených v § 3 odst. 2 písm. h) živnostenského zákona	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona a zkouška odborné způsobilosti v elektrotechnice *)		příslušné ministerstvo vnitra **)	*) vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 98/1982 Sb.; vyhl. č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění vyhl. č. 83/1982 Sb. **) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.

SKUPINA 307: Výroba chemických výrobků

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Výroba a odbyt zvláště nebezpečných jedů	a) vysokoškolské vzdělání v oboru lékařství, veterinárního lékařství nebo farmacie, popř. na jiné		příslušný orgán hygienické služby a příslušné ministerstvo vnitra *)	§ 5, 15 a 16 nař. vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedy a některých jiných látkách škodlivých

	vysoké škole s postgraduálním studiem průmyslové toxikologie nebo b) jiné vysokoškolské vzdělání nebo středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a zkouška před komisí pro práci s jedy nebo c) jiné vzdělání a zkouška před komisí pro práci s jedy, opakovaná vždy po 5 letech			zdraví, ve znění nař. vlády ČR č. 182/1990 Sb.; § 5, 15 a 16 nař. vlády SSR č. 206/1jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády SR č. 232/1990 Sb.; *) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.988 Sb., o
Výzkum, vývoj, výroba, zpracování, ničení a uvádění výbušnin do oběhu	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona	zabezpečení výbušnin proti odcizení nebo zneužití a vybavení objektu tak, aby případný výbuch nemohl ohrozit bezpečnost osob a majetku	příslušný ústř. orgán státní správy republiky; příslušné ministerstvo vnitra *)	§ 22 odst. 2 a 3 a § 23 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě; § 22 odst. 2 a 3 a § 23 zákona SNR č. 51/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě; *) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.

SKUPINA 313: Stavebnictví

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Zřizování poplašných zařízení	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona	spolehlivost všech zaměstnanců podle § 27 odst. 2 živnostenského zákona	příslušné ministerstvo vnitra *)	*) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb.

Kominictví	předepsané vzdělání se závěrečnou zkouškou	vymezení obvodu činnosti a povinnost vykonávat v tomto obvodu kontrolní a revizní práce *)		*) § 2 vyhl. MV ČSR č. 111/1981 Sb., o čištění komínů; § 1 odst. 2 vyhl. MV SSR č. 50/1983 Sb., o čištění, kontrole a přezkušování komínů a spotřebičů 45 z 53 paliv
------------	--	--	--	--

SKUPINA 314: Ostatní

Obor	Požadovaná odborná a jiná zvláštní způsobilost podle § 27 odst. 1 a 2 živnostenského zákona	Podmínky, jejichž splnění se vyžaduje podle § 27 odst. 3 živnostenského zákona	Orgán státní správy, který se vyjadřuje k žádosti o koncesi	Poznámka
1	2	3	4	5
Provádění, projektování a vyhodnocování geologických prací	a) vysokoškolské vzdělání příslušného oboru přírodních nebo technických věd a 3 roky praxe nebo b) středoškolské vzdělání příslušného geologického nebo technického směru a 8 let praxe, se znalostí příslušných právních předpisů		ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj ČR a ministerstvo životního prostředí ČR (zák. ČNR č. 288/1990 Sb., ve znění zákona ČNR č. 575/1990 Sb.), Slovenský geologický úřad	§ 3 odst. 1 písm. d) zák. ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadě; § 3 odst. 1 písm. d) zák. SNR č. 52/1988 Sb., o geologických pracích a o Slovenském geologickém úřadě; § 39 odst. 2 a 3 vyhl. ČGÚ č. 121/1989 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, o udělování povolení a odborné způsobilosti k jejich výkonu; § 39 odst. 2 a 3 vyhl. SGÚ č. 127/1989 Sb., o

				projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, o udělování povolení a odborné způsobilosti k jejich výkonu
Provádění trhacích a ohňostrojových prací	1. stříelmistrovský průkaz vydaný orgánem státní báňské správy, věk 21 let 2. stříelmistrovský průkaz s odbornou způsobilostí technického vedoucího odstřelu vydaný orgánem státní báňské správy, věk 24 let 3. průkaz odpalovače ohňostrojů vydaný orgánem státní báňské správy a zdravotní způsobilost a povolení obvodního báňského úřadu		příslušné ministerstvo vnitra *)	§ 27, 35 a 36 zákona ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě; § 27 a 35 zákona SNR č. 51/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě; § 40, 41 vyhlášky ČBÚ č. 72/1988 Sb., o výbušninách; *) § 1 odst. 5 zák. č.451/1991 Sb
Pohřební služba vč. přepravy zesnulých			příslušný orgán hygienické služby	vyhl. MZd ČSR č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví; vyhl. MZd SSR č. 46/1985 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví
Provozování pohřebišť a krematorií		dodržování řádu pro pohřebiště stanoveného obcí, popř. městem	příslušný orgán státní hygienické služby a souhlas obce, popř. města	vyhl. MZd ČSR č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví; vyhl. MZd SSR č. 46/1985 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví
Prodej jedů a žiravin v maloobchodě	průkaz odborné způsobilosti pro živnost drogistickou a	každoroční doškolování v oboru práce s jedy	příslušný orgán státní hygienické služby	*) § 15 odst. 4 a § 16 nař. vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a

	zkouška před komisí pro přezkoušení odborné způsobilosti pro práci s jedy *)			některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády ČR č. 182/1990 Sb.; § 15 odst. 5 a § 16 nař. vlády SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách 47 z 53 škodlivých zdraví, ve znění nař. vlády SR č. 232/1990 Sb.
Provádění dražeb mimo výkon rozhodnutí	středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a 5 let praxe v obchodní činnosti			
Obchod se starožitnostmi	a) vysokoškolské vzdělání ekonomického, umělecko-historického nebo uměleckého směru a 1 rok praxe nebo b) jiné vysokoškolské vzdělání příbuzného směru a 2 roky praxe nebo c) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a 8 let praxe	spolehlivost všech zaměstnanců podle § 27 odst. 2 živnostenského zákona		
Provozování cestovní kanceláře	a) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a 5 let praxe v obchodní činnosti nebo b) vysokoškolské vzdělání a 2 roky praxe			§ 14 odst. 1 zák. ČNR č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě, ve znění zákona ČNR č. 116/1988 Sb.; § 14 odst. 1 zák. SNR č. 130/1981 Sb., o vnitřním obchodě, ve

	v obchodní činnosti			znění zák. SNR č. 108/1988 Sb.
Horská průvodcovská činnost	osvědčení o odborné způsobilosti vydané Horskou službou v příslušné oblasti			
Ubytovací služby v ubytovacích zařízeních v kategoriích hotel, hotel garni, motel, hotel zařazených do třídy ** a výše a v kategoriích pension, chatová osada, kemp, zařazených do třídy ***, včetně provozování hostinských činností v těchto zařízeních, s výjimkou hostinských živností umístěných v kategoriích chatová osada a kemp	odborná způsobilost podle § 21 a 22 živnostenského zákona			
Hostinská činnost (bez ubytovacích zařízení), vyjma prodeje nealkoholických nápojů, lahvého piva a doplňkového prodeje potravin na veřejných prostranstvích	odborná způsobilost podle § 21 a 22 živnostenského zákona			
Zastavárny	a) vysokoškolské vzdělání a 1 rok praxe v obchodní živnosti nebo b) středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou a 5 let praxe v obchodní živnosti			
Směnárny	středoškolské vzdělání		Státní banka československá	§ 7 odst. 5 devizového

	zakořeně maturitní zkouškou			zákona č. 528/1990 Sb.
Silniční motorová doprava	způsobilost k řádnému a bezpečnému provozování dopravy	územní, časový, místní a věcný rozsah oprávnění	orgán státní správy určený zákonem národní rady; stanovisko k žádosti na veřejnou silniční dopravu osob podá do 60 dnů (§ 52 odst. 1 živn. zák.); živnostenský úřad rozhodne do 90 dnů ode dne podání žádosti (§ 52 odst. 3 živn. zák.)	§ 29 a 31 zák. č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.
Taxislužba		územní, časový, místní a věcný rozsah oprávnění	orgán státní správy určený zákonem národní rady	§ 22 zák. č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, ve znění zákona č. 49 z 53 118/1990 Sb.
Vnitrozemská vodní doprava	průkaz způsobilosti žadatele k zamyšlené činnosti	věcný, územní, časový a místní rozsah oprávnění	orgán státní správy určený zákonem národní rady	zák. č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě
Letecká doprava a letecké práce	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona	věcný a časový rozsah oprávnění	FMD-letecký úřad	§ 53 zákona o civilním letectví (úplné znění č. 127/1976 Sb.), ve znění zákona č. 90/1990 Sb
Provozování drah s výjimkou celostátních [§ 3 odst. 2 písm. g) živn. zák.]	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona	věcný, časový a místní rozsah oprávnění	drážní správní orgán	§ 19 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb.
Vnitrostátní zasílatelství	odborná způsobilost podle § 21, 22 živnostenského zákona	schválení zasílatelských podmínek	orgán státní správy určený zákonem národní rady	§ 41 až 45 zákona č. 68/1979 Sb., o silniční dopravě a vnitrostátním zasílatelství, ve znění zákona č. 118/1990 Sb.
Služby soukromých detektivů	středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou	spolehlivost všech zaměstnanců podle § 27 odst. 2 živnostenského zákona	příslušné ministerstvo vnitra *)	*) § 1 odst. 5 zák. č. 451/1991 Sb
Podniky	středoškolské	spolehlivost všech	příslušné	*) § 1 odst. 5 zák.

zajišťující ostrahu majetku a osob	vzdělání zakončené maturitní zkouškou	zaměstnanců podle § 27 odst. 2 živnostenského zákona	ministerstvo vnitra *)	č. 451/1991 Sb.
Služby veřejných nosičů a posílů		zjevné používání stanoveného označení, spolehlivost všech zaměstnanců podle § 27 odst. 2 živnostenského zákona		
Podnikání v oblasti nakládání s odpady			Příslušný orgán státní správy	§ 2 odst. 6, § 4 odst. 1 písm. d), § 7 a 8 zákona č. 238/1991 Sb., o odpadech
Asanační podnik	1. Absolvování vysoké školy veterinární nebo absolvování střední odborné školy veterinární, popř. absolvování pomaturitního studia veterinárního oboru nebo způsobilost k výkonu příslušných odborných činností získaná ukončením odpovídajícího studia 2. splnění dalších zvláštních kvalifikačních předpokladů, jsou-li stanoveny ministerstvem zemědělství ČR nebo ministerstvem zemědělství a výživy SR	1. Ověření příslušným orgánem veterinární péče, že podnikatel má k dispozici potřebná zařízení a přístroje a podmínky k dodržování potřebných protinákazových a hygienických opatření 2. Povinnost zajišťovat za úplatu svoz odpadů živočišného původu v určeném obvodě	příslušný orgán veterinární péče	§ 3a písm. a), § 19 odst. 1 písm. a) až c), § 21 odst. 1 písm. b), odst. 2 a 3 § 25, § 35 odst. 1 písm. e) č. 4 a odst. 3 zák. č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zák. č. 239/1991 Sb.

OBSAH

Č Á S T P R V N Í

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

H L A V A I

PŘEDMĚT ÚPRAVY

- § 1 Živnost
- § 2
- § 3
- § 4 Činnosti spojené s pronájmem nemovitosti

H L A V A II

PROVOZOVÁNÍ ŽIVNOSTI

- § 5 Subjekty oprávnění provozovat živnost
- § 6 Všeobecné podmínky provozování živnosti
- § 7 Zvláštní podmínky provozování živnosti
- § 8 Překážky provozování živnosti
- § 9 Rozdělení živností
- § 10 Živnostenské oprávnění

Provozování živnosti prostřednictvím odpovědného zástupce

- § 11
- 51 z 53
- § 12
- § 13 Pokračování v živnosti při úmrtí podnikatele
- § 14 Pokračování v živnosti při přeměně obchodní společnosti
- § 15 Pokračování v živnosti při přeměně družstva
- § 16 Provozování většího počtu živností jedním podnikatelem

Provozovny

- § 17
- § 18

Č Á S T D R U H Á

DRUHY ŽIVNOSTÍ

HLAVA I ŽIVNOSTI OHLAŠOVACÍ

§ 19

Díl 1
Živnosti řemeslné
§ 20
Odborná způsobilosti
§ 21
§ 22

Díl 2
Živnosti vázané
§ 23
§ 24 Odborná způsobilost

Díl 3
Živnosti volné
§ 25

HLAVA II ŽIVNOSTI KONCESOVANÉ

§ 26
§ 27 Odborná způsobilost a další podmínky

Č Á S T T Ř E T Í

ROZSAH ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNĚNÍ

HLAVA I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

§ 28
povinnosti podnikatele
§ 29
§ 30 Prohlídky provozoven
§ 31
§ 32
52 z 53

HLAVA II ŽIVNOSTI OBCHODNÍ

§ 33 Všeobecné ustanovení
Rozsah oprávnění
§ 34

- § 35
- § 36
- § 37
- § 38 Hostinská činnost
- § 39 Ubytování
- § 40 Cestovní kanceláře
- § 41 Dražby mimo výkon rozhodnutí

HLAVA III

ŽIVNOSTI VÝROBNÍ

- § 42 Rozsah oprávnění

HLAVA IV

ŽIVNOSTI POSKYTUJÍCÍ SLUŽBY

- § 43
- § 44 Rozsah oprávnění

Č Á S T Č T V R T Á

ŽIVNOSTENSKÝ LIST, KONCESNÍ LISTINA, ŽIVNOSTENSKÝ REJSTŘÍK

HLAVA I

ŽIVNOSTENSKÝ LIST

- Náležitosti ohlášení živnosti
- § 45
- § 46
- Vydání živnostenského listu
- § 47
- § 48
- § 49 Změny údajů uvedených v ohlášení

HLAVA II

KONCESNÍ LISTINA

- § 50 Náležitosti žádosti o koncesi
- § 51
- § 52 Projednání žádosti
- § 53 Rozhodování o koncesi
- § 54 Vydání koncesní listiny
- § 55 Rozeslání opisů koncesní listiny
- § 56 Změny údajů uvedených v žádosti o koncesi

HLAVA III
ZÁNIK ŽIVNOSTENSKÉHO OPRÁVNĚNÍ

§ 57
53 z 53
§ 58
§ 59

HLAVA IV
ŽIVNOSTENSKÝ REJSTŘÍK

§ 60

ČÁST PÁTÁ

POKUTY

HLAVA I
NEOPRÁVNĚNÉ PODNIKÁNÍ

§ 61
§ 62
§ 63
§ 64

HLAVA II
PORUŠENÍ JINÝCH USTANOVENÍ ZÁKONA

§ 65

HLAVA III
UKLÁDÁNÍ POKUT

§ 66

ČÁST ŠESTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
HLAVA I
SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 67 Pracovněprávní vztahy

- § 68 Povinné smluvní pojištění
- § 69 Živnostenská společenstva
- § 70
- § 71 Řízení ve věcech upravených tímto zákonem
- § 72 Kolaudační řízení
- § 73 Mezinárodní smlouvy

HLAVA II

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

- § 74 Zachování dosavadních oprávnění
- § 75
- § 76
- § 77
- § 78 Pojištění podnikatelů
- § 79 Likvidace majetku pro předlužení
- § 80 Zrušovací ustanovení
- § 81